

ΜΕΘΟΔΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΤΕ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΠΡΟΣ

ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΧΣΙΝ ΤΟΥ ΓΝΗΣΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

ΤΗΣ

*Καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς κατ' ἀντιπαράθεσιν
πρὸς τὴν Ἀραβοπερσικήν.*

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ

ΤΟΥ ΜΟΥΣ. Π. Γ. ΚΗΑΤΖΑΝΙΔΟΥ ΠΡΟΥΣΣΑΕΩΣ.

Ἀδεία τῆς Αὐτ. Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως ὑπ' ἀριθ. 24.

(2 Ζιλιχιδζέ 98. 14 Τισρίνι Ἐββέλ 97.)

Σεμνή κατὰ πάντα ἡ Μουσική,

θεῶν εὖρημα οὔσα.

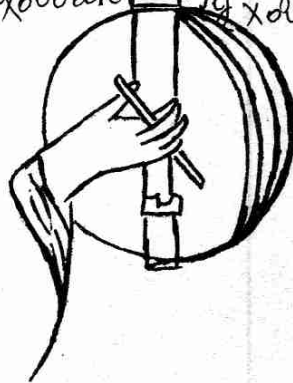
(Πλουτ. περὶ Μουσικῆς).

Τεχμαχ	Τεχμαχ
Πις Μπεχιατι	Πις Ίνσαρ
Ασιράν	Ασιράν
Πις Ατζίμ	Αράν
Ταχάβι	Ταίστ
Ταυτ	Ταυτ
Τερμουγι	Ντουμαχ
Ντουμαχ	Ντουμαχ
Τερμυ	Νεχαβίνι
Λεχμαχ	Λεχμαχ
Καρά-Ντουμαχ	Μπουσιγι
Ταρεμιαχ	Ταρεμιαχ
Σεμπα	Νεβά
Νεβά	Χιζαχ

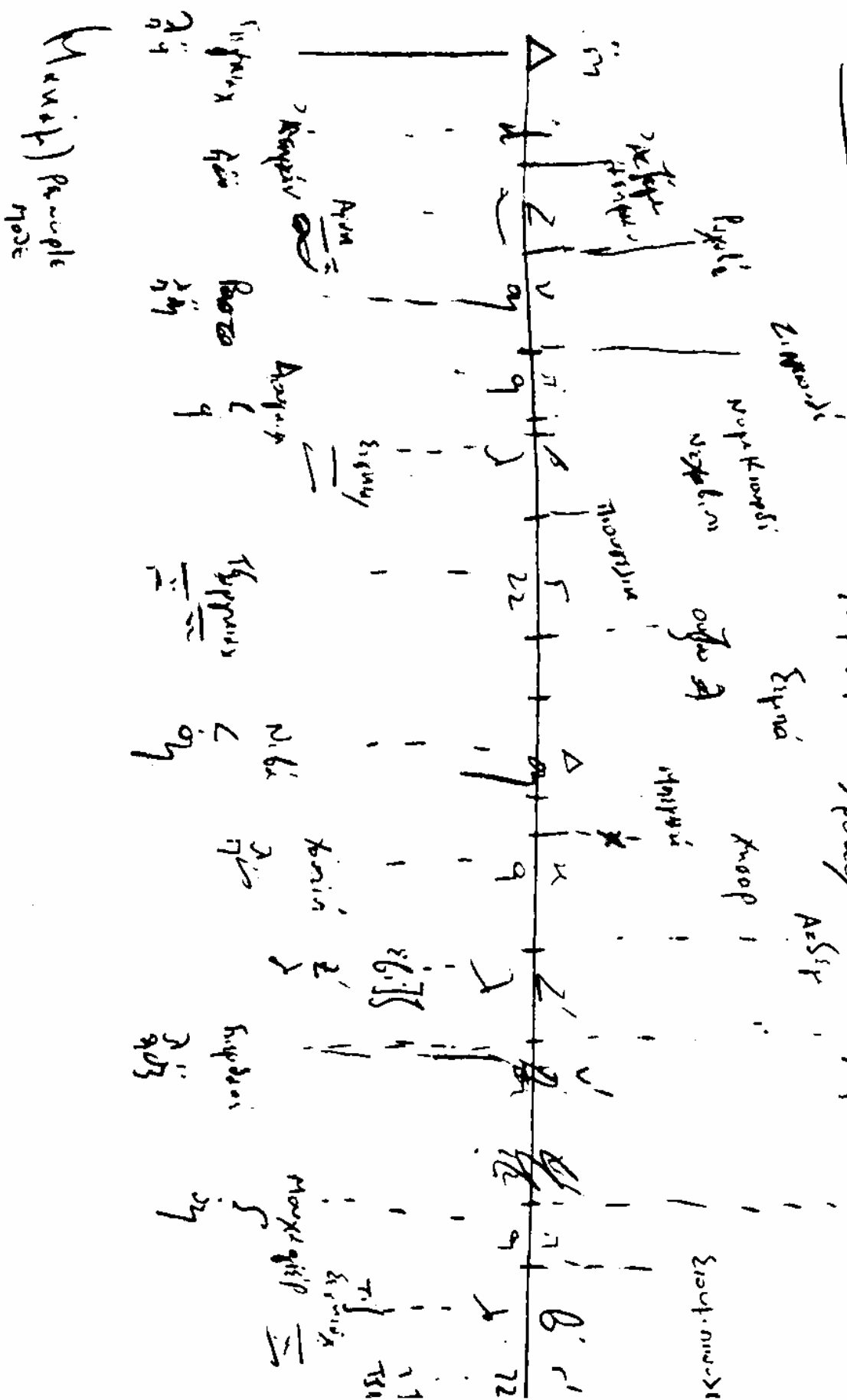
Ἰβ. καταβάσει.

Ἰβ. καταβάσει

Μπεχιατι	Χιζαχ
Χουσιίνι	Χουσιίνι
Ατζίμ	Ἰβας
Ἰβας	Χουζάρ
Μαχούρ	Ζαβύ
Τερδανι	Τερδανι
Τερμυ	Σεχχάχ
Μουχαγιέρ	Μουχαγιέρ
Τορπουγι	Τις Νεχαβίν
Τις Σεχμαχ	Τις Σεχμαχ
Τις Καρά-Ντουμαχ	Τις Μπουσιγι
Τις Ταρεμιαχ	Τις Ταρεμιαχ
Τις Σεμπα	Τις Χιζαχ
Τις Νεβά	Τις Νεβά
Τις Μπεχιατι	Τις Χουζάρ
Τις Χουσιίνι	Τις Χουσιίνι

790 Katoxphs time (dependent) don't have a host & their own on the powder (pH 11.5) X-ray @ 1000 Å

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ.

Ὅτε διὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐπεχείρησεν ὁ Χριστιανισμός νὰ μεταδώσῃ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν, τὰ σωτήρια αὐτοῦ νάματα, παρέλαβεν ἐπὶ τούτῳ ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ πρὸς τὴ γλώσση καὶ τὴν Μουσικὴν, ἀμφοτέρας ἄνωθεν προωρισμένας διὰ τὴν θεοπρεπῆ λατρείαν τῆς ἀληθείας.

Ἐκ δὲ τῆς ἀμοιβαίας ταύτης μεταδόσεως καὶ τοῦ κατὰ συνέπειαν ἐπελθόντος κατόπιν συνδυασμοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ μετὰ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ, διεπλάσθη ὁ Χριστιανικὸς Ἑλληνισμός, ὁ μετέπειτα καὶ Βυζαντινὸς ἐπονομασθεῖς.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀποστόλων, ἰδίᾳ δὲ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς Δ'. ἑκατονταετηρίδος, ὅτε τῷ 313 ὁ Χριστιανισμός ἐκηρύχθη ἐπίσημος θρησκεία τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους, κανονιζομένων ὁσημέραι τῶν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τε τῶν Συνόδων καὶ τῶν μερικῶν διατάξεων τῶν Πατέρων, ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ Μουσικὴ περιβαλομένη βαθμηδὸν τὸν χριστιανικὸν χιτῶνα καὶ μετονομασθεῖσα Χριστιανικὴ, ὑστερώτερα δὲ καὶ Βυζαντινὴ, διηρέθη εἰς δύο διακεκριμένα μέλη. Καὶ ἐκεῖνο μὲν ὅπερ παρεδέξατο ἡ Ἐκκλησία πρὸς σεμνοπρεπῆ ἐξύμνησιν τοῦ

θείου ὠνομάσθη ἐκ τούτου Ἐκκλησιαστικὴ ἢ Ἑσωτερικὴ Μουσικὴ, τὸ δὲ ἕτερον, τὸ πρὸς δημοτικὴν, οὕτως εἰπεῖν, χρῆσιν, Ἑξωτερικὴ Μουσικὴ.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ ἀνεδείχθη ἔκτοτε συνωδᾷ τῷ προορισμῷ αὐτῆς, καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου ἀνεπτύχθη φρύτατα, ἀναφανέντων καὶ διαπρεψάντων κατὰ διαφόρους ἐποχὰς πλείων θεοπνεύσων διδασκάλων καλλιεργησάντων καὶ διὰ πολλῶν μελωδιῶν πλουτισάντων αὐτήν, συνεχισάντων οὕτω, καὶ τολμῷ εἰπεῖν, ὑπερακοντισάντων, τὰ θαυμάσια καὶ ἀθάνατα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων ἔργα.

Ἄλλ' ἐκ τῶν διδασκάλων τούτων, τῶν καὶ Βυζαντινῶν καλουμένων, Ἰωάννης ὁ Σεργίου Μανσούρ, ὁ κατὰ τὸ 676 ἐν Δαμασκῷ τῆς Συρίας γεννηθεὶς, δι' ὃ ἐπικληθεὶς Δαμασκηνός, καὶ μαθητὴς χρηματίσας τοῦ Ἱεροῦ Κοσμᾶ τοῦ ἐκ Καλαβρίας τῆς Ἰταλίας, ἀκμάσας δὲ ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορείας Λέοντος τοῦ Γ'. (717—741) κατέστη, ὡς λέγει καὶ οἰοῖδιμος Χρυσάνθος, ὁ πρωτουργός τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

Μετά τὸν Δαμασκηνόν, ἀποθανόντα τὸ 754, κατ' ἄλλους τὸ 756 ἢ τὸ 760, εἰς τὴν χορείαν τῶν Μουσικῶν καταλέγονται καὶ Αὐτοκράτορες, ἐν οἷς ὁ Θεόφιλος (829—842), Λέων ζ'. ὁ σοφός (886—912), ὁ τούτου υἱὸς Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος (912—959) καὶ ἄλλοι πολλοί, οἵτινες τὴν Μουσικὴν ταύτην δὲν ἔπαυσαν καλλιεργοῦντες καὶ πλουτίζοντες μέχρι τῆς αὐτοκρατορείας Κωνσταντίνου Παλαιολόγου τοῦ Δραγάση (1448—1453) καθ' ἣν διέπρεψαν Μανουὴλ ὁ Χρυσάφης λαμπάδριος τῆς Ἀγίας Σοφίας, καὶ Γεννάδιος ὁ Σχολάρχης ὁ μετέπειτα Πατριάρχης (1454).

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ κράτους, καὶ περ ἐκλιπόντων κατὰ τὰς δουλικὰς ἡμέρας πάντων τῶν πρὸς ἐπίδοσιν μέσων, τὴν Μουσικὴν τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ τῶν ἄλλων βυζαντινῶν διδασκάλων ἐξηκολούθησαν ἐξηγοῦντες καὶ

ἀναπύσσοντες, εἴτε διὰ τῆς διδασκαλίας, εἴτε διὰ συγγραμμάτων, τῶν μὲν ἐκδοθέντων, τῶν δὲ εἰσέτι ἀνεκδότων, ἐνίων δὲ καὶ δυσευρέτων σήμερον καταστάντων, πολλοὶ καὶ διάφοροι ἐν σοφίᾳ, ἐπιστήμῃ καὶ τέχνῃ διαλάμπαντες. Ἐν δὲ τῷ Ἀγίῳ Ὁρει τῷ Ἀθῷ, καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Πατριαρχικῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ Μουσικὴ αὕτη οὐκ ἔπαυσε διατηρουμένη καὶ διδασκόμενη, μετὰ μὲν τῶν σημαδοφώνων μέχρις Ἰωάννου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐπινοητοῦ τοῦ ἐπεξηγηματικοῦ αὐτῶν τρόπου ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ φιλομούσου Κηρίλλου (1756) καὶ ἔτι βραδύτερον μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν μουσικοδιδασκάλων Γρηγορίου, Χρυσάνθου καὶ Χουρμουζίου χαρτοφύλακος (1814) ἀναλυσάντων ἐντελῶς αὐτά, ἀνευ δὲ τῶν σημαδοφώνων μέχρι τῆς σήμερον.

Καὶ ἡ Ἐξωτερικὴ Μουσικὴ ἐκαλλιεργήθη ἐπίσης ἐπὶ Βυζαντινῶν. Τινὲς ἐκ τῶν ῥηθέντων καὶ ἄλλοι εἰδικοὶ διέπρεψαν μύσται αὐτῆς καὶ διδάσκαλοι, καταλιπόντες καὶ πλείστου λόγου ἄξια συγγράμματα. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν ἔσχε πολὺ ὀλίγους τοὺς θεράποντας καὶ ἔτι ἥττονα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τὴν ἐπίδοσιν.

Σήμερον δέ, ἐνῷ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον καλλιεργεῖται καὶ ὑπόσχεται αἰσιώτερα ἐν προσεχεῖ μέλλοντι, χάρις δ' εἰς τὸ μεγαλεπήβουλον καὶ δραστήριον τοῦ νῦν πατριαρχεύοντος Ἰωακείμ τοῦ Γ', σπουδαῖαι γίνονται μελέται καὶ ἐργασίαι πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ γνησίου αὐτῆς μέλους, ἡ Ἐξωτερικὴ ὅλως παρημελήθη, καὶ διεσώθη μὲν εἰς πολλὰ ἀρχαίων καὶ νεωτέρων συγγράμματα, ἀλλ' οἱ πολῦτιμοι οὗτοι θησαυροί, ἐκτὸς ὅτι εἰσὶ δυσεύρετοι, καθότι ἔμειναν δυστυχῶς ἐν χειρογράφοις καὶ οὐδεμία ἐλήφθη ἄχρι τοῦδε φροντὶς πρὸς ἀνέυρεσιν καὶ ἐκδοσιν αὐτῶν, δὲν ἀνταποκρίνονται, νομίζω, εἰς τὰς σημερινὰς τῆς διδακτικῆς μεθόδου ἀπαιτήσεις. Ἀφ' ἑτέρου οὐδεὶς τῶν συγχρόνων ἐξέδωκεν ἰδίον τι μεθοδικὸν σύγγραμμα πρὸς διδασκαλίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡμῶν μέλους.

Τοιοῦτο πόνημα διανοούμενος πρὸ πολλοῦ νὰ γράψω καὶ

οὕτω συντελέσω, τὸ ἐπ' ἐμοί, εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐθνικῆς μουσικῆς, ἀνεζήτησα, πρὸς συμβουλὴν καὶ πληρεστέραν ἐπιτυχίαν, τινὰ ἐκ τῶν μνησθέντων χειρογράφων, καὶ πράγματι κατώρθωσα ν' ἀνέυρω πολλὰ καὶ σπουδαῖα τοιαῦτα, ἐξ ὧν δύο τὸ μὲν τοῦ Ὑψηλοτάτου Αὑθέντου ἀειμνήστου Δημητρίου Καντεμήρεως, «περὶ τῆς Ἐξωτερικῆς Μουσικῆς,» τὸ δὲ ἐπιγράφομενον: «Γαλεάτι Μεσχουρέι Ὀσμανιέ» συνέτειναν τὰ μέγιστα εἰς τὴν τελείαν κατ' ἐμὲ συναρμολόγησιν τοῦ ἔργου μου.

Ὁ ἀοιδίμος Χρῦσανθος ἐν ὑποσημειώσει τῆς λή. σελ. τοῦ β'. μέρους τοῦ Μεγ. Θεωρητικοῦ, λέγει, ἀνευ μνείας ἐποχῆς, ὅτι ὁ ῥηθείς Δ. Καντεμήρης «ἔγραψεν ἑλληνιστὶ καὶ τουρκιστὶ περὶ Μουσικῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μόνον τὸ τουρκιστὶ σώζεται, διαλαμβάνον περὶ τῆς Ἐξωτερικῆς Μουσικῆς. Ἐφεῦρε καὶ ῥυθμὸν τῶν καλούμενον Ζάρπειν καὶ κατήγετο μὲν ἀπὸ τὸ γένος τῶν Ἡγεμόνων τῆς Μολδοβλαχίας, περιῆλθε δὲ Τουρκίαν, Ἀραβίαν καὶ Περσίαν, καὶ ἐδιδάχθη ἐντελῶς τὴν εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους σωζομένην Μουσικὴν. Μετεχειρίζετο δὲ ὄργανα τὸ Νάι καὶ τὸ Ταμποῦρι».

Ἄλλ' ἐγὼ εὐτυχῶς ἀνευρὼν ἑλληνιστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Χρυσάνθου ἀναφερόμενον χειρόγραφον τοῦ Δ. Καντεμήρεως, ἐπέισθην ἐκ τοῦ συγγράμματος τούτου ὅτι ὁ σοφὸς οὗτος ἀνὴρ, ἐντελέστατα γινώσκων τὴν ἡμετέραν Μουσικὴν, ἐσωτερικὴν τε καὶ ἐξωτερικὴν, περιῆλθε Τουρκίαν, Ἀραβίαν καὶ Περσίαν ἐπὶ τῷ μόνῳ σκοπῷ τοῦ νὰ μελετήσῃ καὶ τὴν εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους σωζομένην μουσικὴν, ἥ ἐκφραστικώτερον τὴν σωζομένην μουσικὴν τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, καὶ συμπαραβάλλῃ αὐτὰς ἐπιστημονικῶς. Τὸ τοιοῦτον ἐπικυροῦται πληρέστατα ὑπὸ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος σπουδαίου αὐτοῦ συγγράμματος, ἐνθα ἐπιστημνικώτατα πραγματεύεται περὶ τῆς γνησίας καὶ καθαρᾶς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς, ἐσωτερικῆς τε καὶ ἐξωτερικῆς, ἣν ἐντιπαρατίθει πρὸς τὴν Ἀραβοπερσικὴν. Ὁ ἀοιδίμος λοιπὸν Χρῦσανθος λέγων ἀπλῶς ὅτι ὁ Δ. Καντεμήρης ἐδιδάχθη τὴν εἰς ἐκείνους τοὺς

τόπους σωζομένην μουσικήν, παριστάνει τὸν ἄνδρα, διὰ τῆς ἄλλως τε λίαν λακωνικῆς καὶ ἀσαφοῦς φράσεως ταύτης, ὡς ἐπιστάμενον μόνον τὴν Ἀραβοπερσοτουρκικὴν, ἐνῶ ἐξάγεται ὅτι ἦτον ἐγκρατέστατος καὶ τῆς ἡμετέρας. Ἀλλὰ τὸ πολύτιμον Μέγα Θεωρητικὸν ἐκδοθὲν τὸ 1832 ἐν Τεργέστη ὑπὸ Παναγιώτου Πελοπίδου Πελοποννησίου, διὰ τυπογράφου ἑτερογλώσσου, καὶ ἄνευ τῆς ἐπιβλέψεως τοῦ ἀοιδίμου Χρυσάνθου, περιέχει καὶ ἄλλα σπουδαῖα τοιαῦτα παροράματα, ἀποδοτέα εἰς τὸν ἐκδότην ἢ τὸν τυπογράφον μᾶλλον, παρὰ εἰς τὸν τοσοῦτον ἐμβριθῆ καὶ ἀκριβῆ περὶ τὸ ὅλον σοφὸν συγγραφέα.

Τὸ ἕτερον τῶν ὡς εἴρηται παρ' ἐμοῦ ἀνευρεθέντων χειρογράφων, τὸ ἐπιγραφόμενον: « Γαλεάτι Μεσχουρέι Ὀσμανιέ » εἶναι, ὡς τὸ τοῦ Δ. Καντεμῆρεως, ἐπίσης πολύτιμον καί, ὡς εἶπον, λίαν ωφέλιμον κατέστη εἰς τὸν σκοπὸν μου. Περὶ τοῦ χειρογράφου τούτου εἶπον καὶ ἀνέπτυξα ἐν ἐκτάσει τὰ δέοντα ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκθέσει ἣν ἀπήγγειλα ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τῆς 16 ἰουνίου 1864 τοῦ ἐν ἔτει 1863 ἰδρυθέντος, ἤδη δὲ διαλυθέντος Μουσικοῦ Συλλόγου.

Ἐπὶ τῶν δύο τούτων, καὶ δὴ καὶ ἄλλων ἀνεκδότων χειρογράφων παρ' ἐμοῦ, ὡς εἶπον, ἀνευρεθέντων, βασιζόμενος, καὶ πρὸ πάντων κρατυνόμενος ταῖς τεσσαρακονταετέσι περὶ τὴν καθ' ἡμᾶς μουσικὴν ἰδίαις μελέταις, ἀφειδῶν δὲ πάσης θυσίας, συνηρμολόγησα τὸ παρὸν ὑπὸ τὸν τίτλον: « Μεθοδικὴ Διδασκαλία, Θεωρητικὴ τε καὶ Πρακτικὴ, πρὸς ἐκμάθησιν καὶ διάδοσιν τοῦ γνησίου Ἐξωτερικοῦ Μέλους τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς κατ' ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὴν Ἀραβοπερσικὴν » ὅπερ προσφέρω ἰδίᾳ εἰς τοὺς περὶ τὸ Ἐξωτερικὸν μέλος τῆς ἡμετέρας Μουσικῆς ἀσχολουμένους. Ἐν αὐτῷ κατατάσσονται, ὡς ἀνέφερα καὶ ἐν τῇ Ἀγγελίᾳ, μεθοδικῶς, σαφῶς καὶ ἀνελλιπῶς, οἱ τῶν Ἀραβοπερσῶν ἤχοι καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν παραγόμενοι, πλεόντων ἑκατὸν, τοὺς ὁποίους οὗτοι ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῶν καλοῦσι **Μαχάμια**, μετὰ τῶν ὀνομάτων, τῶν διαιρέσεων

καὶ ὑποδιαίρέσεων αὐτῶν. Καθότι τὰ Μακάμια ταῦτα οἱ Ἀραβοπέρσαι διαιροῦσιν εἰς Κύρια Μακάμια, ἥτοι κυρίους ἤχους, δώδεκα ὄντας, καὶ εἰς Σιουπέδες, ἥτοι παραγομένους ἤχους, οὓς ὑποδιαίροσιν εἰς Κυρίους Σιουπέδες καὶ εἰς Καταχρηστικούς. Καὶ οἱ μὲν Κύριοι Σιουπέδες, παρ' ἡμῶν ἡμίτονοι λεγόμενοι, παρ' Ἀραβοπέρσαις εἰσὶ δεκατρεῖς, οἱ δὲ Καταχρηστικοί, παρ' ἡμῶν φθοριζόμεναι χροαί, ὑπερβαίνουνσι τοὺς ἑννεήκοντα.

Πρὸς πλήρη κατάληψιν, ἔπονται δύο διαγράμματα, τὸ μὲν περιέχον τὰ δώδεκα Μακάμια καὶ τοὺς δεκατρεῖς κυρίους Σιουπέδες, τὸ δὲ τοὺς καταχρηστικούς. Εἰς ἑκάτερον τῶν διαγραμμάτων σημειοῦνται τὰ ὀνόματα καὶ αἱ βάσεις ἑκάστου Μακαμίου καὶ ἑκάστου Σιουπέ. Ὑπάρχει καὶ τρίτον διάγραμμα ἐν ᾧ ἀντιπαράτιθενται τὰ Μακάμια τῶν Ἀραβοπερσῶν πρὸς τοὺς ἐκκλησιαστικούς ἤχους μετὰ τῶν μαρτυριῶν τῆς ἀρχαίας καὶ νέας μεθόδου. Ἐκαστον Μακάμιον συνοδεύεται: α. ὑπὸ εὐκρινοῦς καὶ σφοῦς ὀδηγίας· β'. ὑπὸ τῆς σχετικῆς κλίμακος· καὶ γ'. ὑπὸ τοῦ τετονισμένου αὐτοῦ μέλους. Τὰ Μακάμια ἀνάγονται εἰς τοὺς ἡμετέρους ὀκτὼ ἤχους καὶ ἐξετάζονται καὶ ὀρίζονται εὐκρινῶς οἱ παραγόμενοι ἐξ ἑκάστου αὐτῶν. Τὰ Μακάμια ταῦτα εἶχον τὰ ἀντίστοιχα ἑλληνικὰ ὀνόματα· ἐξιχνιάσας τινὰ ἐκ τῶν ὀνομάτων τούτων, παρατίθημι ἕκαστον κατόπιν τῆς ἀραβοπερσικῆς ὀνομασίας. Τῶν λοιπῶν Μακαμίων τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα ἀφίνω εἰς τὴν ἔρευναν τῶν μεταγενεστέρων.

Διὰ νὰ καταστήσω δὲ τὸ πόνημα τοῦτο πλήρες θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς καὶ ὠφέλιμον εἰς πάντας, πραγματεύομαι ἐν οἰκείῳ τόπῳ, καὶ καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ τῆς ἐπισήμης μεθοδικῆ καὶ ἀλληλένδετος σειρά τῶν μαθημάτων: περὶ δεσμῶν καὶ στροφῶν· περὶ ῥυθμῶν, φερόντων, πρὸς σαφεστέραν ἀπόδειξιν, παραδείγματα ἑλληνικὰ καὶ τουρκικά· περὶ μέτρων· περὶ ἐμφάσεως ῥυθμικῆς· περὶ ποσότητος τῶν μουσικῶν χαρακτήρων τετονισμένων, ἥτοι περὶ τῶν ὀρ-

θογραφικῶν κανόνων τῆς Μουσικῆς. Οἱ ὀρθογραφικοὶ οὗτοι κανόνες εἰσὶ χρήσιμοι καὶ εἰς τὸν βουλούμενον τονίσαι ἢ συνθέσαι κατ' ἀρέσκειαν οἷονδῆποτε μέλος.

Κατατάσσονται καὶ δύο ἔντεχνα μαθήματα τὸ μὲν ἐπιγραφόμενον: **Μακαμλὰρ Κιαρί**, περιέχει τὰ **Μακάμια** τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ τὴν διδασκαλικὴν αὐτῶν τάξιν. Τὸ μάθημα τοῦτο ἐστιχουργήθη μὲν παρὰ τοῦ ἀειμνήστου **Μπεϊζαδὲ Γιάγκου Καρατζᾶ**, καὶ ἐμελοποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου **Μπεϊζαδὲ Γιάγκου Θεολόγου**, συνεγρᾶφη δὲ κατὰ τὸ παλαιὸν ἀναλυτικὸν σύστημα παρὰ τοῦ ἀειμνήστου μουσικοδιδασκάλου **Κωνσταντίνου πρωτοφάλτου** τῆς τοῦ **Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας**, καὶ ἐξεδόθη παρὰ τῶν ἀειμνήστων μουσικοδιδασκάλων **Στεφάνου Λαμπαδαρίου** καὶ **Θεοδώρου Φωκαέως**, ὡς λέγει καὶ ὁ μακαρίτης **Ἰωάννης Γκείμελης** ἐν τῷ Μουσικῷ αὐτοῦ Ἀπανθίσματι. Ἦδη δὲ τὰ **Μακάμια** τοῦ μαθήματος τούτου ἀναλύονται παρ' ἐμοῦ.

Τὸ δ' ἕτερον μάθημα, ἐπιγραφόμενον: **Μακαμλὰρ Σεμαϊσί**, σήμερον πρῶτον βλέπει τὸ φῶς.

Ἐκτὸς τούτων, παρατίθενται καὶ ἄλλα ἔντεχνα ᾄσματα ἑλληνικὰ καὶ τουρκικὰ λεγόμενα **Σαρκιά**.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι τὸ ἀνά χειρας βιβλίον, διὰ μὲν τῆς μεθοδικῆς, εὐκρινοῦς καὶ ὅσον οἶόν τε πλήρους διδασκαλίας θεωρητικῆς τε καὶ πρακτικῆς, χρησιμεύει πρὸς ἐκμάθησιν καὶ διάδοσιν τῆς ἐξωτερικῆς μουσικῆς, ἥτοι τοῦ ἐξωτερικοῦ μέλους τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς, διὰ δὲ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων παραδειγμάτων, ἐμμέτρως τετονισμένων, καὶ τῶν μεθοδικῶν ὁδηγιῶν, καθίσταται χρήσιμον εἰς τοὺς μελοποιούντας ἢ ὅπωςδῆποτε περὶ τὰ μουσικὰ καταγινομένους· καθότι οἱ τοιοῦτοι, ἀντὶ νὰ προστρέχωσιν εἰς ξένα, δύνανται εὐχερέστερα, εἰς τὰς τοιαύτας αὐτῶν μελοποιήσεις ἢ συνθέσεις, νὰ ἐφαρμόζωσιν ἢ τὰ αὐτὰ ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ ἐμμέτρως περιεχόμενα μέλη, ἢ μόνον τὸ ἐν αὐτῷ μέτρον ποιοῦντες ἴδια μέλη.

Τοιοῦτον ἐν βραχυλογίᾳ τὸ ἐμὸν πόνημα, οὗ ἡ τῶ λεκτικοῦ συγγραφή διεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ φίλου μου κυρίου Νικολάου Νατόλη.

Ἐπικαλούμενος τὴν εὐμένειαν καὶ ἐπιείκειαν τοῦ φιλομούσου ὁμογενοῦς δημοσίου, ἰδίᾳ δὲ τῶν περὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐξωτερικὸν μέλος ἀσχολουμένων, ὑπομιμνήσκω καὶ γὰρ τὸ γνωστὸν τοῦ Ξενοφῶντος: « Οὐ πάνυ γε ῥᾶδιόν ἐστιν εὑρεῖν ἔργον, ἐφ' ᾧ οὐκ » ἂν τις αἰτίαν ἔχοι· χαλεπὸν γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν » ἀμαρτεῖν· χαλεπὸν δὲ καὶ ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντας μὴ » ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν ».

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 26 ὀκτωβρίου 1881.

Π. Γ. ΚΗΑΤΖΑΝΙΔΗΣ Πρὸς ταύς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν ἤχων καὶ τῶν διαιρέσεων αὐτῶν.

Προτιθέμενος νὰ πραγματευθῶ περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς μέλους, καὶ βουλόμενος νὰ καταστήσω τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ὅσον οἷόν τε καταληπτοτέραν καὶ ἀκριβεστέραν, ἄρχομαι, ἐκ τῆς ἀντιπαραθέσεως τῆς Ἑλληνικῆς πρὸς τὴν Ἀραβοπερσικὴν μουσικὴν, ἥτις, ὡς πρὸς τὰς βάσεις, τὰ διαστήματα τῶν φθόγγων καὶ τὰ διάφορα γένη μηδὲν παραλλάσσει τῆς ἡμετέρας, τοῦθ' ὅπερ ἐμελέτησα καὶ ἐξηκρίβωσα ἐντελέστατα ἐπὶ τοῦ διαγράμματος τοῦ μουσικοῦ ὄργανου Πανδουρίδος ἢ Πανδοῦρας καλουμένου.

Ἡ μόνη διαφορὰ τῶν δύο τούτων Μουσικῶν ἐγκεῖται ἐν τῇ γλώσῃ· π. χ. οἱ καθ' ἡμᾶς ἤχοι παρ' Ἀραβοπέρσαις καλοῦνται Κύρια Μακάμια, οἱ παραγόμενοι ἤχοι καλοῦνται Σιουπέδες, οἱ ἡμίτονοι Κύριοι Σιουπέδες, αἱ φθοριζόμεναι χροαὶ Καταχρηστικοὶ Σιουπέδες, καὶ οὕτω καθεξῆς καθὼς θέλομεν ἰδεῖ προβαίνοντες.

Τὸ τοιοῦτον συνέβη καὶ παρ' ἡμῖν, οἵτινες, παραλαβόντες ἐκ τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων, μετωνομάσαμεν τὸν Δώριον Πρῶτον ἤχον, τὸν Λύδιον Δεύτερον ἤχον, τὸν Φρύγιον Τρίτον ἤχον κτλ.

Οἱ Ἀραβοπέρσαι ἔχουσι δώδεκα κυρίους ἤχους καλουμένους παρ' αὐτοῖς Κύρια Μακάμια, εἰς ᾧ προσθέτουσι καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ διάφορα, ὑπὲρ τὰ ἑκατόν, ἐν γένει μὲν Μακάμια καὶ ταῦτα, εἰδικώτερον δὲ Σιουπέδες ἦτοι παραγομένους ἤχους ὀνομαζόμενα.

Οἱ Σιουπέδες οὗτοι διαιροῦνται εἰς Κυρίους Σιουπέδες, ἦτοι ἡμιτόνους, καὶ εἰς Καταχρηστικούς Σιουπέδες, παρ' ἡμῖν φθοριζόμενας χροάς, καὶ φθοριζόμενας θέσεις, ἢ καὶ σχηματισμοὺς καλουμένους.

Τὰ μὴ κύρια Μακάμια, ἦτοι ἅπαντες οἱ Σιουπέδες κύριοί τε καὶ καταχρηστικοί, παράγονται ἐκ τῶν κυρίων τόνων ἢ ἤχων, δι' ὃ παρ' ἡμῖν ὀνομάζονται, ὥς εἶπον, παραγόμενοι ἤχοι.

Ἐκ τῶν Μακαμίων ἐν γένει, κυρίων τε καὶ μὴ, τὰ καθολικώτερα καὶ ἀναγκαιότερα ἐν οἷς εὐρίσκονται Περσέφια (Στροφαί) καὶ Μπεστέδες (Δεσμοί), εἰσὶν ἐξήκοντα τέσσαρα· τούτων δέ, καὶ τῶν ἄλλων πολλῶν καὶ διαφόρων τὰ ὀνόματα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ πρώτου Περδὲ, ἦτοι πρώτου τόνου τῆς Πανδουρίδος, εἰσὶ ταῦτα:

Γιεγκιάχ, Ἀσηράν, Ἀτζέμ ἄσηράν, Ἀράκ, Ραχαβή σαγήρ, Ράστ, Νεχαβέντ σαγήρ, Οὐσάκ, Ζιργκιουλέ, Διουγκιάχ, ἕτερον Διουγκιάχ, Χουζί, Ζεμζεμέ, Σεγκιάχ, Μαγιέ, Σεγκιάχ μαγιέ, Χιουζάμ, Κιουρδὴ, Τζαργκιιάχ, Οὐζάλ, Σεμπά, Σεμπά ζεμζεμέ, Σεμπά πiousελήκ, Νεβρούζ, Χηράμ, Ζαβίλ κιουρδὴ, Μουσταχάρ, Ζαβίλ, Νεβά, Νισαπούρ, Νισαβερέκ, Ἴσφαχάν, Μπεγιάτι, Χητζάζ, Πεντζουγκιάχ, ἕτερον Πεντζουγκιάχ, Νιγρής, ἕτερον Νιγρής, Καρτζιγάρ, Ταχέρ, Μπαπὰ ταχέρ, Σουλτανὶ ἄράκ, Γκεβέστ, Ζιρεφκέντ, Σελμέκ, Σουρί, Νεβὰϊ ἄσηράν, Μπεϊζάν κιουρδὴ, Μπεγιάτι ἀραμπάν, Ἀραμπάν, Γκχουμούς γκερδάν, Φεράχ φεζά, Σέτ ἀραμπάν, Μπεγιάτι πiousελίχ, Σήρφ ἀραμπάν, Χησάρ, Χουσεϊνή, Χουσεϊνὴ ἄσηράν, Χουσεϊνὴ κιουρδὴ, Νέτζιτ, Χορασάν, Χησάρ πiousελίχ, Νιουχιούφτ, Εἴφκου ταράπ, Πiousελίχ ἄσηράν, Σουζιδίλ, Χουμαγιούν, Σήρφ χητζάζ,

Μουχαλίφ ἀράκ, Πιουσελίχ, Μπεστενιγκιάρ, Ἐβίτζ, Ἐβίτζ ἀράκ, Ρούι ἀράκ, Ζιλγκές, Ζιλγκές χαβεράν, Μπεστὲ ἰσφαχάν, Ῥαχάπουλ ἐρβάχ, Ῥαχάτ φεζά, Φεραχνάκ, Σέφκου ἐβσά, Ἐβίτζ μουχαλίφ, Ἐβίτζ πιουσελίχ, Μαχούρ, Γκερδανιέ, Γκερδανιέ πούσελίχ, Ῥαχαβή κεπήρ, Νεχαβέντ κεπήρ, Μπιουμπεργκέ, Μπιουζριούκ, Πεσεντιδέ, Σουζιδιλ ἀρά, Χητζαζκιάρ, Σαζκιάρ, Σουζιφάκ, Μουχαγιέρ, Μουχαγιέρ χιουρδὴ, Σιουμπιουλέ, Ἀραζπάρ, Κιοτζιέκ, Μουχαγιέρ Πιουσελίχ, Ἀραζπάρ πιουσελίχ, Βετζχὴ ἀρεζπάρ, Ἀτζέμ, Ἀτζέμ χιουρδὴ, Ἀτζέμ πιουσελίχ, Νεβρουζ ἀτζέμ, Μουχαλίφ χησάρ, Σήρφ πιουσελίχ, Γχιουλλιζάρ, Μαχούρ ἀσηράν, Σεχνάζ, Σεχνάζ πιουσελίχ, Ῥιουκχίουπ, Οὐρπάν, καὶ Μουχαγιέρ σιουμπιουλέ.

Τῶν Μακαμίων τούτων τὰ μὲν ὀνομάζονται, ὡς εἶπον, **Κύρια Μακάμια** καὶ εἰσι δώδεκα, τὰ δὲ **Σιουπέδες**.

Τὰ δώδεκα κύρια Μακάμια ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ **Γιγχιάχ** ὅπερ ἐστὶ πρώτη βάσις τοῦ διαγράμματός εἰσι ταῦτα : **Γιεγκιάχ**, Ἀσηράν, Ἀράκ, Ῥάστ, Διουγκιάχ, Σεγκιάχ, Τζαργκιιάχ, Νεβά, Χουσεϊνή, Ἐβίτζ, Γκερδανιέ, καὶ Μουχαγιέρ.

Τῶν δὲ Σιουπέδων εἰς κυρίους καὶ καταχρηστικούς διαιρουμένων, οἱ μὲν κύριοι Σιουπέδες ἀπὸ τοῦ **Νύμ** Ἀτζέμ ἀσηράν περδὲ, ἥτοι ἡμιτόνου, τοῦ διαγράμματος ἢ τῆς Πανδουρίδος ἀρχόμενοι, εἰσὶν ὡς εἶπον, δεκατρεῖς οἱ ἀκόλουθοι : Ἀτζέμ ἀσηράν, Ῥαχαβή σαγήρ, Ζιργκιουλέ, Νεχαβέντ σαγήρ, Πιουσελίχ, Οὐζάλ, Σεμπά, Μπεγιάτί, Χησάρ, Ἀτζέμ, Μαχούρ, Σεχνάζ, καὶ Σιουμπιουλέ.

Ὀνομάζονται δὲ **Κύριοι Σιουπέδες** διότι παράγονται μὲν, ὡς εἶπον, ἐκ τῶν κυρίων τόνων ἢ ἤχων, ἀλλ' εἰς τὴν Πανδουρίδα ἕκαστος αὐτῶν ἔχει ἴδιον περδὲν ἥτοι τόνον ὀνομαζόμενον **Νύμιο** ἥτοι ἡμίτονον.

Οἱ δὲ **Καταχρηστικοὶ Σιουπέδες**, ὑπὲρ τοὺς ἐννεήκοντα ἀριθμούμενοι, εἰσὶν οὗτοι : Οὐσάκ, Χουζή, Ζεμζεμέ,

Μαγιέ, Χουζάμ, Κιουρδή, Νεβρούζ, Χηράμ, Μουσταχάρ, Ζαβίλ, Νισαμπούρ, Νισαβερέκ, Ίσφαχάν, Χιτζάζ, Πεντζουγκιάχ, ἕτερον Πεντζουγκιάχ, Νιγρίζ, ἕτερον Νιγρίζ, Καρτζιγάρ, Ταχίρ, Μπαμπά ταχίρ, Σουλτανι άράκ, Γκεδέστ, Ζιρεφκέντ, Σελμέκ, Σουρί, Νεβάι άσσηράν, Μπεϊζάν κιουρδή, Άραμπάν, Μπεγριατι άραμπάν, Γχιουμούς γκερδάν, Φεράχ φεζά, Σέτ άραμπάν, Σήρφ άραμπάν, Μπεγριατί πιουσελίχ, Χορασάν, Νέτζιτ, Νουχιούφτ, Σέφκου ταράπ, Σουζιδίλ, Σήρφ χιτζάζ, Μουχαλίφ άράχ, Μπεστενιγκιάρ, Ρούι άράκ, Ζιλγκιές, Ζιλγκιές χαβεράν, Μπεστε ίσφαχάν, Ραχάτουλ έρδάχ, Ραχάτ φεζά, Φεραχνάκ, Σέφκου έδσά, Μπιουμπεργκέ, Μπιουζριούκ, Σουζιτιλ άρά, Πεσεντιτέ, Χιτζαζχιάρ, Σαζχιάρ, Σουζινάκ, Κιοτζέκ, Άρεζμπάρ, Βετζχι άρεζμπάρ, Νεβρούζ άτζέμ, Μουχαλίφ χησάρ, Γχιουλλιζάρ, Ριουχιούπ, Ούρμπάν, καί Μουχαγιέρ σιουμπιουλέ.

Όνομάζονται δέ Κ α τ α χ ρ η σ τ ι κ οί διότι δέν ἔχουσιν ἴδιον περδέν εἰς τήν Πανδουρίδα, καί παράγονται ἐκ πῶν κυρίων τόνων καί ἡμιτόνων.

Ἡ παρ' ἡμῖν καί Άραβοπέρσαις πανδουρίς αὕτη, κοινῶς λεγομένη Ταμπούρι, καθῶς καί ὅλα τὰ άραβοπερσικά ὄργανα, άρχονται ἀπό τῶν κατιουσῶν φωνῶν ἤτοι ἀπό βαρέων τόνων.

Πρώτη δέ κατιούσα φωνή, ἥτοι πρῶτος βαρὺς τόνος, εἶναι ὁ πρῶτος περδές, πρῶτος τόνος, τῆς πανδουρίδος, παρ' Άραβοπέρσαις καλούμενος Γιεγκιάχ (α).

(α) Τό Γιεγκιάχ εἶναι λέξις περσική, σύνθετος ἐκ τοῦ Γ ι έ κ, ὅπερ σημαίνει μ ο ν ά ς, καί τοῦ Γ κ ι ά χ ὅπερ σημαίνει τ ό π ο ς, ἡ β ά σ ι ς· ὥστε Γιεγκιάχ σημαίνει εἰς τήν Μουσικήν π ρ ώ τ η β ά σ ι ς. Εἶναι δέ τό Γιεγκιάχ ἡ β ά σ ι ς τῆς διαιρέσεως τῶν τόνων καί τοῦ τροχοῦ· σαφέστερον δ' εἰπεῖν εἶναι ὁ πρῶτος περδές ἡ πρῶτος τόνος τῆς Πανδουρίδος καί τῆς δισδιαπασῶν κλίμακας, ταυτιζόμενος καθ' ὅλα μέ τās διαιρέσεις τῶν τόνων τῶν άρχαίων. Ἐν τῇ ἀναβάσει ἀντιφωνία τοῦ Γιεγκιάχ εἶναι ὁ τόνος τοῦ Νεβά. Ἀντιφωνία δέ τοῦ Νεβά εἶναι ὁ τόνος τοῦ τίξ Νεβά. Καί ἐνταῦθα συμπληροῦται τό δισδιαπασῶν τοῦ διαγράμματος.

Ἀναβαίνοντες ἀπὸ τὸ Γεγκιὰχ ἓνα περδέν, ἤτοι ἓνα τόνον ἢ φωνήν, οἱ Ἀραβοπέρσαι δίδουσι αὐτῷ ὄνομα ἐτέρου Μαχαμίου, ὀνομαζομένου Ἀ σ η ρ ἄ ν· ἀπὸ τὸ Ἀσηράν τοῦτο ἀναβαίνοντες πάλιν ἓνα τόνον ἔχουσι τὸ Ἀ ρ ἄ χ, καὶ οὕτω καθεξῆς ἐκάστη ἀνάβασις ἀπὸ τόνου εἰς τόνον παράγει ἰδιαίτερον κύριον Μαχαμίον.

Ἐκαστον διάστημα ἀπὸ τόνου εἰς τόνον διαιρεῖται ἐν τοῖς μουσικοῖς ὀργάνοις εἰς δύο, εἰς Δίεσιν καὶ Ὑφεσιν. Ἀπὸ ἑκαστον δὲ τόνον ἀναβαίνοντες ἢ καὶ καταβαίνοντες κατὰ ἡμίσειαν φωνήν, ἤτοι κατὰ ἡμίτονιον, ἐκτελοῦμεν τὸ μέλος ἐνός κυρίου Σιουπέ.

Ἡ βῆσις τῶν δεκατριῶν κυρίων Σιουπέδων κεῖται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο κυρίων τόνων Ἀσηράν καὶ Ἀράχ διαστήματος. Τὴν δὲ μεταξὺ τῶν δύο τούτων κυρίων τόνων Ἀσηράν καὶ Ἀράχ ἐκτελουμένην ἡμίσειαν φωνήν, οἱ Ἀραβοπέρσαι καλοῦσι Ν ὕ μ, ἤτοι ἡμίτονον, ὅπερ ἐστὶ ὁ τόνος τοῦ Ἀτζέμ ἀσηράν. Τὴν δὲ μεταξὺ τοῦ Ἀράχ καὶ τοῦ Ῥάστ τόνου ἐκφερομένην φωνήν, ὀνομάζουσι Ῥαχαβί. Τὴν μεταξὺ τοῦ Ῥάστ καὶ Διουγκιὰχ τόνου, ὀνομάζουσι Ζιργχιουλέ. Τὴν μεταξὺ τοῦ Διουγκιὰχ καὶ Σεγκιὰχ τόνου, ὀνομάζουσι Νεχαβέντ. Τὴν μεταξὺ τοῦ Σεγκιὰχ καὶ Τζαργκιὰχ τόνου, ὀνομάζουσι Ηιουσελίχ. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου παράγεται ἐν ἡμίτονον μεταξὺ δύο κυρίων Μαχαμίων.

Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Τζαργκιὰχ εἰς τὸν Νεβά, ὄντα τόνον μείζονα, παράγονται δύο Νύμια, δηλαδή δύο ἡμίτονα, τὸ Οὐζάλ καὶ τὸ Σεμπά· καὶ τὸ μὲν Οὐζάλ κεῖται πλησίον τοῦ Τζαργκιὰχ, τὸ δὲ Σεμπά πλησίον τοῦ Νεβά. Μεταξὺ δὲ τοῦ Νεβά καὶ τοῦ Χουσεϊνί, παράγονται ἐτι δύο Νύμια, τὸ Μπεγιάτι καὶ τὸ Χησάρ· καὶ τὸ μὲν Μπεγιάτι πλησίον τοῦ Νεβά, τὸ δὲ Χησάρ πλησίον τοῦ Χουσεϊνί. Μεταξὺ τοῦ Χουσεϊνί καὶ τοῦ Ἐβίτζ, παράγεται ἐν μόνον Νύμιον ὀνομαζόμενον Νὺμ Ἀτζέμ. Μεταξὺ τοῦ Γκερδανιέ καὶ Μουχαγγέρ, παράγεται τὸ Νὺμ Σεχνάζ. Μεταξὺ τοῦ

Μουχαγιέρ και Τίζ Σεγκιάχ, παράγεται τὸ Νὺμ Σιουμπιουλέ. Καὶ ἐνταῦθα συμπληροῦνται οἱ δεκατρεῖς Κύριοι Σιουπέδες.

Τοὺς δὲ καταχρηστικούς, ὑπὲρ τοὺς ἐννενήκοντα ὄντας, καὶ αὐτοὺς Μακάμια ἐν γένει ὑπὸ τῶν Ἀρσβοπερσῶν καλουμένους, ἡμεῖς ὀνομάζομεν Φθοριζομένας χρόας, καὶ Θέσεις ἢ καὶ Σχηματισμούς, καθότι ἕκαστος αὐτῶν ἀποτελεῖ ἐν ἰδιαίτερον μέλος.

Τίνι τρόπῳ γίνεται ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν, καὶ πόθεν παράγονται τὰ κύρια Μακάμια, καὶ οἱ κύριοι καὶ καταχρηστικοὶ Σιουπέδες, ὑποδεικνύω ἐνταῦθα εἰς δύο διαγράμματα, ἥτοι Κλίμακας, ὧν εἰς τὴν μίαν ἐσημείωσα τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα κυρίων Μακαμίων, καὶ τῶν δεκατριῶν κυρίων Σιουπέδων· εἰς δὲ τὴν ἐτέραν ἐσημείωσα τὰ τῶν καταχρηστικῶν Σιουπέδων, δεικνύων οὕτω σαφέστατα τὰς βάσεις, καὶ τὴν παραγωγὴν ἑκάστου αὐτῶν.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΚΥΡΙΑ ΜΑΚΑΜΙΑ.

Τιζ Χουσεϊνή	κ'	ῥ		
Τιζ Νεβά	Δ'	δ		
Τιζ Τζιαργκιάχ	Γ'	γ		
Τιζ Σεγκιάχ	ε'	κ		Σιουμπιουλέ
Μουχαγιέρ	π'	ῥ		Σεχνάζ
Γκερδανιέ	ν'	γ		Μαχούρ
Έβιτζ	ζ'	κ		Άτζέμ
Χουσεϊνή	κ	ῥ		Χησάρ
Νεβά	Δ	δ		Μπεγιάτι
Τζιαργκιάχ	Γ	γ		Σεμπά
Σεγκιάχ	ε	κ		Ουζάλ
Διουγκιάχ	π	ῥ		Πιουσελίχ
Ράστ	ζ	δ		Νεχαβέντ
Άράκ	ζ	κ		Ζιργκιουλέ
Άστηράν	ῥ	κ		Ραγαβή
Γιεγκιάχ	Δ	δ		Άτζέμ άστηράν

ΟΙ ΔΕΚΑΤΡΕΙΣ ΚΥΡΙΟΙ ΣΙΟΥΤΕΔΕΣ.

Η ΚΛΙΜΑΞ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΩΝ ΣΙΟΥΠΕΔΩΝ.

	Τίζια	κ'	
	Τίζια	α'	
	Τίζια	β'	
	Τίζια	γ'	
Ταχίρ. Μπαμπά ταχίρ. Κιοτζιέκ. Μπε- γιατί. Άραπάν. Ταχίρ πιουσελίκ. Σεχνάζ πιουσελίκ.	Μουγαγιέρ	δ'	
Γκιουμούς γκερδάν. Μαχούρ.	Γκερδανιέ	ε'	
Έβιτζ μουχαλίφ.	Έβιτζ	ς'	
Άραχάτ φεζά. Γκεβέστ. Χουσεϊνι κιουρδής. Χορασάν. Σουζιδίλ. Χισάρ πιουσελίκ.	Χουσεϊνι	ζ'	
Μπεγιατί πιουσελίκ. Χουμαγιούν. Άρα- μπάν. Σέτ άραμπάν. Νισαθερέκ. Ζιλγκές- Χαθεράν. Πεντζιουγκιάχ. Έτερον πεν- τζιουγκιάχ. Νεβάι άσηράν. Σουρί. Σουζινάκ.	Νεβά	η'	
Μπειζάν κιουρδί. Πιουσελίκ άσηράν. Ζα- βίλ κιουρδί.	Τζιαργκιάχ	θ'	
Σεγκιάχ μαγέ. Χηράμ.	Σεγκιάχ	ι'	
Σεμπά πιουσελίκ. Σεμπά ζεμζεμέ. Ού- σάκ. Νέτζιτ. Σήρφ άσηράν. Σέφκου ταραπ.	Διουγκιάχ	κ'	
Ύρού άράκ. Σελμέκ. Μπιουμπεργκέ. Σου- ζιδίλ. Ριουκιούπ και Ούρπán.	Άράστ	λ'	
	Άράκ	μ'	
	Άσηράν	ν'	
	Γιεγκιάχ	ξ'	

ΤΑ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΩΝ ΣΙΟΥΠΕΔΩΝ.

Νὺμ Σιουμπουλέ. Νεχαδέντ Κεπίρ.

Μουχαγιέρ. { Μουχαγιέρ κιουρδί. Μουχαγιέρ-
πιουσελίκ. Ζερσφκέντ.

Γκερδανέ. { Ζαβίλ. Βετζίχί ἀρεζπάρ. Ἀρεζπάρ.
Καρτζιγάρ. Μαχούρ ἀσπράν.

Ἐβίτζ. { Ἐβίτζ πιουσελίκ. Σέφκου έβσά. Χι-
τζαζκίάρ. Νεβρούζ ατζέμ. Ἀτζέμ
κιουρδί.

Χουσεϊνί. { Χουσεϊνί ἀσπράν. Ἀτζέμ πιουσε-
λίκ. Ζιλγκές. Ραχάτουλ έρβάχ.
Σουλτανί άράκ.

Νεβά. { Φεράχ φεζά. Γκιουλλιζάρ. Σήρφ
χιτζάζ. Χουζί. Μουσταχάρ. Ἰσφα-
γάν. Νιγρίζ. Ἐτερον Νιγρίζ. Ζα-
βίλ κιουρδί. Νισαπούρ. Πισεντιδέ.
Μπιόζριούκ. Νιουχιούφτ. Μπεστέ
ισφαγάν. Φεραχνάκ.

Τζιαργκιάχ. { Κιουρδί. Μουχαλιφ χισάρ. Σαζ-
κίάρ. Ἀρεζπάρ πιουσελίκ. Μπε-
στενιγκίάρ. Νεβρούζ.

Σεγκιάχ. Χουζάμ. Μαγιέ.

Διουγκιάχ. { Ἐτερον Διουγκιάχ. Σήρφ άραμπάν.
Χιτζάζ. Χουμαγιούν· καὶ Καρά
διουγκιάχ. Ζεμζεμέ. Σήρφ πιουσελίκ.

Ῥάστ. Ἐτερον Μαχούρ. Πεντζουγκιάχ.

Γιεγκιάχ. Μουχαλιφ άράκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Παραβολή τῶν Μακαρίων πρὸς τοὺς ἤχους τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

Τὸ Γιεγκιάχ, ὁ πρῶτος τόνος τοῦ διαγράμματος, ἐξομοιοῦται τῷ $\lambda \pi \tilde{q}$ ἤχῳ. Ὁ δεύτερος τόνος, ἦτοι τὸ Ἀσηράν, ἐξομοιοῦται τῷ $\lambda \pi \tilde{q}$ ἤχῳ. Ὁ τρίτος τόνος, ἦτοι τὸ Ἀράχ, ἐξομοιοῦται τῷ βαρεῖ \sim ἤχῳ. Ὁ τέταρτος τόνος, ἦτοι τὸ Ῥάστ, ἐξομοιοῦται τῷ $\lambda \pi \tilde{q}$ ἤχῳ. Ὁ πέμπτος τόνος, ἦτοι τὸ Διουγκιάχ (α) ἐξομοιοῦται τῷ \tilde{q} ἤχῳ, ὅστις μόνος ἐστὶν ἀρχὴ καὶ οἶονεὶ θε-

(α) Διουγκιάχ, λέξις περσικὴ, σύνθετος ἐκ τοῦ Διού καὶ Γκιάχ. Τὸ Διού σημαίνει δύο τὸ γκιάχ, τόπος ἢ βάσις. ὥστε εἰς τὴν Μουσικὴν Διουγκιάχ σημαίνει δευτέρᾳ βάσει. Λέγεται δὲ τὸ Διουγκιάχ δευτέρα βάσις σχετικῶς πρὸς τὴν διαίρεσιν τῶν τόνων, ἐνθα, ὡς εἴρηται, τὸ Γιεγκιάχ εἶναι ἡ πρώτη βάσις. Ἀλλ' ἐν τῇ διαίρεσει τῶν κυρίων ἤχων τὸ Διουγκιάχ λαμβάνει τὰ πρωτεῖα καὶ εἶναι μείζων τόνος καὶ οἶονεὶ θεμέλιον αὐτῶν, τόσον παρ' ἡμῖν, ὅσον καὶ παρ' Ἀραβοπέρσαις. Ἐν ἄλλαις λέξεσι ἀρχὴ τοῦ πρώτου τροχοῦ εἶναι τὸ Γιεγκιάχ, πρώτη βάσις· ἀρχὴ δὲ τοῦ δευτέρου τροχοῦ εἶναι τὸ Διουγκιάχ γινόμενον ἰσῶς πρώτῃ βάσει τοῦ δευτέρου τροχοῦ. Οἱ πλάγιοι ἤχοι κατατάσσονται ἐν τῇ πρώτῃ τροχῷ, ἐν ᾗ πρωτεύει τὸ Γιεγκιάχ· οἱ δὲ κύριοι κατατάσσονται ἐν τῇ δευτέρῃ, ἐν ᾗ πρωτεύει τὸ Διουγκιάχ, καθὼς θέλομεν ἰδεῖ εἰς τὸ γ' διάγραμμα.

μέλιον τῆς ἡμετέρας, καὶ τῆς τῶν Ἀραβοπερσῶν Μουσικῆς. Ὁ ἕκτος τόνος, ἦτοι τὸ Σεγκιάχ (α), ἐξομοιοῦται τῷ δευτέρῳ $\overline{\text{—}}$ ἤχῳ· ὁ ἕβδομος τόνος, ἦτοι τὸ Τζαργκιάχ (β), ἐξομοιοῦται τῷ τρίτῳ $\overline{\text{—}}$ ἤχῳ· ὁ ὄγδοος τόνος, ἦτοι τὸ Νεβά, (γ), ὅπερ ἐστὶν ἡ ἀντιφωνία τοῦ Γιεγκιάχ, ἐξομοιοῦται τῷ τετάρτῳ $\overline{\text{—}}$ ἤχῳ. Καὶ οὕτω κατὰ σύγκρισιν τοῦ εἰρημένου σοφοῦ Δ. Καν-τεμήρεως ἀποτελοῦνται οἱ παρ' ἡμῖν ὀκτὼ ἤχοι.

Οἱ δὲ Ἀραβοπέρσαι προσθέτουσιν εἰς τοὺς εἰρημένους κυρίους

(α) Σεγκιάχ, λέξις περσικὴ, σύνθετος ἐκ τοῦ Σε καὶ Γκιάχ. Τὸ Σε σημαίνει τρία, τὸ Γκιάχ τόπος ἢ βάσις· ὥστε εἰς τὴν Μουσικὴν Σεγκιάχ σημαίνει τριτὴ βάσις. Λέγεται δὲ τὸ Σεγκιάχ τρίτη βάσις σχετικῶς πρὸς τὴν διαίρεσιν τῶν τόνων τοῦ διαγράμματος· σχετικῶς ὅμως πρὸς τὴν διαίρεσιν τῶν κυρίων ἤχων τὸ Σεγκιάχ εἶναι δευτέρα βάσις καὶ ἐλάχιστος τόνος.

(β) Τζαργκιάχ, λέξις περσικὴ, σύνθετος ἐκ τοῦ Τζα καὶ Γκιάχ. Τὸ Τζα σημαίνει τέσσαρα· τὸ Γκιάχ τόπος ἢ βάσις. Εἰς τὴν Μουσικὴν Τζαργκιάχ ἀπλοῦς τετάρτη βάσις τοῦ διαγράμματος. Καὶ ἐν μὲν τῇ διαιρέσει τῶν τόνων εἶναι πράγματι τετάρτη βάσις· ἀλλ' ἐν τῇ διαιρέσει τῶν κυρίων ἤχων τὸ Τζαργκιάχ εἶναι τρίτη βάσις καὶ ἐλάχιστος τόνος. Ἐν κεφαλαίῳ: τὸ μὲν Διομγκιάχ εἶναι ὁ πρῶτος ἤχος καὶ ὁ μείζων τόνος· τὸ δὲ Σεγκιάχ εἶναι ὁ δεύτερος ἤχος καὶ ὁ ἐλάχιστος τόνος· τὸ δὲ Τζαργκιάχ ὁ τρίτος ἤχος καὶ ἐλάχιστος τόνος. Διὰ τῶν τριῶν τούτων συμπληροῦνται οἱ τρεῖς τόνοι τοῦ διατονικοῦ γένους. Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν Ἀραβοπερσῶν ἐχόντων τὴν αὐτὴν ταύτην διαίρεσιν, ἀποδεικνύεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ Μουσικὴ αὐτῶν πηγάζει ἐκ τῆς ἡμετέρας.

(γ) Ἐὸ Νεβά εἶναι ἐπίσης λέξις περσικὴ. Ἔχει δὲ τρεῖς σημασίας· πρῶτον δηλοῖ μεσαίαν μελωδίαν, κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν τόνων τοῦ διαγράμματος, καὶ εἶναι ἡ ἀντιφωνία τοῦ Γιεγκιάχ· δεύτερον δηλοῖ ἀνάπαυσιν, κατὰ τὴν διαίρεσιν τῶν ὀκτὼ ἤχων καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῶν· καὶ τρίτον Ἀρμονίαν, ὥστε ἡρμωσμένον εἶη ἂν τὸ πεντάχορδον σύστημα, τὸ τετράχορδον, καὶ τὸ τρίχορδον καθ' ἡμᾶς· τὸ ἐκ τούτων σύνθετον, ἦτοι τὸ ὀκτάχορδον λέγεται Ἀρμονία. Ἐν δὲ τῇ Μουσικῇ σημαίνει μεσαῖος τόνος τοῦ διαγράμματος, καθότι, ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Γιεγκιάχ, εὐρίσκειμεν τὸ Νεβά· ἀντιφωνία δὲ τοῦ Νεβά εἶναι τὸ Τζ Νεβά· καὶ οὕτως ἀποτελεῖται ἡ δισδιαπασὼν κλίμαξ, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύεται καὶ διὰ τῆς Παν-δουρίδος.

ἤχους ἄλλους τέσσαρας καὶ οὕτω ἀποτελοῦνται, ὡς εἵπομεν, τὰ δώδεκα κύρια Μακάμια. Οἱ προστιθέμενοι οὗτοι τέσσαρες ἤχοι ἀνάγονται πάντοτε εἰς τοὺς ἡμετέρους ὀκτὼ ἤχους καὶ οὐδέποτε παραλλάσσουσιν, ἀλλ' ἀποτελοῦσι τὸ αὐτὸ μέρος καὶ τὴν αὐτὴν φωνήν. Οἱ προστιθέμενοι οὗτοι καλοῦνται παρ' ἡμῖν ἑπταφωνία τῶν κατιουσῶν φωνῶν, παρὰ δὲ Ἀραβοπέρσαις πρῶτον σέτι ἤτοι πρῶτος βαθμός.

Ἀκολουθῶς ὁ ἔννατος τόνος, τὸ Χουσεϊνί, ὅστις ἐστὶν ἑπταφωνία τοῦ Ἀσηράν, ἐξομοιοῦται τῷ $\text{A}^{\text{---}}$ ἤχῳ. Ὁ δέκατος τόνος, τὸ Ἐβίτζ, ἑπταφωνία τοῦ Ἀράκ, ἐξομοιοῦται τῷ βαρεῖ $\text{Z}^{\text{---}}$ ἤχῳ. Ὁ δέκατος πρῶτος τόνος, τὸ Γκερδανιέ, ἑπταφωνία τοῦ Ῥάστ, ἐξομοιοῦται τῷ $\text{A}^{\text{---}}$ ἢ τῷ $\text{V}^{\text{---}}$ ἤχῳ. Ὁ δέκατος δεύτερος τόνος, τὸ Μουχαγιέρ, ἑπταφωνία τοῦ Διουχιμάχ, ἐξομοιοῦται τῷ πρώτῳ $\text{A}^{\text{---}}$ ἤχῳ. Καὶ ἐνταῦθα ἀποτελοῦνται τὰ δώδεκα κύρια Μακάμια τῶν Ἀραβοπερσῶν.

Εἰς ταῦτα οἱ Ἀραβοπέρσαι προσθέτουσιν ἄλλους τέσσαρας περδέδες (τόνους) Τίζια Νίτια καλουμένους καὶ οὐχὶ Μακάμια.

Ἡμεῖς ὀνομάζομεν τοὺς τέσσαρας τούτους τόνους ἑπταφωνίαν τῶν καθολικῶν ἀνιουσῶν φωνῶν. Οἱ δὲ Ἀραβοπέρσαι ὀνομάζουσι τὴν προσθήκην ταύτην, Τζιφτέ Σέτι, ἤτοι διπλοῦν δεύτερον βαθμόν. Ὅλοι ἐν γένει οἱ περδέδες (τόνοι) ἐνεργοῦσιν εἰς τὰ μουσικὰ ὄργανα τῶν Ἀραβοπερσῶν τὰ ὁποῖα ὀνομάζουσιν οὗτοι Σάζια, οἷα Ταμβοῦρι, Κεμάνι, Νάι, Μισχάλι, κτλ. Ἐχουσι δὲ τὰ ὄργανα ταῦτα τοὺς αὐτοὺς περδέδες καὶ ἐνεργοῦσιν ἀνεξαιρέτως ὡς τὸ Ταμβοῦρι (πανδουρίς), ὅπερ ἐστὶ παρ' αὐτοῖς καὶ παρ' ἡμῖν τὸ ἐντελέστερον καὶ ἀκριβέστερον ὄργανον.

Ταῦτα ἐπιχυροῖ καὶ ὁ σοφὸς Δ. Καντεμῆρις ἀναγνοῦς τὰ βιβλία τῆς μουσικῆς τῶν Ἀραβοπερσῶν.

Τούτων τῶν τεσσάρων φωνῶν, δηλαδὴ περδέδων, ὁ δέκατος

τρίτος τόνος, ὀνομαζόμενος Τίζ σεγκιάχ, ἐστὶν ἡ ἑπταφωνία τοῦ Σεγκιάχ, καὶ ἐξομοιοῦται τῷ δευτέρῳ $\text{---}^{\text{---}}$ ἤχῳ. Ὁ δέκατος τέταρτος τόνος, ὀνομάζεται Τίζ τζιαργκιάχ· ἐξομοιοῦται δὲ τῷ τρίτῳ $\text{---}^{\text{---}}$ ἤχῳ. Ὁ δέκατος πέμπτος τόνος, ὀνομάζεται Τίζ νεβά, ἐστὶν ἡ ἑπταφωνία τοῦ Νεβά, καὶ ἐξομοιοῦται τῷ τετάρτῳ $\text{---}^{\text{---}}$ ἤχῳ. Καὶ ὁ δέκατος ἕκτος τόνος, Τίζ χουσεϊνί, ἑπταφωνία τοῦ Χουσεϊνί, ἐξομοιοῦται τῷ $\text{---}^{\text{---}}$ ἤχῳ. Καὶ ἐνταῦθα συμπληροῦνται οἱ δέκα ἐξ περδέδες (τόνοι) τῆς πανδουρίδος, ἥτοι ἡ δισδιαπασῶν κλίμαξ τῆς τε ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἑλληνικῆς ἡμῶν Μουσικῆς.

Ἐπειδὴ ὁ σοφώτατος Δ. Καντεμῆρις παραλληλίζει ἐπιτυχέστατα τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἤχους μετὰ τῶν ἐξωτερικῶν Μαχαμίων, ἡμεῖς πρὸς ἐντελεστέραν ἀπόδειξιν τούτων ὑποβάλλομεν τὸ ἀκόλουθον τρίτον διάγραμμα, μετὰ μαρτυριῶν τῆς ἀρχαίας καὶ νέας μεθόδου, ἐν ᾧ φαίνονται εὐκρινέστατα τὰ κύρια Μαχάρια τῶν Ἀραβοπερσῶν καὶ οἱ ὀκτὼ ἤχοι, δηλαδή οἱ κύριοι καὶ οἱ πλάγιοι τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.

ḡ	ḡ	Τιζ χουσεϊνι
ḡ	ḡ	Τιζ Νεβὰ
ḡ	ḡ	Τιζ τζαργκιὰχ
ḡ	ḡ	ḡ Τιζ σεγκιὰχ
ḡ	ḡ	ḡ Μουχαγιέρ
ḡ	ḡ	ḡ Γκερδανιέ
ḡ	ḡ	ḡ Έβιτζ
ḡ	ḡ	ḡ Χουσεϊνι
ḡ	ḡ	ḡ Νεβὰ
ḡ	ḡ	ḡ Τζαργκιὰχ, ἐλάχισος.
ḡ	ḡ	ḡ Σεγκιὰχ, ἐλάσσων.
ḡ	ḡ	ḡ Διονγκιὰχ, μείζων καὶ ἀρχὴ τῶν κ. Μαχαμιάων καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἤχων.
ḡ	ḡ	ḡ ῥάστ
ḡ	ḡ	ḡ ῥάχ
ḡ	ḡ	ḡ ῥάστ
ḡ	ḡ	ḡ Γεγκιὰχ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ Ῥυθμῶν.

Οἱ Ἀραβοπέρσαι ἔχουσι καὶ τὸ ὀνομαζόμενον Οὐσούλι, ὃ περι ἔν τῇ Μουσικῇ αὐτῶν ἐστὶν ἀπαραίτητον. Τὸ οὐσούλι τοῦτο καλεῖται παρ' ἡμῖν ῥυθμός καὶ παρίσταται διὰ τῆς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων μουσικῶν καλουμένης χειρονομίας ἣτις ἐστὶ κίνησις τῆς χειρός, ἀφορῶσα εἰς ἰδιασμόν τῆς μελωδίας καὶ εἰς καταμέτρησιν τοῦ χρόνου τοῦ εἰς τὴν μελωδίαν ἐξοδευομένου κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ρυθμικῆς. Ὁ ῥυθμός ταυτιζόμενος μετὰ τῆς χειρονομίας, εἶναι ἀναγκαιότατος εἰς τὴν Μουσικὴν ἐν γένει, καθότι πᾶν μεμελισμένον τεμάχιον μὴ συνᾶδον τῷ ῥυθμῷ ἀντιβαίνει εἰς τὴν μουσικὴν τέχνην. Διὰ τοῦτο προηγεῖται ἐνταῦθα τῶν τετονισμένων μελῶν τὸ περὶ ῥυθμῶν κεφάλαιον.

Ἀλλὰ παρὰ τοῖς Ἀραβοπέρσαις ὁ ῥυθμός καθίσταται οὐ μόνον ἀναγκαιότατος ἀλλὰ καί, ὡς εἵπομεν, ἀπαραίτητος, καθότι οὗτοι μὴ ἔχοντες χαρακτῆρας ὅπως γράφωσι τὰ μέλη, μόνον διὰ τῶν ῥυθμῶν δύνανται νὰ κρατῶσιν αὐτὰ εἰς τὴν μνήμην.

Παρ' Ἀραβοπέρσαις τὰ οὐσούλια, ἥτοι ῥυθμοί, γεννῶνται ἐκ τοῦ κτύπου τῶν χειρῶν ἐπὶ τῶν γονάτων· τύπτοντες δὲ ἡμεῖς τὴν δεξιὰν χεῖρα προφέρομεν τὴν λέξιν Διούμ, τύπτοντες δὲ τὴν ἀριστερὰν προφέρομεν τὴν λέξιν Τέκ· καὶ πᾶ-

λιν πρῶτον τὴν δεξιὰν καὶ ἔπειτα τὴν ἀριστεράν προφέρομεν τὴν λέξιν Τε κέ, καὶ τελευταῖον τύπτοντες ταύτοχρόνως ἀμφοτέρας προφέρομεν διπλασίως τὸ κάππα τῆς λέξεως ταύτης, ἥτοι Τε κ κέ. Ἡ χρῆσις τῆς λέξεως Τε κέ εἶναι τοιαύτη· προφερομένης μὲν τῆς συλλαβῆς Τε τύπτομεν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ γόνατος, προφερομένης δὲ τῆς λέξεως Κε τύπτομεν τὴν ἀριστεράν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ γόνατος, καὶ ἀναλόγως τοῦ ἀπαιτουμένου ῥυθμοῦ τύπτομεν τὸ γόνυ πλέον ἢ ἅπαξ καὶ προφέρομεν αὐτὴν ὁλόκληρον Τε κέ, καθὼς προσέτι διπλασιάζομεν ἐν τῇ προφορᾷ τὸ κάππα αὐτῆς οἷον Τε κ κέ.

Ἐκ τούτου καταφαίνονται οἱ διάφοροι ῥυθμοὶ οἵτινες συνίστανται εἰς τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχύ, προφερομένων τῶν λέξεων Δι οὐ μ καὶ Τε κ κέ καὶ διπλασιαζομένου τοῦ κάππα Τε κ κέ. Καὶ ἡ μὲν λέξις Δι οὐ μ εἶναι τὸ πρῶτον βραχύ, ἡ δὲ λέξις Δι οὐ οὐ μ τὸ δεύτερον βραχύ, καὶ ἡ λέξις Τε κ κέ τὸ μακρόν.

Ὁ δὲ προκύπτων σχηματισμὸς ἐκ τῶν λέξεων, ὅσαι συναχθῶσι καὶ ἔλθωσιν ἐπὶ τὸ αὐτό, καλεῖται ἐν οὐσούλι, ἥτοι εἰς ῥυθμός. Ἐπὶ παραδείγματι, κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦτον ἐγένετο καὶ εἶναι ἐν χρήσει ὁ ῥυθμὸς ὁ ὀνομαζόμενος Δι οὐ γι ἐ κ καθότι οὗτος θεωρεῖται ὡς πρῶτος βραχὺς καὶ ἀποτελεῖται ἐξ ὀκτὼ κτύπων τῶν χειρῶν.

Τὸ Δι οὐ γι ἐ κ εἶναι οἷονεὶ θεμέλιον τῶν οὐσουλίων, καθὼς ἐν τῇ Ἑκκλησιαστικῇ μουσικῇ ὁ μὲν πρῶτος ἦχος θεωρεῖται ὡς θεμέλιον τῶν λοιπῶν· τὸ δὲ ἴσον ἀρχὴ καὶ θεμέλιον τῆς ποσότητος τῶν χαρακτήρων.

Ἐκ τῶν οὐσουλίων ὑποβάλλω ἐνταῦθα δώδεκα τὰ χρησιμώτερα καὶ ἀναγκαιότερα, καὶ ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν οὐσουλίων, ἥτοι ἀπὸ τοῦ Δι οὐ γι ἐ κ, ἀποδεικνύω ἕκαστον αὐτῶν σεσημειωμένον τριχῶς.

ΟΥΣΟΥΑ ΔΙΟΥΤΙΕΚ.

ο	ι	ι	ο	ι
Διούμ	Τεέκ	Τέκ	Διουούμ	Τεέκ
1	2	1	2	2

Μετά τοῦ πρώτου βραχέος ἔχει 8 χτύπους.

ΟΥΣΟΥΑ ΣΟΦΙΑΝ.

ο	ι	ι	ι̃
Διου ου	ου ούμ	Τεκέ	ε ε ε
4		5	

Μετά τοῦ πρώτου βραχέος ἔχει 9 χτύπους.

ΟΥΣΟΥΑ ΣΕΜΑΪ.

ο	ι	ι	ο	ι
Διούμ	Τέκ	Τέκ	Διούμ	Τεέκ
1	1	1	1	2

Μετά τοῦ πρώτου βραχέος ἔχει 6 χτύπους.

ΟΥΣΟΥΑΙ ΤΖΕΜΠΕΡ.

ο	ι	ο	ο	ο	ι	ι
Διούμ	Τεκέ	Διούμ	Διούμ	Διούμ	Τέκ	Τέκ
ι	ι	ι	ι	ι	ι	ι
ι	ο	ι				
Τέκ	Διούμ	Τεχέκ	Τεκέ	Τεκέ		
4	1	2	1	1		

Μετά τοῦ μακροῦ ἔχει 12 χτύπους.

ΟΥΣΟΥΑ ΔΕΒΡΙ ΚΕΠΗΡ.

ο	ο	ι	ο	ι
Διου ούμ	Διου ούμ	Τέκ	Διούμ	Τέκ
2	2	1	1	1
ι	ο		ι	ι
Τεκκε ε ε	Διου ου ου ούμ	Τε ε έκ		Διου ούμ
4	4	3		2
ι	ο	ο		
Διου ούμ	Τεκέ	Τεκέ		
2	2	2		

Μετά τοῦ πρώτου βραχέος ἔχει 26 χτύπους.

ΟΥΣΟΥΑ ΠΕΡΕΒΣΑΝ.

ο	ι	ο	ι	ο	ο
Διου ούμ	Τέκ	Διου ούμ	Τέκ	Διου ούμ	Διούμ
2	1	2	1	2	1
ι	ο	ο	ι		—
Τέκ	Διούμ	Διούμ	Τεχέκ	Τεκέ	Τεκέ
1	1	1	2	1	1

Μετά τοῦ δευτέρου βραχέος ἔχει 16 χτύπους.

ΟΥΣΟΥΑ ΜΟΥΧΑΜΕΖ.

ο	ι	ο	ι	ο	ο
Διούμ	Τεκέ	Διούμ	Τέκ	Διούμ	Διούμ
1	1	1	1	1	1
ι	ο	ο	ι	2	ο
Τέκ	Τεκέ	Διούμ	Τέκ	Τεκέ	Διούμ
1	1	1	1	1	1
ι					
Τεχέκ		Τεκέ	Τεκέ		
2		1	1		

Μετά τοῦ δευτέρου βραχέος ἔχει 16 χτύπους.

ΟΥΣΟΥΑ ΡΕΜΕΑ.

ο	ι	ο	2	2
Διου ούμ	Τεκχέ	Διου ούμ	Τεκχέ	Τεκχέ
2	2	2	2	2
ο	2	ο	ι	ι
Διου ουμ	Τεκχέ	Διούμ	Διούμ	Τεκχέ
2	2	1	1	2
ο	ι	ο	ο	1
Τεκχέ	Διούμ	Τεκ	Διούμ	Διούμ
2	1	1	1	1
1				
Τεχέκ	Τεκέ	Τεκέ		

Μετά τοῦ πρώτου βραχέος ἔχει 28 χτύπους.

ΟΥΣΟΥΑ ΧΑΦΙΦ

ο	ι	ι	ο	ι	ι	ο
Διούμ	Τεκ	Τε εκ	Διούμ	Τεκ	Τε εκ	Διου ούμ
1	1	2	1	1	2	2
2	ο	ι	ι	ο	2	
Τεκχέ	Διούμ	Τεκ	Τε εκ	Διου ούμ	Τεκχέ	
2	1	1	2	2	2	
ο	ο	ι	2	ο	ι	2
Διούμ	Διούμ	Τεκ	Τεκέ	Διούμ	Τεκ	Τεκέ
1	1	1	1	1	1	1
ο	ι					
Διούμ	Τεχέκ	Τεκέ	Τεκέ			
1	2	1	1			

Μετά τοῦ δευτέρου βραχέος ἔχει 32 χτύπους.

ΟΥΣΟΥΑ ΣΑΚΙΑ.

ο	2	ο	2	2		
Διου οὐμ	Τεχχέ	Διου οὐμ	Τεχχέ	Τεχχέ		
2	2	2	2	2		
ο	2	ο	ι	ι	ο	
Διου οὐμ	Τεχχέ	Διου οὐμ	Τε εκ	Τε εκ	Διου οὐμ	
2	2	2	2	2	2	
ο	ι	ο	ι	ι	ο	
Τε εκ	Διου οὐμ	Τε εκ	Τε εκ	Διου οὐμ	Τεχχέ	
2	2	2	2	2	2	
2	ο	ο	ι	2	ο	ι
Διούμ	Διούμ	Τεκ	Τεχέ	Διούμ	Τεκ	Τεχέ
4	4	4	4	4	4	4
ο	2	ι	—			
Διούμ	Τεχέκ	Τεχέ	Τεχέ			
4	2	4	4			

ΟΥΣΟΥΑ ΝΙΜ ΣΑΚΙΑ.

ο	2	ο	2	2		
Διου οὐμ	Τεχχέ	Διου οὐμ	Τεχχέ	Τεχχέ		
2	2	2	2	2		
ο	2	ο	ι	ι	ο	
Διου οὐμ	Τεχχέ	Διούμ	Τεκ	Τεχχέ	Διούμ	
2	2	4	4	4	4	
ι						
Τε ε εκ	Τεχέ	Τεχέ				
4	4	4				

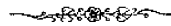
Μετά τοῦ δευτέρου βραχέος ἔχει 24 κτύπους.

ΟΥΣΟΥΑ ΝΙΜ ΔΕΒΡΙ.

ὀ	ὀ	ι	ο	ι	ὀ
Διούμ	Διούμ	Τε ἐχ	Διούμ	Τεχ	Τεχέ
2	2	2	4	4	4
ο	—		ι	ι	
Διούμ	Τε ε ε χέχ		Τεχχέ	Τεχχέ	
4	4		2	2	

Μετά τοῦ δευτέρου βραχέος ἔχει 18 κτύπους.

Καίτοι ἐπραγματεύθημεν ἀρκούντως ἐνταῦθα περί ρυθμῶν, κρίνομεν ἀναγκαῖον εἰς τὸν βουλόμενον ἐκμαθεῖν τοὺς κτύπους τῶν οὔσουλιων νὰ προσδράμῃ εἰς εἰδήμονα τῆς ρυθμικῆς διδάσκαλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ Μέτρων.

Νομίζομεν καταλληλότερον νὰ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα ὁλόκληρον τὸ περὶ τούτων κεφάλαιον τοῦ Μεγάλου Θεωρητικοῦ τοῦ ἀοιδίμου Χρυσάνθου, ὡς ἀκριβὲς καὶ μὴ χρῆζον ἰδιαιτέρας ἀναπτύξεως.

Ἐμμετρον μέλος λέγεται ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου οἱ χαρακτῆρες τῆς μελωδίας χωρίζονται μὲ κατὰ κάθετον γραμμῆς, περιχλειούσας μελωδίαν τόσων χρόνων, ὅσους περιέχει τὸ μέτρον. Συγκροτοῦνται δὲ τὰ μέτρα κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον:

Μία μὲν θέσις, μία δὲ ἄρσις, αἵτινες μετροῦσι χρόνους δύο, συγκροτοῦσι τὸ μέτρον ὅπερ σημαίνεται διὰ τοῦ 2. Κρούομεν δὲ εἰς τοῦτο τὸ μέτρον ἅπαξ μὲν τὸ γόνυ, ἅπαξ δὲ τὸν ἀέρα. Ταυτίζεται δὲ τοῦτο τὸ μέτρον μὲ τὸν προκελευσματοικὸν πόδα· ο 1.

Μία μὲν θέσις, δύο δὲ ἄρσεις, αἵτινες μετροῦσι χρόνους τρεῖς, συγκροτοῦσι τὸ μέτρον ὅπερ σημαίνεται διὰ τοῦ 3. Κρούομεν δὲ εἰς τοῦτο τὸ μέτρον, ἅπαξ μὲν τὸ γόνυ, δις δὲ τὸν ἄέρα· ο 11· ἢ ἅπαξ μὲν τὸ γόνυ βραχέως, ἅπαξ δὲ τὸν ἀέρα μακρῶς· καὶ τότε ταυτίζεται τοῦτο τὸ μέτρον μὲ τὸν ἱαμβον πόδα· ο 1.

Δύο μὲν θέσεις, δύο δὲ ἄρσεις, αἵτινες μετροῦσι χρόνους τέσσαρας, συγκροτοῦσι τὸ μέτρον ὅπερ σημαίνεται διὰ τοῦ 4. Κρούομεν δὲ εἰς τοῦτο τὸ μέτρον, δις μὲν τὸ γόνυ, δις δὲ τὸν αέρα. Ταυτίζεται δὲ τοῦτο τὸ μέτρον μετὸν διπλοῦν προκελευσματοικὸν πόδα· ο ο ι ι.

Δύοι μὲν θέσεις, ἄρσεις δὲ τρεῖς, μετροῦσαι χρόνους πέντε, συγκροτοῦσι τὸ μέτρον ὅπερ σημαίνεται διὰ τοῦ 5. Κρούομεν δὲ εἰς τοῦτο τὸ μέτρον, δις μὲν τὸ γόνυ, τρεῖς δὲ τὸν αέρα, πρὸς δεξιὰ, πρὸς ἀριστερά, καὶ πρὸς τὰ ἄνω· εἰ δὲ κρούομεν θέσιν μακράν, θέσιν βραχεῖαν, καὶ ἄρσιν μακράν, ταυτίζεται τοῦτο τὸ μέτρον μετὸν πόδα, ὀνομαζόμενον Παίων διάγυιος· ο ο ι.

Δύο μὲν θέσεις, ἄρσεις δὲ τέσσαρες, μετροῦσι χρόνους ἕξ, συγκροτοῦσι τὸ μέτρον ὅπερ σημαίνεται διὰ τοῦ 6. Κρούομεν δὲ εἰς τοῦτο τὸ μέτρον, δις μὲν τὸ γόνυ, τρεῖς δὲ τὸν αέρα, πρὸς δεξιὰ, πρὸς ἀριστερά, καὶ πρὸς τὰ ἄνω μακρῶς. Εἶναι προσέτι καὶ ἄλλα μέτρα εἰς τὴν χρῆσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν μουσικῶν, τὰ ὅποια ὀνομάζονται Σύνθετα· ταῦτα ἐπειδὴ ἀχρηστοῦσι παρ' ἡμῖν, παραλίπομεν.

Ὅταν χωρίζωμεν τὴν μελωδίαν, ἀφοῦ εἶναι γεγραμμένη ἐντελῶς μετὰ τοὺς χαρακτῆρας τῆς ποσότητος, καὶ μετὰ τὰ σημεῖα τῆς ποιότητος, μετὰ κανὲν ἀπὸ τὰ εἰρημένα μέτρα, σύροντες τὰς κατὰ κάθετον γραμμάς, ὀφείλομεν νὰ προσέχωμεν τὰ ἑξῆς :

Ὅσας θέσεις καὶ ἄρσεις περιέχει τὸ μέτρον, τόσων χρόνων μελωδίαν πρέπει νὰ γράφωσιν οἱ χαρακτῆρες, οἵτινες ἐμπερικλείονται ὑπὸ τῶν κατὰ κάθετον γραμμῶν· οἷον, ἐὰν μὲν τὸ μέτρον περιέχῃ θέσιν καὶ ἄρσιν, αἱ κατὰ κάθετον γραμμαὶ περικλείουσι χαρακτῆρας, γράφοντας μελωδίαν δύο χρόνων. Ἐὰν δὲ τὸ μέτρον περιέχῃ θέσιν καὶ δύο ἄρσεις, αἱ κατὰ κάθετον γραμμαὶ περικλείουσι χαρακτῆρας, γράφοντας μελωδίαν τριῶν χρόνων· κτλ.

Ἐνίρτε ἐνθα πρέπει νὰ χωρισθῇ τὸ μέτρον διὰ τῆς κατὰ κά-

θετον γραμμῆς, τυγχάνει χαρακτήρ ἄτμητος διὰ τὴν μακρότητα τοῦ φθόγγου του· τότε ἀφίνομεν μὲν αὐτὸ τὸ μέτρον ἀχώριστον, τέμνομεν δὲ τὸ μετ' αὐτό. Καὶ ἐπειδὴ γίνεται ἐν μέτρῳ ὀκτὼ χρόνων, ἤγουν δύο θέσεων καὶ δύο ἄρσεων, καὶ πάλιν δύο θέσεων καὶ δύο ἄρσεων, ἐγγράφεται τῷ μέτρῳ πρὸς γνώρισιν ὁ 8 ἀριθμός. Διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ὁ 7, καὶ ὁ 6, καὶ ὁ 5, καὶ ὁ 3, καὶ ὁ 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ ἐμφάσεως.

Ἐμφασις εἶναι τὸ νὰ ἀρχίζῃ καὶ νὰ τελειώῃ ὁμοῦ μὲ τὸ μέτρον τὸ ἐμμελὲς μάκρος τῆς συλλαβῆς τῆς σημαντικῆς λέξεως· οἷον, εἰς τὸ Τὰς ἐσπερινάς, αἱ συλλαβαὶ **κ** **υ** καὶ **ρ** **ι**, τῆς λέξεως Κύριε λαμβάνουσιν ἐμμελὲς μάκρος·

Τοῦτο τὸ μάκρος εἶναι χρόνων τεσσάρων· ἐὰν καὶ τὸ μέτρον, μὲ τὸ ὁποῖον μετρῶ τὸ τροπάριον ὅλον, εἶναι χρόνων τεσσάρων, σώζω τὴν ἐμφασιν· εἰ δὲ μή, παραβλάπτω αὐτήν.

Ἡ μελωδία τῶν συλλαβῶν **κ** **υ** καὶ **ρ** **ι** διαρκοῦσα χρόνους ὀκτὼ, περικλείεται ἀπὸ δύο μέτρα, τὰ διὰ τοῦ 4 σημειούμενα. Λοιπὸν τὸ μὲν πρῶτον, ἔχον τὴν κατὰ κάθετον γραμμὴν πρὸ τοῦ Ὀλίγου, περικλείει τὸ Ὀλίγον, τὰ Κεντήματα, τὴν Πετα-

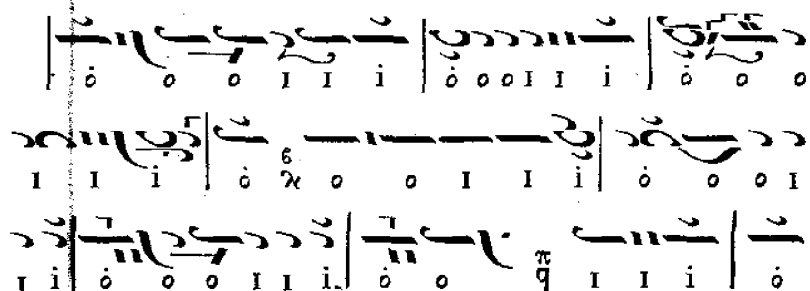
στήν, καὶ τὴν Ἀπόστροφον· μεθ' ἣν κεῖται ἡ κατὰ κάθετον γραμμὴ· τὸ δὲ δεύτερον περικλείει τὸ Ἴσον, τὴν Ὑποβρόχην, τὸ Ὀλίγον, καὶ τὴν Ἀπόστροφον· μεθ' ἣν κεῖται πάλιν ἡ κατὰ κάθετον γραμμὴ. Ἄρα τὸ ἐμμελὲς μάκρος τῶν συλλαβῶν ἀρχίζει καὶ παύει ὁμοῦ μὲ τὸ μέτρον.

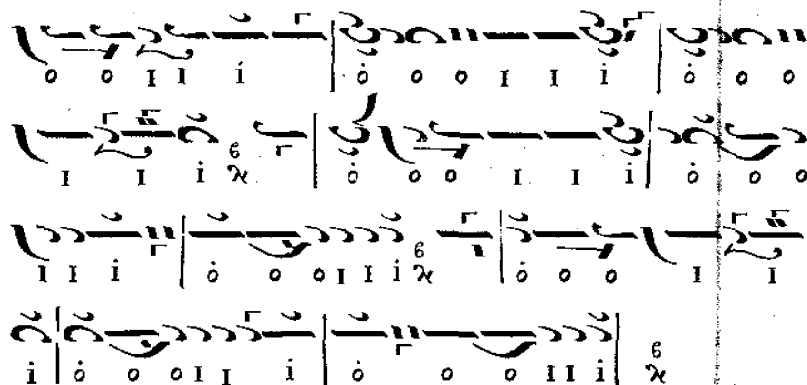
Ὅπου τύχει ἐμμελὲς μάκρος συλλαβῆς, ἐκεῖθεν ἀρχίζομεν νὰ χωρίζωμεν τὰ μέτρα, εἴτε τετράχρονον εἶναι, εἴτε δίχρονον. Καὶ ἂν προηγήται φθόγγος τελικός, ὅστις δύναται νὰ ᾔηται καὶ βραχύς, καὶ δίχρονος, καὶ τρίχρονος, διορίζεται ὁ χρόνος τούτου τοῦ φθόγγου ἀπὸ τὴν ἐπομένην ἐμφασιν. Καθὼς εἰς τὸ αὐτὸ τροπάριον κατὰ τὴν λέξιν εὐχάς, ἡ συλλαβὴ χας γίνε-
ται τρίχρονος διὰ τὰς ἐπομένας ἐμφάσεις τῶν συλλαβῶν κυ
καὶ ρι.

Περὶ ἐμφάσεως ῥυθμικῆς.

Ἐμφασις ῥυθμικὴ εἶναι τὸ νὰ συντρέχη κάθε ἓνας ψόφος τοῦ ῥυθμοῦ μὲ κάθε ἓνα φθόγγον τῆς μελωδίας· ἡγουν τὸ νὰ δέχη-
ται ἓνα ψόφον ἀρσεως ἢ θέσεως τοῦ ῥυθμοῦ κάθε ἓνας χαρα-
κτήρ τῆς μελωδίας. Διὰ δὲ σαφήνειαν τούτου ἃς ῥυθμισθῇ μὲ
τὸν ῥυθμόν, ὁ ο ο Ι Ι ι, ὅστις ὀνομάζεται Δάκτυλος κατὰ χο-
ρεῖον τὸν Ἰαμβοειδῆ, ἡ μελωδία τοῦ Θείῳ καλυφθεῖς·

Ἦχος λέγετος ⁶κ

Αἱ κατὰ κάθετον γραμμαὶ περιχλίουσι χαρακτήρας τῆς μελωδίας τόσους, ὅσους ὁ ρυθμὸς ζητεῖ διὰ λογαριασμὸν τῶν χρόνων του. Λοιπὸν εὐθὺς μετὰ τὴν γραμμὴν κεῖται Ὀλίγον μὲ Κέντημα, καὶ παριστᾶται φθόγγος ὁ Δι· αὐτὸς ζητεῖ δύο χρόνους, καὶ συντρέχει μὲ τὸν ψόφον τοῦ ο, ζητοῦντος δύο χρόνους· εἶτα κεῖνται δύο Ἴσα, παριστῶντα φθόγγους τοὺς Δι Δι, ζητοῦντας ἀνὰ χρόνον ἕνα, καὶ συντρέχοντας μὲ τοὺς ψόφους τῶν ο ο, ζητούντων ἀνὰ χρόνον ἕνα. Ἐπειτα κεῖνται Ἀκόστροφος καὶ Ἴσον, παριστῶντα φθόγγους τοὺς Γα Γα, ζητοῦντας ἀνὰ χρόνον ἕνα, καὶ συντρέχοντας μὲ τοὺς ψόφους τῶν Ι Ι, ζητούντων ἀνὰ χρόνον ἕνα. Μετέπειτα κεῖται Ὀλίγον, παριστῶν φθόγγον τὸν Δι, ζητοῦντα δύο χρόνους, καὶ συντρέχοντα μὲ τὸν ψόφον τοῦ ι, ζητοῦντος χρόνους δύο, καὶ τελαιώνει ὁ ρυθμὸς.

Ὅποιος χαρακτήρ ἔχει Γοργόν, ἢ Δίγοργον, κτλ., δένεται μὲ τὸν ἡγούμενον φθόγγον, καὶ λογίζεται ὡς ἕνας φθόγγος, καὶ δύναται νὰ συντρέχη μὲ ψόφον ζητοῦντα χρόνον ἕνα· καὶ ἂν ὁ ἡγούμενος χαρακτήρ ἔχη καὶ κλάσμα, ἢ διπλὴν κτλ., ὁ φθόγγος τούτου ὁμοῦ μὲ τὸν φθόγγον τοῦ χαρακτήρος, ὅστις ἔχει τὸ γοργόν, ἢ δίγοργον, παρεξετάζεται μὲ τὸν ψόφον τοῦ σημείου τοῦ ρυθμοῦ. Λοιπὸν οὕτω λέγομεν, ὅτι κάθε ἕνας ψόφος συντρέχει μὲ κάθε ἕνα φθόγγον.

Ἄν τὰ τέλη τῶν μελωδιῶν τῶν ἄλλων στίχων, δὲν συγκαταλήγωσι μὲ τὰ τέλη τῶν ῥυθμῶν, τὸ τέλος ὅμως τῆς μελωδίας τοῦ τελευταίου στίχου τοῦ τροπαρίου πρέπει νὰ συγκαταλήγῃ μὲ τὸ τέλος τοῦ ῥυθμοῦ. Διὰ τοῦτο ἂν οἱ πρῶτοι τρεῖς στίχοι περιέχωσι δεκάκις τὸν ῥυθμόν, οἱ τελευταῖοι δύο περιέχουσι τὸν αὐτὸν ῥυθμόν ἐξάκις, ἤγουν τρεῖς ἕκαστος, χωρὶς νὰ περισφύῃ οὔτε τοῦ ῥυθμοῦ ἢ μελωδία τοῦ στίχου, οὔτε τῆς μελωδίας αὐτοῦ, ὁ ῥυθμός.

Εἰς τὴν ῥυθμικὴν ὁ χρόνος ὅστις περνᾷ χωρὶς φθόγγου πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ῥυθμοῦ, (τὸ ὁποῖον γίνεται ὅταν ὁ ῥυθμός περισφύῃ τῆς μελωδίας περὶ τὰ μέσα τοῦ τροπαρίου), ὀνομάζεται χρόνος Κενός· τοῦτον ἡμεῖς σημαίνομεν μὲ τὴν ἀπλὴν, ἢ διπλὴν, ἢ τριπλὴν, κατὰ τὸ μᾶκρος τὸ ὁποῖον ἔχει. Οὗτος ὁ Κενὸς χρόνος, ἂν ᾖ ἐλάχιστος, λέγεται Λεῖμμα ῥυθμῶν· καὶ ἂν ᾖ μακρός, ἤγουν διπλάσιος τοῦ ἐλαχίστου, λέγεται Πρόσθεσις.

Ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἢ πολυχρόνιος τριβὴ καὶ περιέργεια δύναται νὰ προσδιορίσῃ διὰ τὴν ἐμφασιν, εἶναι τὰ ἑξῆς: Ποία μελωδία ἰδιάζει τῷ ὁ, καὶ ποία τῷ ι, ἢ τῷ ο, καὶ τῷ ι· καὶ ποία μὲν μελωδία ἀνήκει τῷ δε τῷ ῥυθμῷ, ποία δὲ τῷ δε. Καὶ ἂν εἰς μίαν μελωδίαν ἀνήκωσι διάφοροι ῥυθμοί, ἢ ἂν εἰς ἓνα ῥυθμόν ἀνήκωσι διάφοροι μελωδίαί· καὶ ἔτι ποῖος μὲν ῥυθμός συνάρχεται τῆς μελωδίας, καὶ ποῖος ἀρχεται μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς μελωδίας.

Ἡ πολυχρόνιος λοιπὸν τριβὴ καὶ περιέργεια εἶναι ἡ μόνη ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος διὰ νὰ ὀρίσῃ τὰ συστατικὰ ταῦτα τῆς ἐμφάσεως καὶ καταστάσεως οὕτω τὸν περὶ αὐτὰ καταγινόμενον εἰδήμονα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν χαρακτήρων τῶν φθόγγων.

§ 1.

Οἱ χαρακτῆρες, δι' ὧν γράφεται ἡ ποσότης τῆς μελωδίας καὶ παρίστανται οἱ φθόγγοι τοῦ γραφομένου μέλους, ἀπὸ τοῦ Ἰσου ἀρχόμενοι, εἰσὶ, κατὰ τὴν ἀρχαίαν μέθοδον, δεκαπέντε καὶ διαιροῦνται εἰς ἀνιόντας καὶ κατιόντας.

Καὶ οἱ μὲν ἀνιόντες εἰσὶν ἐννέα· Ἰσον, Ὀλίγον, Ὁξεῖα, Πεταστή, Πελαστόν, Κούφισμα, Κεντήματα, Κέντημα καὶ Ὑψηλή.

Οἱ δὲ κατιόντες, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς Ἀποστροφῆς, εἰσὶν ἕξ· Ἀπόστροφος, Δύο ἀπόστροφοι ἢτοι Σύνδεσμοι, Κρατημοῦπόρροον, Ὑπορρόή, Ἐλαφρόν καὶ Χαμηλή.

Ἐξ αὐτῶν πέντε κατέστησαν εἰς τὴν νέαν μέθοδον περιττοὶ ἢτοι, ἡ Ὁξεῖα, τὸ Πελαστόν καὶ τὸ Κούφισμα, ἐκ τῶν ἀνιόντων· οἱ Σύνδεσμοι καὶ τὸ Κρατημοῦπόρροον, ἐκ τῶν κατιόντων.

Διελθὼν πολλὰ τῆς ἀρχαίας γραφῆς συγγράμματα καὶ ἀντιπαραβαλὼν τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νεαν μέθοδον, ἐπίσθην καὶ γὰρ ὅτι πρῶγματι οἱ πέντε οὗτοι χαρακτῆρες εἰσιν ὅλως περιττοὶ εἰς τὴν νέαν μέθοδον.

Κατέστησαν δὲ περιττοί, διότι, γενομένης τῆς ἐντελοῦς ἀνα-

λύσεως τῶν χαρακτήρων καὶ τῶν σηματοφώνων ὑπὸ τῶν δοιδίμων τριῶν διδασκάλων, οἱ πέντε οὗτοι χαρακτῆρες δὲν χρησιμεύουσι πλέον ἐν τῇ νέᾳ μέθῳ.

Καὶ τὴν μὲν χρῆσιν τῆς Ὁξείας ἀναπληροῖ, κατὰ τὴν νέαν μέθοδον, τὸ Ὀλίγον, τὴν δὲ τοῦ Πελαστοῦ καὶ τοῦ Κουφίσματος ἢ Πεταστή. Τὴν δὲ χρῆσιν τοῦ Συνδέσμου ἀναπληροῖ ἡ Ἀπόστροφος καὶ τὴν τοῦ Κρατημοῦπορρόου τὸ Ἐλαφρόν.

Ἀλλὰ ταῦτα διὰ βραχείων, καθότι περὶ τῶν πέντε τούτων περιττῶν χαρακτήρων διαλαμβάνει ἐκτενέστερον τὸ ἕτερον βιβλίον ὅπερ ἐκδώσω προσεχῶς ὑπὸ τὸν τίτλον: Ὁδηγὸς πρὸς ἐξήγησιν εἰς τὴν νέαν μέθοδον τῆς ἀρχαίας στενογραφίας τῶν μουσικῶν χαρακτήρων καὶ διαφόρων σηματοφώνων.

Οἱ ὑπολειπόμενοι δέκα χαρακτῆρες, χρήσιμοι εἰς τὴν νέαν μέθοδον, γράφονται καὶ ὀνομάζονται οὕτω:

ANIONTES.

Ἴσον	⌋	0
Ὀλίγον	⌋⌋	α
Πεταστή	⌋⌋⌋	α
Κεντήματα	⌋⌋⌋⌋	α
Κέντημα	⌋⌋⌋⌋⌋	β
Υψηλή.	⌋⌋⌋⌋⌋⌋	δ

KATIONTES.

Ἀπόστροφος	⌋	α
Υπορρόη	⌋⌋	2
Ἐλαφρόν	⌋⌋⌋	β
Χαμηλή.	⌋⌋⌋⌋	δ

Ἐκαστος τῶν δέκα τούτων χαρακτήρων τῆς ποσότητος παριστᾷ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ ὡς ἀκολουθῶς:

Τὸ Ἰσον — προίσταται ὅλων τῶν χαρακτήρων, ἔχει τὴν δύναμιν τῆς ἰσότητος, οὔτε ἀναβαίνει οὔτε καταβαίνει, καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ προκείμενον μηδέν, Ο· φέρει δὲ πάντοτε τὴν ἰσότητα τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτήρος ἢ τῆς μαρτυρίας τοῦ ἀρχομένου ἤχου. Εἰς δὲ τὴν σύνθεσιν τῶν χαρακτήρων ἐκτελεῖ πολλὰ καὶ ποικίλα, ὥς θέλομεν ἰδεῖ εἰς τὰ παραδείγματα τῆς ὀρθογραφίας. Ἐκ τούτου καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν αὐτὸ ἀρχήν, μέσῃν καὶ τέλος, πάντων τῶν χαρακτήρων καὶ σηματοφώνων.

Τὸ Ὀλίγον — ἀναβαίνει ἐλευθέρως μίαν φωνήν, ὅπερ δηλοῖ τὸ προκείμενον α.

Ἡ Πεταστή — ἀναβαίνει ἐπίσης μίαν φωνήν, ἀλλ' ἔχει καὶ τὴν ὀξύτητα, καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ προκείμενον α.

Τὰ Κεντήματα — ὡσαύτως ἀναβαίνουν μίαν φωνήν, ἀλλ' ἡπίως, δηλαδή ἐλαφρῶς πως καὶ οὐχὶ ἐλευθέρως· μεταχειριζόμεθα δὲ αὐτὰ μόνον εἰς τὴν συνεχῇ ἀνάβασιν, καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ προκείμενον α.

Τὸ Κέντημα — ἀναβαίνει δύο φωνὰς ὑπερβατῶς καὶ οὐχὶ κατὰ συνέχειαν, καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ προκείμενον β.

Τελευταῖος ἐκ τῶν ἀνιόντων ἡ Ὑψηλή — ἀναβαίνει ὑπερβατῶς τέσσαρας φωνὰς, καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ προκείμενον δ. Αἱ δὲ ἐν τῷ μέσῳ δύο φωναὶ σιωπῶνται.

Εἰς δὲ τοὺς κατιόντας χαρακτήρας λαμβάνει τὰ πρωτεῖα ἡ Ἀπόστροφος — ἥτις ἀπὸ τὴν βάσιν ἐν ᾗ εὕρισκόμεθα σρέφει πρὸς τὰ κάτω καὶ φανερόναι τὸν πρῶτον κατιόντα φθόγγον. Τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ προκείμενον α.

Ἡ δὲ Ὑποῤῥοή — καταβαίνει δύο φθόγγους οὐχὶ ὑπερβατῶς ἀλλὰ συνεχῶς, καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ προκείμενον ἀραβικὸν ἀριθμητικὸν στοιχεῖον 2. Ὀνομάσθη δὲ οὕτω, διότι δι' αὐτῆς ἡ κατάβασις τῆς φωνῆς ῥέει διὰ τοῦ λάρυγγος ὥσει ῥέον ὕδωρ ἐν ταῖς πέτραις καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον αὐτὴν Ἀποῤῥοήν οἷον εἰ ἀπορρέειν τὴν φωνὴν ἀπὸ τοῦ λάρυγγος.

Τὸ δὲ Ἐλαφρόν , ἀντίθετον τοῦ Κεντήματος, καταβαίνει δύο φωνὰς ὑπερβατῶς. Ἡ πρώτη φωνὴ σιωπᾶται, ἡ δευτέρα ἐκφωνεῖται, καὶ τοῦτο δηλοῖ τὸ προκείμενον β.

Τέλος ἡ Χαμηλή, , ἀντίθετος τῆς Ὑψηλῆς καταβαίνει τέσσαρας φωνὰς ὑπερβατῶς. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ σιωπῶνται οἱ δύο φθόγγοι καὶ ὁ τέταρτος ἐκφωνεῖται.

Περὶ διαιρέσεως τῶν χαρακτήρων.

§ 2.

Τῶν δέκα χαρακτήρων τῆς ποσότητος διαιρουμένων εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς Σώματα, εἰς Πνεύματα καὶ εἰς Οὐδέτερον, ἥτοι χαρακτήρας οὔτε σώματα οὔτε πνεύματα ὄντας, τὰ μὲν σώματά εἰσι ταῦτα :

Ἀνιόντες , καὶ Κατιόντες .

Γράφονται δὲ μόνον εἰς τὴν σύνθεσιν, τιθεμένου πρώτου τοῦ Ἰσου, ἔχοντος, ὡς ἐβρέθη, τὴν δύναμιν τῆς ἰσότητος καὶ γραφομένου διὰ τοῦ μηδενός, θ. Ὄντος δὲ τοῦ Ἰσου ἀρχῆς τῶν χαρακτήρων καί, κατὰ τοὺς ἀρχαίους, ἀρχῆς, μέσης καὶ τέλους τῆς μουσικῆς τέχνης, ἡμεῖς συναριθμοῦμεν αὐτὸ μετὰ τῶν σωματῶν καὶ δυνάμεθα νὰ τὸ γράφωμεν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς συνθέσεως.

Τὰ δὲ πνεύματά εἰσι ταῦτα : .

Τὰ πνεύματα δὲν γράφονται μόνον, ἵστανται πάντοτε μετὰ τῶν σωματῶν· καθὼ δὲ πνεύματα ὑποτάσσουσι τὰ σώματα αὐτῶν.

Οἱ δὲ Οὐδέτεροι χαρακτήρες εἰσιν οἱ λοιποὶ δύο, ἥτοι τὰ Κεντήματα καὶ ἡ Ὑπορή . Ὀνομάσθησαν δὲ οὕτως διότι, ὡς εἴρηται, οὔτε εἰς τὴν τάξιν τῶν σωματῶν οὔτε εἰς τὴν τάξιν τῶν πνευμάτων ἀνήκουσι.

Τὰ Κεντήματα μεταχειρίζομεθα εἰς τὴν συνεχῇ ἀνάβασιν καὶ εἰς τὴν σύντομον ἀπαγγελίαν τῆς μελωδίας. Προφέρονται ἡπίως καὶ δὲν διατρίβουσι πλεον τοῦ ἐνὸς χρόνου (κτύπου), καὶ διὰ τοῦτο δὲν δέχονται χρονικὰ σημεῖα. Προσέτι δὲν ὑποτάσσουσι τὰ σώματα, καθότι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν πνευμάτων.

Ἡ δὲ Ὑποβόη τίθεται ὡς εἴρηται εἰς τὴν συνεχῇ κατάβασιν. Οἱ δύο αὐτῆς φθόγγοι καταβαίνουσιν ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ ἀνευ τομῆς τῆς φωνῆς καὶ ὡς ἀπορρέουσιν.

Περὶ συνθέσεως τῶν χαρακτήρων.

§ 3.

Εἰς τὴν σύνθεσιν γράφονται ἀσυνθέτως, ἥτοι τίθεται ἕκαστος μόνος εἰς τὴν σειράν, οἱ ἀκόλουθοι σώματα ὄντες χαρακτῆρες:

Τὸ Ἴσον , τὸ Ὀλίγον , ἡ Πεταστή , ἡ Ἀποστροφος , τὸ Ἐλαφρόν , καὶ ἡ Χαμηλὴ .

Οἱ δὲ λοιποὶ, πνεύματά τε καὶ οὐδέτεροι, δὲν δύνανται νὰ γραφῶσι μόνον, ἀλλ' ἴστανται ἔμπροσθεν, ἄνωθεν ἢ κάτωθεν τῶν σωμάτων ὧν αὐξάνουσι καὶ τὴν ποσότητα, π. χ. ὅταν τὸ Κέντημα συντεθῇ τῷ Ὀλίγῳ ἔμπροσθεν ἢ κάτωθεν αὐτοῦ οὕτω , φανερόν ἐστιν τὸν δεῦτερον ὑπερβατῶς ἀνιόντα φθόγγον, καθότι τὸ Κέντημα, ὡς πνεῦμα, ὑποτάσσει τὸ Ὀλίγον καὶ λογίζεται μόνον ἡ ποσότης τοῦ Κεντήματος. Ὅταν δὲ τὸ Κέντημα τεθῇ ἄνωθεν τοῦ Ὀλίγου οὕτω , δεικνύει τὸν τρίτον ὑπερβατῶς ἀνιόντα φθόγγον, καὶ λογίζεται ἡ ποσότης καὶ τῶν δύο χαρακτήρων.

Τὸ Ὀλίγον ὑποτάσσεται ὑφ' ὅλων τῶν χαρακτήρων ἐκτὸς τῶν Κεντημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ὑποτάσσουσιν αὐτό, ἀλλ' οὔτε ὑποτάσσονται.

Ὅταν ἡ Ὑψηλὴ τεθῇ ἔμπροσθεν τοῦ Ὀλίγου οὕτω , ἡ δύναμις, δηλαδὴ ἡ ποσότης τοῦ Ὀλίγου ἀπόλλυται καὶ λογίζεται μόνον ἡ ποσότης τῆς Ὑψηλῆς.

Όταν δὲ τεθῇ ἡ Ὑψηλὴ ὀπισθεν τοῦ Ὀλίγου οὕτω , ἢ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ οὕτω , δὲν ὑποτάσσει τὸ Ὀλίγον καὶ λογίζεται ἡ ποσότης ἀμφοτέρων τῶν χαρακτήρων.

Όταν ἡ Ὑψηλὴ τεθῇ ἔμπροσθεν τῆς Πεταστῆς οὕτω , ἡ Πεταστὴ ἀπόλλυσι τὴν ποσότητα οὐχὶ ὁμως καὶ τὴν ὀξύτητα, ἤτοι τὴν δύναμιν αὐτῆς. Ἐὰν ὁμως ἡ Ὑψηλὴ τεθῇ ὀπισθεν τῆς Πεταστῆς οὕτω , ἢ ἐν τῷ μέσῳ οὕτω , τότε λογίζεται ἀμφοτέρων τῶν χαρακτήρων ἡ ποσότης.

Όταν τὸ Ὀλίγον ἢ τὸ Κέντημα , τεθῇ ἀνωθεν τῆς Πεταστῆς οὕτω καὶ οὕτω , δὲν ὑποτάσσεται αὐτοῖς καὶ λογίζεται ἐπίσης ἀμφοτέρων ἡ ποσότης.

Προσέτι τὸ Ὀλίγον καὶ ἡ Πεταστὴ ὑποτάσσονται ὅλων τῶν κατιόντων χαρακτήρων καὶ τοῦ Ἰσου. Όταν ὁμως τεθῶσιν ἀνωθεν αὐτῶν οὕτως , , , , , ὑποτάσσονται μὲν καὶ οἱ δύο οὗτοι χαρακτῆρες, Ὀλίγον καὶ Πεταστὴ, ἀλλ' ἡ δύναμις καὶ ἡ ὀξύτης τῆς Πεταστῆς δὲν ἀφαιρεῖται.

Μόνα δὲ τὰ Κεντήματα δὲν ὑποτάσσουσι τὸ Ὀλίγον, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἀνωθεν, ἢ κάτωθεν, ἢ καὶ ἔμπροσθεν γραφόμενα οὕτω , , .

Τὸ Ἐλαφρόν ὅταν ὑποτάξῃ τὴν Ἀποστροφὴν οὕτω , οἱ δύο φθόγγοι τοῦ Ἐλαφροῦ, ἀντὶ ὑπερβατῶς, προφέρονται κατὰ συνέχειαν, λαμβανομένης τῆς μὲν Ἀποστροφῆς εἰς τόπον Γοργοῦ, τοῦ δὲ Γοργοῦ λογιζομένου εἰς τὸν πρῶτον φθόγγον τοῦ Ἐλαφροῦ, καὶ ὁ δεύτερος φθόγγος αὐτοῦ κατέχει θέσιν.

Τὸ Ὀλίγον καὶ ἡ Πεταστὴ ὑποτάσσονται προσέτι καὶ ὑπὸ τοῦ συνεχοῦς ἐλαφροῦ οὕτω , , ἀλλ' ἡ ὀξύτης τῆς Πεταστῆς μένει πάντοτε, ὡς εἵπομεν.

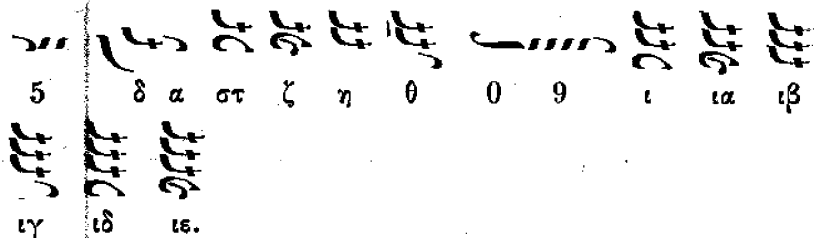
Παρατίθεμεν ἐνταῦθα Γενικὸν Πίνακα τῶν διαφορῶν συνθέσεων τῶν χαρακτήρων, ἀνιόντων τε καὶ κατιόντων, συμπλεκομένων ἀλλήλοις καὶ ἀξανόντων οὕτω τὴν ἑαυτῶν ποσότητα· καὶ τὰ μὲν κάτωθεν αὐτῶν γράμματα δεικνύουσι τὸ ὑπερβατόν, οἱ δὲ ἀριθμοὶ τὴν συνέχειαν.

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΙΟΝΤΩΝ.

0	0	α	2	2	2	β	β	β	α	γ	δ
δ	α	ε	ε	α	στ	στ	α	ζ	η	θ	θ
ι	ια	ιβ	ιγ	ιδ	ιε						
θ	β	γ	δ	ε	στ	ζ	η	θ	ι	ια	ιβ
ιγ	ιδ	ιε									

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΙΟΝΤΩΝ.

2	2	0	2	$\alpha\alpha$	$\beta\alpha$	2α	2α	22	γ	γ		
γ	β	α	α	3	0	3	2	2	ε	0	4	4

Καὶ τοι μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ δεκαπέντε αἱ συνθέσεις τῶν χαρακτήρων δὲν φθάνουσι ποτέ, ἡμεῖς ἐκρίναμεν καλὸν νὰ σημειώσωμεν αὐτάς ἐν ἐκτάσει, ὅπως ἐὰν τυχὸν ἀπαντηθῇ ποτε τοιαύτη σύνθεσις, μὴ φανῇ παράδοξος καὶ δυσεξηγήτος.

Περὶ τῶν ὑποστατικῶν σημείων.

§ 4.

Τὰ ὑποστατικά σημεία, εἰς ἑγχρονα καὶ ἄχρονα διαιρούμενα, εἰσὶν ἑνδεκα τὰ ἀκόλουθα :

ΕΓΧΡΟΝΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

ΑΧΡΟΝΑ ΕΠΤΑ.

Τὸ Κλάσμα	⌋	Ἡ Βαρεῖα	⌋
Ἡ Ἀπλῇ	.	Τὸ Ὁμαλὸν	⌋
Τὸ Γοργόν	⌈	Τὸ Ἀντικένωμα	⌋
Τὸ Ἀργόν.	⌋	Τὸ Ψηφιστὸν	⌋
		Τὸ Ἔτερον τὸ καὶ Σύνδεσμος	⌋
		Τὸ Ἐνδόφωνον	⌋
		Ὁ Σταυρός.	+

Καὶ τὰ μὲν τέσσαρα σημεία ὠνομάσθησαν ἑγχρονα ἢ ἑγχρόνοι ὑποστάσεις διότι δεικνύουσι τὸ χρονικὸν ποσόν.

Ἐξ αὐτῶν τὸ μὲν Κλάσμα , τιθέμενον εἰς ὅλους τοὺς χαρακτῆρας, πλὴν τῆς ὑποβροῆς καὶ τῶν κεντημάτων, δαπανᾷ ἓνα χρόνον ὁλόκληρον.

Ἡ ὑποβροῇ δὲν δέχεται τὸ κλάσμα πώποτε. Ἀντὶ τοῦ κλάσματος τίθεται κάτωθεν τῆς ὑποβροῆς διὰ τὸν δεύτερον αὐτῆς φθόγγον ἢ ἀπλῆ.

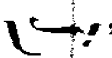
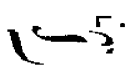

Τὰ δὲ κεντήματα δὲν δέχονται οὔτε τὸ κλάσμα οὔτε τὴν ἀπλῆν, καθότι δὲν δαπανῶσι πλεον τοῦ ἐνός χρόνου.

Τοῦ κλάσματος τιθεμένου εἰς ἓνα χαρακτῆρα, ὁ φθόγγος τοῦ χαρακτῆρος τούτου δαπανᾷ δύο χρόνους, τὸν μὲν διὰ τὸν χαρακτῆρα, τὸν δὲ διὰ τὸ κλάσμα, ἥτοι διπλασιάζεται ὁ χρόνος τοῦ χαρακτῆρος.

Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς μεθόδῳ ἕκαστος χαρακτῆρ δαπανᾷ ἓνα χρόνον, ἐνῶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἕκαστος χαρακτῆρ ἐδαπάνῃ δύο χρόνους, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἐσχηματίζετο μικρά τις μελωδία, ὥς θέλομεν ἰδεῖ ἐκτενέστερον καὶ μετὰ πλείστων παραδειγμάτων τετονισμένων, εἰς τὸ ἕτερον σύγγραμμα.

Ἡ δὲ Ἀπλῆ ., δαπανᾷ ἐπίσης ἓνα χρόνον ὁλόκληρον καὶ τίθεται ἄνευ ἀντικενώματος, τοὔτέστιν ἀπλῶς, κάτωθεν μὲν τῆς ὑποβροῆς ἀπαραιτήτως διὰ τὸν δεύτερον αὐτῆς φθόγγον, κάτωθεν δὲ τῆς ἀποστροφῆς ἐνίοτε διότι ἡ μὲν ἀπόστροφος προσλαμβάνει ἄνωθεν καὶ τὸ κλάσμα, ἡ δὲ ὑποβροῇ οὐδέποτε δέχεται αὐτό.

Ἐξαιρουμένων τῶν κεντημάτων, πάντες οἱ χαρακτῆρες δέχονται τὴν ἀπλῆν οὐχὶ μόνην ἀλλὰ μετ' ἀντικενώματος.

Ἡ ἀπλῆ εἰς μὲν τὴν ὑποβροῇν ὑποτίθεται οὕτω , καὶ μετὰ τοῦ γοργοῦ οὕτω · εἰς δὲ τὴν ἀπόστροφον οὕτω , καὶ μετὰ τοῦ γοργοῦ οὕτω , καὶ ἐνταῦθα ἀποδεικνύεται πότε ἡ ἀπόστροφος δέχεται κάτωθεν τὴν ἀπλῆν.

Εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς χαρακτῆρας τίθεται, ὡς ἐρρέθη, μετ' ἀντικενώματος καὶ ἀκόμῃ καὶ εἰς τὴν ὑποβροχὴν καὶ τὴν ἀπόστροφον. Εἰς τὴν ὑποβροχὴν οὕτω , εἰς τὴν ἀπόστροφον οὕτω , εἰς τὸ ἐλαφρὸν οὕτω , εἰς τὴν πεταστήν οὕτω κτλ.

Συντιθεμένης τῆς ἀπλῆς μεθ' οἰουδήποτε χαρακτῆρος ἐκτὸς τῶν κεντημάτων, ὁ οὕτω ἀποτελούμενος φθόγγος δαπανᾷ δύο χρόνους ἓνα διὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ ἓνα διὰ τὴν ἀπλῆν, ὅπερ γίνεται καὶ εἰς τὸ κλάσμα. Εἰς ταύτην ὁμως τὴν σύνθεσιν ἀπαιτεῖται πάντοτε ἔμπροσθεν κατιοῦσα φωνὴ ἥτις προφέρεται οἷον εἰς κρεμαμένη καὶ ἀχώριστος.

Ἐὰν δ' ἀπαιτεῖται νὰ δαπανήσῃ ὁ χαρακτῆρ πλεόν τοῦ ἐνός χρόνου, τίθεται τότε εἰς τὸν χαρακτῆρα διπλῆ, ἢ τριπλῆ, ἢ καὶ τετραπλῆ, οὐχὶ ὁμως μετ' ἀντικενώματος ἀλλὰ μεθ' ἐτέρου ἥτοι συνδέσμου , ἢ καὶ ἀπλῶς ἀνευ ἐτέρου ὡς ἀπαιτεῖ ἡ περίστασις.

Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιρεῖται ἡ πεταστή, ἥτις μετ' ἀντικενώματος δέχεται μόνην τὴν ἀπλῆν καὶ οὐχὶ πλεόν.

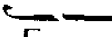

Οἱ δὲ λοιποὶ χαρακτῆρες, ἐξαιρουμένων τῶν κεντημάτων ὡς ἄνωθεν, δέχονται ἀνεξαιρέτως, κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην διάρκειαν τοῦ χρόνου, πλεόν τῆς ἀπλῆς ἥτοι τὴν διπλῆν, τὴν τριπλῆν, τὴν τετραπλῆν κτλ. μεθ' ἐτέρου καὶ ἀνευ ἐτέρου· π. χ. τὸ ἴσον μετὰ διπλῆς καὶ ἐτέρου , τὸ ὀλίγον μετὰ διπλῆς καὶ ἐτέρου , καὶ μετὰ τριπλῆς , κτλ.

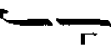
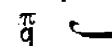
Ἄνευ ἐτέρου οὕτω , , , ,

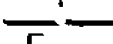
Ὁπου τεθῇ ἡ διπλῆ ὁ φθόγγος ἐκεῖνος δαπανᾷ τρεῖς χρόνους, ἓνα διὰ τὸν χαρακτῆρα, καὶ δύο διὰ τὴν διπλῆν· ὅπου δὲ τεθῇ ἡ τριπλῆ ὁ φθόγγος ἐκεῖνος δαπανᾷ τέσσαρας χρόνους, ἓνα διὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τρεῖς διὰ τὴν τριπλῆν κτλ.

Συντίθεται δὲ μετὰ καὶ ἄνευ ἐτέρου καὶ ἄλλως

Προσέτι ἡ ἀπλῆ, ἡ διπλῆ, ἡ τριπλῆ, ἡ τετραπλῆ κτλ., τίθενται καὶ ἐξωθεν τῶν χαρακτήρων καὶ γράφονται μεθ' ἀπλῆς προγραφομένης τῆς βαρείας οὕτω , μετὰ διπλῆς οὕτω , ἢ καὶ πλέον καθὼς ἀπαιτεῖ ἡ περίστασις τῆς χρονοτριβῆς· τότε δὲ ὁ χρόνος αὐτῶν δαπανᾶται ἄνευ μελωδίας καὶ ὁ κτύπος γίνεταί μετὰ σιωπῆς.

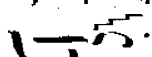
Τὸ δὲ γοργόν , χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ ἐξοδεύῃ ὁ φθόγγος τοῦ χαρακτήρος εἰς τὸν ὅποιον τίθεται τὸν χρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν ἄρσιν· δηλαδὴ θέλοντες ὅπως δύο χαρακτήρες δαπανήσωσιν ἓνα χρόνον τίθεμεν αὐτὸ ἢ εἰς τὸν πρῶτον ἢ εἰς τὸν δεύτερον χαρακτήρα, κατὰ τὴν περίστασιν, καὶ τότε ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν λαμβάνει τὴν θέσιν ὁ δὲ ἕτερος ἐξοδεύεται εἰς τὴν ἄρσιν καὶ οὕτω οἱ δύο χαρακτήρες, ἀντὶ δύο ἔχουσιν ἓνα χρόνον καθότι τὸ γοργόν ἀφαιρεῖ ἓνα χρόνον εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ πρώτου: π , q .

Ὅταν θέλωμεν νὰ ἐξοδευθῇ τοῦ δευτέρου χαρακτήρος ὁ χρόνος εἰς τὴν ἄρσιν τότε γράφομεν οὕτω π , ἄνωθεν τὸ γοργόν καὶ κάτωθεν οὕτω , καὶ μετὰ ἀντικενώματος κάτωθεν καὶ γοργοῦ ἄνωθεν οὕτω π . Καὶ εἰς μὲν τὸν πρῶτον χαρακτήρα, ἤγουν εἰς τὸ ἴσον δαπανᾶται ὁ χρόνος, εἰς δὲ τὸν δεύτερον, ἦτοι τὸ ὀλίγον, ἐνθα ὑπάρχει τὸ γοργόν, ἐξοδεύεται ἡ ἄρσις.

Ἐὰν δὲ θέλωμεν νὰ ἐξοδευθῇ τοῦ πρώτου χαρακτήρος ὁ χρόνος εἰς τὴν ἄρσιν, τότε θέτομεν τὸ γοργόν ἄνωθεν ἢ κάτωθεν αὐτοῦ ἀδιαφόρως οὕτω .

Ὅταν ἀπαιτεῖται νὰ δαπανήσωσιν οἱ τρεῖς χαρακτήρες ἓνα χρόνον, τότε τίθεται εἰς τὸν δεύτερον χαρακτήρα, ἀντὶ γοργοῦ, δίγοργον, καὶ περιλαμβάνεται καὶ ὁ τρίτος χαρακτήρ εἰς τὴν ἄρσιν οὕτω , ὥστε ὁ μὲν πρῶτος χαρακτήρ, ἦτοι ἡ

πρώτη απόστροφος, κατέχει ὅλην τὴν θέσιν, ὁ δὲ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἡγουν ἡ δευτέρα απόστροφος μετὰ τῶν κεντημάτων, συμπλεκόμενων μετὰ τοῦ διγόργου, κατέχουσιν ὅλην τὴν ἄρσιν.

Ὅταν δὲ πάλιν ἀπαιτῆται νὰ δαπανήσωσιν οἱ τέσσαρες χαρακτῆρες, ἦτοι οἱ τέσσαρες φθόγγοι, ἓνα χρόνον, τίθεται τότε τρίγοργον εἰς τὸν δεύτερον φθόγγον, δηλαδή εἰς τὸν πρῶτον φθόγγον τῆς ὑποβόρῃς, οὕτω $\pi \quad q$.

Οἱ δὲ δύο φθόγγοι τῆς ὑποβόρῃς καὶ ὁ τελευταῖος τῆς ἀποστροφῆς συμπλεκόμενοι μετὰ τοῦ τριγόργου προφέρονται εἰς τὴν ἄρσιν καὶ ὁ μὲν πρῶτος χαρακτήρ ἐνούμενος μετὰ τοῦ κεντήματος κατέχει τὴν θέσιν, ἡ δὲ ὑποβόρῃ καὶ ἡ τελευταία απόστροφος ἐξοδεύεται εἰς τὴν ἄρσιν.

Ἀναγκαιούντων περισσοτέρων, κατὰ τὴν περίστασιν, χαρακτῆρων, δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν τετράγοργον, πεντάγοργον κτλ. Τοῦτο ὅμως σπανίως συμβαίνει εἰς τὴν μελοποιίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ μέλους, εἰς δὲ τὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ οὐδέποτε.

Καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἄρσεως εἰς χρειασθῇ θέσις, μεταχειρίζομεθα τὴν ἀπλῆν, τὴν διπλῆν, τὴν τριπλῆν ἢ καὶ πλεόν, καὶ διατρίβομεν οὕτω ὅσους θέλομεν χρόνους.

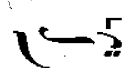
Μεθ' ἑνὸς γοργοῦ καὶ μιᾶς ἀπλῆς γράφομεν οὕτω
τὸ ἴσον πρῶτον ἔχει τὴν θέσιν ἡ δὲ απόστροφος ἔχουσα τὸ γοργὸν ἄνωθεν κατέχει τὴν ἄρσιν, κάτωθεν δὲ τιθεμένη ἡ ἀπλῆ λαμβάνει τὴν θέσιν ἑνὸς χρόνου.

Παραδείγματα :

Ἰσον μετ' ἀποστροφῆς, ἄνωθεν γοργοῦ καὶ
κάτωθεν διπλῆς.

Ἰσον μεθ' ὑποβόρῃς, ὁμ.

Ἰσον μεθ' ὑποβόρῃς, ἄνωθεν διγόργου καὶ
κάτωθεν διπλῆς.

Εἰς τὰ παραδείγματα ταῦτα προγράφεται ἡ βαρεῖα, μετὰ ταύτην τὸ ἴσον. Καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον παράδειγμα μετὰ τὸ ἴσον ἔρχεται ἡ ἀπόστροφος, ἔχουσα τὸ γοργόν ἄνωθεν καὶ τὴν διπλὴν κάτωθεν. Τὸ ἴσον κατέχει τὴν θέσιν, ἡ δὲ ἀπόστροφος, ἔχουσα τὸ γοργόν, ἐξοδεύεται εἰς τὴν ἄρσιν· ἡ δὲ διπλὴ κάτωθεν δαπανᾷ δύο χρόνους.

Εἰς τὸ δεύτερον παράδειγμα ἡ ὑπορροή ἔχει ἄνωθεν τὸ γοργόν ὅπερ ἐννοεῖται εἰς τὸν πρῶτον φθόγγον αὐτῆς· ἡ δὲ διπλὴ κάτωθεν ἐννοεῖται εἰς τὸν δεύτερον φθόγγον· καὶ οὕτως δαπανῶνται ἐνταῦθα τρεῖς χρόνοι, εἰς διὰ τὸν δεύτερον φθόγγον τῆς ὑπορροῆς καὶ δύο διὰ τὴν διπλὴν.

Εἰς δὲ τὸ τρίτον παράδειγμα ἡ ὑπορροή ἔχει ἄνωθεν δίγοργον διὰ τοὺς δύο φθόγγους τῆς ὑπορροῆς. Ἐνῶ δὲ ἐξοδεύονται οἱ δύο φθόγγοι τῆς ὑπορροῆς εἰς τὴν ἄρσιν, διὰ τὴν διπλὴν δαπανῶμεν δύο μόνον χρόνους. Σημειωτέον προσέτι ὅτι τὸ γοργόν καὶ τὸ δίγοργον τίθενται πάντοτε ἄνωθεν τῆς ὑπορροῆς διὰ τὸν πρῶτον φθόγγον, τὰ δὲ χρονικὰ σημεῖα τίθενται κάτωθεν διὰ τὸν δεύτερον φθόγγον. Αἱ δὲ φθοραὶ τίθενται ἄνωθεν ἢ κάτωθεν κατὰ τὴν περίπτωσιν.

Τὸ δὲ ἄργον γ , ὅταν τεθῇ ἐπὶ τοῦ ὀλίγου ἔχοντος κάτωθεν τὰ κεντήματα ἡ σύνθεσις γίνεται οὕτω γ · πρῶτον λαμβάνει τὴν θέσιν τὸ ἴσον, κατόπιν τὰ κεντήματα ἐξοδεύονται εἰς τὴν ἄρσιν, καὶ ἔπειτα τὸ ὀλίγον δαπανᾷ δύο χρόνους, ἓνα δι' ἑαυτὸ καὶ ἓνα διὰ τὸ ἄργον.

Ὅταν χρειασθῶσι τῷ ὀλίγῳ τρεῖς χρόνοι, τίθεται τότε εἰς αὐτὸ τὸ ἄργον μετὰ μιᾶς καθέτου ἄνωθεν οὕτω γ · καὶ τὸ μὲν ἴσον ἔχει τὴν θέσιν, τὰ δὲ κεντήματα ἐξοδεύονται εἰς τὴν ἄρσιν, τὸ ὀλίγον δαπανᾷ τρεῖς χρόνους, ἓνα δι' ἑαυτὸ καὶ δύο διὰ τὸ, ἀπλῶς εἰπεῖν, ἓν καὶ ἡμισυ ἄργον.

Εἰ δὲ χρειασθῶσι τῷ ὀλίγῳ τέσσαρες χρόνοι, τὸ ἄργον δι-

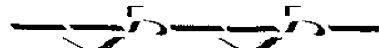
πλασιάζεται, δηλαδή γίνεται διάργον οὕτω · καὶ ἐν-
ταῦθα τὸ ἴσον ἔχει τὴν θέσιν, τὰ κεντήματα τὴν ἄρσιν, τὸ δὲ
ὀλίγον δαπανᾷ τέσσαρας χρόνους, ἓνα δι' ἑαυτὸ καὶ τρεῖς διὰ
τὸ διάργον.

Τὰ δὲ ἕτερα ἐπτὰ σημεῖα ὠνομάσθησαν ἄχρονα ἢ ἄχρο-
νοι ὁποσάσεις διότι δὲν δαπανῶσι χρόνον.

Ἐξ αὐτῶν ἡ μὲν βαρεῖα , ὠνομάσθη οὕτω διότι μετὰ βάρους
προφέρει τὸν φθόγγον τοῦ ἔμπροσθεν αὐτῆς χαρακτηῖρος,
καθότι προγραφομένης αὐτῆς διακρίνεται ἡ ζωηρότης τῆς με-
λωδίας τοῦ φθόγγου καὶ ἀπὸ τὸν ἡγούμενον καὶ ἀπὸ τὸν ἐπό-
μενον οὕτω

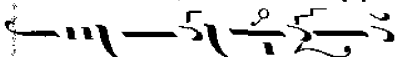
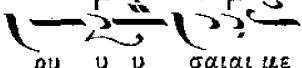
 π
 δ το ο ο το ο ο το ο ο η

Ὅταν δὲ θέλωμεν ν' ἀναλύσωμεν τὴν πεταστήν, ἡ γραμμὴ
αὕτη γράφεται καὶ οὕτω :

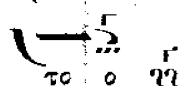
 π
 δ το ο ο ο το ο ο ο το

 π
ο ο ο η

Δὲν προγράφεται ἡ βαρεῖα μόνον διὰ τὴν ζωηρότητα τοῦ χα-
ρακτηῖρος, ἀλλὰ πολλάκις καὶ διὰ τὴν σύστασιν τῆς γραμμῆς
δεικνύουσα ἐνταυτῷ καὶ τὴν ἐνέργειαν, τίθεται δὲ οὕτω :

 π
 η ου ου φε ε ε ε ε ρω η
καὶ οὕτω : π
 η ρυ υ υ σαιαι με η

Τὸ δὲ ὀμαλὸν , προξενεῖ εἰς τὴν φωνὴν κυματισμὸν
τραχὺν καὶ δίδει εἰς τὸν λάρυγγα ὀξύτητά τινα καθῶς :

 π
 δ το ο ο το ο ο το ο ο το ο ο
 π
το ο η

Τοῦ δὲ Ἀντικένωματος \curvearrowright ἡ ἐνέργειά ἐστὶν αὕτη· τεθέν-
τος αὐτοῦ κάτωθεν τοῦ ὀλίγου καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ μετὰ κα-
τιόντων χαρακτήρων οὕτω: $\overline{\pi} \curvearrowright$, ἡ μετὰ γορ-
γοῦ οὕτω: $\overline{\pi} \curvearrowright$, τὸ ὀλίγον προφέρεται μετὰ
τόνου καὶ τετυναγμένης φωνῆς. Ἀπαιτεῖται ὁμῶς πάντοτε νὰ
ὑπάρχῃ κατιῶν χαρακτήρ.

Ὅταν ὁμῶς τὸ ἀντικένωμα τεθῇ μετὰ τῆς ἀπλῆς κάτωθεν
τοῦ ὀλίγου καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ μετὰ κατιόντων χαρακτήρων
οὕτω: $\overline{\pi} \curvearrowright$ αἱ τιθέμεναι δύο

ἀπόστροφοι προφέρονται οἷον εἰ κρεμάμεναι καὶ ἀχώριστοι.

Σημειωτέον πρὸς τούτοις ὅτι τὸ ἀντικένωμα μετὰ τῆς ἀπλῆς
τίθεται μεθ' οἰουδήποτε χαρακτήρος, ἀλλ' ὁ ἔμπροσθεν κατιῶν
χαρακτήρ προφέρεται πάντοτε καὶ οὗτος οἷον εἰ κρεμάμενος καὶ
ἀχώριστος.

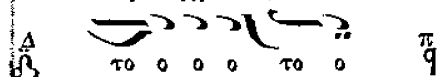
Τὸ Ψηφιστὸν \curvearrowright , τιθέμενον κάτωθεν τῶν χαρακτήρων
προξενεῖ ζωηρότητα, καὶ ζητεῖ καὶ τοῦτο ἔμπροσθεν κατιόντα
πάντοτε χαρακτήρα καὶ ἰσόχρονον αὐτοῦ· π. χ. μετὰ τοῦ ὀλί-
γου: $\overline{\pi} \curvearrowright$ καὶ μετὰ τοῦ ἴσου:

$\overline{\pi} \curvearrowright$

Ὅσάκις ἀπαιτεῖται εἰς τὸν χαρακτήρα τὸν τιθέμενον μετὰ
τοῦ ψηφιστοῦ ἕτερος χρόνος, ὁ αὐτὸς ἕτερος χρόνος ἀπαιτεῖται
καὶ εἰς τοὺς κατιόντας χαρακτήρας. Ὁ ἕτερος οὗτος χρόνος
εἶναι τὸ κλάσμα· π. χ. μετὰ ἑτέρου χρόνου ἦτοι κλάσματος:

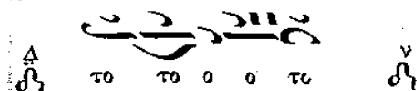
$\overline{\pi} \curvearrowright$

Καὶ ἄνευ ἑτέρου χρόνου, ἥτοι ἄνευ κλάσματος :

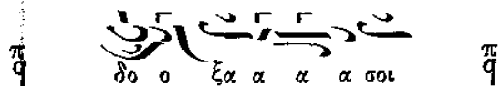
Αἱ δύο αὗται γραμμαὶ ὀνομάζονται ἰσόχρονοι· ἡ μὲν πρώτη μετὰ κλάσματος ἡ δὲ δευτέρα ἄνευ κλάσματος.

Τὸ ψηφιστὸν τίθεται καὶ εἰς τοὺς κατιόντας χαρακτῆρας, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ σῶμα τούτων δὲν εἶναι ἀνάλογον κατὰ τὸ μέγεθος πρὸς τὸ ψηφιστὸν, διὰ τοῦτο γράφομεν τὸ μὲν ψηφιστὸν κάτωθεν, τοὺς κατιόντας χαρακτῆρας ἄνωθεν καὶ ἐν τῷ μέσῳ τὸ ὀλίγον οὕτως :

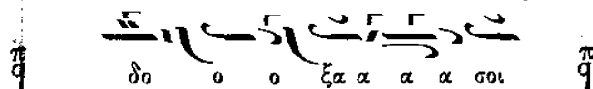
Ἐκ τούτου ἐπεταὶ ὅτι τὸ ὀλίγον οὐδεμίαν σημασίαν ἔχει ἐνταῦθα, ἀλλὰ τίθεται μόνον διὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ψηφιστοῦ· καθότι, ὡς προείπομεν, τὸ ὀλίγον καὶ ἡ πεταστὴ ὑποτάσσονται εἰς ὅλους τοὺς κατιόντας χαρακτῆρας καὶ οὐδεμίαν ἔχουσι ποσότητα.

Ἡ σύνθεσις τῆς πεταστῆς γραφομένη οὕτω :

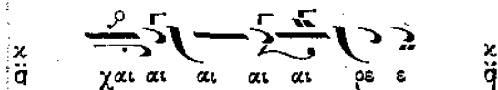

ἔμεινεν ἀνεξήγητος.

Ἀλλ' ἡ ἐξήγησις, ἥτοι ἡ ἀνάλυσις αὐτῆς, γίνεται οὕτω :

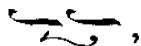
Τὸ ἕτερον, ὠνομάσθη οὕτω διότι κατὰ τοὺς ἀρχαίους ἐσήμαινεν ἕτερον Παράλεσμα. Σήμερον δὲ ὀνομάζεται καὶ Σύνδεσμος διότι συνδέει τοὺς χαρακτῆρας, τοὺς ἀνιόντας μετὰ τῶν κατιόντων οὕτω :

Εἰς τὰς τοιαύτας συνθέσεις προγράφεται ἀνεξαιρέτως ἡ βαρεῖα.

Συνδέει πρὸς τούτοις, κατὰ τὴν περίστασιν, πάντας ἐν γένει, τοὺς χαρακτῆρας, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε μία μόνη συλλαβὴ ἢ ὁποία νὰ συνδέηται διὰ τοῦ ἐτέρου ἤτοι συνδέσμου.

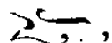
Ἰσον μετὰ τοῦ ἴσου:

Ὀλίγον μετὰ τοῦ ἴσου:

Ἀπόστροφος μετὰ τοῦ ἴσου:

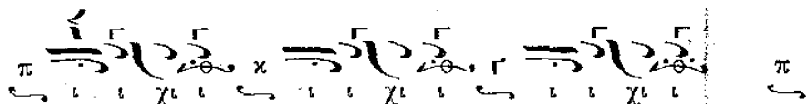
ὑποβρόχῃ μετὰ τοῦ ἴσου:

καὶ οὕτω καθεξῆς.

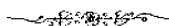
Προφέρονται δὲ μετὰ κυματισμοῦ καὶ μαλακότητος τῆς φωνῆς.

Τὸ δὲ Ἐνδόφωνον , ἐκφέρει τὴν φωνὴν τοῦ χαρακτῆρος ὑπὸ τοῦ ὁποίου τίθεται ἐκ τῆς ῥινός καὶ κλειομένου τοῦ στόματος· ἀλλὰ, τιθεμένης τῆς ἀπλῆς εἰς τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα, καὶ ὁ χρόνος ἐξοδεύεται μετὰ κεκλεισμένου στόματος καὶ ἡ φωνὴ τῆς μελωδίας ἀκούεται διὰ τῆς ῥινός. Γράφεται δὲ οὕτω:

Τὸ Ἐνδόφωνον τοῦτο σπανιώτατα ἀπαντῶμεν εἰς τὰ μαθήματα.

Τελευταῖον, ὁ Σταυρὸς + διακόπτει τὴν φωνὴν τοῦ ψαλλομένου μέλους· ἡ δὲ φωνὴ τῆς μελωδίας τοῦ ἀκολούθου χαρακτῆρος ἄρχεται μὲ νέον πνεῦμα.

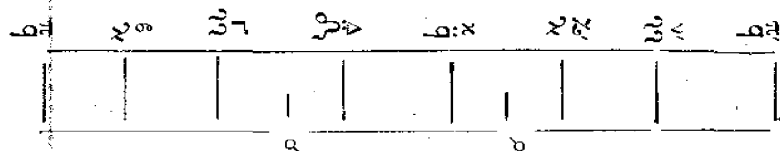
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν Μικκαιῶν ἐν γένει μετὰ τῶν κλειμάκων καὶ τῶν τετονισμένων παραδειγμάτων αὐτῶν.

Διουγκιάχ, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, σημαίνει δευτέρα βάσις σχετικῶς πρὸς τὴν διαίρεσιν τῶν τόνων τοῦ διαγράμματος. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τῇ διαίρεσει τῶν ὀκτὼ ἤχων, τὸ Διουγκιάχ εἶναι πράγματι πρώτη βάσις καὶ οἶονεὶ θεμέλιον αὐτῶν, εἶναι δὲ καὶ πρώτη βάσις τοῦ δευτέρου τροχοῦ, διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ κατατάξει τῶν παραδειγμάτων ἀρχομαι ἀπ' αὐτοῦ.

Τὸ Διουγκιάχ εἶναι ἤχος ᾧ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ἰδίου τόνου ἀνιόν εἰς τὸ Χουσεϊνί· καὶ βαῖνον δι' ἀνιόντων καὶ κατιόντων φθόγγων, καταλήγει ἐντελῶς εἰς τὸ Διουγκιάχ.

π
 η

Ts ε ε ε ρε λῆα α λε λῆαα α α ʔʔ τε ε ρε λῆα

λεῖ λα λε ε ε λα α ʔʔ λε λα α λε λαμε ʔʔ τε ε ε ε ε

λῆα α τε ρε λῆ ε ε λε ε ε ε λῆα

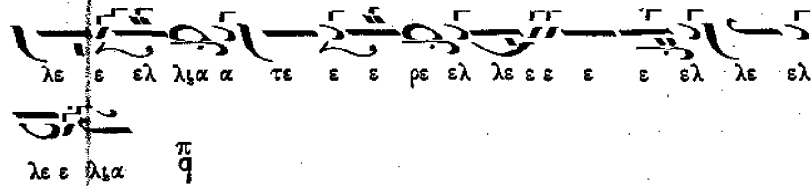
π
 η

Ὁ δὲ Μιὰν χανές, ὁ δξὺς οἶκος τοῦ Διουγκιάχ, ἦτοι τοῦ ᾧ ἤχου, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνὶ ἢ ἀπὸ τοῦ Μουχαγιέρ, καὶ περιστρεφόμενος εἰς τοὺς κυρίους τόνους, πάλιν καταλήγει ἐντελῶς εἰς τὸ Διουγκιάχ.

*Ετερον Διουγκιᾶχ. Ἀρχεται πάλιν ἀπὸ τοῦ ἰδίου τόπου, ἀνιὼν εἰς τὸ Τζιαργκιᾶχ, καὶ κατιὼν εἰς Ζιργκιουλὲ νομί· πάλιν δὲ ἀνιὼν εἰς τὸ Διουγκιᾶχ ἵσταται· καὶ ἀπὸ τοῦ Διουγκιᾶχ ἀνιὼν μέχρι Γκερδανιὲ ἐπιστρέφει, καὶ κατιὼν καταλήγει πάλιν ἐντελῶς εἰς τὸ Διουγκιᾶχ.

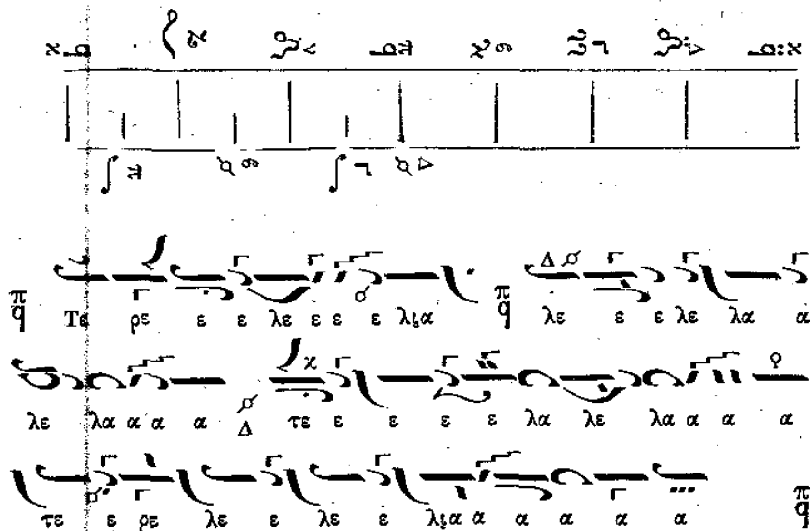
१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०	२१	२२	२३	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	३२	३३	३४	३५	३६	३७	३८	३९	४०	४१	४२	४३	४४	४५	४६	४७	४८	४९	५०	५१	५२	५३	५४	५५	५६	५७	५८	५९	६०	६१	६२	६३	६४	६५	६६	६७	६८	६९	७०	७१	७२	७३	७४	७५	७६	७७	७८	७९	८०	८१	८२	८३	८४	८५	८६	८७	८८	८९	९०	९१	९२	९३	९४	९५	९६	९७	९८	९९	१००
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

π 9 Τε ρε λε ε ε λια α α α 9 π τε ε ρε ε λε ε λε
λα α α α α α α α α ?? τε ρε ελ λια α α α

Καὶ τοῦ ἐτέρου Διουγκιάχ ὁ Μιὰν χανές, ἥτοι ὁ ὀξὺς οἶκος, γίνεται ὡσαύτως μόνον μετὰ τοῦ Ζιργκιουλέ νυμι καὶ καταλήγει ἐντελῶς εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Τὸ Ζιργκιουλέ παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ· ἀναβαίνει ὑπερβατῶς εἰς τὸ Χουσεϊνί, καὶ μετὰ τοῦ Νὺμ οὐζάλ καὶ Νὺμ ζιργκιουλέ κατιὸν ἐμπίπτει εἰς τὸ Ἀσηράν, καὶ ἀνιὸν καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Ὁ Μιὰν χανές, ἥτοι ὁ ὀξὺς οἶκος, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί καὶ ἀναβαίνων κατ' εὐθεΐαν μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, καταβαίνει

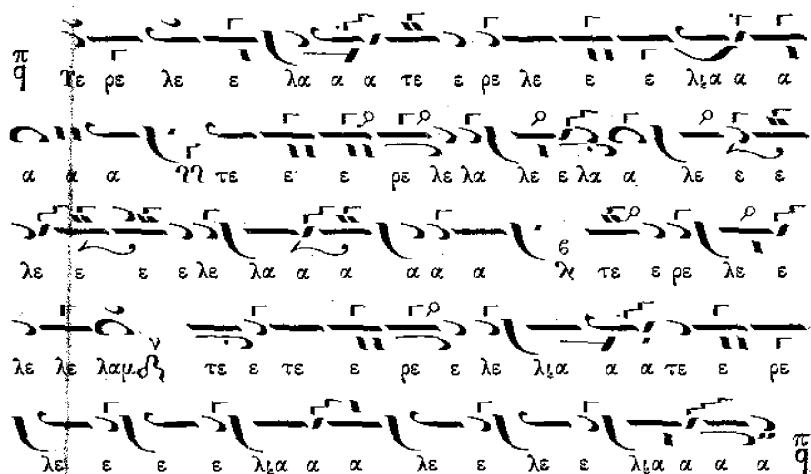
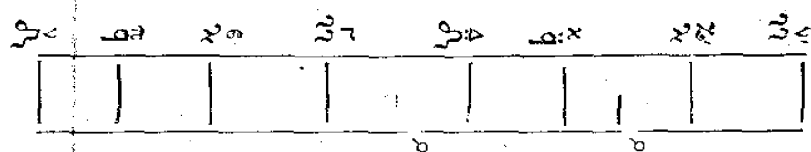
ἔπειτα διὰ τοῦ Νὺμ Ζιργκιουλὲ καὶ Ἀσηράν· ἀνιῶν δὲ καταλήγει ἐντελῶς εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Τὸ Οὐζάλ παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ, καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί· ἀνιὸν εἰς τὸ Ἐβίτζ καὶ Νὺμ Σεχνάζ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Νεβά, καὶ κατιὸν μετὰ τοῦ Νὺμ Χητζάζ, καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

π Τε ρε ε ε λε ε λε ε λα α α Δ τε ε ρε
 λια α α α λ τε ε ε ρε ε ε ε ε λε λια α τε ε
 ρε ε ε ε λια α α λε λα λε ε λια Δ τε ρε ε ε λε
 λα α λε ε λια α ε τε ε ε ε τε π ρε ε ε λε ε
 λε ε λια α α α π

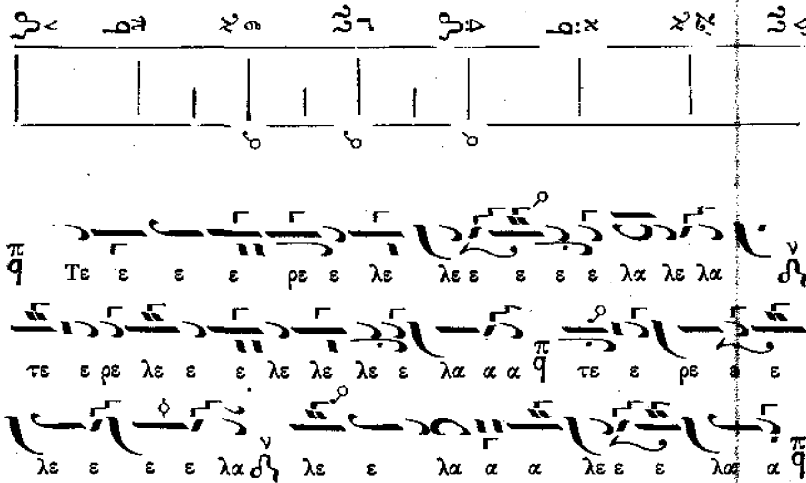
Ὁ Μιάν χανὲς τοῦ Οὐζάλ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νὺμ Σεχνάζ, καὶ καταβαίνων διὰ τοῦ Νὺμ Χητζάζ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Τὸ Σεμπά (ἑλληνιστὶ Ὑπνωτικόν), παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ, καὶ ἄρχεται ἄλλοτε μὲν ἀπὸ τοῦ Νὺμ Σεμπά, ἄλλοτε δὲ ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ, καὶ ἐνίοτε ἀπὸ τοῦ Ῥάστ· ἀνιὸν μετὰ τοῦ Νὺμ Σεμπά καὶ Νὺμ Ἀτζέμ μέχρι Μουχαγιέρ, ἐπιστρέφει πάλιν μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ, κατιὸν δὲ καὶ μετὰ τοῦ Νὺμ Σεμπά καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

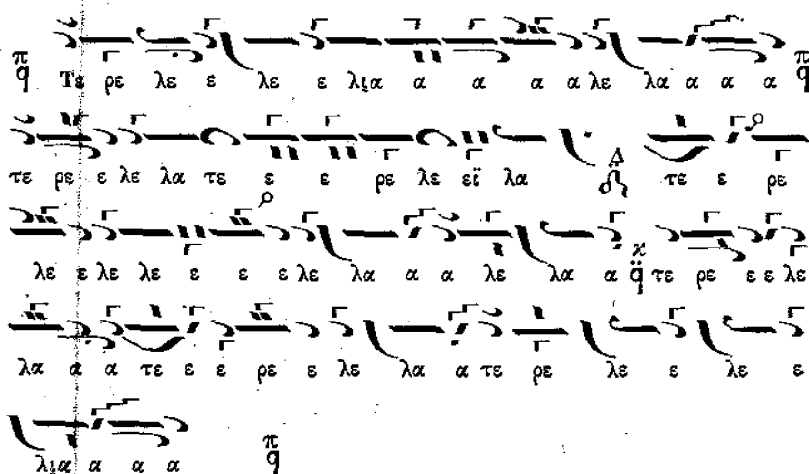
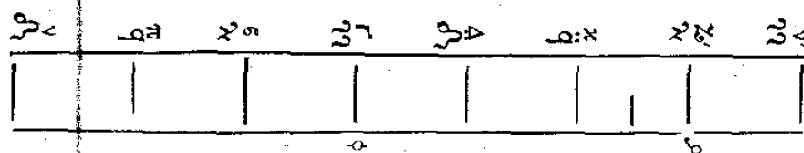
Ὁ Μιὰν χανές τοῦ Σεμπά ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ, καὶ μετὰ τοῦ Νὺμ Σιουμπιουλέ στρεφόμενος, καὶ εἰς τὰ Τίζια ὁδεύων, καταλήγει εἰς τὸ Μουχαγέρ, δι' ὃ ὀνομάζεται καὶ Τίζ Σεμπά. Ἐνίοτε καταβαίνει διὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ καὶ Νὺμ Σεμπά καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Τὸ Ζεμζεμέ (ἐλληνιστὶ Βαυκαλικόν), παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ· ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ῥάστ, καὶ ἀνιὸν μέχρι Νὺμ Σεμπά ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸ Ῥάστ· καὶ πάλιν ἀνιὸν μέχρι Χουσεϊνί, καταβαίνει εἰς τὸ Διουγκιάχ· πατῶν δὲ Τζαργκιάχ καὶ Νὺμ Πιουσελίχ καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Νὺμ Σεμπά, ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸ Τζαργκιάχ, καὶ πατῶν Νὺμ Κιουρδὶ περδεσί καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

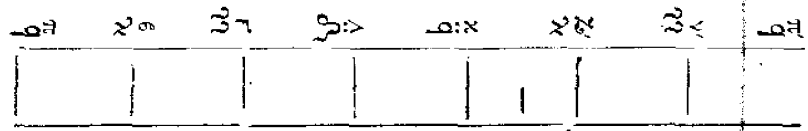
Τὸ Οὐσαχ παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ· ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ῥάστ, καὶ βαῖνον διὰ τῶν ἀνιουσῶν φωνῶν, ἐπιστρέφει πάλιν διὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ, καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Σημ. Μὴ θέλοντες ν' ἀπομακρυνθῶμεν ὅπως διόλου τοῦ λεκτικοῦ τῆς πραγματείας τοῦ σοφοῦ Καντεμήρεως, παρεδέχθημεν καὶ ἡμεῖς τὰς λέξεις καὶ πα τε ι ᾱ; αὐτὸς μεταχειρίζεται ἐνταῦθα. Τὸ μὲν πηδᾶν σημαίνει τὸ ὑπερβατόν, τὸ δὲ πατεῖν τὸ κρούειν τὴν χορδὴν τοῦ τόνου.

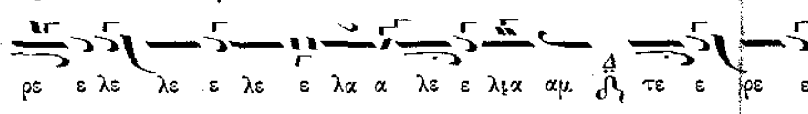

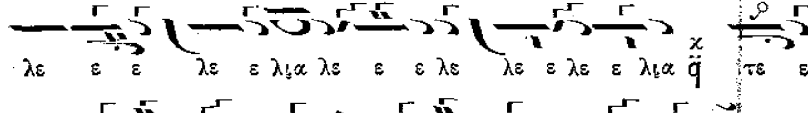
Ὁ Μιὰν χανὲς τοῦ Οὐσὰν ἀρχεται ἀπὸ Γκερδανιὲ καὶ Μουχαγέρ, στρεφόμενος δὲ εἰς τὰ Τίζια, καταβαίνει εἰς τὸ Χουσεϊνὶ δεικνύων τὸ Νὺμ Ἀτζέμ, καὶ καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

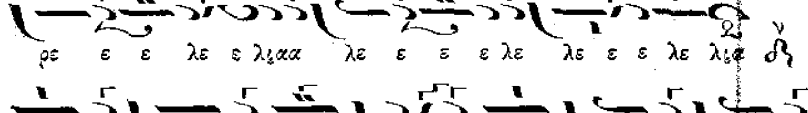
Τὸ Χουζὶ παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ· ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά καὶ ἐκπίπτει εἰς τὸ Ῥάστ· ἀνιὸν δ' εἰς τὸ Τζαργκιάχ, καὶ μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Χουσεϊνί· καὶ πατῶν Νὺμ Ἀτζέμ, πάλιν ἐπιστρέφει κατιὸν μέχρι τοῦ Ῥάστ· πατεῖ αὖθις τὸ Τζαργκιάχ, ἐξ οὗ κατιὸν καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

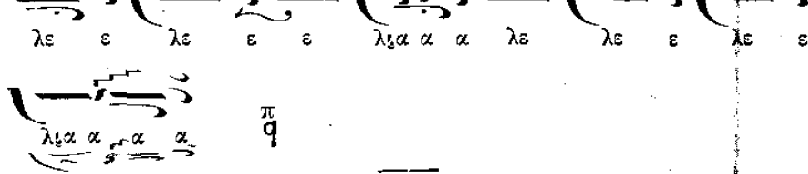

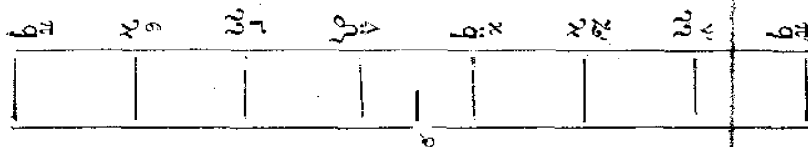

Τὸ Νεβρούζ παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Σεγκιάχ, ἀνιὸν μέχρι τοῦ Μπεγιατί, καὶ κατιὸν εἰς τὸ Γζαργκιάχ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀναβαίνει πάλιν εἰς τὸ Μπεγιατί κατιὸν δὲ μέχρι τοῦ Διουγκιάχ καὶ ἀνιὸν ὑπερβατῶς ἢ καὶ συνεχῶς μέχρι Χουσεϊνί, ἐπιστρέφει καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Τε ρε ε ε λε λε ε ε λε ε λε λε ε λε λε ε

 λα α α α τε ρε ε λε ε ε ε ε ε λε λα α α

 α α α τε ε ρε λα λε ε λε λα α λε λα α

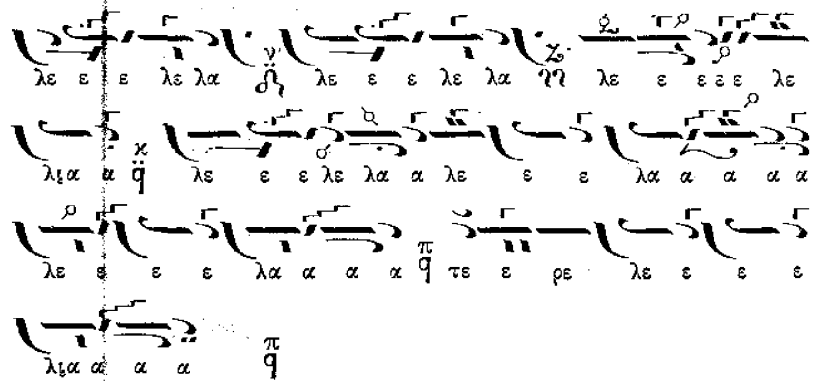
 α α α τε ρε ε λε λα λε ε λα α τε ε ε λια λε ε λε

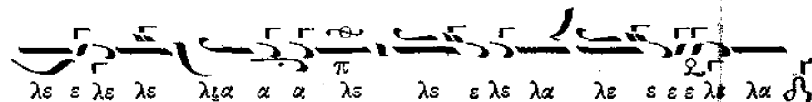
 λε ε λε ε λια α α α

Ὁ Μιὰν χανὲς τοῦ Μουχαγιέρ ἀρχεται πάλιν ἀπὸ τοῦ Μουχαγιέρ, στρεφόμενος ὁμῶς εἰς τὰ Τίζια καταβαίνει καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

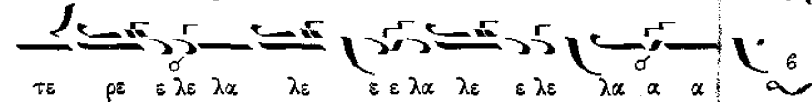
Τὸ Σιουμπουλὲ παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ· ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Μουχαγιέρ διὰ τοῦ Σιουμπουλὲ Νυμί, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Γκερδανιέ, καὶ καταβαίνει εἰς Νὺμ Ἀτζέμ, Χουσεϊνί, Νὺμ Σεμπά, Τζαργκιάχ, καὶ Σεγκιάχ μὲ Ναγμέδες καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Τε ρε λε ε ε ε λια α α α τε ρε ε

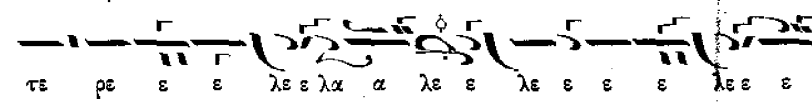

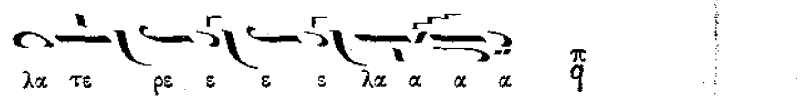
 λε ε λε λε λε α α α λε λε ε λε λα λε ε ε λε λα δ

 τε ρε ε λε λα λε ε ε λα λε ε λε λα α α

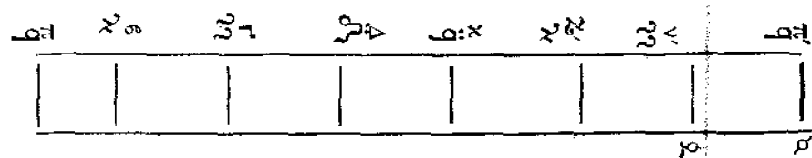
 τε ρε ε ε λε ε λα α λε ε λε ε ε ε λε ε

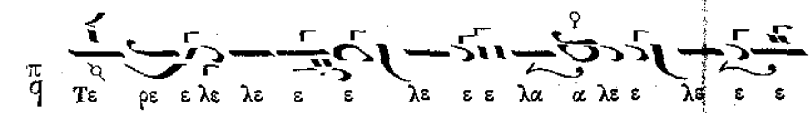

 λα τε ρε ε ε ε λα α α α

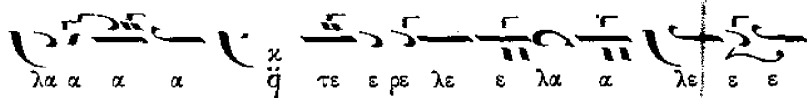
Ὁ Μιάν χανές τοῦ Ἀρεζπάρ ἀρχεται ἀπὸ τὰ Τίζια καὶ καταλήγει ὡς κρεμάμενος εἰς τὸ Μουχαγιέρ, ἥ καὶ καταβαίνει καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Τὸ Κιοτζέκ παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ καὶ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ· κατιὸν μέχρι τοῦ Χουσεϊνὶ ἀναβαίνει μέχρι τοῦ Τίζ Νεβὰ καὶ ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸ Χουσεϊνί· πατῶν δὲ Τζαργκιόχ, ἀναβαίνει μέχρι τοῦ Γκερδανιέ, καὶ κατιὸν καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

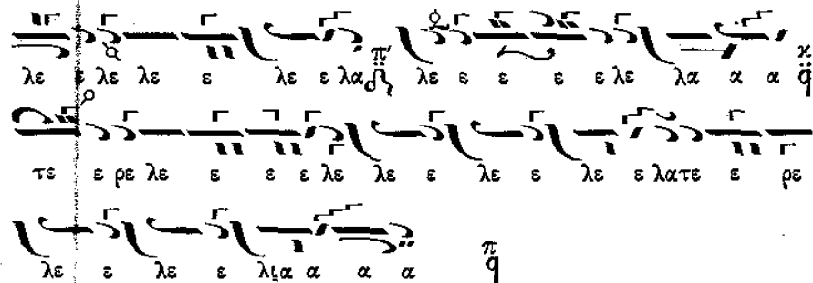

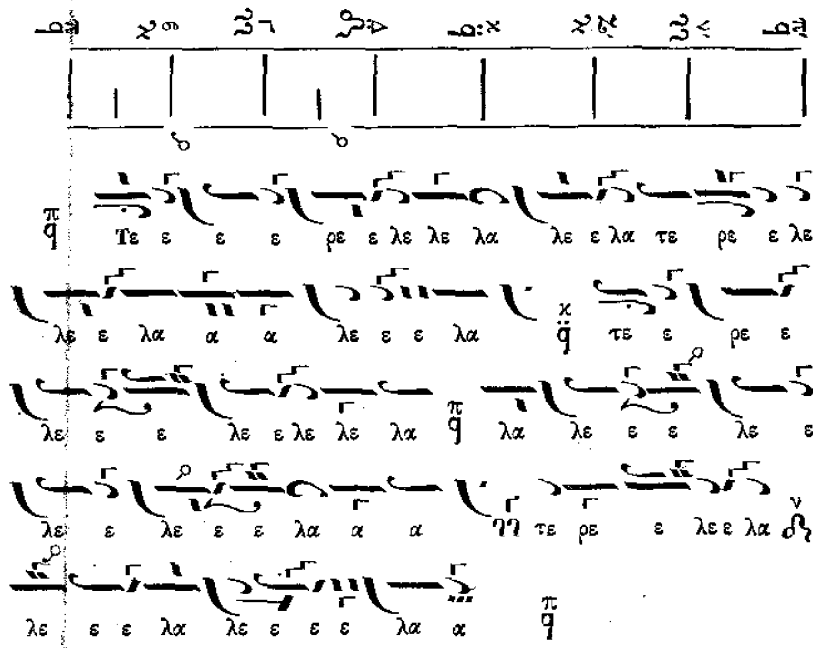
 τε ρε ε λε λε ε ε λε ε ε λα α λε ε λε ε ε

 λα α α α τε ε ρε λε ε λα α λε ε ε

Τὸ Κιουρδὶ παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά· καταβαίνει μέχρι τοῦ Ῥάστ, ἀνιὸν δὲ περδὲ περδὲ μέχρι τοῦ Χουσεϊνί, ἐπιστρέφει μέχρι τοῦ Διουγκιάχ· κατόπιν πατῶν Τζαργκιάχ καὶ Νὺμ Σεμπά, καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Κιουρδί, καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

μέχρι τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ πατῶν τὸ Μουχαγίρ, στρέφεται μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ μέχρι τοῦ Τζαργκιάχ, καὶ δεικνύον τὸ Νὺμ Σεμπά, καταβαίνει εἰς τὸ Διουγκιάχ· ἀνιόν δὲ μετὰ τοῦ Νὺμ Κιουρδι εἰς τὸ Νεβά, ἐπιστρέφει καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

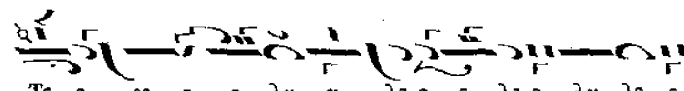
— 32	2° 30	32	32	— 32	2° 30	32	— 32

π
 $\frac{9}{9}$

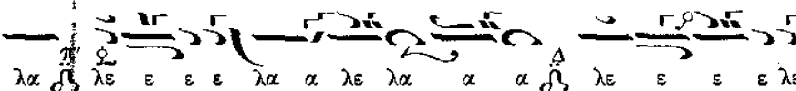
Τε ρε λε ε ε λε ε λε λε ε λα α α
 λε ε λε λα α α 77 λε ε λε λα λε ε λε λα λε ε
 λε ε λε ε λα λε ε ε λε ε ε λε ε ε λε ε λα
 λε ε λα λε ε ε ε λε λα 6 λε ε λε λα α λε
 ε λα 9 λε ε λα α α λε ε ε λε λε ε
 λε ε λα α α α π
 $\frac{9}{9}$

Τὸ Σεμπά Πιουσελίκ παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ καὶ ἄρ-
χεται πάλιν ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ· ἀνιόν εἰς τὸ Τζαργκιάχ στρέ-
φεται εἰς τὸ Ῥάστ· καὶ πηδῶν πάλιν εἰς τὸ Τζαργκιάχ, ἀνιόν
δὲ μέχρι Χουσεϊνί, καταβαίνει πάλιν εἰς τὸ Τζαργκιάχ· πηδᾷ
εἰς τὸ Γκερδανιέ, πατᾷ τὸ Νὺμ Σεχνάζ καὶ στρέφεται εἰς τὸ

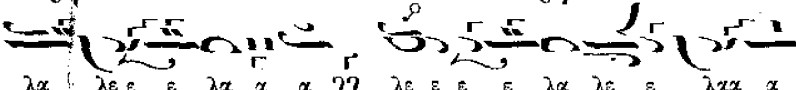
D#	F#	G#	A#	B#	C#	D#	E#

π_9

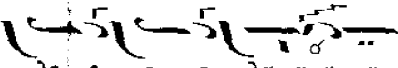
 Ts e ps e e la a le e e le e la le e

π_8

 la le e e e la a le la a a le e e e le

π_7

 la le e e la a a la le e e e la le e la a a

π_6

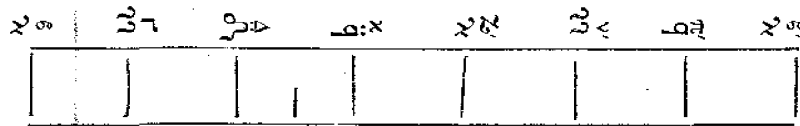
 le e e e la a a a

Τὸ Ἄρεζκάρ Πιουσελίκ παράγεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Τζαργκιάχ, ὡς Ῥάστ· πηδᾶ εἰς τὸ Μουχαγέρ καὶ ἐπιστρέφει κατιὸν μέχρι τοῦ Τζαργκιάχ· πηδᾶ πάλιν εἰς τὸ Νὺμ Ἀτζέμ, καὶ Μουχαγέρ πατῶν, στρέφεται πάλιν εἰς τὸ Τζαργκιάχ· ἐντεῦθεν ἀνιὸν περδὲ περδὲ μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, πάλιν καταβαίνει περδὲ περδὲ μέχρι τοῦ Διουγκιάχ· πηδῶν δὲ εἰς τὸ Χουσεϊνί, στρέφεται πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ· πατῶν αὖθις τὸ Τζαργκιάχ, ἀναβαίνει μέχρι τοῦ Γκερδανιέ καὶ στρεφόμενον, πηδᾶ εἰς τὸ Τζαργκιάχ κατιὸν μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ εἰς τὸ Διουγκιάχ· πατῶν πάλιν τὸ Τζαργκιάχ, καὶ δεικνύον τὸ Σεγκιάχ, ἀναβαίνει περδὲ περδὲ μέχρι τοῦ Γκερδανιέ καὶ πίπτει πάλιν εἰς τὸ Τζαργκιάχ, καὶ μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ καταβαίνει καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ.

ΣΕΓΚΙΑΧ.

Τὸ Σεγκιάχ, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, σημαίνει τρίτη βάσις σχετικῶς πρὸς τὴν διαίρεσιν τῶν τόνων τοῦ διαγράμματος· σχετικῶς ὁμῶς πρὸς τὴν διαίρεσιν τῶν κυρίων ἤχων, τὸ Σεγκιάχ εἶναι δευτέρα βάσις τῶν κυρίων ἤχων.

Τὸ Σεγκιάχ εἶναι ἤχος Λέγετος, ἥτοι διατονικός δεύτερος, χ^2 , καὶ ἀρχεται ἀπὸ τὸ αὐτὸ Σεγκιάχ, ἀλλὰ δύναται νὰ ἀρχεται καὶ ἀπὸ τὸ Ἑβίτζ· ἀνιὸν μετὰ τῶν κυρίων περδεδῶν μέχρι τοῦ Τιζ Τζαργκιάχ, ἁποτε δεικνύει καὶ τὸ Νὺμ Χιουζάμ, καὶ ἐπιστρέφον καταβαίνει δεικνύον καὶ τὸ Ῥάστ περδεσὶ καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Σεγκιάχ.

6
λ Τε ε ε ρε ε ε λα α α λε ε ε δλ λα α α

λε ε ε λε ε ε λα α α λε ε ε λα α δλ

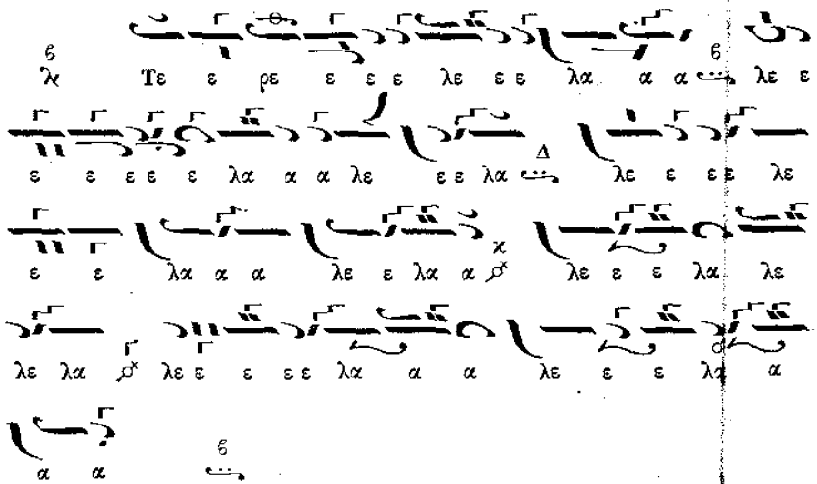
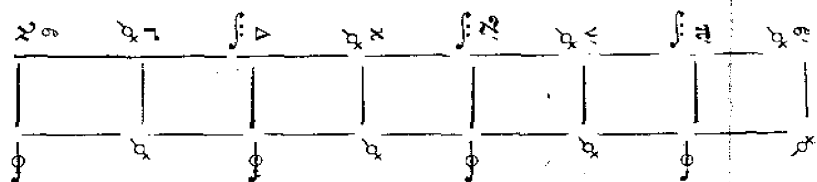
λε ε ε ε ε λα λε ε ε ε λα α α λλ λε ε ε

λα αα λε ε ε λα αα λε ε ε ε λα τε ε ρε

λε ε λα α α α 6
λ

Ὁ Μιὰν χανές τοῦ Σεγκιάχ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Ἐβίτζ, καὶ περιστροφόμενος εἰς τὰ Τίζια καὶ τὸ Νὺμ Σιουμπιουλέ, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Σεγκιάχ.

Τὸ Χιουζάμ εἶναι ἥχος $\text{---} \text{---} \text{---}$ ἡ βάσις αὐτοῦ εἶναι πάλιν ἀπὸ τοῦ Σεγκιάχ· ἀνιὼν εἰς τὸ Νεβά καὶ Νὺμ Χησάρ μέχρι Μουχα γέρ, ἐπιστρέφει κατιὼν πάλιν εἰς τὸ Νεβά· ἐντεῦθεν καταβαίνει καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Σεγκιάχ.

X^{so} Z^{r} Z^{p} b:x X^{r} Z^{r} b X^{so}

$\text{Te e e pe le e le e la a a}$
 $\text{le e la a le e e la a q le e e le e la}$
 $\text{a a a le e la a a le e e e la a a a}$
 $\text{le e e e la a a a Δ te e e pe e le e}$
 $\text{la a a le e e la a a X le e la a le e}$
 $\text{la a le e e e le e e la le la a α τε}$
 $\text{pe e le la a le e e la a a le e la a a a}$
 le e e la a a a

Τὸ Βετζχί 'Αρεζπάρ παράγεται ἀπὸ τοῦ Σεγκιλάχ· ἀρχεται
 ἀπὸ τοῦ Γκερδανιέ καὶ καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Χησάρ εἰς τὸ
 Σεγκιλάχ· πηδῶν πάλιν εἰς τὸ Γκερδανιέ, στρέφεται μετὰ τοῦ

Νὺμ Ἀτζέμ εἰς τὸ Νεβά· ἐντεῦθεν πηδῶν εἰς τὸ Μουχαγέρ, στρέφεται πάλιν εἰς τὸ Νεβά, ὁπόθεν πατῶν τὸ Νὺμ Χησάρ καταβαίνει εἰς τὸ Τζαργκιάχ καὶ εἰς τὸ Διουγκιάχ· ἀνιόν δὲ μέχρι τοῦ Χουσεϊνί, καὶ κατιὸν καταλήγει εἰς τὸ Σεγκιάχ.

χ° $\Sigma \tau$ $\Sigma \nu$ $\Sigma \rho$ χ° $\Sigma \epsilon$ $\Sigma \eta$ χ°

χ° $\Sigma \tau$ $\Sigma \nu$ $\Sigma \rho$ χ° $\Sigma \epsilon$ $\Sigma \eta$ χ°

Ν Τε ρε λε ε λχ λε ε ε λε λα α α λε

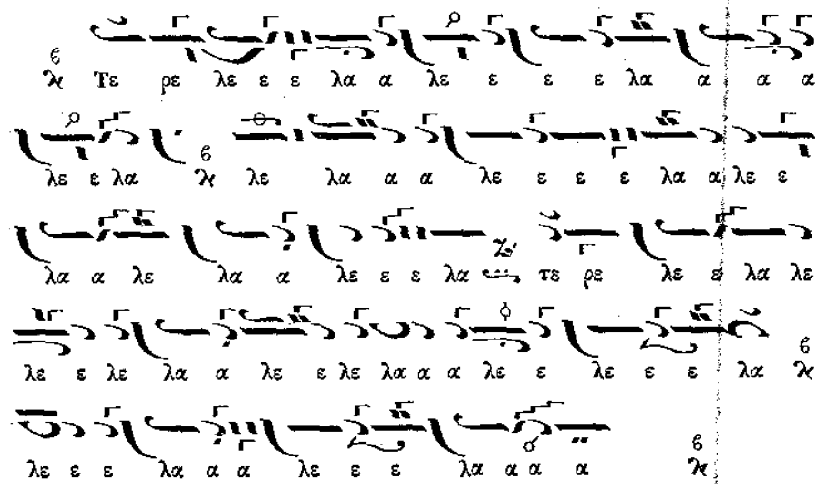
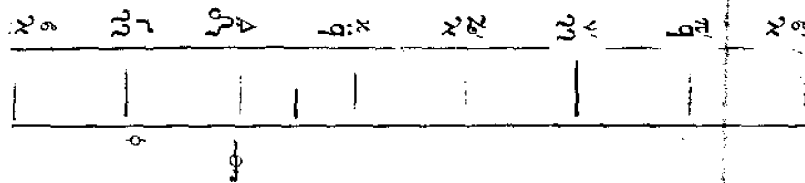
λα α α λε ε ε λα α α α 6 λε λα α α τε

ρε λε ε λε λα α Δ λε ε ε λε ε λα α α λε ε

λχ α α ρ λε ε λε ε ε ε ε ε ε ε λα α α π

τε ε ρε λε ε ε ε λα α α λε ε ε λα 6 χ

Τὸ Χιράμ παράγεται ἀπὸ τοῦ Σεγκιάχ καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Σεγκιάχ· ἀνιόν εἰς τὸ Νεβά, ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸ Σεγκιάχ· πατῶν δὲ πάλιν Νεβά καὶ ἀνιόν εἰς Νὺμ Χησάρ καὶ Ἐδίτζ, στρέφεται πάλιν εἰς τὸ Σεγκιάχ· ἀνιὸν ἔπειτα εἰς τὸ Τζαργκιάχ καὶ Νεβά, ἐπιστρέφει καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Σεγκιάχ.

Τὸ Μουσταχάρ παράγεται ἀπὸ τοῦ Σεγκιᾶχ καὶ ἀρχέται ἀπὸ τοῦ Νεβά· πατῶν δὲ τὸ Χουσεῖνι καταβαίνει εἰς τὸ Νὺμ Οὐζάλ· κατόπιν ἀνιὸν εἰς τὸ Γκερδανιὲ καὶ Μουχαγέρ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Νεβά· πατῶν πάλιν τὸ Χουσεῖνι, καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Οὐζάλ εἰς τὸ Σεγκιᾶχ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὸ Ῥάστ· ἀνιὸν πάλιν μέχρι τοῦ Νεβά καὶ κατιὸν μετὰ τοῦ Νὺμ Οὐζάλ, καταλήγει εἰς τὸ Σεγκιᾶχ.

α ₃	∫ α ₂	α ₁	α ₀	α ₁	α ₂	α ₃	α ₄

α_1 α_2 α_3

α_1 α_2 α_3 α_4 α_5 α_6 α_7 α_8 α_9 α_{10} α_{11} α_{12} α_{13} α_{14} α_{15} α_{16} α_{17} α_{18} α_{19} α_{20} α_{21} α_{22} α_{23} α_{24} α_{25} α_{26} α_{27} α_{28} α_{29} α_{30} α_{31} α_{32} α_{33} α_{34} α_{35} α_{36} α_{37} α_{38} α_{39} α_{40} α_{41} α_{42} α_{43} α_{44} α_{45} α_{46} α_{47} α_{48} α_{49} α_{50} α_{51} α_{52} α_{53} α_{54} α_{55} α_{56} α_{57} α_{58} α_{59} α_{60} α_{61} α_{62} α_{63} α_{64} α_{65} α_{66} α_{67} α_{68} α_{69} α_{70} α_{71} α_{72} α_{73} α_{74} α_{75} α_{76} α_{77} α_{78} α_{79} α_{80} α_{81} α_{82} α_{83} α_{84} α_{85} α_{86} α_{87} α_{88} α_{89} α_{90} α_{91} α_{92} α_{93} α_{94} α_{95} α_{96} α_{97} α_{98} α_{99} α_{100}

ΤΖΑΡΓΚΙΑΧ.

Τὸ Τζαργκιὰχ εἶναι βάσις ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ῥίζα τοῦ ἑναρμονίου γένους. Σχετικῶς πρὸς τὴν διαίρεσιν τῶν τόνων τοῦ διαγράμματος, τὸ Τζαργκιὰχ, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, σημαίνει τετάρτη βᾶσις· σχετικῶς ὅμως πρὸς τὴν διαίρεσιν τῶν κυρίων ᾠχων, εἶναι τρίτη βᾶσις αὐτῶν.

Τὸ Τζαργκιάχ λοιπὸν εἶναι ἦχος καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ· ὁδεῦον διὰ τῶν ἀνιουσῶν καὶ κατισουσῶν φωνῶν μετὰ τοῦ Νὺμ 'Ατζέμ, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Τζαργκιάχ.

ᾠδ	χ ^ο	ᾠγ	ᾠδ	ᾠ:κ	χ ^ε	ᾠε	ᾠδ

									
ᾠ	Τε	οε	λε	ε	λα	λε	ε	ε	λε
									
λα	α	α	α	λε	λα	α	α	ᾠ	λε
									
ε	ε	λα	α	α	λε	λα	α	α	λε
									
λε	ε	ε	λα	α	α	λε	λα	α	ᾠ

Ὁ Μιὰν χανές, ἥτοι ὁ ἀπὸ τὸ μέσον ὀξυνόμενος οἶκος τοῦ Τζαργκιάχ, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ, καὶ περιστρεφόμενος εἰς τὰ Τίζια διὰ τοῦ Νὺμ 'Ατζέμ, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Τζαργκιάχ.

Τὸ 'Ατζέμ παράγεται ἀπὸ τοῦ Τζαργκιάχ· ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ ἢ ἀπὸ τοῦ 'Ράστ, καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ Νεβά πατῶν τὸ Νὺμ 'Ατζέμ· ἢ ἀπὸ τοῦ Γκερδανιέ καταβαίνει εἰς τὸ Νὺμ 'Ατζέμ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀνερχόμενον καὶ κατερχόμενον, καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

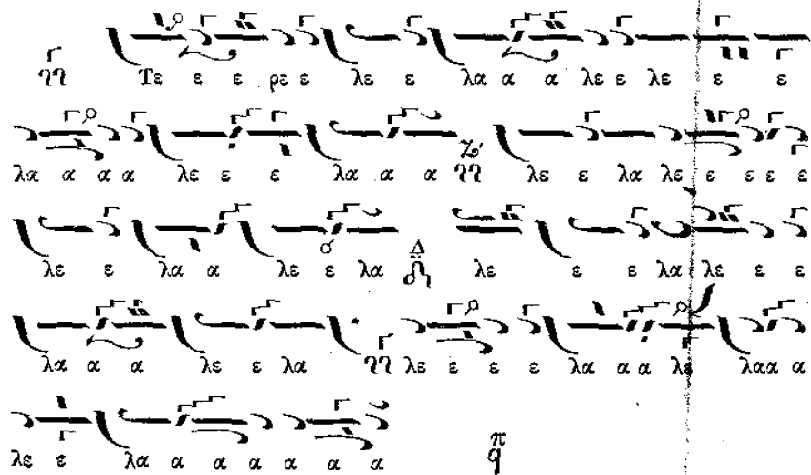
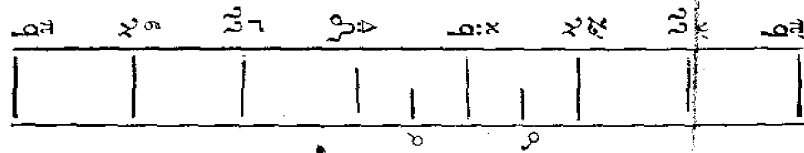
— 81 —	— 81 —	— 81 —	— 81 —	— 81 —	— 81 —	— 81 —	— 81 —

77 Te ε ε ε ρε λε ε ε λα α α 77 λε ε
 ε ε λε λε ε ε λα α α 77 λε ε λε λα λε ε
 λε ε ε ε ε 77 λα α α λε ε ε λα α α α λε
 λα α α λε ε ε λα λε ε ε λε λα α α 77 λε ε ε
 ε ε λα α α λε ε λα α π 77

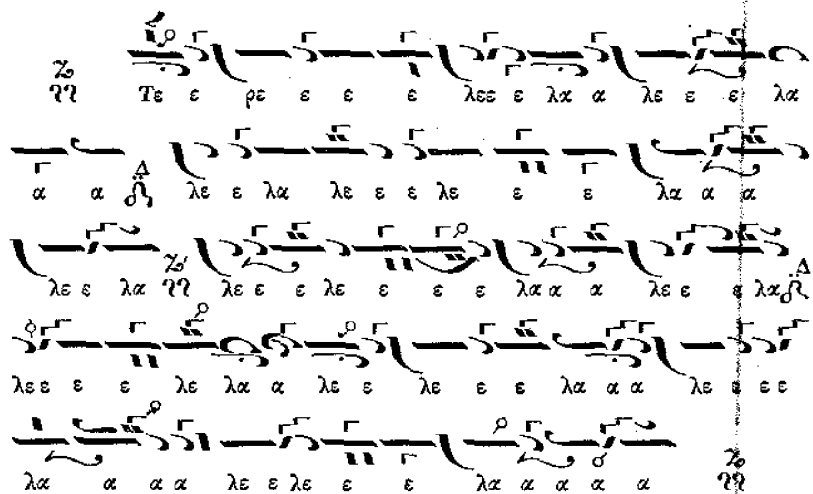
Ὁ Μῖαν χανές, ἥτοι ὁ ἀπὸ τὸ μέσον ὀξυνόμενος οἶκος τοῦ
 Ἀτζέμ (α), ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ· περιστρεφόμενος εἰς
 τὰ Τίζια, καταβαίνει διὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ καὶ καταλήγει εἰς τὸ
 Διουγκιάχ.

(α) Τὸ Ἀ τ ζ ἐ μ εἶναι ἦχος παραγόμενος ἐκ τοῦ Τζαργκιάχ· ἡ δὲ λέξις
 Ἀ τ ζ ἐ μ σημαίνει παρὰ Πέρσαις χλιδανός, καὶ γαμήλιος. Πιθανόν νὰ ὠνο-
 μάσθῃ οὕτω διότι ὁ κύριος αὐτοῦ ἦχος Τζαργκιάχ, ὅστις εἶναι ἡ βᾶσις τοῦ
 παρ' ἡμῖν ἐναρμονίου γένους, ἀφιέρωται, ὡς ῥηθῆσεται καὶ κατωτέρω, τῇ πλα-
 νήτη Ἀφροδίτῃ· ἡ δὲ Ἀφροδίτη, ὡς γνωρίζομεν ἐκ τῆς Μυθολογίας, ἦτο μήτηρ
 τοῦ Ἑρωτός καὶ προήδρευεν, οὕτως εἶπεῖν, τῶν γάμων.

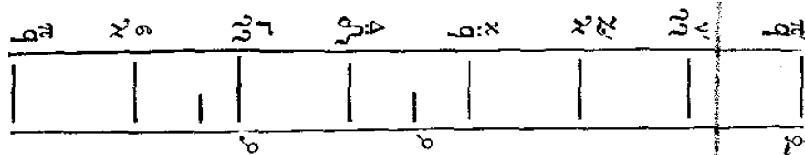
Τὸ Νεβροῦζ Ἀτζέμ παράγεται ἀπὸ τοῦ Τζαργκιάχ· ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ, καὶ κατιὲν μέχρι Τζαργκιάχ, ἀναβαίνει πάλιν εἰς τὸ Νὺμ Ἀτζέμ· πατῶν Γκερδανιέ, δεικνύει τὸ Νὺμ Σιουμπιουλέ, καὶ καταβαίνει εἰς τὸ Νεβά· πατῶν τὸ Χουσεϊνί, στρέφεται εἰς τὸ Τζαργκιάχ καὶ μέχρι τοῦ Διουγκιάχ· πηδᾷ εἰς τὸ Νὺμ Μπεγιατί καὶ καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

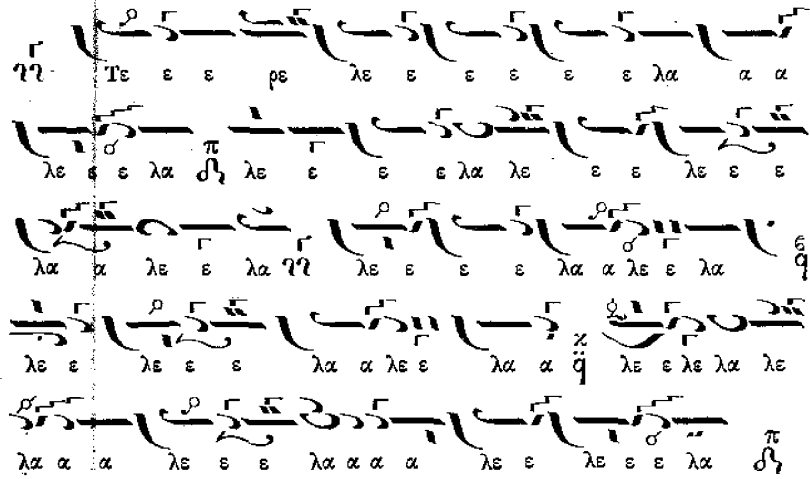

Τὸ Ἀτζέμ Κιουρδὶ παράγεται ἀπὸ τοῦ Τζαργκιάχ· ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ, καὶ κατιὲν εἰς τὸ Τζαργκιάχ, πάλιν ἀναβαίνει εἰς τὸ Νὺμ Ἀτζέμ καὶ μέχρι τοῦ Τζ Τζαργκιάχ· ἐπι-

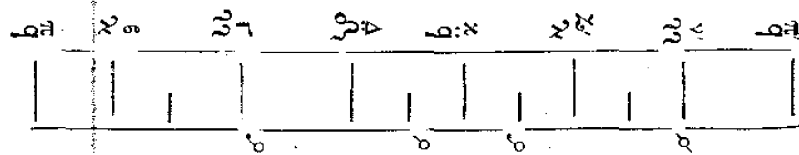

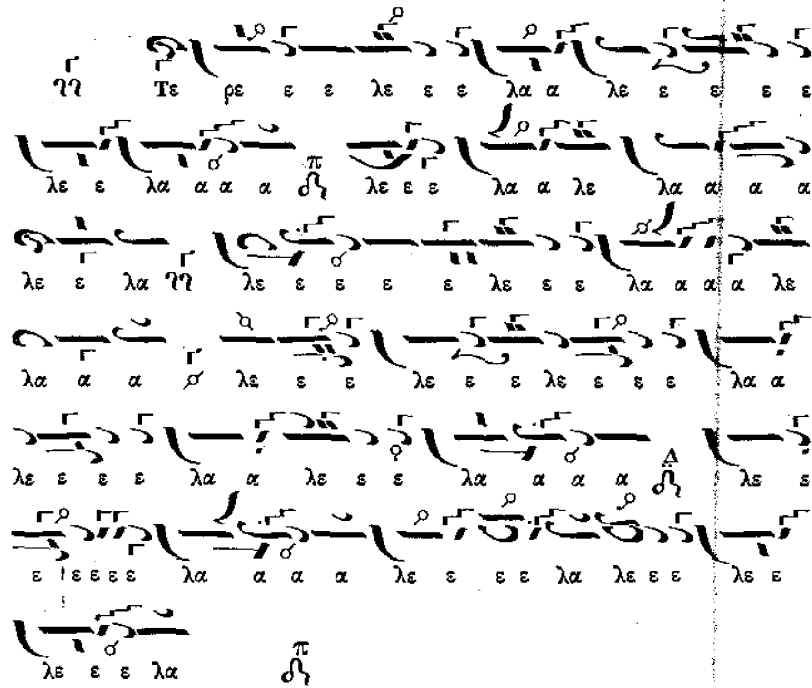
Τὸ Μουχαλίφ Χησάρ παράγεται ἀπὸ τοῦ Τζαργκιάχ· ἀρχε-
 ται ἀπὸ τοῦ Τζαργκιάχ, καὶ μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ καταβαί-
 νει εἰς τὸ Διουγκιάχ· πηδᾷ εἰς τὸ Νεβά, ἔνθεν ἀνιὸν καὶ ρατιὸν
 μέχρι τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ, καὶ πάλιν ἀνιὸν μέχρι Χουσεϊνὶ καὶ
 Γκερδανιὲ ἐπιστρέφει εἰς τὸ Χουσεϊνί· πηδῶν ἔπειτα εἰς τὸ Μου-
 χαγέρ, πάλιν ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Μαχούρ, Νὺμ Ἀτζέμ,
 Χουσεϊνὶ καὶ Νὺμ Χησάρ μέχρι τοῦ Τζαργκιάχ, ἐξ οὗ καταβαί-
 νει μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Τὸ Ξήρφ Πιουσελίκ παράγεται ἀπὸ τοῦ Τζαργκιάχ· ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ῥάστ, πηδῶν δ' εἰς τὸ Τζαργκιάχ, δεικνύον καὶ τὸ Νὺμ Χησάρ, καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ εἰς τὸ Διουγκιάχ· πάλιν δ' ἀνιὸν εἰς τὸ Τζαργκιάχ, στρέφεται αὖθις εἰς τὸ Ῥάστ, ἐξ οὗ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Νὺμ Χησάρ, στρέφεται εἰς τὸ Τζαργκιάχ· ἐντεῦθεν πηδῶν εἰς τὸ Γκερδανιέ, βαίνει εἰς τὸ Νὺμ Μαχούρ καὶ Νὺμ Χησάρ μέχρι τοῦ Τζαργκιάχ· ἀνιὸν ἔπειτα μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, καταβαίνει, δεικνύον καὶ τὸ Νὺμ Πιουσελίκ, μέχρι τοῦ Διουγκιάχ· πατῶν δὲ Νεβά, καὶ δεικνύει τὸ Νὺμ Ἀτζέμ, καταβαίνει μέχρι τοῦ Ῥάστ· πηδᾷ πάλιν εἰς τὸ Νεβά, δεικνύει τὸ Νὺμ Χησάρ, καὶ στρέφεται μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

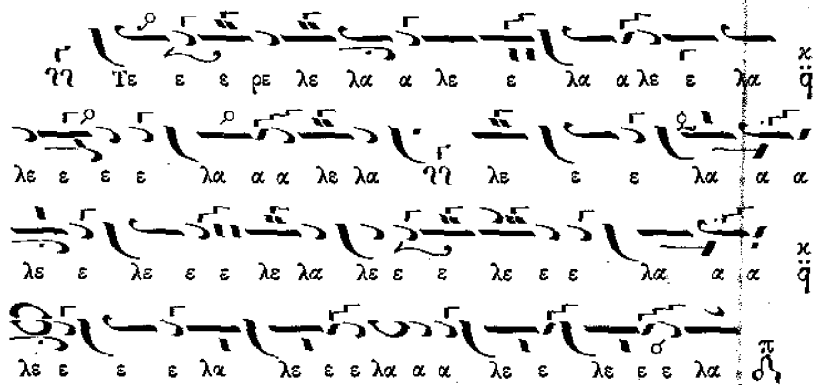
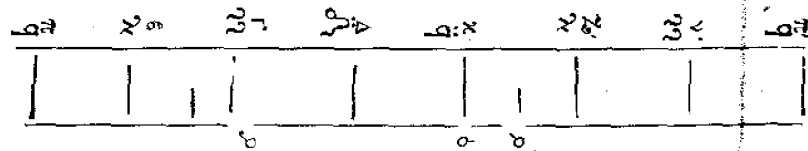

Τὸ Ἀτζέμ Πιουσελίκ παράγεται ἀπὸ τοῦ Τζαργκιάχ· ἄρχε-
ται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί, ἀνιὸν δὲ μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ, εἰς τὸ
Μουχαγέρ, καὶ κατιὸν πάλιν εἰς τὸ Νὺμ Ἀτζέμ, πάλιν ἀνα-
βαίνει εἰς τὸ Μουχαγέρ καὶ καταβαίνει μέχρι τοῦ Διουγκιάχ.
Ἐντεῦθεν πάλιν ἀνιὸν εἰς τὸ Χουσεϊνί καὶ μέχρι τοῦ Μουχα-
γέρ, στρέφεται πάλιν εἰς τὸ Χουσεϊνί καὶ μέχρι τοῦ Τζαργκιάχ,
ἐξ οὗ ἀνιὸν μετὰ τοῦ Νὺμ Χησάρ, ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ
Πιουσελίκ μέχρι τοῦ Διουγκιάχ· κατόπιν πάλιν ἀνιὸν μετὰ τοῦ
Νὺμ Πιουσελίκ εἰς τὸ Χουσεϊνί, καὶ δεικνύον τὸ Νὺμ Ἀτζέμ,
καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Χησάρ καὶ Νὺμ Πιουσελίκ καὶ κατα-
λήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

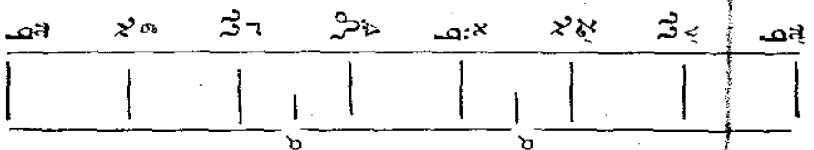
Τε ρε ε λε ε ε λε ε λε ε λα α α α
 λε ε ε λα λε ε λα α λε ε λα λε ε ε λε ε
 λα λε ε ε ε λα α λε ε ε λα α λε ε ε λε ε
 ε ε λα α λε ε λε ε ε ε λα α α α
 λε ε ε λε ε ε λα α α α λε ε ε λα α α
 α λε ε λα α α α α λε ε ε λα α λε ε ε
 λα α α α

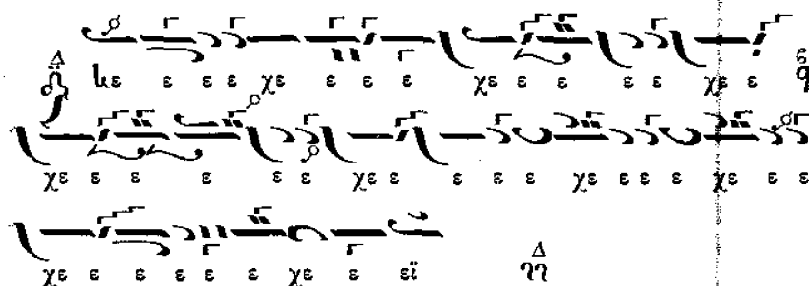
Τὸ Πιουσελίκ παράγεται ἀπὸ τοῦ Τζαργκιάχ· ἄρχεται πάλιν ἀπὸ τοῦ Τζαργκιάχ, ἀνιὸν δ' εἰς τὸ Χουσεῖνι καὶ τὸ Γκερδανιέ, καταβαίνει πάλιν εἰς τὸ Χουσεῖνι· πατεῖ τὸ Νεθά, δεικνῶν τὸ Νὺμ· Ἀτζέμ καὶ καταβαίνει εἰς τὸ Τζαργκιάχ, δεικνῶν καὶ τὸ Νὺμ· Πιουσελίκ· πάλιν ἀναβαίνει εἰς τὸ Χουσεῖνι καὶ Γκερδανιέ καὶ πίπτει εἰς τὸ Χουσεῖνι· πηδᾷ εἰς τὸ Μουχαγέρ, καὶ καταβαίνει πάλιν εἰς τὸ Χουσεῖνι· κατιὸν ἔπειτα εἰς τὸ Τζαργκιάχ, καταλήγει μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ εἰς τὸ Διουγκιάχ.

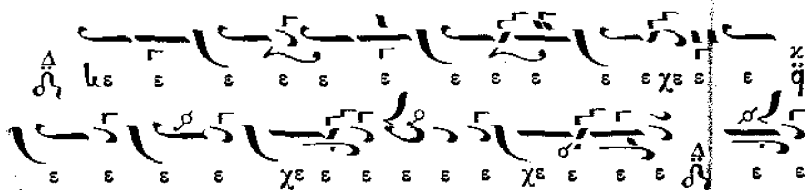
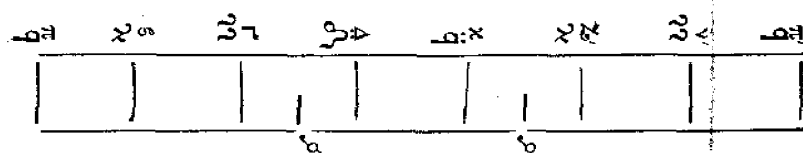
NEBA.

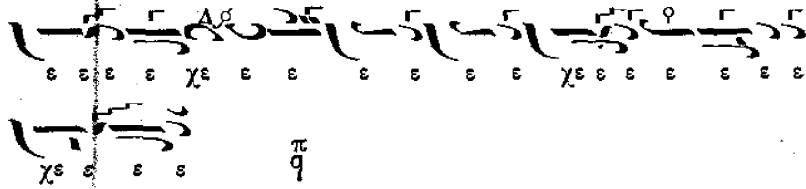
Τὸ Νεβὰ εἶναι ἡχὸς ᾧ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, ἡ καὶ ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ, ὁδεῖον τὰς ἀνιούσας καὶ κατιούσας φωνάς, μέχρι Διουγκιάχ· καὶ ἀνιὸν καταλήγει εἰς τὸ Νεβά.

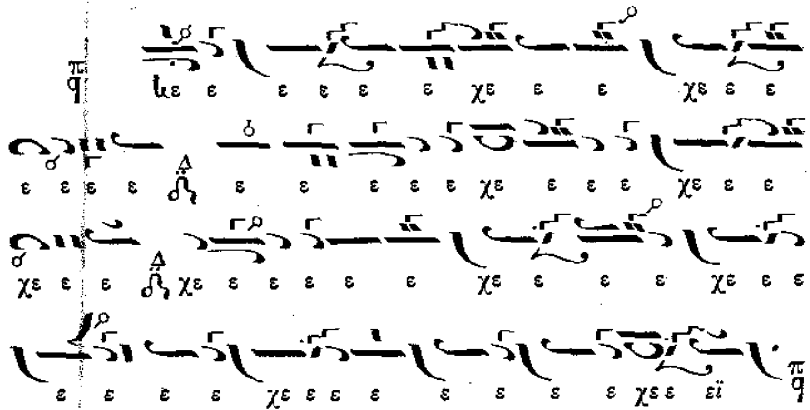
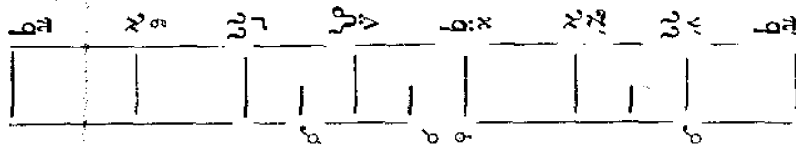

Τὸ Νισαβερέκ παράγεται ἀπὸ τὸ Νεβά, εἶναι ἤχος **ἦ**. ἀρ-
χεται ἀπὸ τὸ αὐτὸ Νεβά· ἀνιὼν εἰς τὸ Χουσεῖνι μέχρι τοῦ Γκερ-
δανιέ, στρέφεται εἰς τὸ Χουσεῖνι καὶ Νεβά, καὶ μετὰ τοῦ Οὐ-
ζάλ πίπτει εἰς τὸ Διουγκιάχ· πηδῶν δ' εἰς τὸ Νὺμ Ἀτζῆμ, ἐπι-
στρέφει πάλιν εἰς τὸ Νεβά· ἔπειτα πηδῶν εἰς τὸ Μουχαγέρ, ἐ-
πιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Σεχνάζ εἰς τὸ Νεβά, καὶ μετὰ τοῦ Οὐ-
ζάλ μέχρι τοῦ Διουγκιάχ, καὶ πατῶν τὸ Τζαργκιάχ καταλήγει
εἰς τὸ Διουγκιάχ.

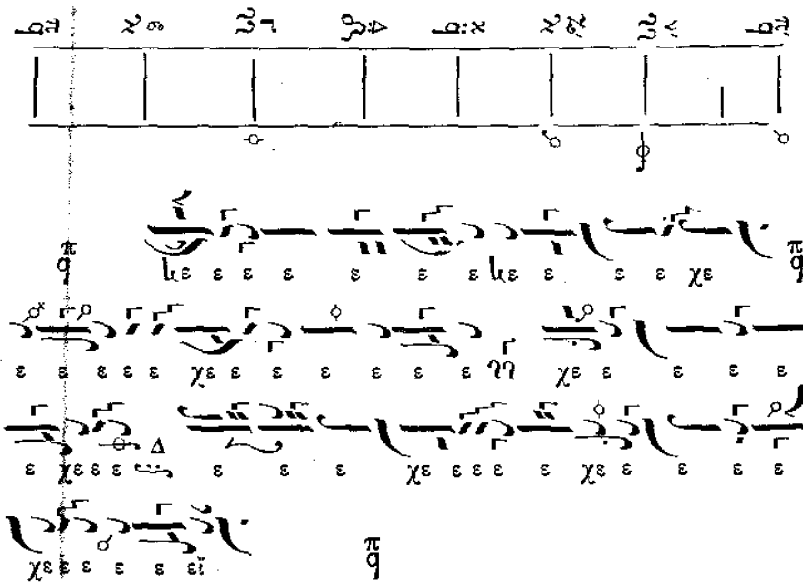

Τὸ Ἰσφαχὴν παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεβὰ καὶ εἶναι ἦχος δ'.
ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβὰ, καὶ δεικνύον τὸ Νὺμ Οὐζάλ ὁδεύει εἰς
τὰς ἀκούσας φωνάς, ἐπιστρέφον δὲ καταβαίνει διὰ τοῦ Νὺμ
Σεμπὰ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

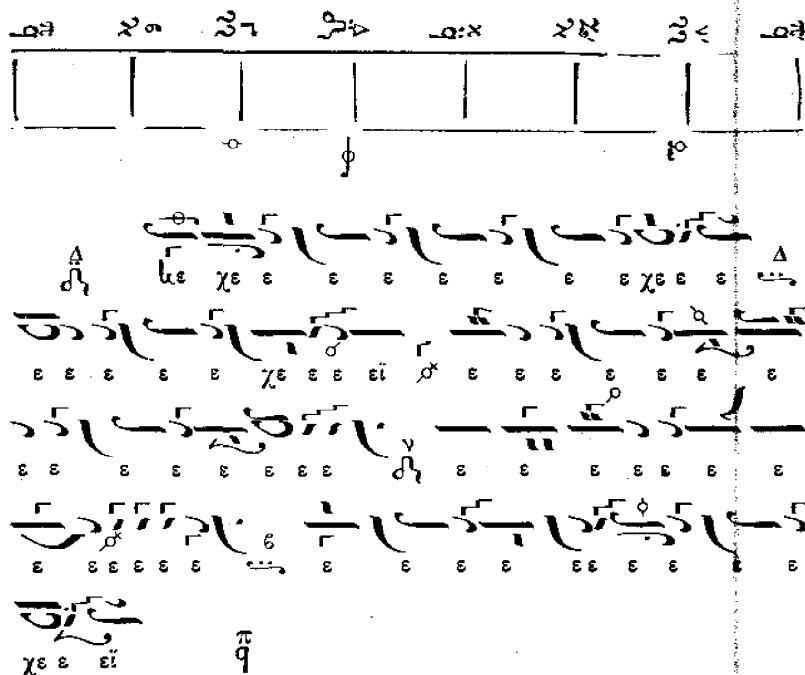

Τὸ Μπεγιατί 'Αραμπὰν παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεβὰ καὶ εἶναι ἦχος δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ, καὶ κατιὸν μέχρι τοῦ Χουσεϊνί, ἀναβαίνει πάλιν μέχρι τοῦ Τίζ Τζαργκιάχ· στρέφεται εἰς τὸ Μουχαγέρ, καὶ ἐντεῦθεν καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Χησάρ περδὲ περδὲ μέχρι τοῦ Τζαργκιάχ· πηδᾷ εἰς τὸ Νὺμ 'Ατζέμ, πατεῖ τὸ Μουχαγέρ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Νεβὰ, καὶ δεικνύον τὸ Νὺμ Χησάρ, καταβαίνει μέχρι τοῦ Τζαργκιάχ καὶ πίπτει εἰς τὸ Διουγκιάχ· πηδᾷ εἰς τὸ Μπεγιατί, καὶ καταβαίνον καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

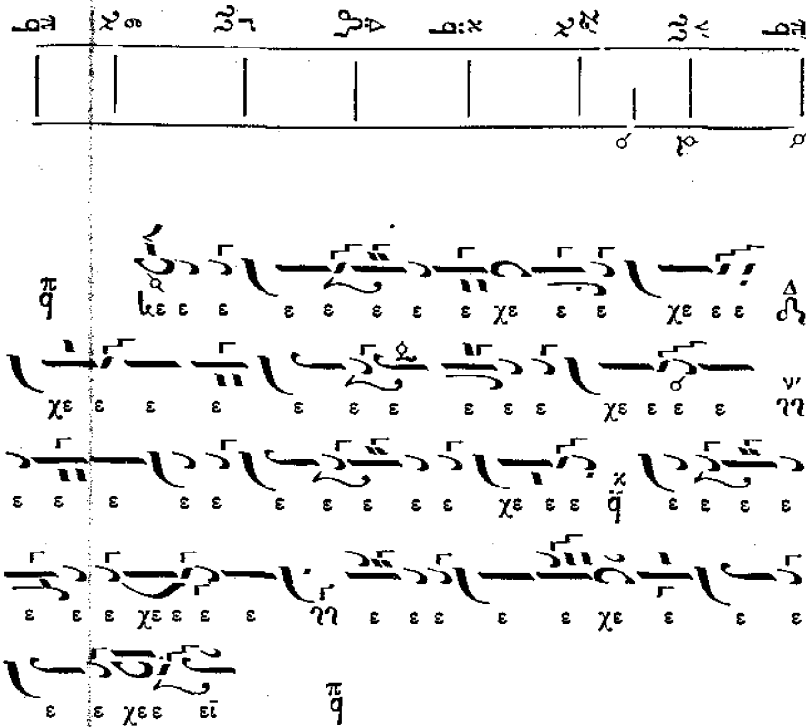

Τὸ Καρτζιγάρ παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεβὰ καὶ εἶναι ἦχος δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Γκερδανιὲ καὶ κατιὸν μετὰ τοῦ Νὺμ Χησάρ εἰς τὸ Νεβὰ, πατεῖ τὸ 'Εβίτζ καὶ ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Χησάρ μέχρι τοῦ Τζαργκιάχ, πηδῶν δ' εἰς τὸ Νεβὰ, καταβαίνει

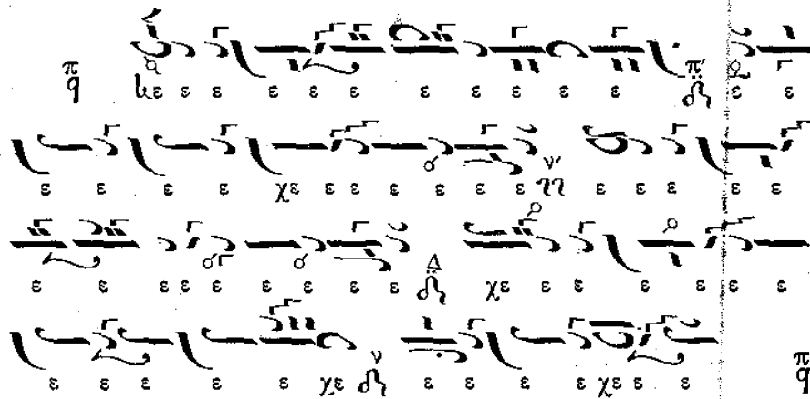
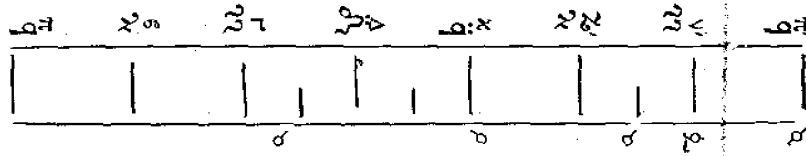
μέχρι τοῦ Ῥάστ· ἀνιὸν δ' εἰς τὸ Τζαργκιᾶχ πηδᾶ εἰς τὸ Γκερδανιέ, ἀναβαίνει μέχρι τοῦ Τιζ Τζαργκιᾶχ, στρέφεται μετὰ τοῦ Νὺμ Χησᾶρ μέχρι τοῦ Σεγκιᾶχ, καὶ πηδῶν εἰς τὸ Χησᾶρ πατεῖ τὸ Ἐβίτζ, καὶ καταβαῖνον καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιᾶχ.

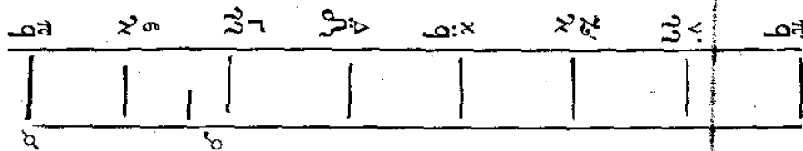
Τὸ Ταχίρ παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεβά καὶ εἶναι ἦχος δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ καὶ καταβαίνει εἰς τὸ Νεβά, ἀνιὸν δὲ μέχρι τοῦ Τιζ Τζαργκιᾶχ πάλιν ἐπιστρέφει εἰς τὸ Μουχαγέρ καὶ εἰς τὸ Γκερδανιέ· ἔπειτα πηδᾶ εἰς τὸ Τιζ Τζαργκιᾶχ καὶ ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸ Γκερδανιέ, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Τιζ Σεγκιᾶχ, καταβαίνει ἀπὸ τόνου εἰς τόνον εἰς τὸ Χουσεῖν καὶ Τζαργκιᾶχ μέχρι τοῦ Ῥάστ, ἀνιὸν δὲ πάλιν εἰς τὸ Τζαργκιᾶχ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιᾶχ.

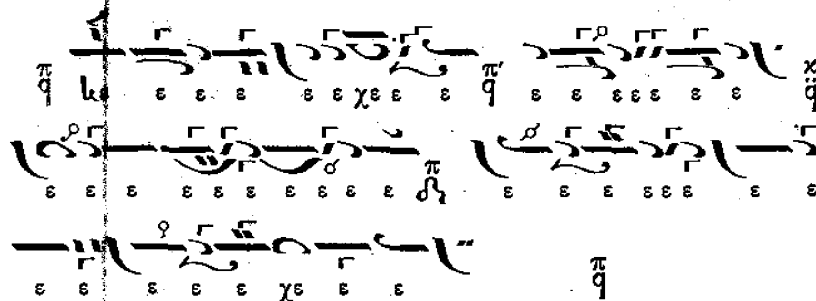

Τὸ Μπαπὰ Ταχίρ παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεβά καὶ εἶναι ἦχος δ'.
ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ, πατῶν δὲ τὸ Γκερδανιὲ ἀναβαίνει
εἰς τὸ Πζ Τζαργκιάχ, καταβαίνει πάλιν εἰς τὸ Γκερδανιὲ, καὶ
ἐντεῦθεν εἰς τὸ Νεβά· πατεῖ τὸ Νὺμ Χησάρ, καταβαίνει μέχρι
τοῦ Ῥάστ, πηδᾷ εἰς τὸ Τζαργκιάχ, καὶ στρεφόμενον καταλή-
γει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

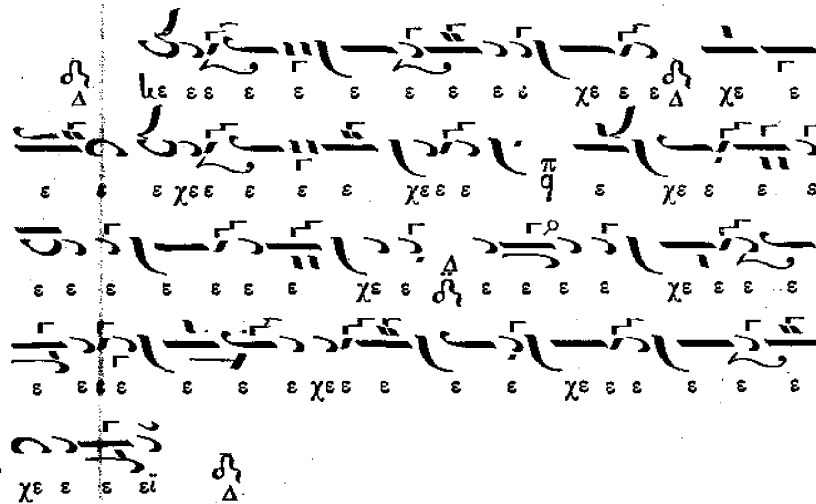
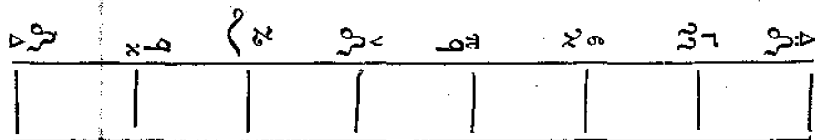

Τὸ Ζερεφχέντ παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεθὰ καὶ εἶναι ἄχος δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ, ἀνιὸν δὲ εἰς τὸ Τίζ Τζαργκιάχ, ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸ Μουχαγέρ· πατῶν δὲ τὸ Γκερδανιέ, πηδᾶ εἰς τὸ Νὺμ Σιουμπουλέ καὶ ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ εἰς τὸ Διουγκιάχ· ἐντεῦθεν δὲ κατιὸν μετὰ τοῦ Νὺμ Ζιρ-χιουλέ καὶ ἀνιὸν καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

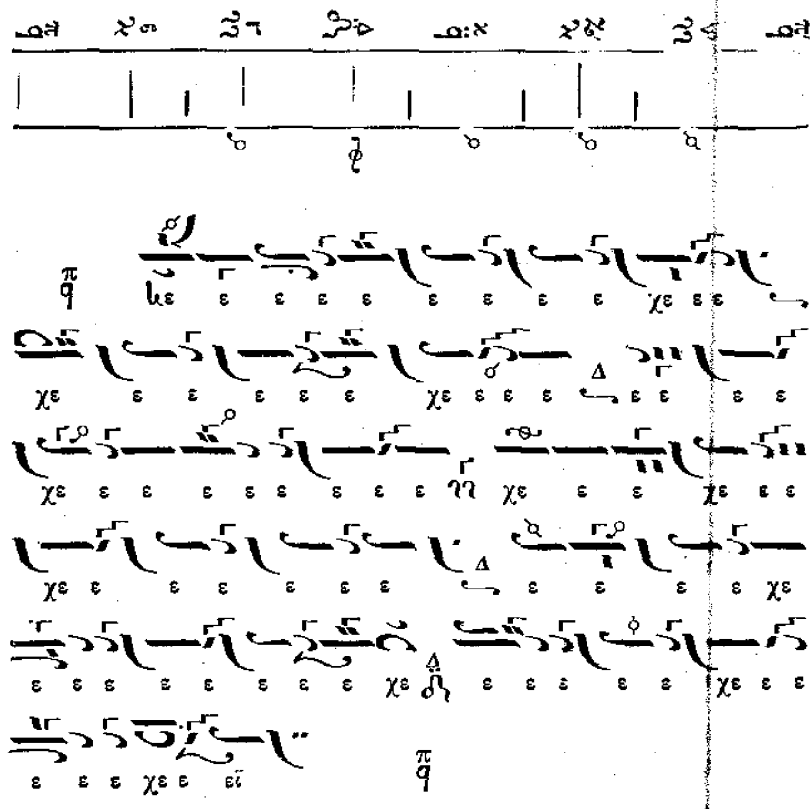

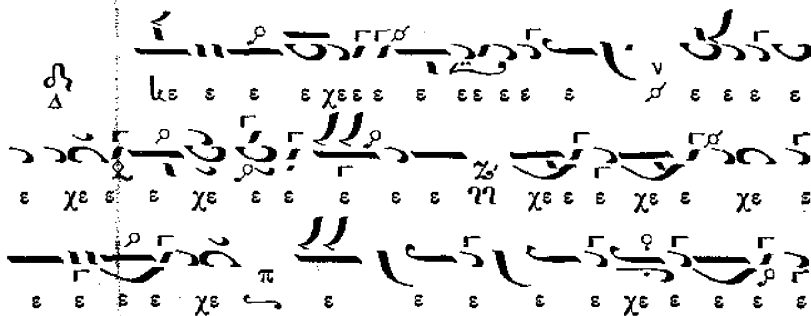
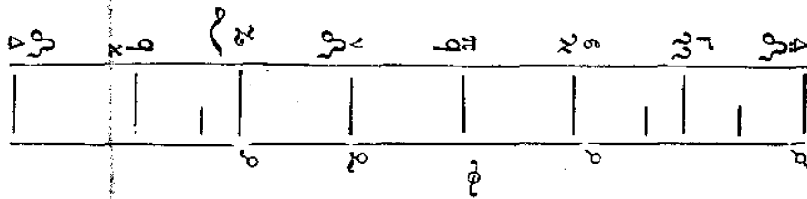
Τὸ Γεγκιάχ εἶναι ἀντιφωνία τοῦ Νεβὰ καὶ ἦχος δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβὰ, καὶ στρεφόμενον περὶ τοὺς κυρίους τόνους καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Γεγκιάχ.

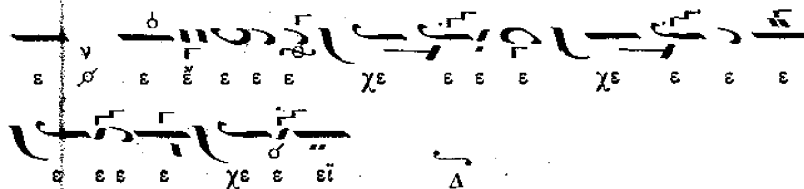

Τὸ Γκιουμοὺς Γκερδάν παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεβὰ καὶ εἶναι ἦχος δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Γκερδανιέ, ἀνιὸν δὲ εἰς τὸ Μουχαγέρ καὶ Νὺμ Σιουμπουλέ πατῶν ἐπιστρέφει εἰς τὸ Νὺμ Μαχούρ· πατῶν δὲ τὸ Νεβὰ, καὶ δεικνύον τὸ Νὺμ Χησάρ καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίχ εἰς τὸ Τζαργκιάχ· ἀνιὸν ἔπειτα εἰς τὸ Νεβὰ καὶ Νὺμ Χησάρ, καὶ πηδῶν εἰς τὸ Μουχαγέρ, στρέφεται μετὰ τοῦ Νὺμ Χητάρ εἰς τὸ Νεβὰ· ἔπειτα πατῶν τὸ Νὺμ Ἀτζέμ πηδᾷ πάλιν εἰς τὸ Μουχαγέρ καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸ Νεβὰ· πατῶν δὲ τὸ Τζαργκιάχ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

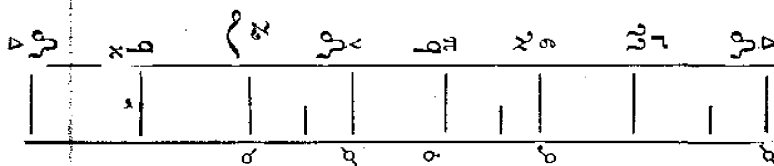

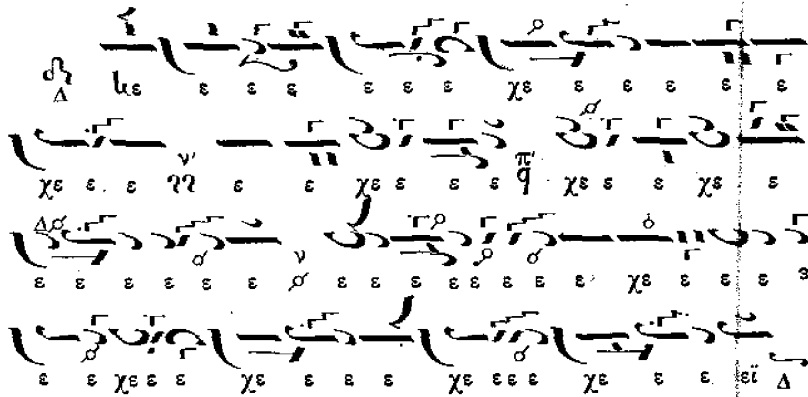
Τὸ Φεράχ Φεζά παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεβά καὶ εἶναι ἤχος δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Νεβά, καὶ ἀνιὸν μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Χητζάζ καὶ Νὺμ Κιουρδί μέχρι τοῦ Ῥάστ· πηδῶν δὲ εἰς τὸ Νὺμ Ἀτζέμ, πάλιν καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Χητζάζ καὶ τοῦ Νὺμ Κιουρδί εἰς τὸ Ῥάστ· πατῶν δὲ εἰς τὸ Νὺμ Κιουρδί, καταβαίνει μετὰ τοῦ Ἀτζέμ Ἀσηράν μέχρι τοῦ Γιεγκιλάχ· ἔπειτα πηδῶν πάλιν εἰς τὸ Νὺμ Ἀτζέμ, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, πάλιν ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Χητζάζ καὶ τοῦ Κιουρδί μέχρι τοῦ Διουγκιλάχ· πηδῶν ἔπειτα εἰς τὸ Τιζ Χητζάζ, στρέφεται μέχρι τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ καὶ ἐντεῦθεν ἀνιὸν μέχρι τοῦ Νὺμ Σεχνάζ, πάλιν καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ εἰς τὸ Νεβά, ὁπόθεν πίπτον εἰς τὸ Διουγκιλάχ, καὶ ἀνιὸν σὺν τῷ Κιουρδί καὶ Χητζάζ καταλήγει εἰς τὸ Νεβά.

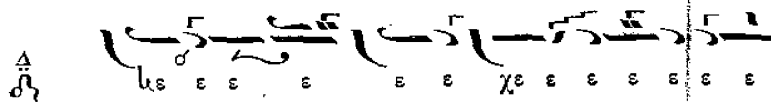
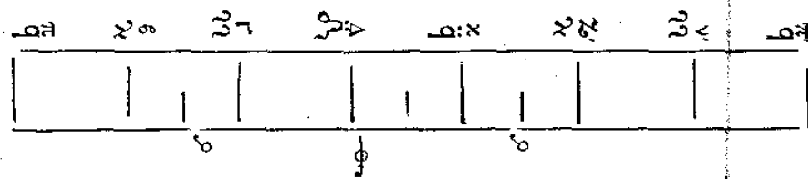

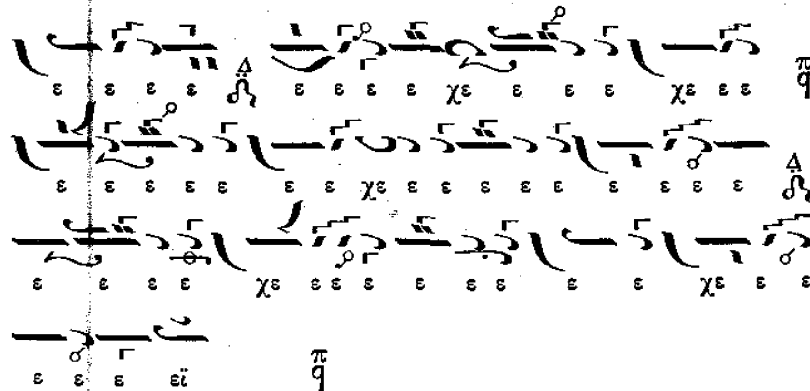
Τὸ Σέτ 'Αραπὸν παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεβά καὶ εἶναι ἤχος δ'. ἀρχεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Νεβά καὶ πηδῶν εἰς τὸ Γκερδανιέ καὶ Μουχαγέρ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ 'Εβίτζ· ἐντεῦθεν καταβαῖνον εἰς τὸ Νεβά, πάλιν ἀναβαίνει ἀπὸ τόνου εἰς τόνον μέχρι τοῦ Τίζ Σεγκιάχ· κατιὸν δὲ εἰς τὸ Γκερδανιέ, ἀναβαίνει μέχρι τοῦ Τίζ Τζαργκιάχ καὶ ἐπιστρέφει αὖθις εἰς τὸ Γκερδανιέ· ἐντεῦθεν κατιὸν διὰ τοῦ Νὺμ Μαχούρ καὶ Νὺμ Χησάρ εἰς τὸ Νεβά, ἐκ τούτου καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Χητζάζ καὶ Νὺμ Κιουρδὶ μέχρι τοῦ Ράστ, ὁπόθεν πηδῶν εἰς τὸ Νεβά καὶ πατῶν τὸ Τζαργκιάχ φθάνει μέχρι τοῦ Νὺμ Χησάρ· ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Κιουρδὶ πάλιν μέχρι τοῦ Ράστ, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Τζαργκιάχ, καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Γκεβέστ καὶ πίπτει εἰς τὸ Γιεγκιάχ· κατόπιν ἀνιὸν εἰς τὸ Διουγκιάχ, ἐπιστρέφει μετὰ τῶν Νὺμ Γκεβέστ καὶ Πές Νὺμ Χησάρ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Γιεγκιάχ ὡς Διουγκιάχ.

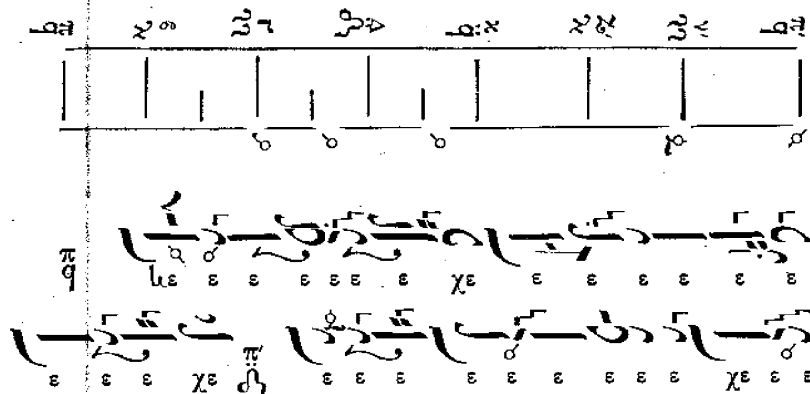

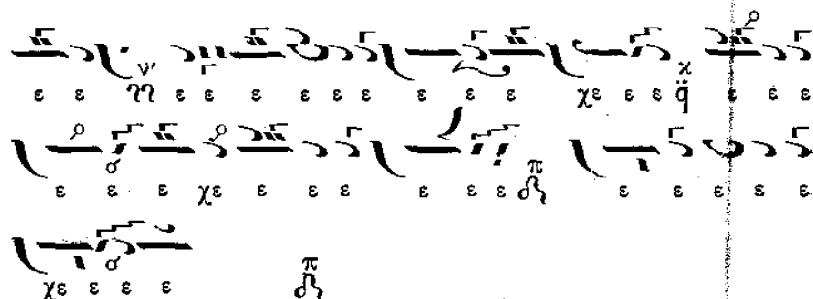
Τὸ Μπεγιατὶ Πιουσελὶκ παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεβά καὶ εἶναι ἤχος δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Νεβά, καὶ περιστρεφόμενον, πηδᾷ εἰς τὸ Γκερδανιέ, καὶ καταβαίνει μετὰ τῶν Νὺμ Ἀτζέμ καὶ Νὺμ Μπεγιατὶ εἰς τὸ Διουγκιάχ· πηδῶν δὲ πάλιν εἰς τὸ Γκερδανιέ, καὶ δεικνύον τὸ Νὺμ Σεχνάζ, καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ εἰς τὸ Νεβά, καὶ ἐντεῦθεν πατῶν τὸ Νὺμ Χησάρ ἐπιστρέφει εἰς τὸ Τζαργκιάχ· πηδῶν πάλιν εἰς τὸ Γκερδανιέ στρέφεται μέχρι τοῦ Τζαργκιάχ, καὶ μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελὶκ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

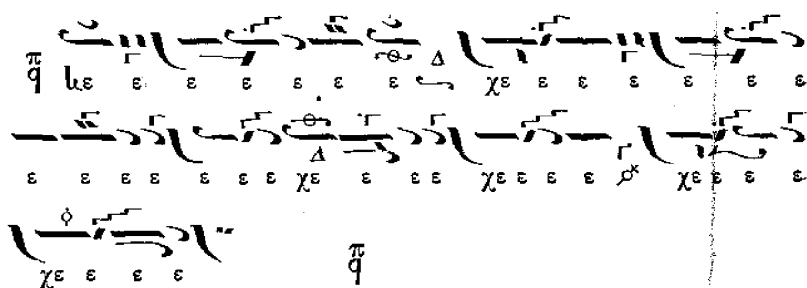
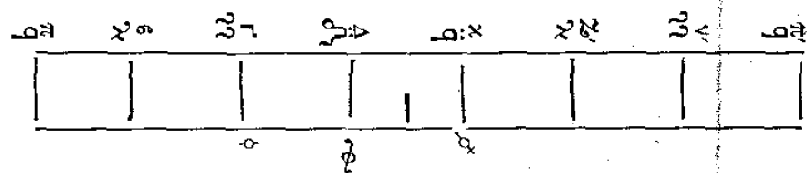

Τὸ Ταχίρ Πιουσελίκ παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεβὰ καὶ εἶναι ἡ-
χος δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ, περιστρέφεται εἰς τὰς ἀ-
νιούσας φωνάς, μάλιστα καὶ εἰς τὰ Τίζια, δηλαδὴ μέχρι τοῦ
Τιζ Τζαργκιᾶχ, καὶ καταβαίνει εἰς τὸ Μουχαγέρ· πατῶν ἔπει-
τα τὸ Γκερδανιέ, πηδᾷ πάλιν εἰς τὸ Τιζ Τζαργκιᾶχ, ἐπιστρέφει
εἰς τὸ Γκερδανιέ, πατεῖ τὸ Ἐβίτζ, ἀναβαίνει μέχρι τοῦ Τιζ
Σεγκιᾶχ, καταβαίνει εἰς Χουσεϊνί, Νεβὰ καὶ Τζαργκιᾶχ καὶ ἐν-
τεῦθεν μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιᾶχ.

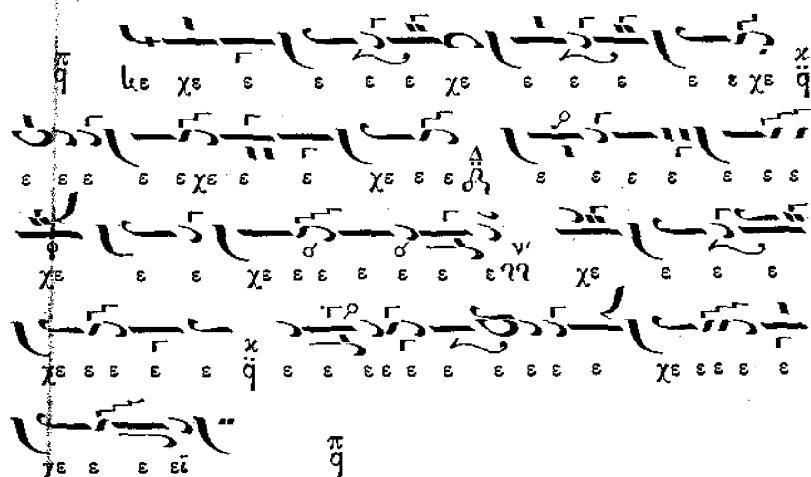
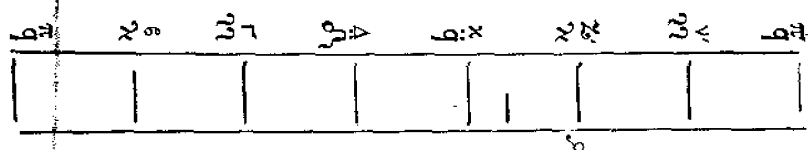

Τὸ Σῆρφ Ἀραπὰν παράγεται ἀπὸ τοῦ Νεβὰ καὶ εἶναι ἤχος δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ, καὶ ἀνιὸν εἰς Νεβὰ, Νὺμ Χησάρ, Νὺμ Μαχούρ, μέχρι Νὺμ Σιουμπιουλέ, καταβαίνει συνεχῶς εἰς τὸ Νεβὰ, δεικνύον δὲ τὸ Νὺμ Χησάρ στρέφεται καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

ΧΟΥΣΕΪΝΙ. (α)

Τὸ Χουσεϊνὶ εἶναι ἦχος λ ᾧ, καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ· ἀντὶς εἰς τὸ Χουσεϊνί, καὶ βαῖνον διὰ τῶν ἀνιουσῶν καὶ κατιουσῶν φωνῶν, δεικνύει τὸ Νὺμ Ἀτζέμ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Ὁ Μιὰν χανές τοῦ Χουσεϊνὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ, καὶ περιστρεφόμενος εἰς τὰ Νὺμ Σεχνάζ, Νὺμ Χιτζάζ καὶ Νὺμ Χησάρ, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

(α) Χουσεϊνί, λέξις περσική, σημαίνουσα Ὑποχοριστικόν.

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΑΡΜΟΝΙΟΥ ΓΕΝΟΥΣ.

Περὶ τοῦ Ἐναρμονίου γένους ὁ ἀοίδιμος Χρῦσανθος. εἰς τὸ Μέγα Θεωρητικόν αὐτοῦ, ἐν κεφαλαίῳ ζ'. τοῦ γ'. βιβλίου § 259 λέγει τάδε :

« Ἐμελωδεῖτο δὲ τὸ ἐναρμόνιον γένος ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ
« Εὐκλείδου, ἐπὶ μὲν τὸ βαρὺ κατὰ δίτονον, καὶ δίσιν, καὶ
« δίσιν ἤγουν κατὰ δίτονον, καὶ τεταρτημόριον, καὶ τε-
« ταρτημόριον ἐπὶ δὲ τὸ ὀξύ ἐναντίως, κατὰ δίσιν, καὶ δίσιν,
« καὶ δίτονον κτλ. Ἄλλ' ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας δὲν σώζονται
« μελωδίαί τοιούτων κλιμάκων· ἀλλὰ μία δίσιν ἐναρμόνιος,
« καὶ μία ὕψιν ἐναρμόνιος εἶναι ὅχι μέσα εἰς ἓν τετράχορ-
« δον, ἀλλὰ εἰς δύο ».

Κατωτέρω εὐρίσκονται καὶ πέντε κλίμακες ἐναρμόνιοι, ἐξ ὧν ἡ μὲν πρώτη εἶναι τοῦ ἐναρμονίου τρίτου ἤχου· καὶ πράγματι εἰς αὐτὴν τὴν κλίμακα, ὡς λέγει καὶ ὁ ἀοίδιμος Χρῦσανθος, μία δίσιν ἐναρμόνιος, καὶ μία ὕψιν ἐναρμόνιος εἶναι εἰς δύο τετράχορδα· ἡ δὲ δευτέρα κλίμαξ ἔχει τὸ τεταρτημόριον μόνον εἰς τὸ δευτερον τετράχορδον, καὶ ἡ τρίτη ἔχει μόνον τὸ τεταρτημόριον εἰς τὸ πρῶτον τετράχορδον. Ἄλλ' ἡ τετάρτη κλίμαξ ἔχει εἰς ἓν τετράχορδον δύο τεταρτημόρια, καὶ δίτονον, ὅπως διάφορος ἀπὸ τὰς ἄλλας ἐναρμονίους κλίμακας, καὶ ἔχει αὐτὴν τὴν φθορὰν $\text{—}^{\text{—}}$, αἱ δὲ ἄλλαι τρεῖς ἔχουσιν αὐτὴν τὴν φθορὰν ^ , καὶ ἡ πέμπτη ἔχει αὐτὴν τὴν φθορὰν ^ , ἥτις παρ' ἀρχαίοις ἐκαλεῖτο ἡμίφθορον. Καὶ αἱ πέντε αὗται κλίμακες καὶ φθοραὶ ἀνάγονται εἰς τὸ ἐναρμόνιον γένος· ὅμως οἱ ἀρχαῖοι εἶχον μόνον τρεῖς φθορὰς διὰ τὸ ἐναρμόνιον γένος καὶ ἦσαν αὗται ^ ^ $\text{—}^{\text{—}}$. Ἡ πρώτη φθορὰ καὶ εἰς τὴν νέαν μέθοδον τίθεται εἰς τὸν τόνον τοῦ Γα, διότι ἀπὸ αὐτοῦ τὸν τόνον παγάζει τὸ ἐναρμόνιον γένος, ὡς προείπομεν, καὶ εἶναι πράγματι ἡ βάσις καὶ τὸ θεμέλιον αὐτοῦ· ὅμως ἡ διαίρεσις τῆς φθορᾶς ταύτης εἰς τὴν νέαν μέθοδον εἶναι διατονικὴ καὶ οὐχὶ ἐναρμόνιος.

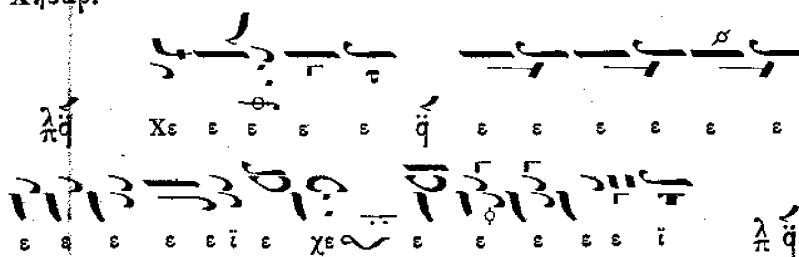
ἡ δὲ δευτέρα φθορὰ τίθεται εἰς τὸν τρίτον καὶ εἰς τὸν βαρὺν ἦχον ἀλλ' ἡ διαίρεσις αὐτῆς γίνεται μὲ ἐν τεταρτημόριον εἰς ἐν τετράχορδον· διότι χαρακτηρίζεται, λέγει ὁ Ἀριστείδης, τὸ ἐναρμόνιον γένος ἐκ τῶν τεταρτημοριαίων διέσεων τοῦ τόνου.

Ἄλλ' ἐκ τῆς πολυχρονίου ἰδίας μελέτης καὶ ἐκ πολλῶν καὶ ποικίλων ἀρχαίων χειρογράφων, παρ' ἐμοῦ εὑρεθέντων, τῆς τε Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Μουσικῆς, ἐξήγαγον ὅτι σώζονται παρ' ἡμῖν αἱ μελωδίαὶ καὶ ἡ κλίμαξ. Εἰς τὴν ἀρχαίαν μέθοδον, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, οἱ ἀρχαῖοι μετεχειοῖζοντο εἰς τὸ ἐναρμόνιον γένος τὰς τρεῖς φθορὰς ταύτας ϕ ρ \ominus τὴν μὲν πρώτην καὶ δευτέραν ἀπολύτως μόνον διὰ τὸ ἐναρμόνιον γένος, τὴν δὲ τρίτην, ἥτις εἶναι τοῦ δευτέρου ἦχου, καὶ ὠνομάζετο Ἐσω Θεματισμός, διότι ἐσχημάτιζε καὶ μελωδίαν τῆς καταλήξεως τοῦ ἔσω θεματισμοῦ, μετεχειρίζοντο καὶ εἰς τὸ ἐναρμόνιον γένος, θέτοντες αὐτὴν εἰς τὸν τόνον τοῦ Γα καὶ Κε τῆς κλίμακος.

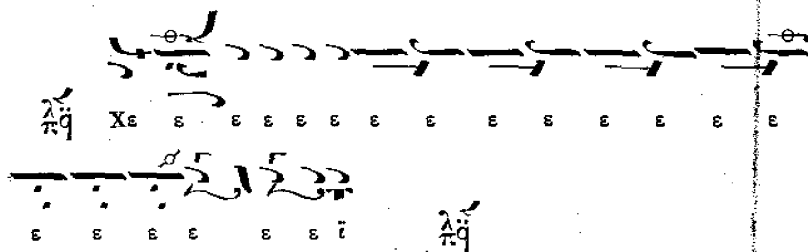
Πρὸς πληρεστέρα ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι σώζεται παρ' ἡμῖν μέλος ἐναρμόνιον μὲ τὴν τοῦ δευτέρου φθορὰν \ominus παραθέτω ἐνταῦθα δύο παραδείγματα τετονισμένα μὲ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν τοῦ ἀναλυτικοῦ τρόπου τῆς ἐξωτερικῆς μελωδίας.

Ἰσοῦ τὰ ἐν λόγῳ παραδείγματα :

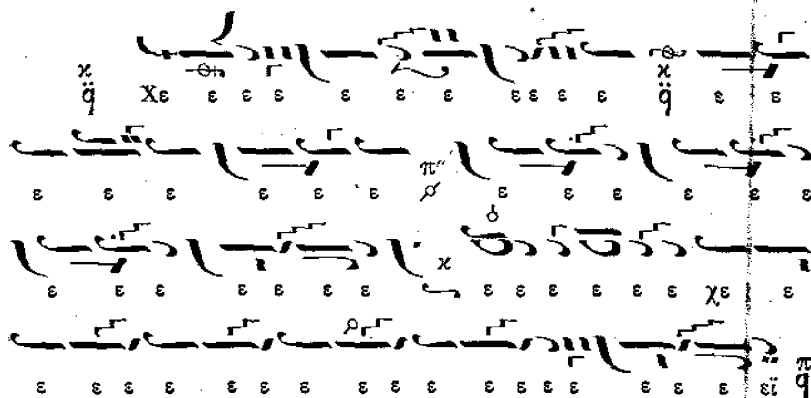
« Τὸ Χησάρ ἀρχεται ἐκ τοῦ Χουσεῖνι καὶ διὰ τοῦ Νὺμ Χησάρ ἀνιδὸν Χουσεῖνι, Ἐβίτζ, Νὺμ Ζερεφκέντ καὶ Μουχαγέρ, εἶτα κατιδὸν Νὺμ Σεχνάζ, Νὺμ Χησάρ ἐμπίπτει τῷ Τζαργκιάχ, καὶ διὰ τοῦ Νὺμ Σεμπὰ κατιδὸν καταλήγει τῷ Διουγκιάχ, καὶ ἐστὶ Χησάρ.

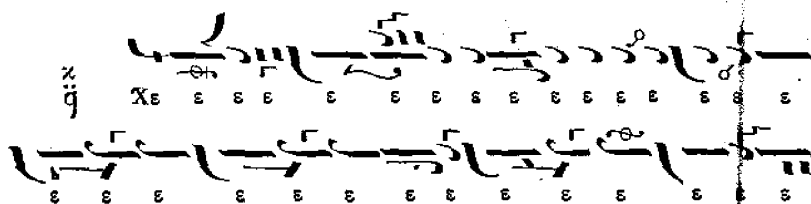
« Τὸ Χησάρ Πιουσελὶχ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί, καὶ διὰ τοῦ Νὺμ Χησάρ ἐμπίπτει πῶθις τῷ Τζαργκιάχ· εἶτα διὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελὶχ καταλήγει ἐπὶ τῷ Διουγκιάχ.

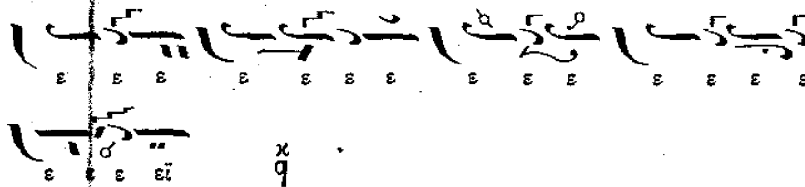

Ἡ ἐξήγησις τοῦ Χησάρ.

Ἡ ἐξήγησις τοῦ Χησὰρ Πιουσελίκ.

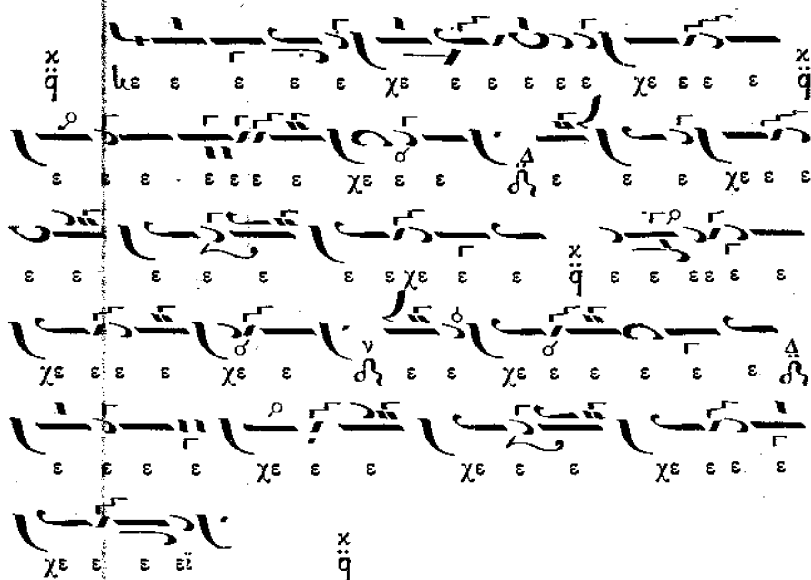

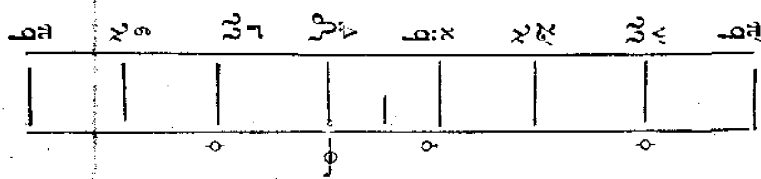
Σημ. Οἱ τρεῖς Μουσικοδιδάσκαλοι, οἱ ἀναπληρωταὶ τῆς νέας μεθόδου, πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως τῶν δύο γενῶν, προσέθεσαν ἐπ' αὐτῆς τῆς φθορᾶς $\text{—}\text{—}\text{—}$ μίαν κάθετον γραμμὴν οὕτω $\text{—}\text{—}\text{—}$ καὶ τὴν ὠνόμασαν Χησάρ, διὰ τὴν διαφέρει ἀπὸ τὴν τοῦ δευτέρου ἤχου, καὶ ἥτις τίθεται εἰς τὸ ἐναρμόνιον γένος.

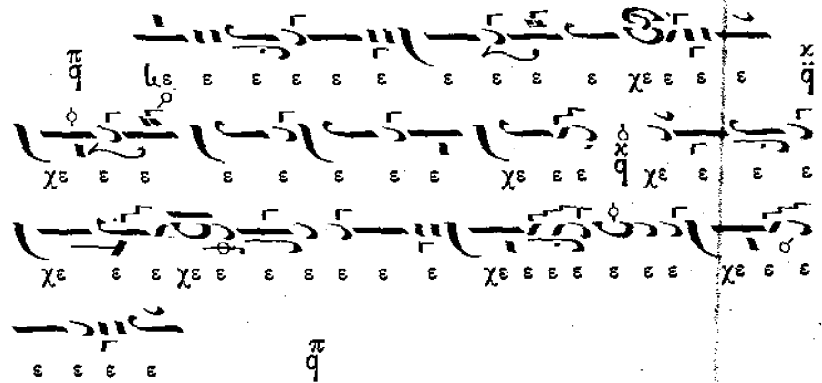
Καὶ εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ μαθήματα ἐτελεῖτο τὸ ἐναρμόνιον γένος μετὰ τὴν τοῦ δευτέρου φθοράν, ὥς θέλομεν ἰδεῖ πολλὰ καὶ ποικίλα τοιαῦτα εἰς τὸ ἕτερον βιβλίον μου, καὶ οὕτως ἀποδεικνύεται σαφέστατα ὅτι οἱ ἀρχαῖοι μετεχειρίζοντο τοῦ δευτέρου ἤχου τὴν φθοράν καὶ διὰ τὸ χρωματικόν καὶ διὰ τὸ ἐναρμόνιον γένος, καὶ οὐχὶ τὴν τοῦ Χησάρ, διότι τοιαύτη φθορὰ δὲν ὑπῆρχεν. Προσέτι, οἱ ἐν λόγῳ τρεῖς Μουσικοδιδάσκαλοι, προσέθεσαν, εἰς τὸ ἐναρμόνιον γένος, καὶ ἑτέρας δύο φθοράς ταύτας $\text{—}\text{—}\text{—}$ ὁ ὀνομάσαντες αὐτὰς Γενικὴ καὶ Μερικὴ ὕφεις καὶ διέσεις, τὰς ὁποίας οὐδόλως ἀναφέρει καὶ ὁ ἀοίδιμος Χρυσανθοῦς εἰς τὸ Μέγα αὐτοῦ Θεωρητικόν, ἐπειδὴ εἶναι περιτταί, καὶ περὶ τῶν ὁποίων θέλω ὁμιλήσει ἐκτενέστερον εἰς τὸ ἕτερον βιβλίον μου.

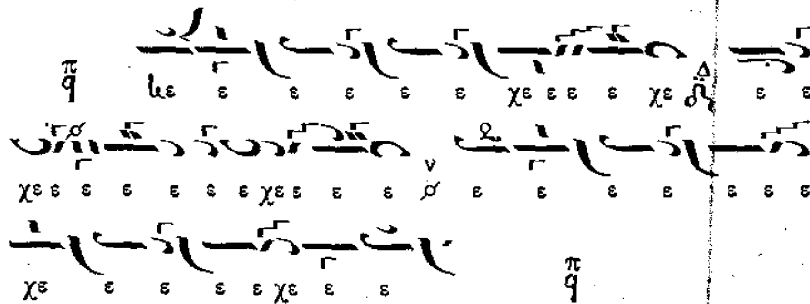
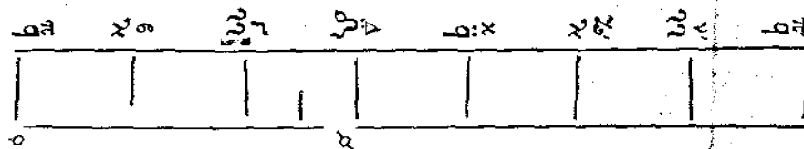

Τὸ Πχιουλλιζάρ, (ἑλλην. ρόδιον), παράγεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί· εἶναι ἡχος $\lambda \bar{\eta} \bar{\eta}$, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, στρεφόμενον πίπτει εἰς τὸ Χουσεϊνί· ἀνιὸν πάλιν εἰς τὸ Γκερδανι καὶ τὸ Μουχαγέρ, στρέφεται μέχρι τοῦ Τζαργκιάχ· ἐντεῦθεν ἀνιὸν εἰς τὸ Χουσεϊνί, ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Χισάρ πάλιν εἰς τὸ Τζαργκιάχ, καὶ ἀνιὸν ἕως τοῦ Γκερδανι καὶ πάλιν κατιὸν μετὰ τοῦ Νὺμ Χισάρ, καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

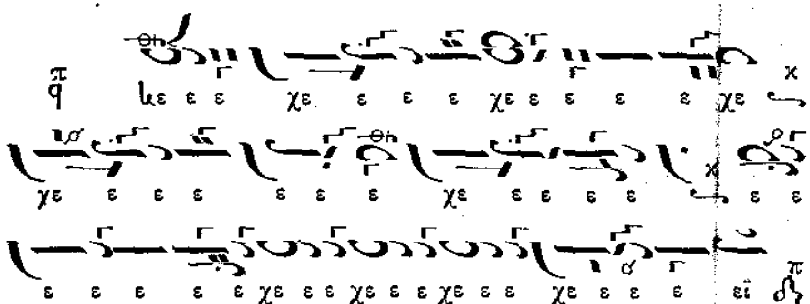
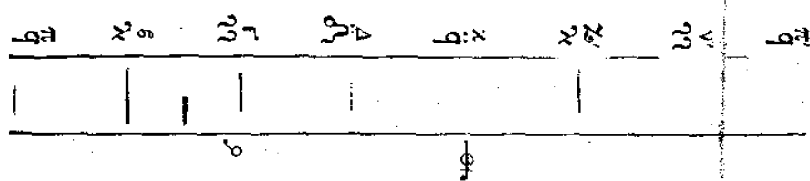

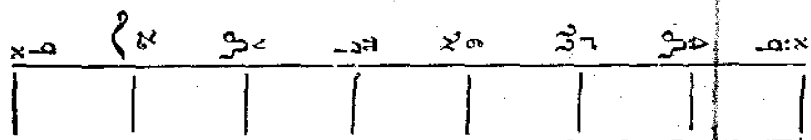
Τὸ Χορὰσὰν παράγεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί· εἶναι ἦχος λ̣ ᾧ, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί καὶ πηδᾷ εἰς τὸ Μουχαγέρ· καταβαίνει εἰς τὸ Νεβά, πατεῖ τὸ Χουσεϊνί καὶ στρέφεται μετὰ τοῦ Νὺμ Χιτζᾶζ εἰς τὸ Ῥάστ· ἐντεῦθεν πηδᾷ εἰς τὸ Τζαργκιᾶχ, καὶ καταβαίνει ἔπειτα καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιᾶχ.

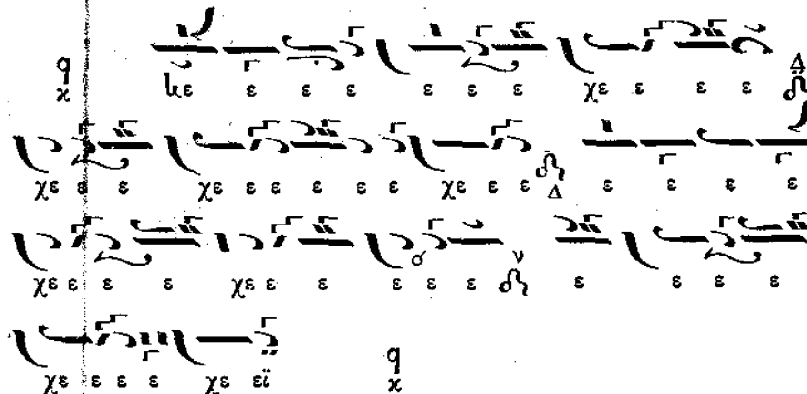

τοῦ Νὺμ Σεχνάζ πατῶν τὸ Μουχαγέρ, καταβαίνει πάλιν εἰς τὸ Χουσεϊνί, δεικνύον δὲ τὸ Νὺμ Ἀτζέμ καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίχ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

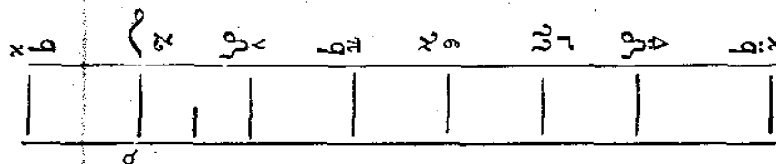

Τὸ Νιουχιούφτ παράγεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί· εἶναι ἡχος λ̣ ḡ, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Γκερδανιέ, ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸ Νεβά· πατῶν τὸ Τζαργκιάχ, καταβαίνει μέχρι τοῦ Γεγκιάχ· ἐντεῦθεν πηδῶν εἰς τὸ Ῥάστ, καὶ ἀνιὸν εἰς τὸ Διουγκιάχ, πηδᾷ εἰς τὸ Χουσεϊνί, ἐνθεν καταβαίνει πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ· πατῶν ἔπειτα τὸ Σεγκιάχ, ἐπιστρέφει μέχρι τοῦ Γεγκιάχ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀσηράν.

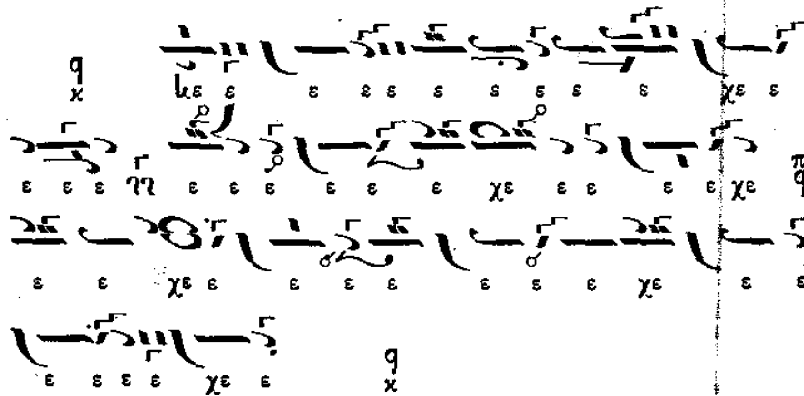

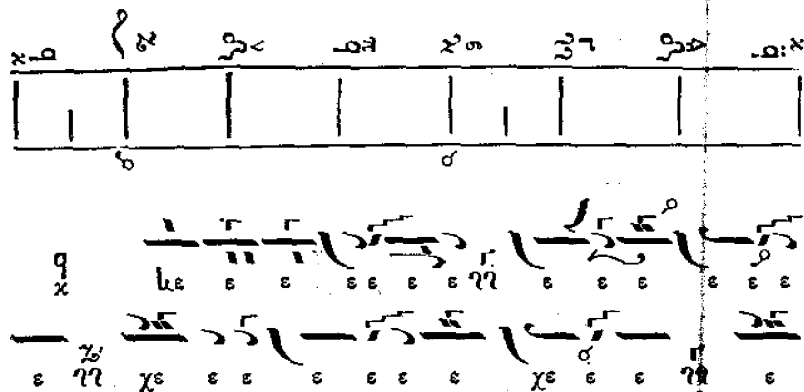
Τὸ Σήρφ' Ασηράν (α) παράγεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί· εἶναι ἤχος λ̣ ᾧ, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Χουσεϊνί, στρέφεται εἰς τὸ Τζαργκιάχ· πηδᾶ εἰς τὸ Γκερδανιέ δεικνύον τὸ Νὺμ Σεχνάζ, ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ 'Ατζέμ πάλιν εἰς τὸ Τζαργκιάχ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὸ Διουγκιάχ· πατῶν τὸ 'Ράστ, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Νὺμ Γκεθέστ, καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ 'Ατζέμ 'Ασηράν εἰς τὸ Γεγκιάχ, καὶ δεικνύον πάλιν τὸ Νὺμ Γκεθέστ, καταβαίνει εἰς τὸ Γεγκιάχ καὶ καταλήγει εἰς τὸ 'Ασηράν.

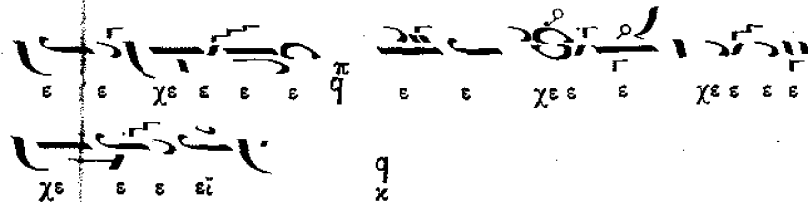

(α) 'Ασηράν, λέξις περσικὴ σημαίνει βαρύτονος. Ὀνομάσθη δὲ οὕτω διότι εἶναι ἀντιφωνία, ἥτοι βαρύτονος τοῦ Χουσεϊνί.

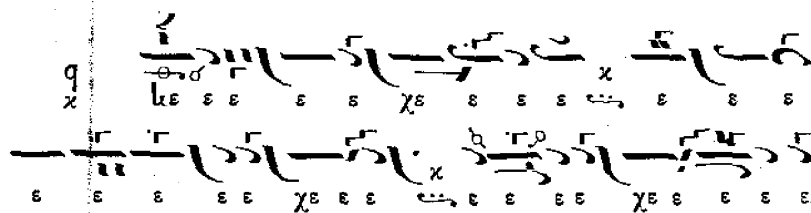
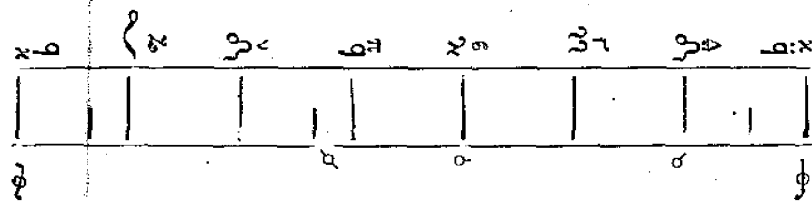

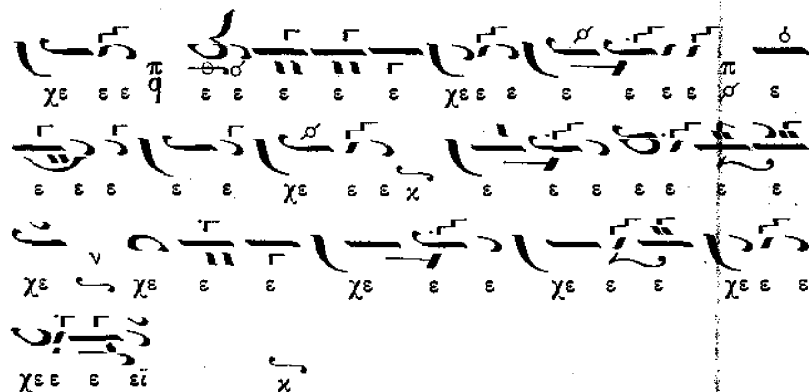
Τὸ Σέφκου Ταράπ παράγεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί· εἶναι ἦχος Ἀ ᾧ, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ, ἀνιὸν δ' εἰς τὸ Χουσεϊνί, στρέφεται εἰς τὸ Τζαργκιάχ· πηδᾷ εἰς τὸ Γκερδανιέ, πατεῖ τὸ Νὺμ Σεχνάζ, καὶ καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ πάλιν εἰς τὸ Τζαργκιάχ, καὶ μέχρι τοῦ Διουγκιάχ· πατῶν τὸ Ῥάστ, καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ Ἀσηράν εἰς τὸ Γεγκιάχ· πηδᾷ εἰς τὸ Νὺμ Ζιργκιουλέ, καταβαίνει πάλιν εἰς τὸ Γεγκιάχ, καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀσηράν.

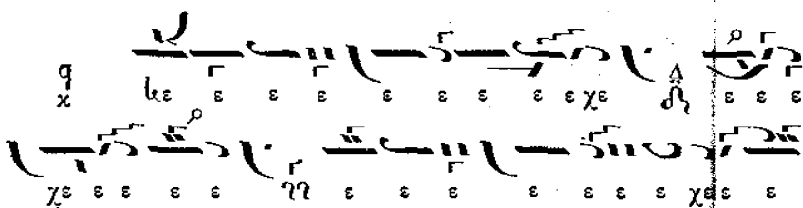
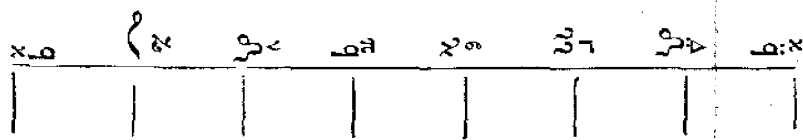

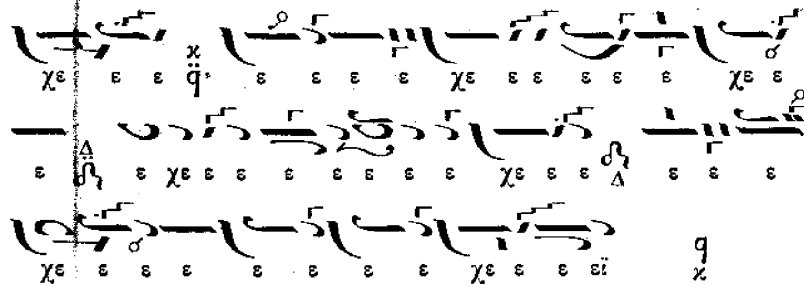
Τὸ Σουζιδιλ παράγεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί· εἶναι ἤχος Ἀ ᾧ, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί, καὶ δεικνύον τὸ Νὺμ Χησάρ, ἀναβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ καὶ Νὺμ Σεχνάζ, μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, καὶ ἐπιστρέφει μετὰ τῶν αὐτῶν ναγμέδων εἰς τὸ Χουσεϊνί· πατῶν τὸ Νεβά, δεικνύον καὶ τὸ Νὺμ Ἀτζέμ, καταβαίνει εἰς τὸ Διουγκιάχ· πάλιν πηδῶν εἰς τὸ Χουσεϊνί, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Χουσεϊνί, ἐνθεν καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Χησάρ καὶ Νὺμ Πιουσελὶχ εἰς τὸ Διουγκιάχ, καὶ ἐντεῦθεν μετὰ τοῦ Νὺμ Ζιργκιουλέ εἰς τὸ Ἀσηράν· πηδῶν πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ, καὶ δεικνύον τὸ Νὺμ Ζιργκιουλέ, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀσηράν.

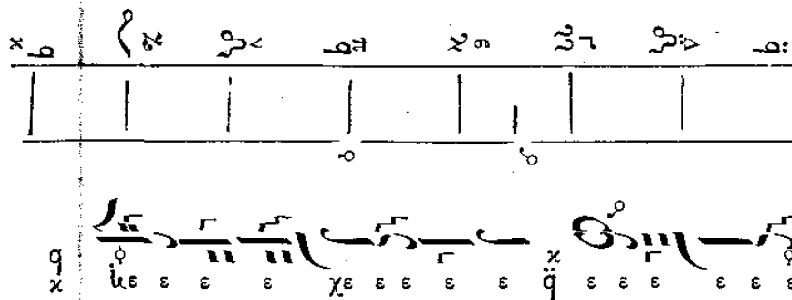

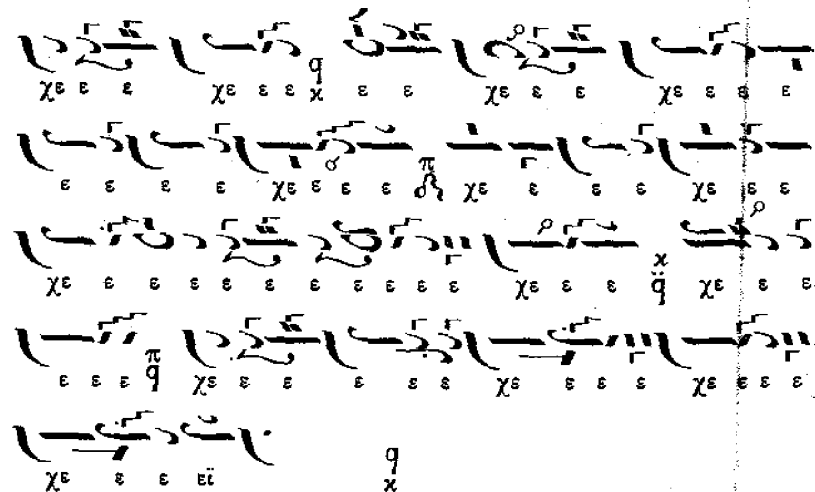
Τὸ Χουσεϊνὶ Ἀσηράν, (βαρύτονος τοῦ Χουσεϊνί), παράγεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί· εἶναι ἦχος λ̣ῃ, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, καὶ ἀνιὸν εἰς τὸ Γκερδανιέ, καταβαίνει πάλιν εἰς τὸ Νεβά· πατῶν τὸ Νὺμ Ἀτζέμ, στρέφεται εἰς τὸ Τζαργκιάχ, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, καταβαίνει εἰς τὸ Χουσεϊνί· πατῶν τὸ Νὺμ Ἀτζέμ, ἀναβαίνει πάλιν εἰς τὸ Μουχαγέρ, καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸ Νεβά· πατῶν τὸ Χουσεϊνί, καταβαίνει εἰς τὸ Διουγκιάχ, καὶ ἐντεῦθεν μέχρι τοῦ Γεγκιάχ· πηδᾷ εἰς τὸ Ῥάστ, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Νὺμ Κιουρδί, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀσηράν.

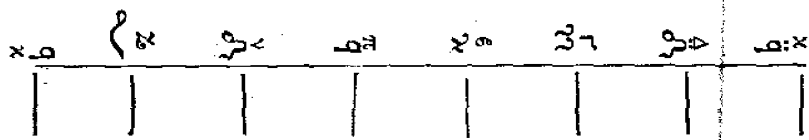

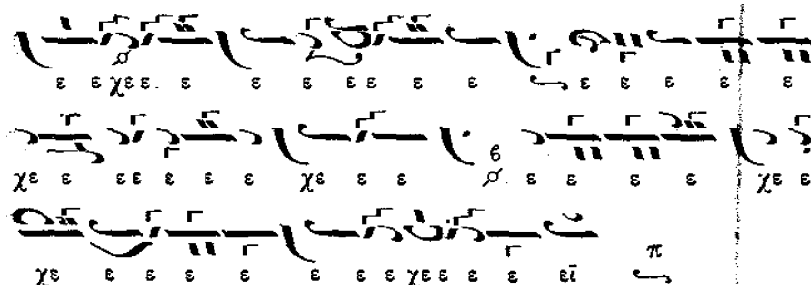
Τὸ Πιουσελίκ Ἀσηράν, (βαρύτονος τοῦ Πιουσελίκ), παράγεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί· εἶναι ἤχος $\lambda \ddot{q}$, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Τζαργκιάχ, καὶ ἀνιὸν εἰς τὸ Γκερδανιέ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Χουσεϊνί· πατεῖ εἰς τὸ Τζαργκιάχ, καὶ μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ καταβαίνει μέχρι τοῦ Ἀσηράν· ἔπειτα πηδᾷ εἰς τὸ Χουσεϊνί, καὶ στρέφεται μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ εἰς τὸ Διουγκιάχ· πηδᾷ εἰς τὸ Νεβά, καὶ ἀνιὸν εἰς τὸ Γκερδανιέ, καταβαίνει εἰς τὸ Χουσεϊνί· ἀκολούθως πηδᾷ εἰς τὸ Μουχαγέρ, καταβαίνει πάλιν εἰς τὸ Χουσεϊνί, ἐντεῦθεν δὲ πατῶν τὸ Νὺμ Ἀτζέμ, στρέφεται πάλιν εἰς τὸ Διουγκιάχ, πατεῖ τὸ Ῥάστ, καὶ κατιὸν καταλήγει εἰς τὸ Ἀσηράν.

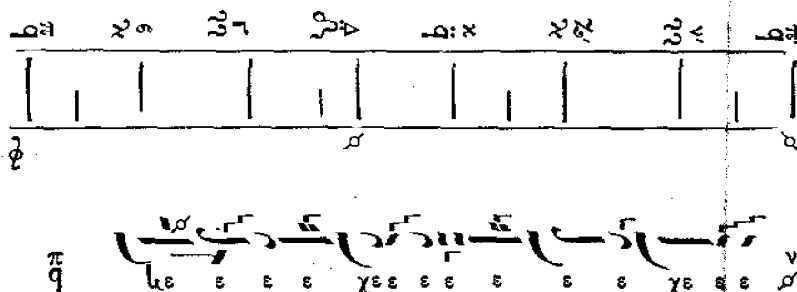
Τὸ Νεβάι Ἀσηράν, (βαρύτονος τοῦ Νεβά), παράγεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί· εἶναι ἦχος λ ᾧ, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, καὶ πατῶν τὸ Χουσεϊνί, στρέφεται εἰς τὸ Σεγκιάχ, καὶ ἀνιὸν πάλιν εἰς τὸ Νεβά, πηδᾷ εἰς τὸ Γκερδανιὲ καὶ ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ μέχρι τοῦ Διουγκιάχ· πατῶν ἔπειτα τὸ Ῥάστ καὶ ἀνιὸν εἰς τὸ Τζαργκιιάχ, ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸ Ῥάστ· ἀκολούθως ἀνιὸν εἰς τὸ Διουγκιάχ καὶ Σεγκιάχ, ἐπιστρέφει μέχρι τοῦ Γεγκιάχ, ἐξ οὗ ἀνιὸν εἰς τὸ Διουγκιάχ ἐπιστρέφει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀσηράν.

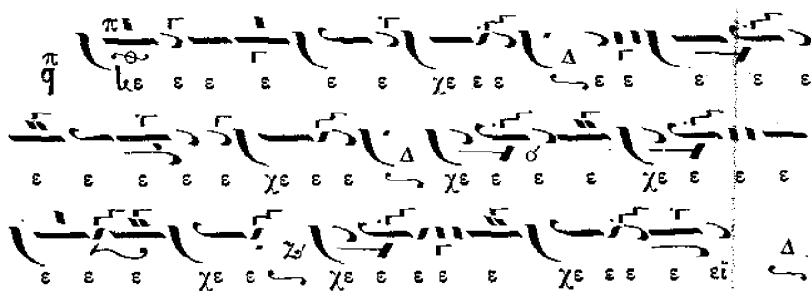
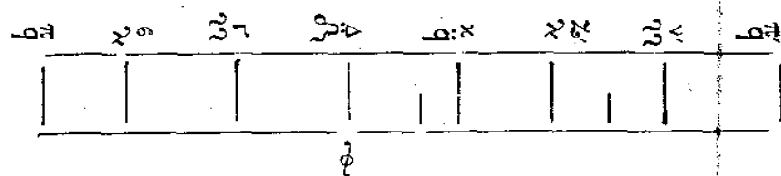
Ὁ Μιὰν χανὲς τοῦ Χιτζάζ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νὺμ Σαχνάζ, καὶ κατιὸν μετὰ τοῦ Νὺμ Οὐζάλ, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Τὸ Χουμαγιούν (α) παράγεται ἀπὸ τοῦ Χιτζάζ· εἶναι ἦχος πλ. εἰς· ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, περιστρέφεται διὰ τοῦ Νὺμ Οὐζάλ μέχρι τοῦ Ῥάστ, καὶ ἀνιὸν πάλιν μετὰ τοῦ Νὺμ Οὐζάλ μέχρι τοῦ Χουσεϊνὶ καὶ κατιόν, καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

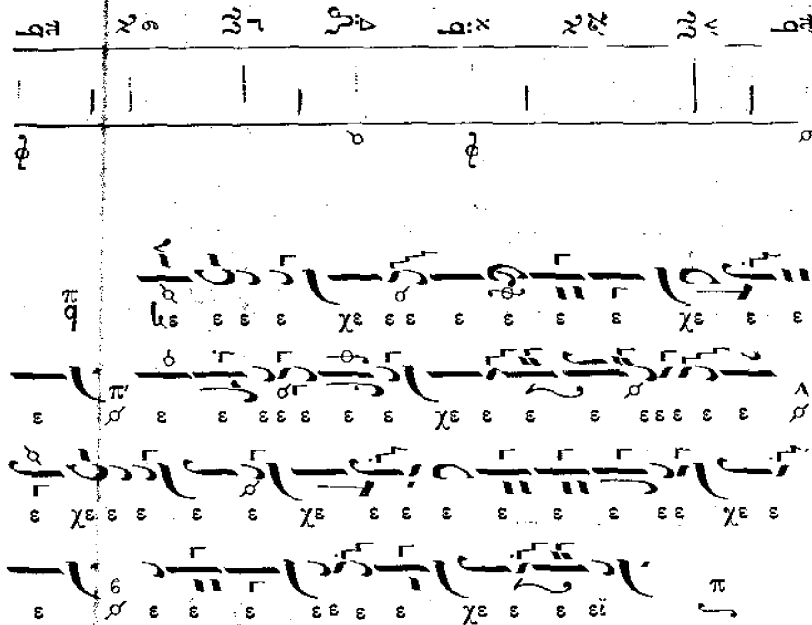

(α) Τὸ Χουμαγιούν εἶναι λέξις περσικὴ καὶ ἔχει δύο σημασίας, Βασιλικόν, καὶ Παλατινόν. Καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης ὠνόμασεν ἐν ἑκ-
των Χερουδικῶν αὐτοῦ Παλατινόν, ἐπειδὴ εἶναι χρωματικόν πλ. εἰς.

Τὸ Σουρὶ παράγεται ἀπὸ τοῦ Χιτζάζ· εἶναι ἤχος πλ. —, ἀρ-
χεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, πηδῶν δὲ εἰς τὸ Γκερδανιέ, καὶ κατιὸν
μετὰ τοῦ Νὺμ Μαχούρ καὶ τοῦ Νὺμ Χησάρ εἰς τὸ Νεβά, καὶ
πάλιν ἀνιὸν μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, στρέφεται εἰς Γκερδανιέ, Νὺμ
Μαχούρ, Νὺμ Χησάρ καὶ Νεβά· δεικνύον δὲ τὸ Τζαργχιάχ, κα-
ταλήγει εἰς τὸ Νεβά ἀλλὰ ὡς Διουγκιάχ.

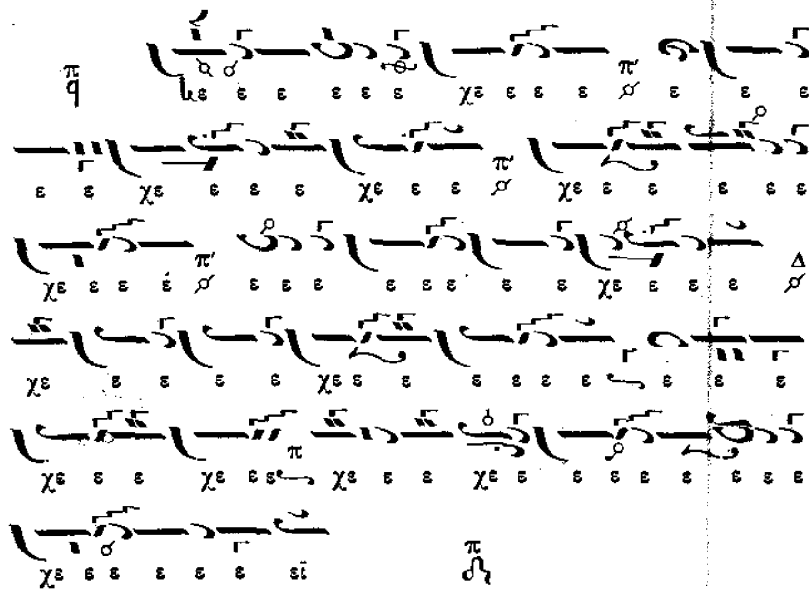
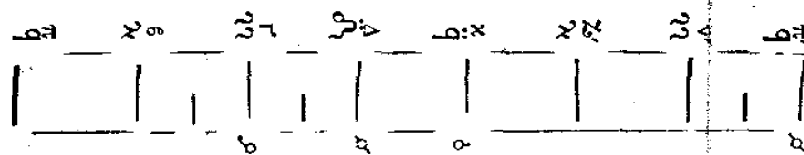
Τὸ Σεχνάζ παράγεται ἀπὸ τοῦ Χιτζάζ· εἶναι ἤχος πλ. —, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ μετὰ τοῦ Νὺμ. Σεχνάζ, στρέφόμενον δὲ μᾶλλον περὶ τὰς ἀνιούσας φωνάς, καταβαίνει δὲ αὐτοῦ Νὺμ. Οὐζάλ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

Ὁ Μιὰν χανές τοῦ Σεχνάζ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νὺμ Σεχνάζ, ἢ ἀπὸ τοῦ Νεβά διὰ τοῦ Νὺμ Οὐζάλ, καὶ ἀπὸ τοῦ Νὺμ Σεχνάζ εἰς τὰ Τίζια καὶ εἰς τὸ Τίζ Οὐζάλ· καταβαίνει διὰ τῶν Νὺμ Σεχνάζ καὶ Νὺμ Οὐζάλ, καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

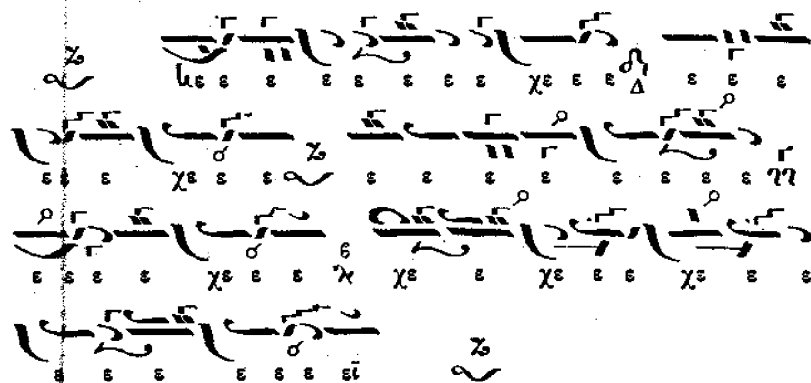
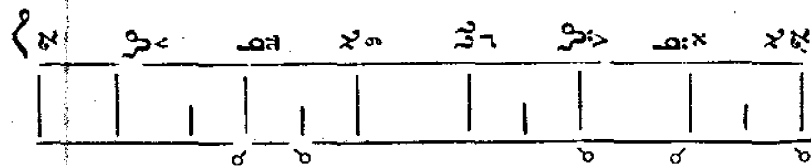
Τὸ Σεχνάζ Πιουσελίκ παράγεται ἀπὸ τοῦ Χιτζάζ· εἶναι ἦχος πλ. --- , ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Μουχαγέρ, πηδᾷ εἰς τὸ Τίζ Νεβά, καὶ καταβαίνει πάλιν εἰς τὸ Μουχαγέρ· ἐντεῦθεν πηδᾷ εἰς τὸ Χουσεϊνί, καὶ ἀνιὸν μετὰ τῶν Νὺμ Ἀτζέμ καὶ Νὺμ Σεχνάζ εἰς τὸ Μουχαγέρ καὶ εἰς τὰ Τίζια, στρέφεται πάλιν εἰς τὸ Μουχα-

γέρ· πατών τὸ Νὺμ Σιουμπουλέ, καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Σε-
χνάζ· εἰς τὸ Νεθά, καὶ κρέμαται εἰς τὸ Οὐζάλ· ἔπειτα δὲ κατιὸν
εἰς τὸ Διουγκιάχ, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Χουσεϊνί, ἐπιστρέφει μετὰ
τοῦ Νὺμ Πιουσελίκ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

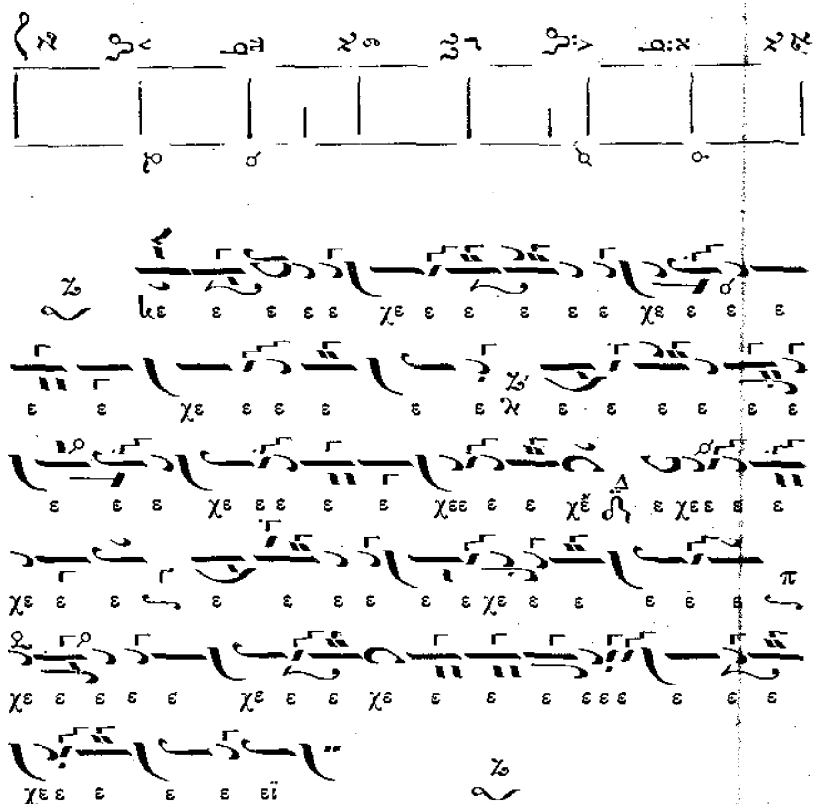
ΑΡΑΚ.

Τὸ Ἄράκ εἶναι ἤχος βαρὺς , ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Διουγκιάχ, περιττρέφεται εἰς τὰς ἀνιούσας καὶ κατιούσας φωνάς, καὶ δεικνύον τὸ Νὺμ Νεχαβέντ καταλήγει εἰς τὸ Ἄράκ (α).

(α) Ἄράκ, λέξις περσικὴ, σημαίνει μεσσητον· ὅθεν ὁ μέσος ἤχος τοῦ Διουγκιάχ εἶναι τὸ Ἄράκ· καὶ καθ' ἡμᾶς ὁ μέσος τοῦ α. ἤχου εἶναι ὁ βαρὺς.

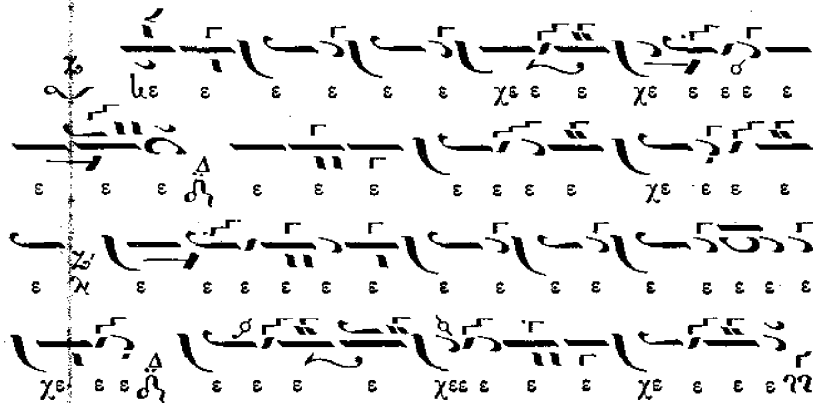
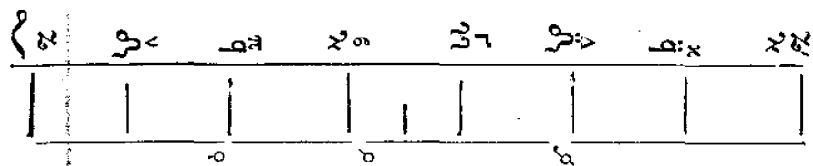
Τὸ Ἑβίτζ (α) εἶναι ἀντιφωνία τοῦ Ἀράχ· εἶναι ἤχος βρύς, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ἑβίτζ, περιστρέφεται εἰς τὰς ἀνιούσας φωνὰς μετὰ τοῦ Νὺμ Χιτζάζ, καταβαίνει εἰς τὰς κατιούσας καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀράχ.

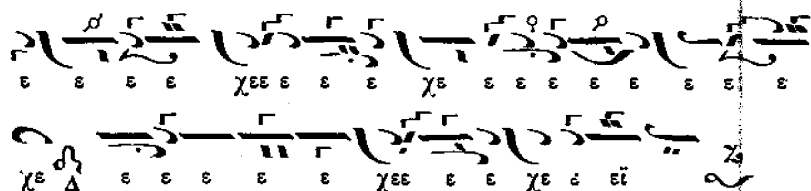

(α) Τὸ Ἑβίτζ εἶναι λέξις πέρσικη· ἔχει κυρίως τρεῖς σημασίας, ἃ σφραγίζονται ὑποκρίματα, κοροφῆ. Οἱ Ἀραβοπέρσαι ἀφείρυσαν τὸν ἥχον Ἑβίτζ εἰς τὸν πλανήτην Κρόνον, ὃ τα πρᾶγματι, κατὰ τὴν μυθολογίαν, κορυφῆ, καὶ πατέρα τοῦ, κατὰ τὸν Ὅμηρον, πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

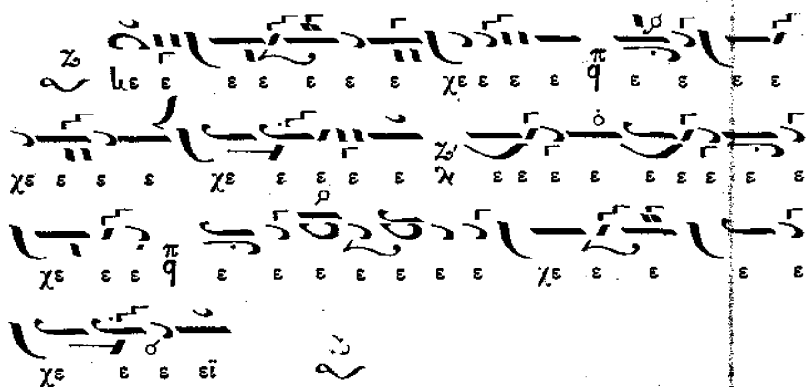
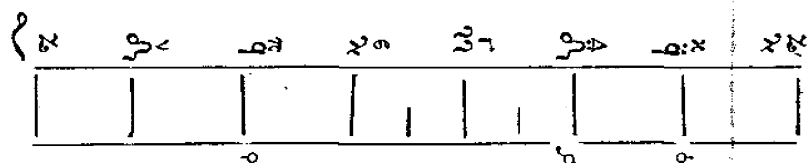
Ὁ Μιὰν χανὲς τοῦ Ἐβίτζ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἐβίτζ· ἀνιὼν δὲ καὶ μέχρι τῶν Τιζιῶν καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀράν

Τὸ Ἐβίτζ Ἀρὰ εἶναι ἤχος βαρύς· ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ἐβίτζ, ἀνιὼν δὲ εἰς τὸ Μουχαγέρ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Νεβά· πάλιν ἀνιὼν εἰς τὸ Ἐβίτζ καὶ Μουχαγέρ μέχρι τοῦ Τιζ Σεγκιάχ, ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸ Νεβά· δεικνύον δὲ καὶ τὸ Νὺμ Χιτζάζ, καταβαίνει μέχρι τοῦ Διουγκιάχ· ἔπειτα πατῶν τὸ Νὺμ Κιουρδὶ καταβαίνει μέχρι τοῦ Γεγκιάχ, ἀναβαίνει εἰς τὸ Διουγκιάχ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀράχ.

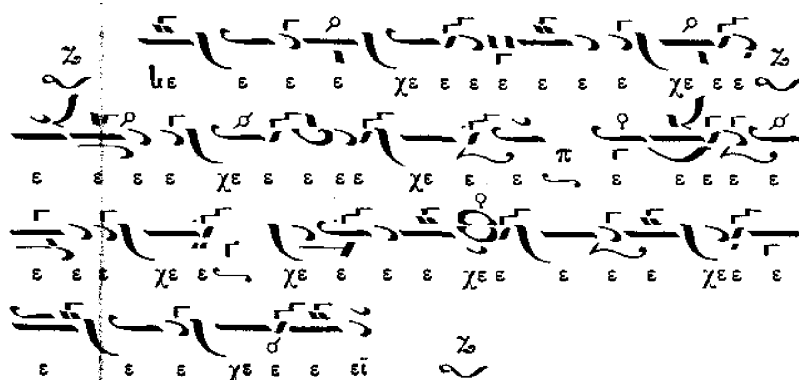
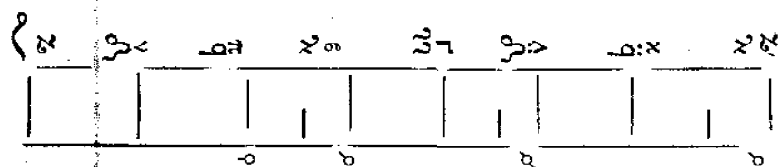

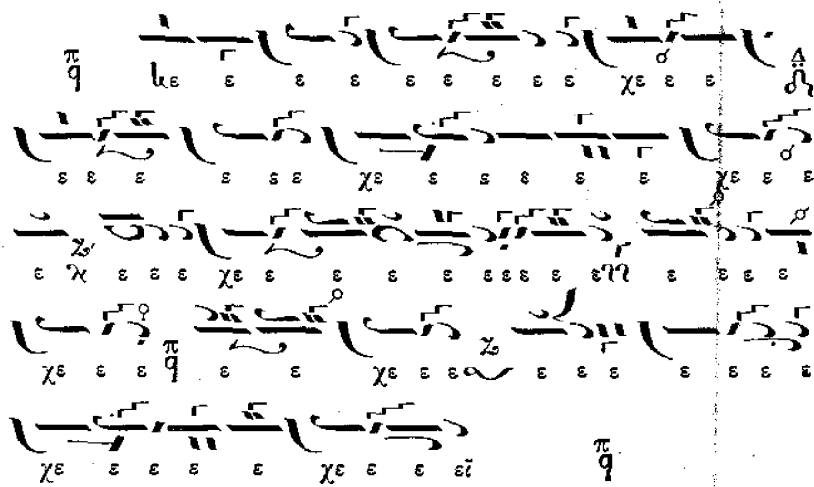
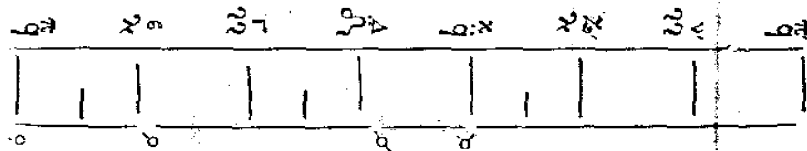
Τὸ Μουχαλίφ 'Αράκ (ἑλλην. ἀντίθετον), παράγεται ἀπὸ τοῦ 'Αράκ· εἶναι ἦχος βαρύς, καὶ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Γεγκιάχ· ἀνιόν δὲ εἰς τὸ Διουγκιάχ καὶ πηδῶν εἰς τὸ Νεβά, στρέφεται μετὰ τοῦ Νύμ Οὐζάλ πατῶν τὸ Νύμ Κιουρδί, καὶ καταβαίνει μέχρι τοῦ Διουγκιάχ· ἀνιὸν δὲ πάλιν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ πηδῶν εἰς τὸ 'Εβίτζ, πατεῖ τὸ Γκερδανιέ, καταβαίνει πάλιν μέχρι τοῦ Διουγκιάχ καὶ ἐκ τούτου, δεικνύον τὸ Νύμ Κιουρδί, καταλήγει εἰς τὸ 'Αράκ.

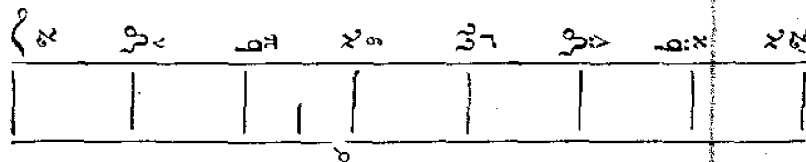
Τὸ 'Ροῦι 'Αράχ παράγεται ἀπὸ τοῦ 'Αράχ· εἶναι ἤχος βαρύς, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 'Ράστ, ἀνιόν δὲ δεικνύει καὶ τὸ Νὺμ Κιουρδί, καὶ στρέφεται πάλιν εἰς τὸ 'Αράχ· πηδᾷ εἰς τὸ Τζαργκιᾶχ καὶ εἰς τὸ Νὺμ 'Ατζέμ, καὶ καταβαίνει μετὰ τοῦ Χιτζᾶζ εἰς τὸ Διουγκιᾶχ· ἐντεῦθεν πηδῶν εἰς τὸ Γκερδανιὲ καὶ ἐπιστρέφον μετὰ τοῦ Νὺμ Χιτζᾶζ μέχρι τοῦ Διουγκιᾶχ καταλήγει εἰς τὸ 'Αράχ.

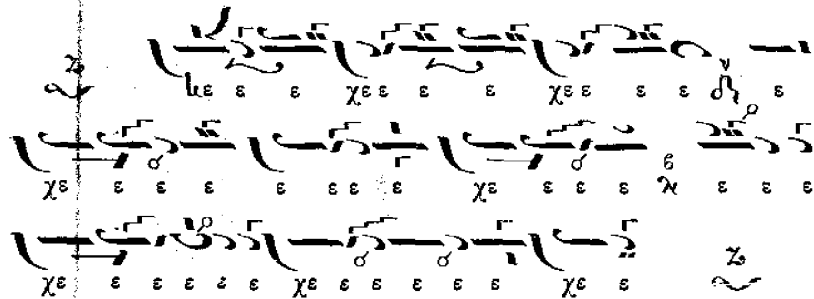

Τὸ Σουλτανι 'Αράχ παράγεται ἀπὸ τοῦ 'Αράχ· εἶναι ἤχος βαρύς, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, καὶ περιστρεφόμενον εἰς τὰς ἀνιούσας φωνάς, καταβαίνει διὰ τοῦ Νὺμ Οὐζᾶλ εἰς τὸ 'Αράχ· πάλιν δὲ περιστρεφόμενον εἰς τὰς κατιούσας φωνάς καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιᾶχ.

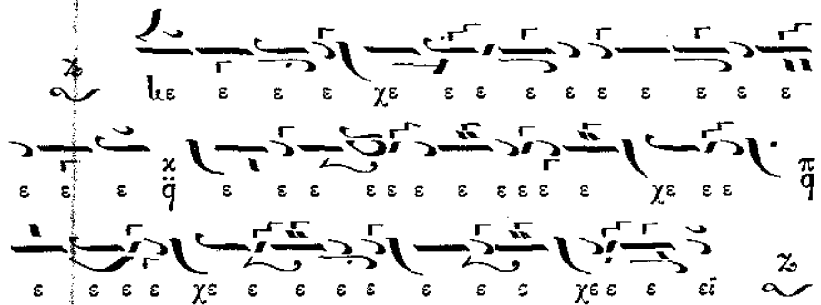
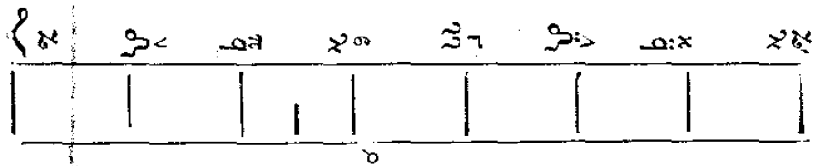

Τὸ Ζιλιγκές παράγεται ἀπὸ τοῦ Ἀράκ· εἶναι ἦχος βαρὺς, ὄρχεται ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνί, καὶ καταβαίνει μέχρι τοῦ Ῥάστ· εἶτα πηδῶν ἐπὶ τοῦ Σεγκιὰχ καταβαίνει εἰς τὸ Ἀράκ, καὶ δεικνύον ὀλίγον τὸ Νὺμ Κιουρδί, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀράκ.

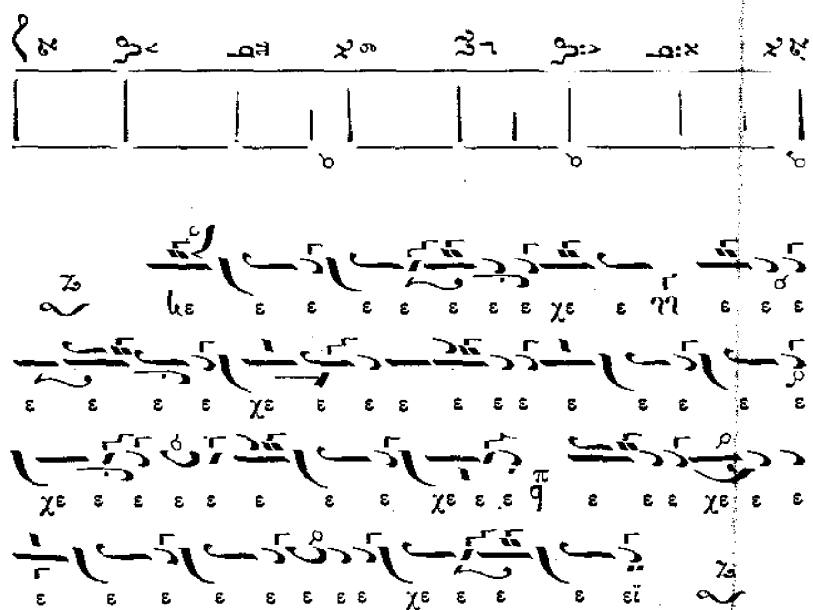

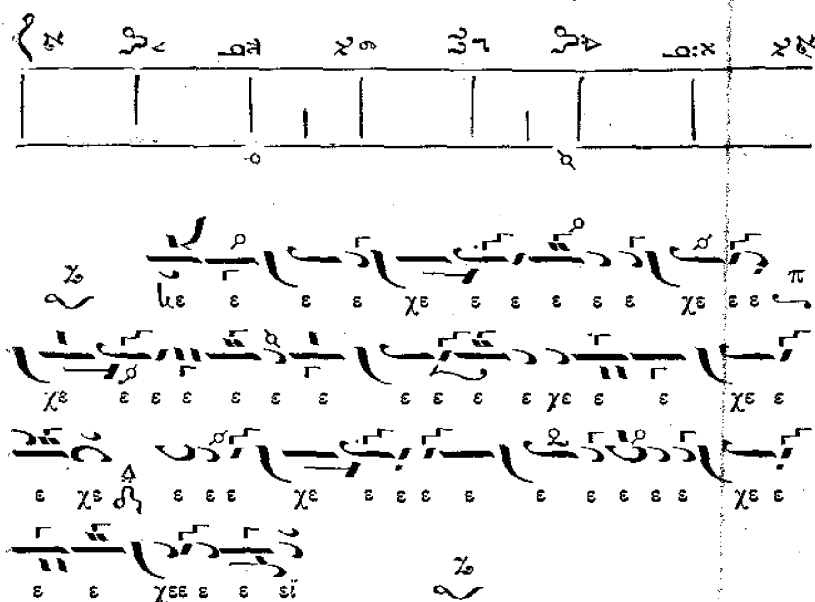
Τὸ Ζιργκὲς Χαθεράν παράγεται ἀπὸ τοῦ Ἀράκ· εἶναι ἦχος βαρύς, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, πατεῖ τὸ Χουσεϊνί, στρέφεται εἰς τὸ Τζαργκιάχ, πάλιν ἀναβαίνει εἰς τὸ Χουσεϊνί, πηδᾷ εἰς τὸ Γκερβανιὲ καὶ ἐπιστρέφει μέχρι τοῦ Διουγκιάχ· ἐντεῦθεν δὲ πηδᾷ πάλιν εἰς τὸ Νεβά καὶ καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀράκ.

Τὸ Ηεσπενιγχιάρ παράγεται ἀπὸ τοῦ Ἀράχ· εἶναι ἦχος βαρὺς, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Τζαργχιιάχ, πατεῖ τὸ Νὺμ Σεπά καὶ καταβαίνει μέχρι τοῦ Διουγχιιάχ· πάλιν δὲ ἀνιὸν εἰς τὸ Τζαργχιιάχ, τὸ Νεβά καὶ τὸ Χουσεϊνί, πηδᾷ εἰς τὸ Γκερδανιέ, ἐπανερχεται εἰς τὸ Χουσεϊνί, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, στρέφεται μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ μέχρι τοῦ Διουγχιιάχ· ἐντεῦθεν κατιὸν εἰς τὸ Ῥάστ, ἀναβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Κιουρδι μέχρι τοῦ Τζαργχιιάχ, ἐξ οὗ κατιὸν καταλήγει εἰς τὸ Ἀράχ.

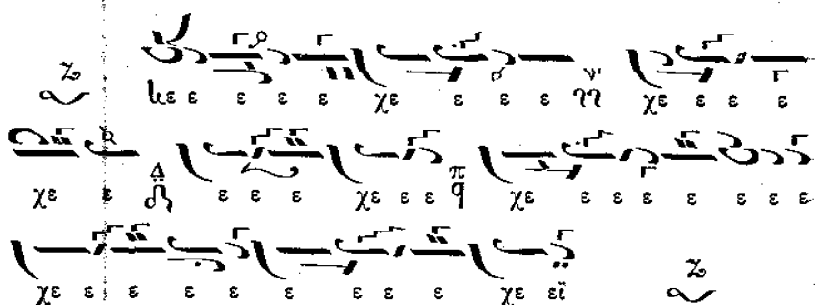
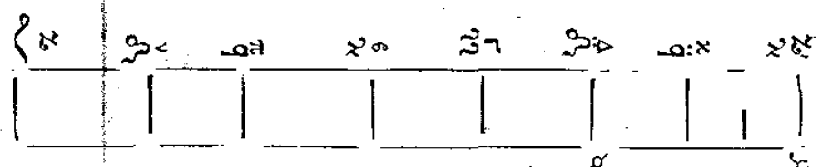

Τὸ Μπεστέ Ἰσφαχάν παράγεται ἐκ τοῦ Ἀράχ· εἶναι ἦχος βαρὺς, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, καὶ κατιὸν εἰς τὸ Νὺμ Οὐζάλ καὶ Νὺμ Ηιουσελίχ, καὶ πάλιν ἀνιὸν εἰς τὸ Νεβά, Χουσεϊνί καὶ Νὺμ Ἀτζέμ, καταβαίνει μέχρι τοῦ Σεγχιιάχ· πηδῶν δὲ εἰς τὸ Γκερ-

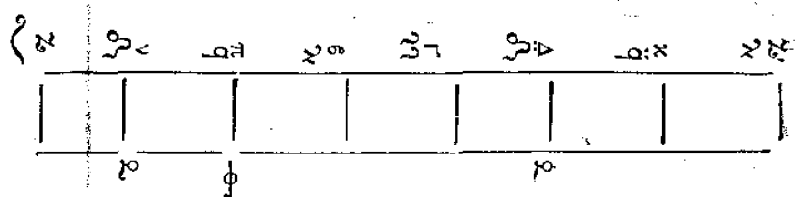

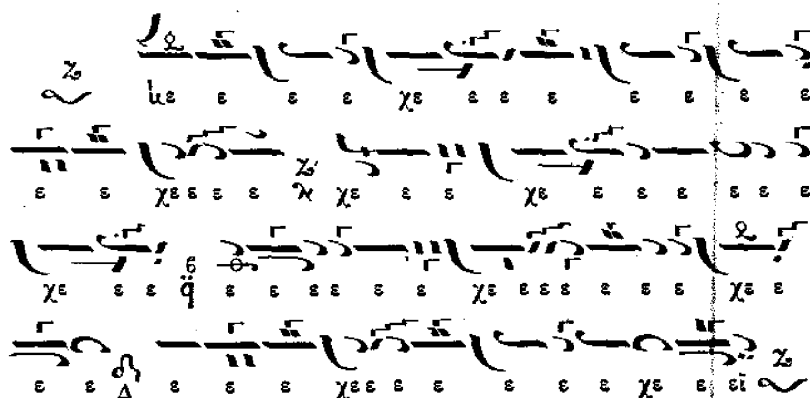
Ὁ Μιάν χανές τοῦ Ῥαχάτουλ Ἐρβὰχ ἀρχεταὶ ἀπὸ τοῦ Ῥάστ, καὶ ἀνιῶν εἰς τὰ Τίζια, διὰ τοῦ Τίζ Νὺμ Σεμπὰ καὶ Νὺμ Ἀτζέμ, καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Νεχαβέντ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀράκ· ἡ ἀρχόμενος ἀπὸ τὰ Τίζια καὶ ἀπὸ τοῦ Νὺμ Σεχνάζ, καταλήγει ἐπίσης εἰς τὸ Ἀράκ.

Τὸ Ῥαχάτ Φεζὰ παράγεται ἐκ τοῦ Ἀράκ· εἶναι ἡχος βαρὺς, ἀρχεταὶ ἀπὸ τοῦ Χουσεϊνὶ καὶ ἀνιὸν μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ εἰς τὸ Γκερδανιέ, πάλιν ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ εἰς τὸ Νεβὰ καὶ ἐκ τούτου καταβαίνει μέχρι τοῦ Διουγκιὰχ· πηδῶν δὲ εἰς τὸ Τζαργκιὰχ ἐπιστρέφει μέχρι τοῦ Ῥάστ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀράκ.

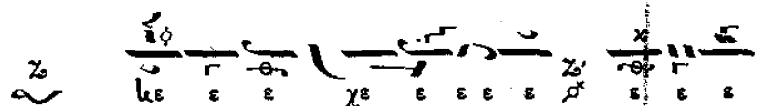
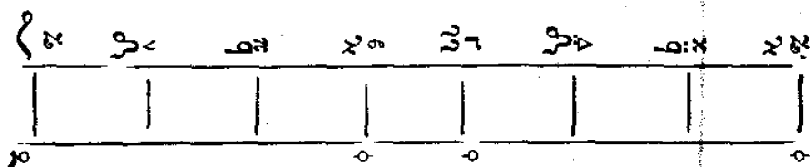

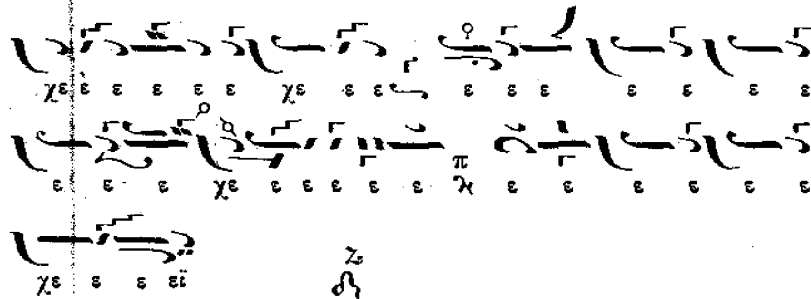
Τὸ Φεραχνάχ (ἑλλην. Πανηγυρικόν), παράγεται ἐκ τοῦ Ἀράκ· εἶναι ἤχος βαρύς, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, ἀνιὸν δὲ εἰς τὸ Νῦμ Ἀτζέμ, Γκερδανιέ, μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Ἐβίτζ, καὶ πίπτει εἰς τὸ Διουγκιάχ· πάλιν ἀνιὸν εἰς τὸ Νῦμ Πιουσελίχ, Νῦμ Οὐζάλ, καὶ Νεβά, καὶ δεικνύον τὸ Χουσεϊνί, κρέμαται εἰς τὸ Πιουσελίχ· πατῶν δὲ τὸ Διουγκιάχ πηδᾷ εἰς τὸ Νεβά καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸ Ἀράκ· δεικνύει τὸ Ἀσηράν, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Σεγκιάχ καταβαίνει μέχρι τοῦ Γεγκιάχ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀράκ.

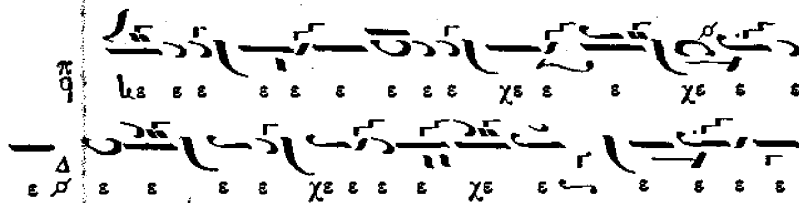
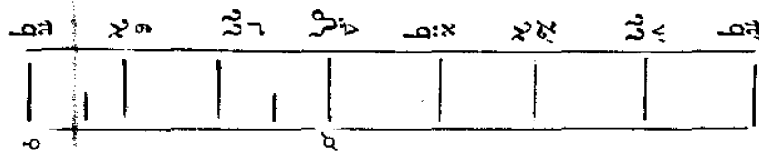

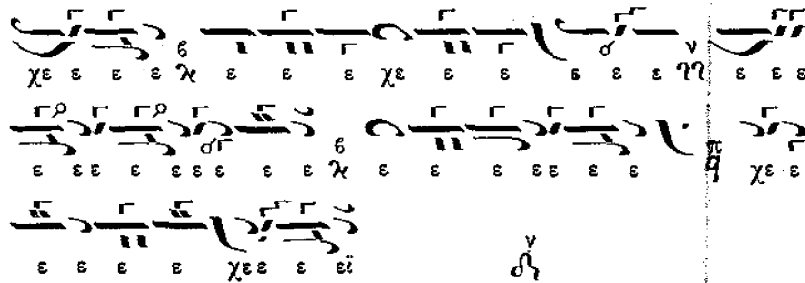
Τὸ Σέφκου Ἐβσά παράγεται ἐκ τοῦ Ἀράκ· εἶναι ἥχος βα-
ρύς, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ἐβίτζ, ἀνιὸν δὲ εἰς τὸ Γκερδανιὲ καὶ τὸ
Νὺμ Σεχνάζ, καταβαίνει εἰς τὸ Νὺμ Ἀτζέμ· ἀνιὸν δὲ πάλιν
μέχρι τοῦ Τιζ Τζαργκιάχ, καταβαίνει μετὰ τοῦ Τιζ Νὺμ Πιου-
σελικ καὶ Σεχνάζ μέχρι τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ, δεικνύον πάλιν τὸ
Νὺμ Σεχνάζ· ἔπειτα καταβαίνει μέχρι τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ, Τζαρ-
γκιάχ, Νὺμ Κιουρδι, καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ἀράκ ὡς Ἀτζέμ
Νυμί.

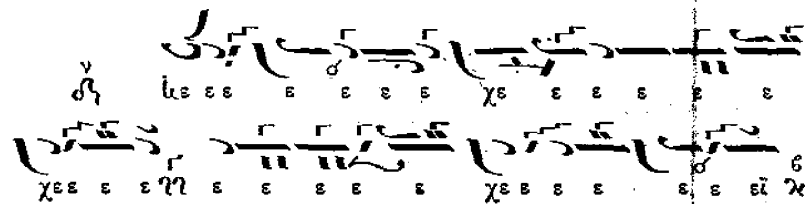
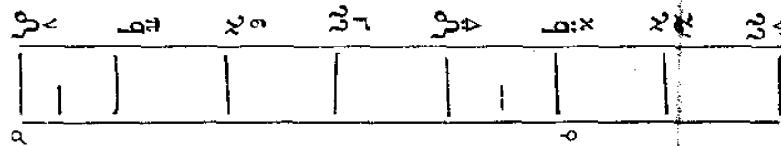

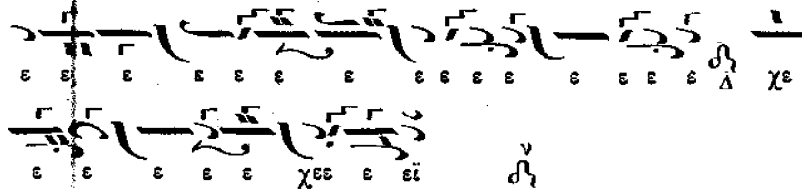
Τὸ Ἐβι-ζ Μουχαλίφ παράγεται ἐκ τοῦ Ἀράχ· εἶναι ἦχος βαρύς, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Ἐβίτζ, καὶ περιστρεφόμενον εἰς τὰς κυρίως φωνὰς καταβαίνει εἰς τὸ Νεβά· πατεῖ τὸ Χουσεϊνὶ καὶ ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Οὐζάλ εἰς τὸ Διουγκιάχ· πατών δὲ τὸ Ῥάστ, καὶ πηδῶν εἰς τὸ Τζαργκιάχ, δεικνύον καὶ τὸ Νὺμ Σεμπά, πάλιν ἐπιστρέφει εἰς τὸ Διουγκιάχ· κατιὸν δὲ εἰς τὸ Ἀράχ, καὶ μέχρι τοῦ Γεγκιάχ, πηδᾷ εἰς τὸ Διουγκιάχ, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Νεβά, πάλιν ἐπιστρέφει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Διουγκιάχ.

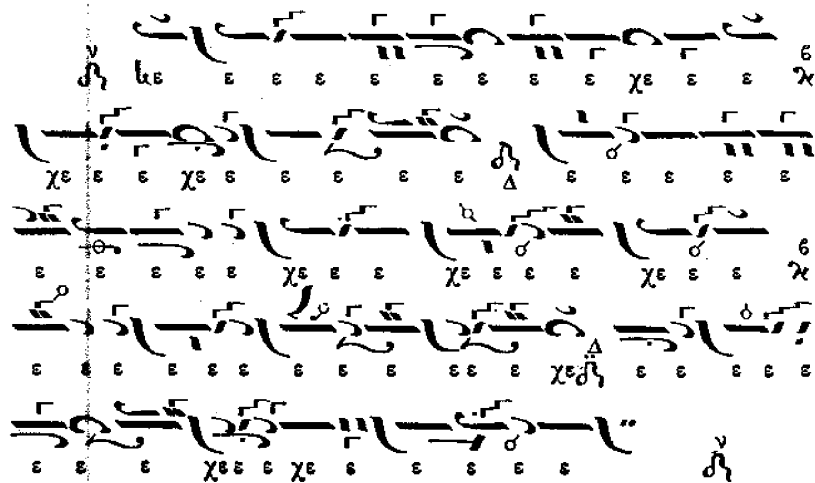
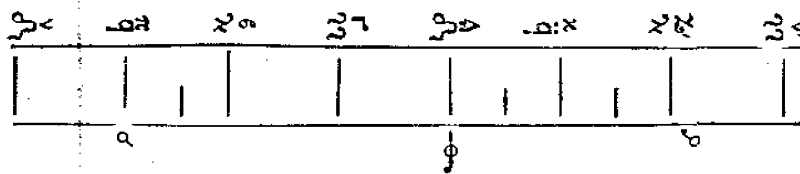

Τὸ 'Ραχαβὶ παράγεται ἐκ τοῦ 'Ράστ· εἶναι ἦχος πλ. δ'. ἄρχεται ἐκ τοῦ Νεβά, καταβαίνει εἰς τὸ Τζαργκιάχ, ἀνιὸν μέχρι τοῦ 'Εβίτζ, ἐπιστρέφει μέχρι τοῦ Σεγκιιάχ· πατῶν εἰς τὸ Διουγκιιάχ, καὶ ἀνιὸν πάλιν εἰς τὸ Νεβά, ἐπιστρέφει μέχρι τοῦ 'Ράστ· κατόπιν πηδῶν εἰς τὸ Σεγκιιάχ στρέφεται εἰς τὸ Διουγκιιάχ καὶ 'Ράστ, καὶ κρέμαται εἰς τὸ Γεγκιιάχ· πηδῶν δ' αὖθις εἰς τὸ 'Ράστ, καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Σεγκιιάχ, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ 'Ράστ.

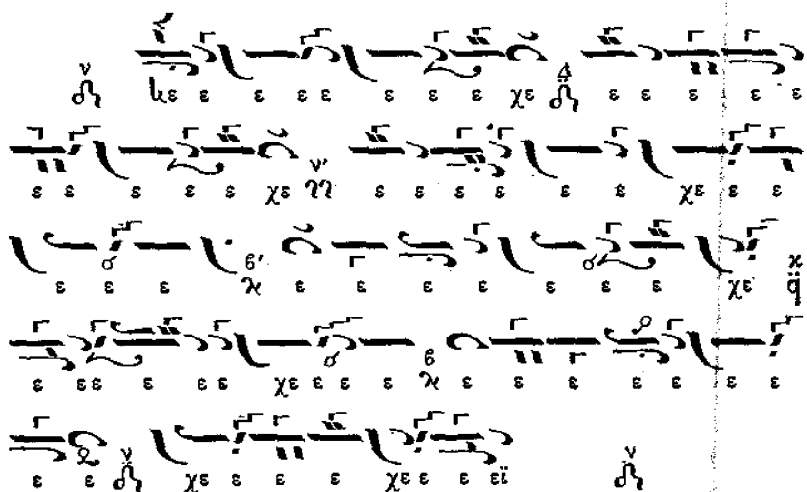
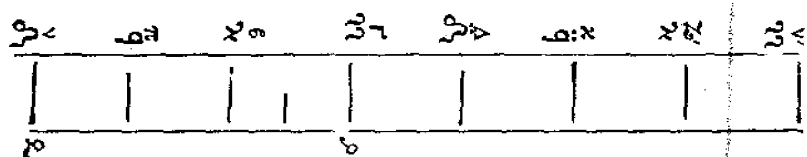

Τὸ Σαγὶρ 'Ραχαβὶ παράγεται ἐκ τοῦ 'Ράστ· εἶναι ἤχος πλ. δ'.
ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 'Ράστ, καὶ περιστρεφόμενον τὰς κατιούσας
φωνάς, πατεῖ καὶ τὸ 'Ράστ, καὶ πίπτει εἰς τὸ Γεγκιάχ· ἀνιὼν
δὲ πάλιν εἰς τὸ 'Ράστ, καταλήγει εἰς τὸν ἴδιον τόνον.

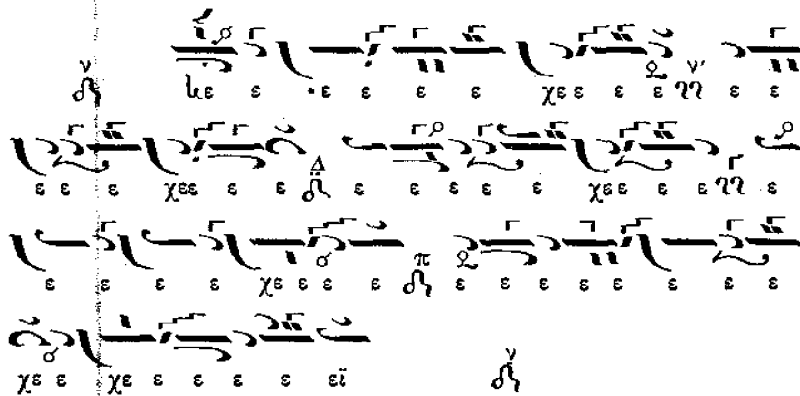
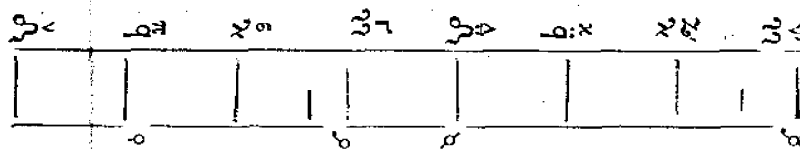

Τὸ Μαχούρ παράγεται ἐκ τοῦ 'Ράστ· εἶναι ἦχος πλ. δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Γκερδανιέ καὶ καταβαίνει εἰς τὸ Νεβά· πάλιν ἀνιὸν εἰς τὸ Γκερδανιέ καὶ εἰς τὰ Τίζια μετὰ τοῦ Νὺμ Μαχούρ, καταβαίνει εἰς τὸ Γκερδανιέ καὶ τὸ Χουσεϊνί· ἐκ τούτου δὲ μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελικ κατιὸν καταλήγει εἰς τὸ 'Ράστ.

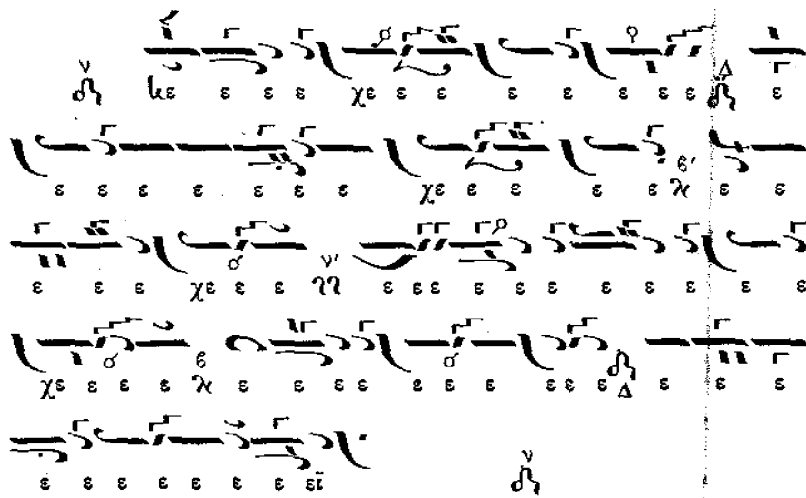
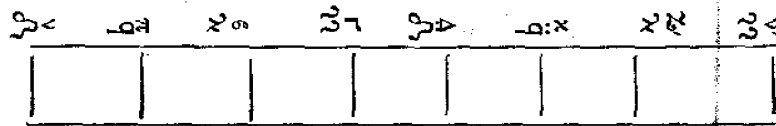

Ὁ Μιὰν χανές τοῦ Μαχούρ ἄρχεται ἀπὸ τὰ Τίζια, καὶ περιστρεφόμενος εἰς αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Τίζ Χουσεϊνί, καταβαίνει μετὰ τοῦ Νὺμ Μαχούρ καὶ καταλήγει ὡς κρεμάμενος εἰς τὸ Γκερδανιέ. Καὶ ἄλλως, διὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελικ καταβαίνων καταλήγει εἰς τὸ 'Ράστ.

Καὶ ἕτερον Μαχοῦρ παράγεται ἐκ τοῦ Ῥάστ· εἶναι ὡσαύτως ἦχος πλ. δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νὺμ Μαχοῦρ καὶ Γκερδανιέ, ἐπιστρέφον δὲ διὰ τοῦ Νὺμ Ζαβίλ, δεικνύει τὸ Χουσεινί· καὶ διὰ τῶν Νεβά, Τζαργκιάχ, καὶ Νὺμ Πιουσελίκ καταβαῖνον εἰς τὸ Διουγκιάχ, καταλήγει εἰς τὸ Ῥάστ.

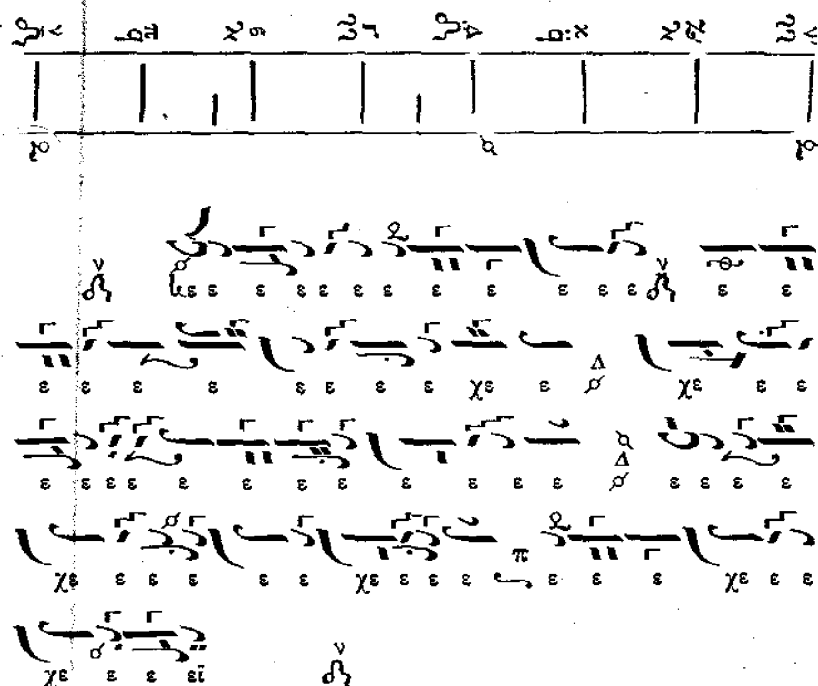

Τὸ Γκερδανιέ, (ἑλλην. Ἡρως) παράγεται ἐκ τοῦ Ῥάστ· εἶναι ἦχος πλ. δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Γκερδανιέ, καὶ κατὰ πρῶτον ἀνιῶν εἰς τὰ Τίτζια, ἔπειτα καταβαῖνον καὶ εἰς τὰς κατιούσας φωνάς, καταλήγει εἰς τὸ Ῥάστ.

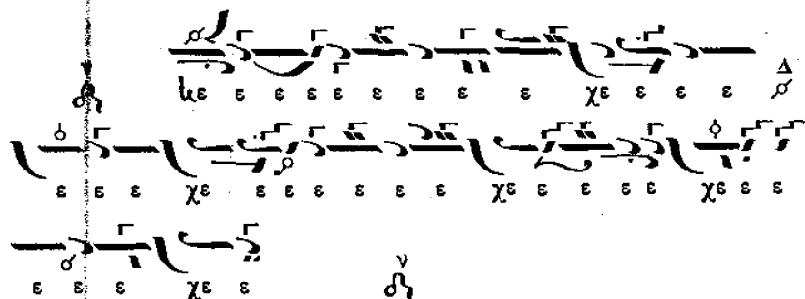
Ὁ Μιὰν χανὲς τοῦ Γκερδανιέ ἀρχεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ Γκερδανιέ, καὶ περιστρεφόμενος εἰς τὰ Τίζια καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ῥάστ· ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς τὸ Γκερδανιέ.

Τὸ Νιγκριζ παράγεται ἐκ τοῦ Ῥάστ· εἶναι ἦχος πλ. δ', ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, πατῶν δὲ τὸ Νὺμ Οὐζάλ καὶ μετ' αὐτοῦ ὅλως περιστρεφόμενον, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ῥάστ.

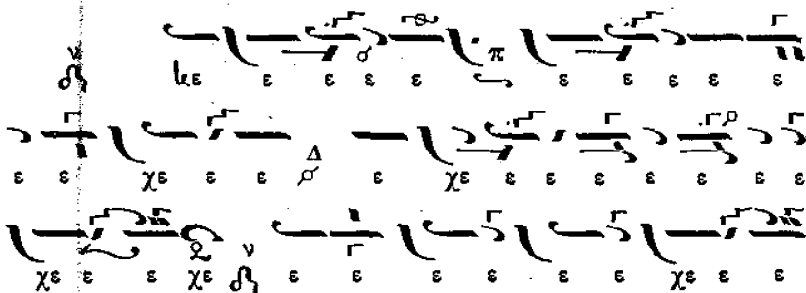
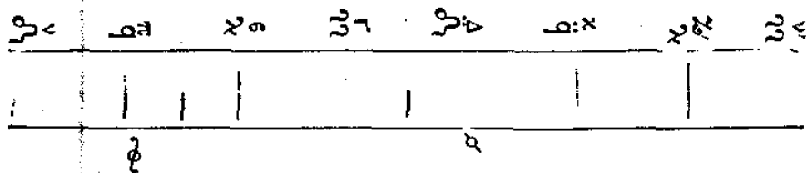

Ὁ Μιὰν χανές τοῦ Νιγκριζ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Γκερδανιέ, ἡ καὶ ἀπὸ τοῦ Νεβά, καὶ περιστρεφόμενος εἰς τὰς ἀνιούσας φωνάς, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ῥάστ.

Καὶ ἕτερον Νιγκριζ παράγεται ἐκ τοῦ Ῥάστ· εἶναι ἐπίσης ἥχος πλ. δ', ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, καὶ διὰ τοῦ Νὺμ Οὐζάλ περθεσί (τόνου), καταλείπον τὸ Τζαργκιάχ, ἵσταται εἰς τὸ Σεγκιιάχ, καὶ διὰ τοῦ Διουγκιιάχ πίπτει εἰς τὸ Ῥάστ· ἀνιὸν δ' αὖθις μέχρι τοῦ Νὺμ Χιτζάζ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Διουγκιιάχ καὶ ἐκ τούτου κατιὸν καταλήγει εἰς τὸ Ῥάστ.

Καὶ ἕτερον Πεντζουγκιάχ παράγεται ἐκ τοῦ Ῥάστ· εἶναι ὁμοίως ἤχος πλ. δ', ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Ῥάστ, καὶ ἀνιὸν εἰς τὸ Νὺμ Οὐζάλ μέχρι τοῦ Νεβά, πάλιν ἐπιστρέφει εἰς τὸ Ῥάστ· κατόπιν ἀνιὸν εἰς τὸ Τζαργκιάχ, ἐπιστρέφει μέχρι τοῦ Ἀσηράν· ἀνιὸν δ' αὖθις εἰς τὸ Σεγκιάχ, καὶ δεικνὺον τὸ Νὺμ Γχεβέστ, καταβαίνει καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ῥάστ.

Τὸ Πιουμπεργκέ παράγεται ἐκ τοῦ 'Ράστ· εἶναι ἤχος πλ. δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 'Ράστ καὶ καταβαίνει διὰ τοῦ Νὺμ Γκεβέστ μέχρι τοῦ Γεγκιάχ· ἀκολουθῶς πηδῶν εἰς τὸ 'Ράστ καὶ Νὺμ Γκεβέστ, καὶ πάλιν εἰς τὸ 'Ράστ, ἀνιὸν δ' εἰς τὸ Διουγκιάχ, καὶ δεφκνὺον ὀλίγον καὶ τὸ Νὺμ Κιουρδί, καταλήγει μετὰ τοῦ Νὺμ Γκεβέστ εἰς τὸ 'Ράστ.

Σ<	αη	χ<	Σ<	Σ>	α:α	χ>	Σ<

ο

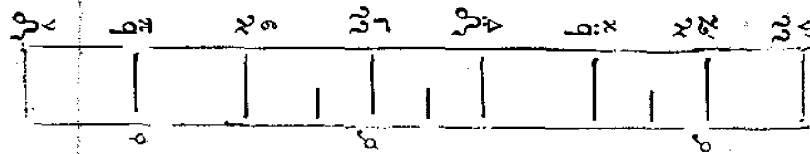
δ_1 ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ $\chi\epsilon$ ϵ ϵ ϵ δ_1 ϵ ϵ
 ϵ ϵ ϵ ϵ $\chi\epsilon$ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ
 $\chi\epsilon$ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ $\chi\epsilon$ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ ϵ δ_1

Τὸ Σελμέκ παράγεται ἐκ τοῦ 'Ράστ· εἶναι ἤχος πλ. δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ 'Ράστ, πατῶν δὲ τὸ Νὺμ Γκεβέστ καὶ ἀνιὸν μέχρι τοῦ Νεβά, καὶ κατιὸν αὖθις μέχρι τοῦ Διουγκιάχ, καταλήγει εἰς τὸ 'Ράστ.

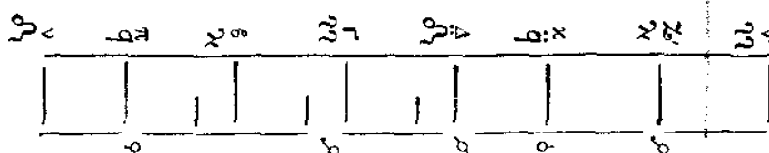
Σ<	αη	χ<	Σ<	Σ>	α:α	χ>	Σ<

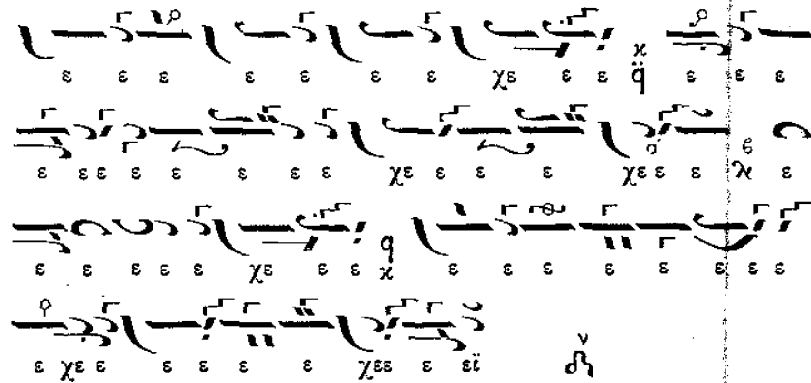
α ο

Τὸ Πιοζριόχ παράγεται ἐκ τοῦ Ῥάστ· εἶναι ἤχος πλ. δ', ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, καὶ ἀνιόν εἰς τὸ Νὺμ Ἀτζέμ στρέφεται πάλιν εἰς τὸ Νεβά· πατῶν δὲ τὸ Χουσεῖνι ἐπιστρέφει εἰς τὸ Τζαργκιάχ, καὶ μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίχ, μέχρι τοῦ Διουγκιάχ, καὶ ἐντεῦθεν καταβαίνει εἰς τὸ Ῥάστ, Ἀράχ καὶ Ἀσηράν· πάλιν δ' ἀνιόν εἰς τὸ Διουγκιάχ καὶ Σεγκιάχ, ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Γκεθέστ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ῥάστ.

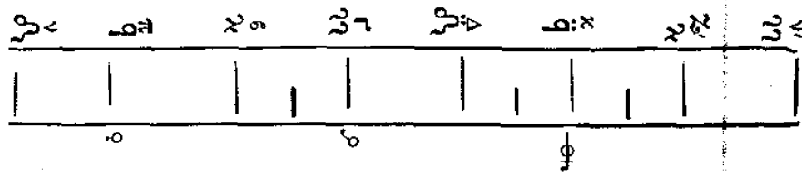

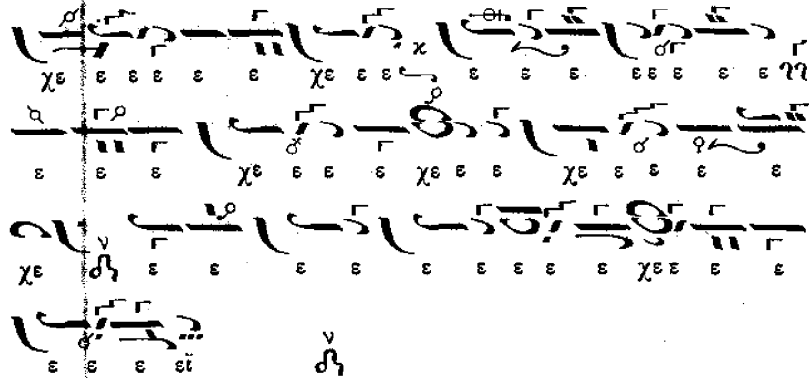
Τὸ Πεςενδιδὲ παράγεται ἐκ τοῦ Ῥάστ· εἶναι ἦχος πλ. δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Νεβά, ἀνιόν δὲ μέχρι τοῦ Γκερδανιέ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Νεβά, καὶ δεικνύον ὀλίγον τὸ Νὺμ Οὐζάλ, ἐπανέρχεται πάλιν εἰς τὸ Νεβά· πηδῶν δ' εἰς τὸ Γκερδανιέ καὶ τὸ Μουχαγέρ, καὶ πατῶν τὸ Νὺμ Σιουμπιουλέ, στρέφεται μέχρι τοῦ Νὺμ Ἀτζέμ· ἀκολουθῶς κατιόν εἰς τὸ Νεβά, πάλιν ἀναβαίνει μέχρι τοῦ Γκερδανιέ, ἐκ τοῦ ὁποίου καταβαίνει εἰς τὸ Νεβά, τὸ Νὺμ Χιτζόζ καὶ Νὺμ Πιουσελὶχ μέχρι τοῦ Διουγκιάχ· πατῶν ἔπειτα τὸ Νὺμ Κιουρδὶ ἐπιστρέφει εἰς τὸ Ῥάστ· πηδᾷ εἰς τὸ Τζαργκιὰχ καὶ τὸ Χουσεϊνί, καὶ ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Νὺμ Γκεβέστ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ῥάστ.

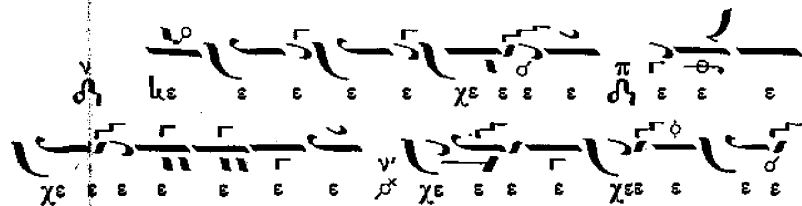
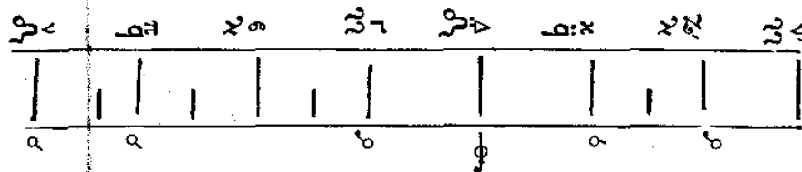

Τὸ Χιτζαζικιάρ (ἑλλην. Διπλασμός), παράγεται ἐκ τοῦ Ῥάστ· εἶναι ἦχος πλ. δ'. ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ἐβίτζ, καὶ ἐγγίζον τὸ Γκερ-δανιέ καὶ Μουχαγέρ, καὶ πατῶν τὸ Νὺμ Σιουμπιουλέ, ἐπιστρέφει μετὰ τῶν Νὺμ Σεχνάζ καὶ Νὺμ Χησάρ· πάλιν δὲ ἀνιόν εἰς τὸ Νὺμ Σεχνάζ, καταβαίνει μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίχ· ἔπειτα πατῶν Ῥαργκιάχ καὶ Νεβά, καὶ δεικνύον τὸ Νὺμ Ἀτζέμ, ἐπιστρέφει εἰς τὸ Ῥαργκιάχ καὶ Νὺμ Πιουσελίχ, μέχρι τοῦ Ῥάστ, ἐξ οὗ πηδᾷ πάλιν εἰς τὸ Ῥαργκιάχ, στρέφεται μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελίχ καὶ καταλήγει εἰς τὸ Ῥάστ.

Τὸ Σαζγκιὰρ παράγεται ἐκ τοῦ Ῥάστ· εἶναι ἦχος πλ. δ'. ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Τζαργκιὰχ καὶ μετὰ τοῦ Νὺμ Πιουσελικ καταβαίνει εἰς τὸ Διουγκιὰχ· πατῶν δὲ τὸ Ῥάστ πηδᾷ εἰς τὸ Νεβὰ καὶ τὸ Νὺμ Χησάρ, καὶ δεικνύον αὐτὸ ἀναβαίνει μέχρι τοῦ Γκερδανιέ, καὶ ἐπιστρέφει μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ Τζαργκιὰχ μέχρι τοῦ Σεγκιὰχ· κατόπιν πηδῶν εἰς τὸ Νὺμ Ἀτζέμ ἀναβαίνει μέχρι τοῦ Μουχαγέρ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καταβαίνει πάλιν μέχρι τοῦ Σεγκιὰχ καὶ πίπτει εἰς τὸ Ῥάστ· ἐντεῦθεν πηδῶν εἰς τὸ Τζαργκιὰχ ἐπιστρέφει καὶ καταλήγει πάλιν εἰς τὸ Ῥάστ.

ΠΕΡΙ ΠΕΣΡΕΦΙΩΝ (Στροφῶν) ΚΑΙ ΜΠΕΣΤΕΔΩΝ (Δεσμῶν.)

« Τὰ περισσότερα Πεσρέφια συντίθενται παρ' Ἀραβοπέρσαις ἐκ τεσσάρων Χανέδων (Οἴκων).

« Ὁ πρῶτος χανές (πρῶτος οἶκος) ὀνομάζεται παρ' αὐτοῖς Σέρχανές. Ἀκολουθῶς ἔρχεται ὁ Μιουλαζιμές, εἶτα ὁ Ὀρτάχανές (μεσαῖος οἶκος), καὶ κατόπιν ὁ τέταρτος ἦτοι ὁ τελευταῖος οἶκος, ὁ Σόνχανές λεγόμενος.

« Πεσρέφιά τινα ἔχουσι καὶ τὸ λεγόμενον Ζίγιλ, ὅπερ προηγείται τοῦ Σόνχανέ. Τὰ τοιαῦτα Πεσρέφια ὀνομάζονται καὶ Πέσχανελίδικα.

« Εἰς ἄλλα πάλιν μετὰ τὸ Ὀρτάχανέ καὶ Σόνχανέ παίζεται καὶ αὐθις ὁ Σέρχανές. Τοῦτο γίνεται εἰς τὰ τῶν Περσῶν καὶ Ἰνδῶν Πεσρέφια ὀνομαζόμενα Σέρχανεσί Μιουλαζιμέ ». Ταῦτα καθ' ἃ λέγει ὁ Καντεμῆρις.

Γενικῶς ὅμως τὰ Πεσρέφια καὶ οἱ Μπεστέδες ἀποτελοῦνται ἐκ τεσσάρων Στίχων ὀνομαζομένων: Μπρινδζιχανέ, Ίχινδζιχανέ, Μιάνχανέ, καὶ Σόνχανέ. ἦτοι, πρῶτος οἶκος, δεύτερος οἶκος, ὀξὺς οἶκος, καὶ τέταρτος ἢ μᾶλλον τελευταῖος οἶκος.

Διὰ τὰ καταστήσω δὲ γνωστὰς πᾶσι τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένοις, τὰς βάσεις καὶ τὰς καταλήξεις τῶν πολυαρίθμων καὶ ποικίλων Μακαμίων, τίθημι πρῶτον τὴν περὶ ἐκάστου Μακαμίου ὁδηγίαν, ἔπειτα τὴν σχετικὴν αὐτοῦ κλίμακα, καὶ τελευταῖον τὸ ὁδεῦον ἴδιον μέλος τετονισμένον· τοὔτέστι διασαφηνίζω τριχῶς ἕκαστον Μακάμιον.

Ἐντεχγον μάθημα (α) καλούμενον **Μακαμλάρ Κζαρέ**, περιέχον Ἀραβόπερσικὰ Μακάμια καθ' ἣν τάξιν διδάσκονται. Στιχουργηθὲν παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Μπεϊζαδὲ Γιάνγκου Καρατζᾶ, καὶ μελοποιηθὲν παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Τζελεμπῆ Γιάνγκου Θεολόγου. Εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ἀναλυτικὸν σύστημα μετένεγκεν ὁ ἀείμνηστος μουσικοδιδάσκαλος Κωνσταντῖνος πρωτοφάλης τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῖσι δὲ ἐξέδωκαν οἱ ἀείμνηστοι μουσικοδιδάσκαλοι Στέφανος ὁ λαμπαδάρης, καὶ Θεόδωρος ὁ Φωκαεὺς.

Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Μακάμ Ῥάστ.

Σημ. Ἡ τελευταία ἐνταῦθα ἀνάλυσις τῶν Μακαμίων τούτων ὀφείλεται τῷ συγγραφεὶ τῆς ἀνὰ χειρας βίβλου.

ΜΑΚΑΜ ΡΑΣΤ.

Ἦχος λ δ γ ἐκ τοῦ Νη. Εἰς χρόνους 4.

Μ ου ου ου ου σα α ρα α γε ε ε ε τι

τρο πο ος Δ ει ει ει ναι Ρα α στι ι ι να α α

σε ε πω ω ω ω δ στο ο ο σχο λει ει ον

το ο ο ο δι κο ον σου γ' να α α βρε θω πω ως

α α α γα α πω ω ω ω

(α) Ἡ μελωδία τοῦ μαθήματος τούτου εἶναι ὅλως κατὰ τὸ ἑξωτερικὸν μέλος, ἐνταῦθα δὲ παρατίθεται χάριν πλείονος ἀσκήσεως τῶν περὶ τὸ μέλος τοῦτο ἀσχολουμένων.

ΜΑΚΑΜ ΧΟΥΝΑΓΙΟΥΝ.

Ἦχος πλ. β'. χρωματικός. Πα.

Ε ε ε ε κει το ο τσε Χου ου ου ουμα
 γιου ου ου νι ρ με ε ευ κο λι ι α αν η η ημ
 πο ο ο ο ρω Δ ρ

ΜΑΚΑΜ ΣΗΡΦ ΧΙΤΖΑΖ.

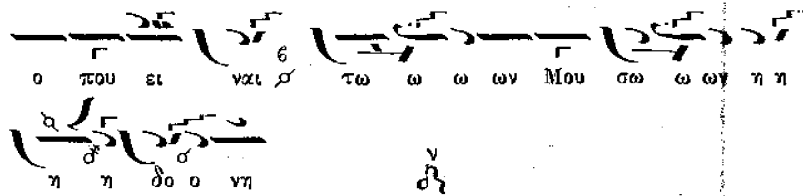
Ἦχος πλ. β'. χρωματικός. Πα.

Και αι αι το Ση ηρφ Χι ι τζα α α ζι
 να α αυ ρω στο ο ον δι κο ο ον σου ου ου
 το ο ον χο ο ο ρον π

ΜΑΚΑΜ ΝΙΓΡΙΖ.

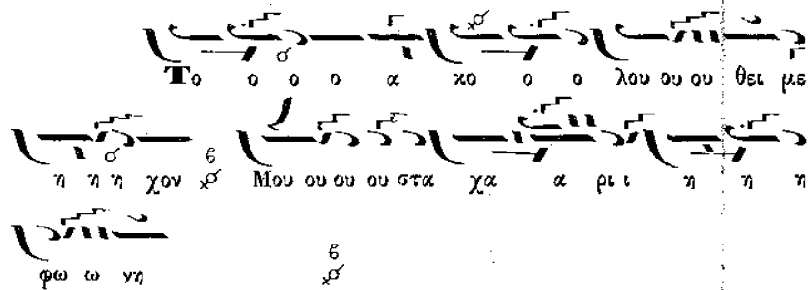
Ἦχος πλ. δ'. χρωματικός. ρ

Το ο ο ο Νι γρι ι ζι ο ο ο

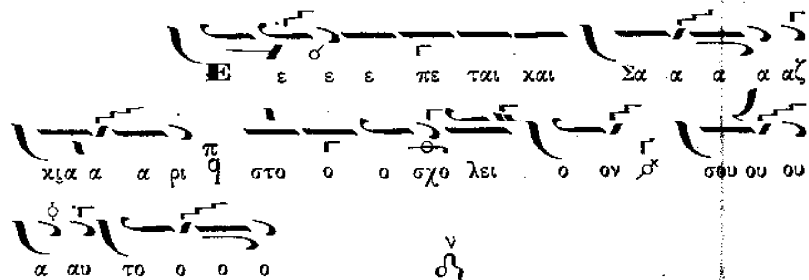
ΜΑΚΑΜ ΜΟΥΣΤΑΧΑΡ.

Ἦχος λέγετος χρωματικός. ⁶κ

ΜΑΚΑΜ ΣΑΖΚΙΑΡ.

Ἦχος πλ. δ'.

ΜΑΚΑΜ ΝΙΣΑΜΠΟΥΡ.

Ἦχος δ'. φθορικός ρ ἐκ τοῦ Δι.

Και αι το Νι ι ι σα μπου ου ου ρι
 να α αυ ρω α αν θε ε ε λη η η σω ε εν
 τα α κυ τω

ΜΑΚΑΜ ΙΣΦΑΧΑΝ.

Ἦχος δ'. φθορικός ρ ἐκ τοῦ Πα.

Α αν ζη τη η η σωω Ι ι σφα
 χα α νι θα α μα πο χοι ι θη ης ε ευ
 θυ υ υ υς

ΜΑΚΑΜ ΣΕΓΚΙΑΧ.

Ἦχος λέγετος.

Και αι Σε γκια α χι σε ε ε μαν θα νω
 με ε ε ναγ με δε ε ες πα α α ρευ θυ υ υ υς

ΜΑΚΑΜ ΕΒΙΤΖ, καὶ ΕΒΙΤΖ ΑΡΑΚ.

Ἦχος βαρύς, καὶ ἐπτάφωνος.

Και αι αι αι το Ε ε βιτζ με ε ε τα
 τα αυ τα θα α α α ει πη ης πως με ε
 χα α α ραν η με ε δι δα σκειεις ε εν τω α α α
 μα α και αι αι αι αυ το ο το ο Ευ τζ α α α
 ρα α α ακ

ΜΑΚΑΜ ΡΟΥΙ ΑΡΑΚ.

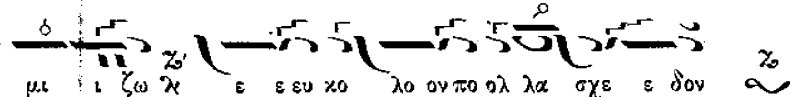
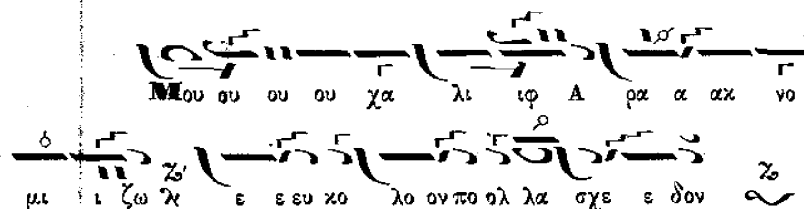
Ἦχος βαρύς.

Ω ω στε προ σω ω πο ον δεν ε χω για α α το
 Ρου ι ι Α α α ρα α ακ πια να α α α σε ε
 ρω τη η σω πλε ε ον ε ε ε αν ε χη
 ε ε ευ μο ο ορ φια

ΜΑΚΑΜ ΜΟΥΧΑΛΙΦ ΑΡΑΚ.

Ἦχος βαρύς.

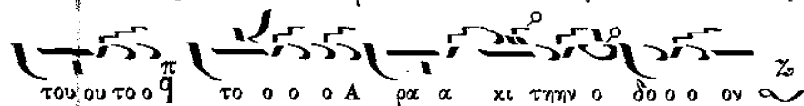
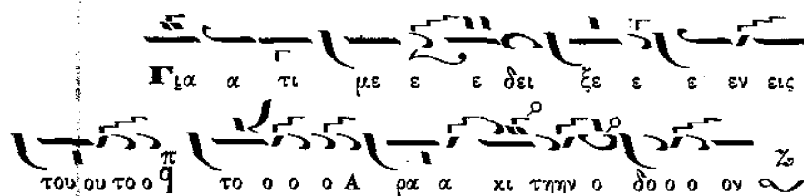
ζ

ΜΑΚΑΜ ΑΡΑΚ.

Ἦχος βαρύς.

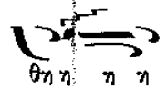
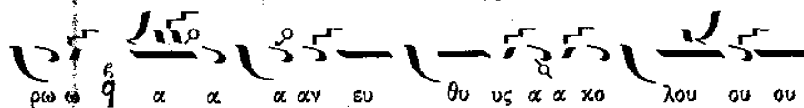
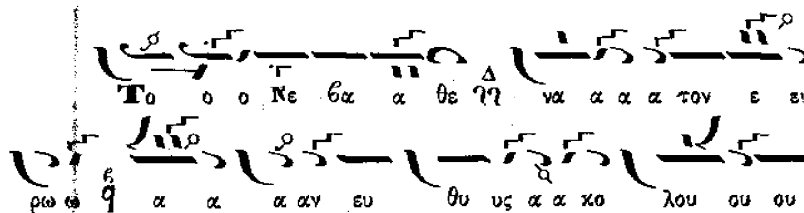
ζ

ΜΑΚΑΜ ΝΕΒΑ.

Ἦχος δ'. φθορισμός. ἐκ τοῦ Λι.

Δ

Δ

ΜΑΚΑΜ ΝΙΟΥΧΙΟΥΦΤ.

Ἦχος δ'.

Δ
δ

Το ο ω ραι αι ο ον το ο ο ο Νιουχιουφτι
και αι αι ε αν με βο ο ο η η η θη η

ΜΑΚΑΜ ΓΙΕΓΚΙΑΧ.

Ἦχος δ'. ἐκ τῆς κάτω διαπασῶν Δι.

Δ
δ

Στο ναα α ευ ρω με ε ευ κο λι αν το ο ο ο
ο ο Γιεγκιαχι ι το ο ο γλυ υ υ κον

ΜΑΚΑΜ ΟΥΣΑΚ.

Ἦχος α'.

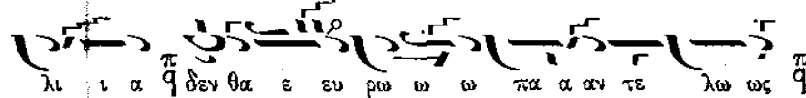
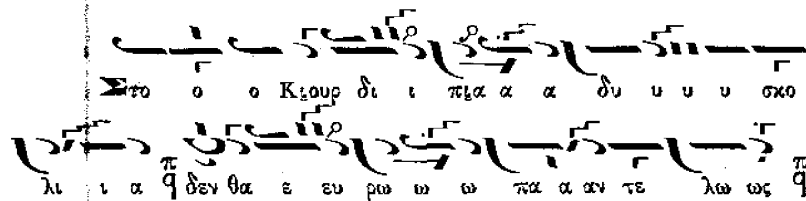
Β
β

Και αι το θα α αυ μα στο ο ον Ου σα α α κι
το ο νον το ον η η δο ο ο νι ι ι κο ο ον

ΜΑΚΑΜ ΚΙΟΥΤΡΑΙ.

Ἦχος ἀ. φθορικός.

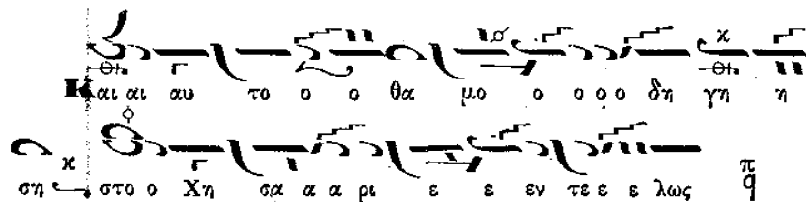
π
q

ΜΑΚΑΜ ΧΗΣΑΡ.

Ἦχος πλ. ἀ. φθορικός.

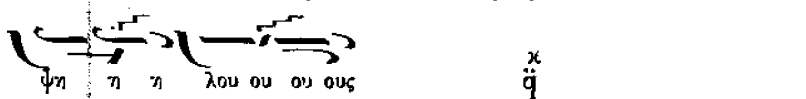
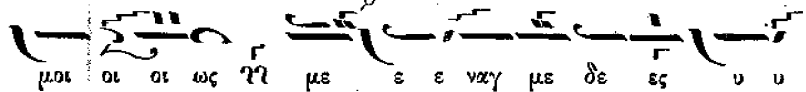
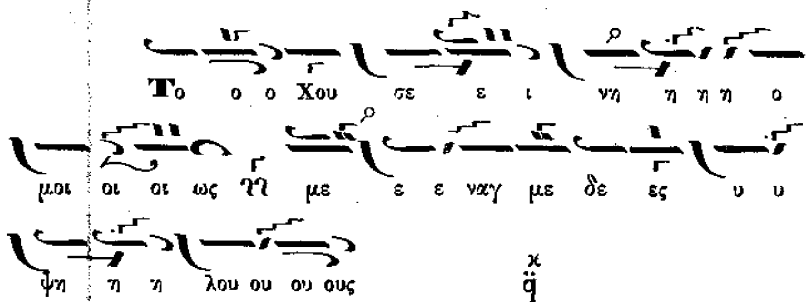
π
q

ΜΑΚΑΜ ΧΟΥΣΕΙΝΙ.

Ἦχος πλ. ἀ.

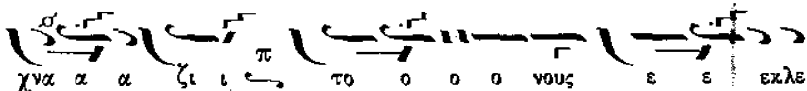
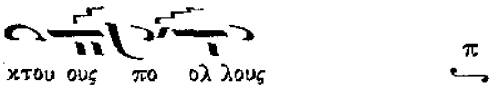
π
q

ΜΑΚΑΜ ΣΕΧΝΑΖ.

Ἦχος πλ. β'. χρωματικός, ἐκ τοῦ Κε.

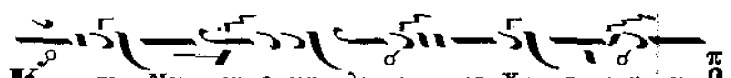
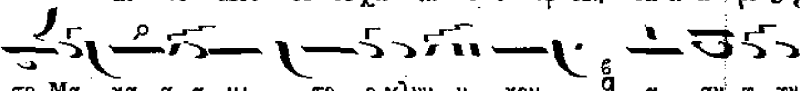
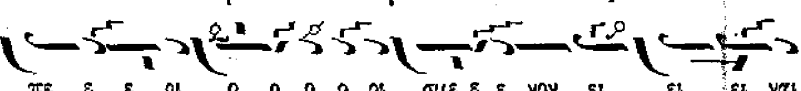
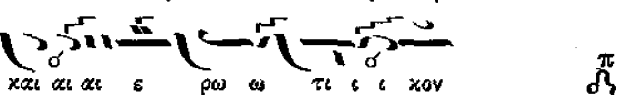
κ

 α α α με δει ει ει ξη η η στο ο ο Σε

 χνα α α ζι ι π το ο ο ο νους ε ε εκλε

 κτου ους πο ολ λους π

ΜΑΚΑΜ ΜΟΥΧΑΛΙΦ ΧΗΣΑΡ.

Ἦχος γ'. φθορικός, ἐκ τοῦ Πα.

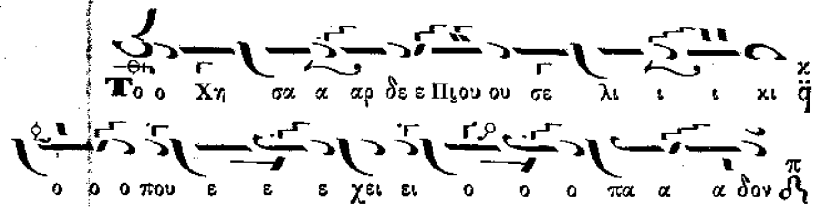
π

 Και το Μου ου ου χα λι ι ι ιφ Χη σα α α ρι

 το Μα κα α α μι το ο γλυ υ κον α αν η ην

 πε ε ε ρι ο ο ο ο ρι σμε ε ε νον ει ει ει ναι

 και αι αι ε ρω ω τι ι ι κον π

ΜΑΚΑΜ ΧΗΣΑΡ ΠΙΟΥΣΕΔΙΚ.

Ἦχος πλ. α. φθορικός.

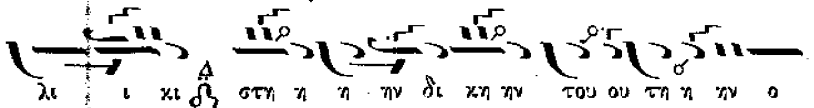
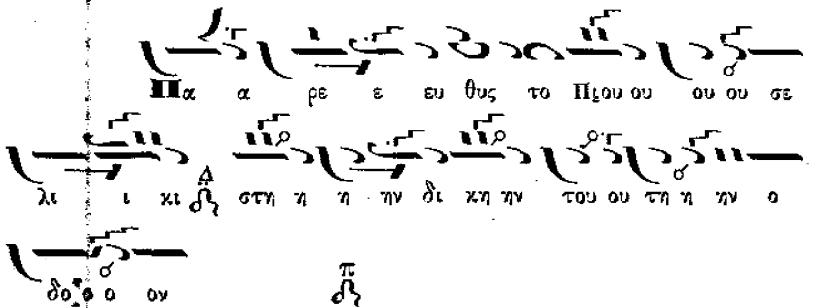
π

ΕΤΕΡΟΝ ΜΑΚΑΜ ΠΙΟΥΣΕΛΙΚ.

Ήχος γ'. φθορικός, ἐκ τοῦ Πα.

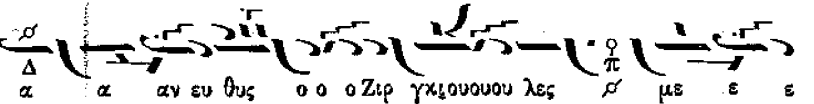
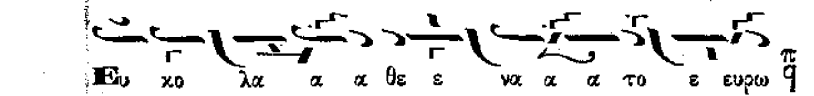
π q

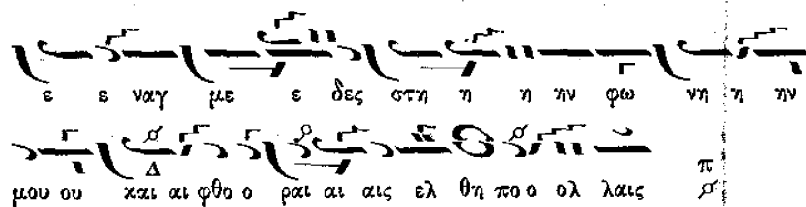

ΜΑΚΑΜ ΖΙΡΓΚΙΟΥΤΑΕ.

Ήχος α. φθορικός.

π q

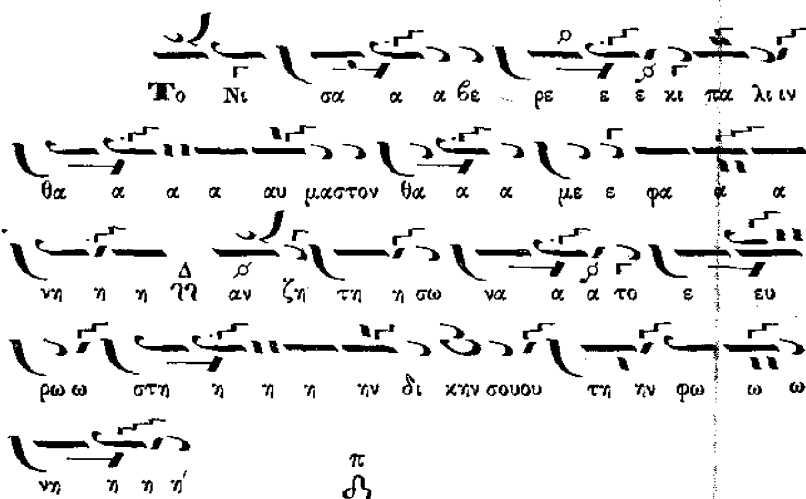

ΜΑΚΑΜ ΝΙΣΑΒΕΡΕΚ.

Ἦχος δ'. φθορικός, ἐκ τοῦ Πα.

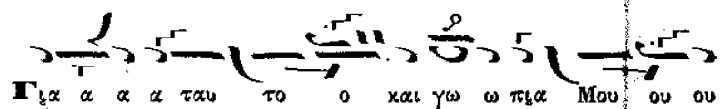
π
9

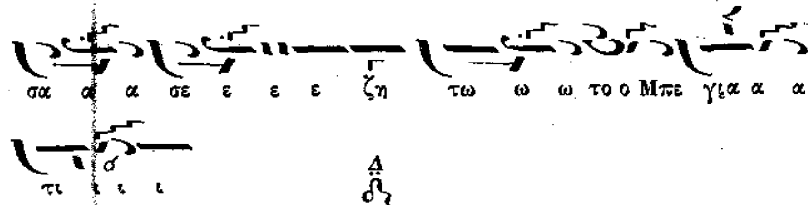

ΜΑΚΑΜ ΜΠΕΓΙΑΤΙ.

Ἦχος δ'. ἐκ τοῦ Πα.

π
9

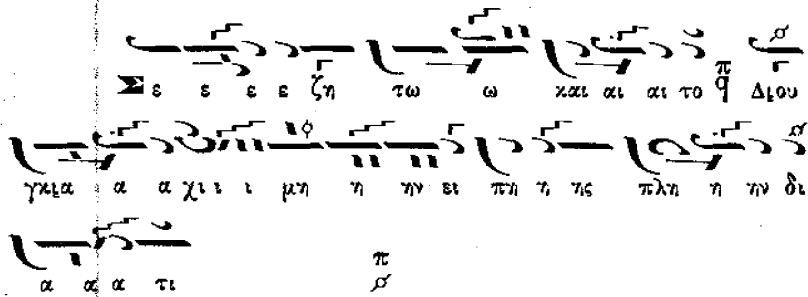

ΜΑΚΑΜ ΔΙΟΥΤΚΙΑΧ.

Ἦχος α. φθορισμός.

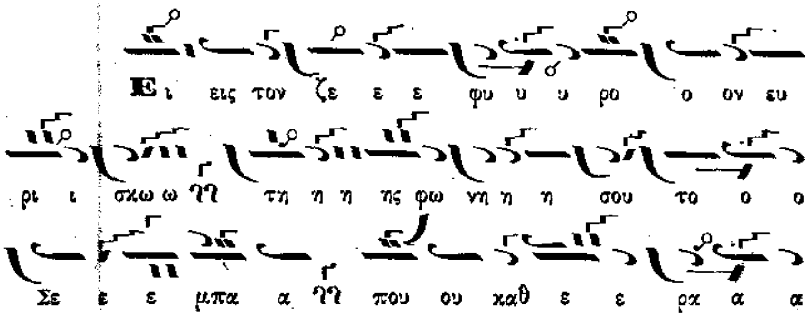
π
9

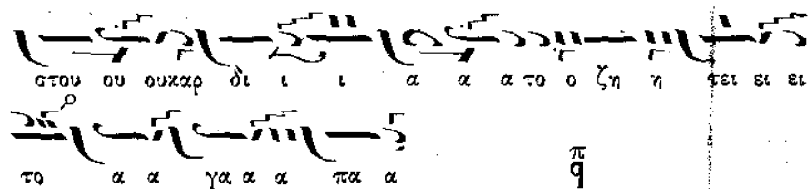

ΜΑΚΑΜ ΣΕΜΠΑ.

Ἦχος α. φθορισμός.

π
9

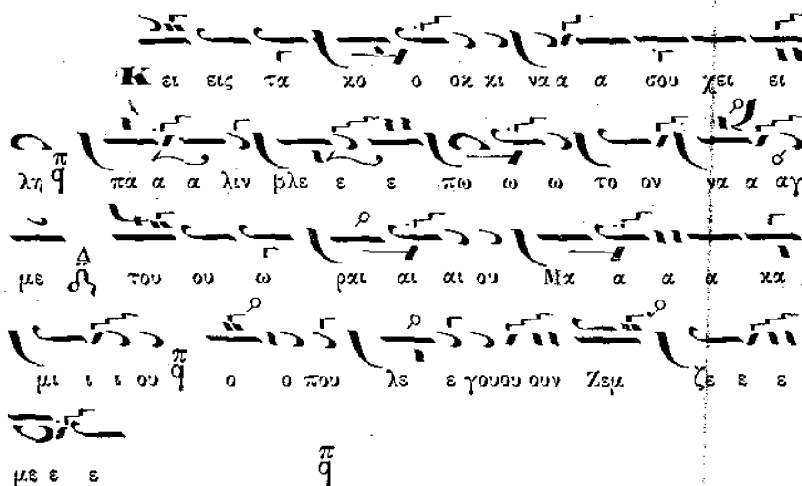

MAKAM ZEMZEME.

Ἦχος ἀ. φθορισμός.

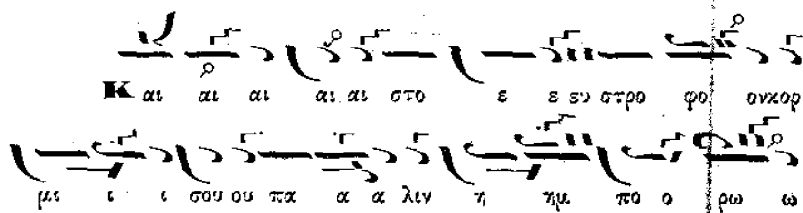
π
q

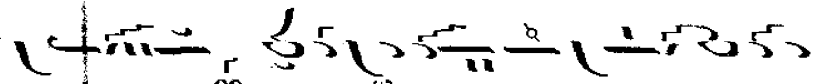

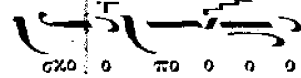

MAKAM KIOTZIEK.

Ἦχος ἀ. φθορισμός.

π
q

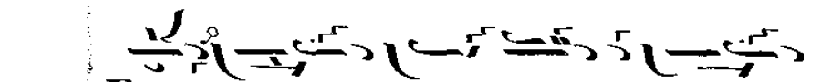
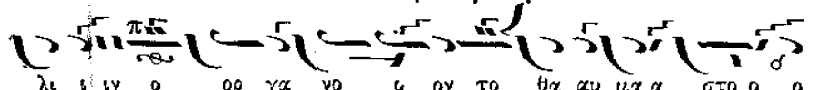
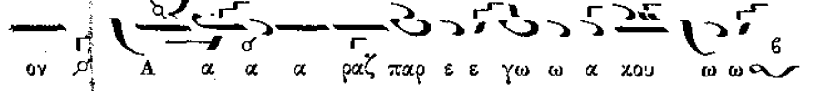
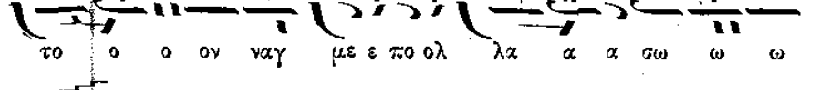

 να α α πω γ ο που βλε ε ε πω μο ο ορ φω ω

 με ε νον το ο ον κιο τζει ε εκ που ου ου λε ε ευ

π
9

ΜΑΚΑΜ ΑΡΕΖΠΑΡ.

ᾠχος α. φθορικός.

π
9

 Ε ις του λα α α ρυ υγ γο ος σου πα α α

 λι ειν ο ορ γα νο ε ον το θα αυ μα α στο ο ο

 ον Α α α α ραζ παρ ε ε γω ω α κου ω ω

 το ο ο ον ναγ με ε πο ολ λα α α σω ω ω

π
9

ΜΑΚΑΜ ΓΚΕΡΔΑΝΙΕ ΠΟΥΣΣΕΛΙΚ.

ᾠχος πλ. δ'. φθορικός.

π
9

Σ το ο ον ο ποι οι οι ον μ' α α α α α κραν
 χα α ριν Πρου ου ου σε λιχ Γκεερ δα α νι ι ι
 ε ε ε ε γ τον ναγ με ε με πα α ρα στη νουου ουν αι γλυ
 και αι σου αι αι αι φω ω ω ναι αι π

MAKAM XITZAZKIAP.

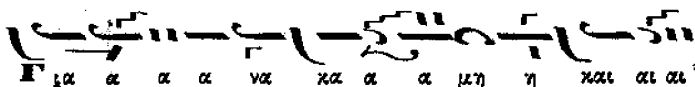
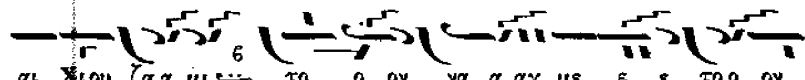
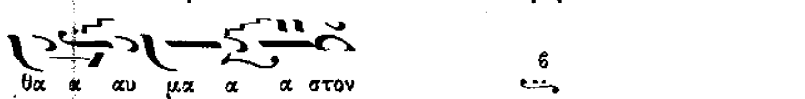
Ἦχος πλ. δ'. χρωματικός.

Κ αι το Χι ι ι τζα α αζ κια α α ρι πα α α
 λιν πα α ρα κο ο ο λου ου ου θει ει ει ε ε ευ
 ους και αι αι αι με δει ει ει χνει το ο ον ε
 δα α α τουου με ε ε ε ναγ με ε ε θες πλην
 βα α α θεις

ΜΑΚΑΜ ΧΙΟΥΖΑΜ.

Ἦχος β'.

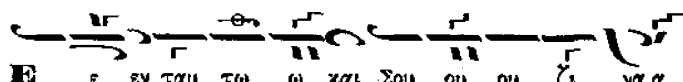
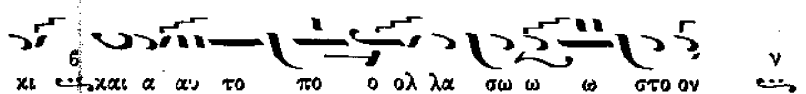
6
...

 Γ α α α α να κα α α μη η και αι αι

 αι Χιου ζα μι το ο ον να α αγ με ε ε το ο ον

 θα α αυ μα α α στον

ΜΑΚΑΜ ΣΟΥΖΙΝΑΚ.

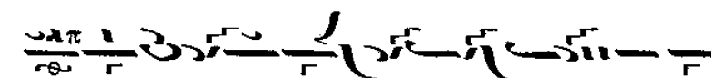
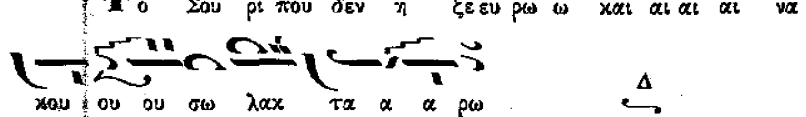
Ἦχος πλ. δ'. χρωματικός.

ν
δ'

 Ε ε εν ται τω ω και σου ου ου ζι να α

 κι και α αυ το πο ο ολ λα σω ω ω στο ον

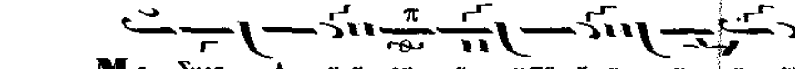
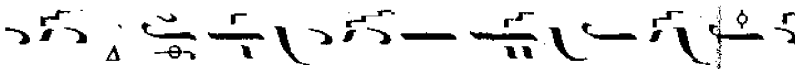
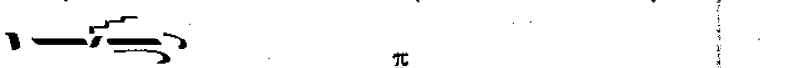
ΜΑΚΑΜ ΣΟΥΡΙ.

Ἦχος πλ. β'. ἐκ τοῦ κεθαρω ὡς Πα.

 Το σου ρι που δεν η ξε ευ ρω ω και αι αι αι να

 και ου ου σω λαχ τα α α ρω

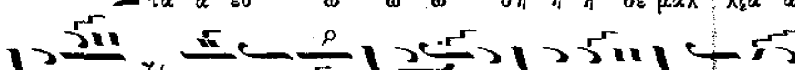

ΜΑΚΑΜ ΣΗΡΦ ΑΡΑΜΠΑΝ.

Ἦχος δ'. φθορικός, ἐκ τοῦ Πα.

 Μ ε Σ η ρ φ Α α α ρ α α μ π α α α α ν ι

 τ ω ω ρ α Δ ν α τ ο ε ε ε υ ρ ω ω η η μ τ ο ο

 ρ ω ω ω ω

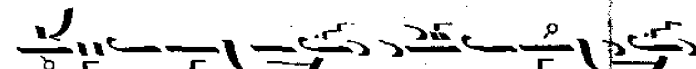
ΜΑΚΑΜ ΣΙΟΥΜΗΙΟΥΛΕ.

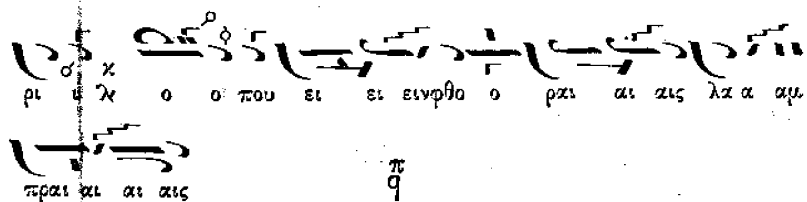
Ἦχος α'. τετράφωνος, ἐκ τοῦ Πα.

 Σ τ α α ε υ ω ω ω δ η η η δ ε μ α λ λ ι α α

 σου ου ρ φ ω ω λ ι α ε ε ε χ ε ι ε ι ε ι Σ ι ου ου ου μ

 π ι ου ου ου λ ε ς

ΜΑΚΑΜ ΜΟΥΧΑΓΕΡ.

Ἦχος α'. φθορικός.

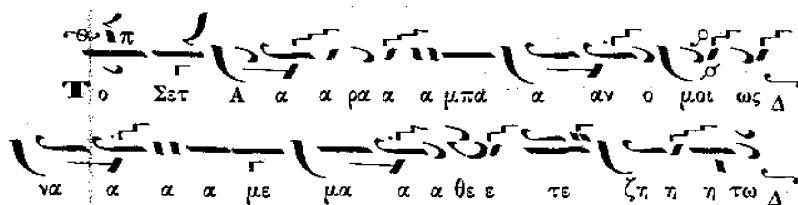

 ο ο ο μου με ε ε το Μου ου χα ε ε ε

ΜΑΚΑΜ ΣΕΤ ΑΡΑΜΠΑΝ.

Ήχος δ'. φθορικός, ἐκ τοῦ Δι.

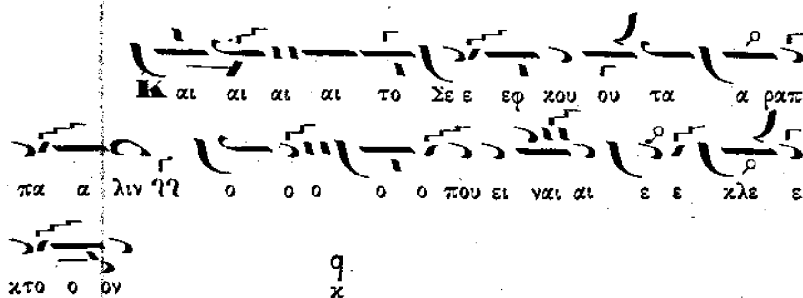
Δ

ΜΑΚΑΜ ΣΕΦΚΟΥ ΤΑΡΑΠ.

Ήχος πλ. α. φθορικός, ἐκ τοῦ Κε.

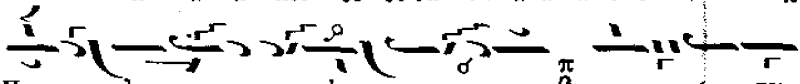
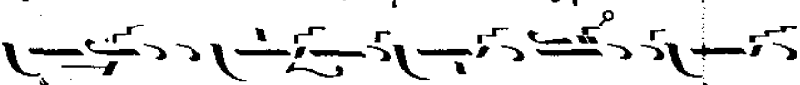
9
κ

ΜΑΚΑΜ ΠΙΟΥΣΕΛΙΚ ΑΣΗΡΑΝ.

Ἦχος πλ. α. φθορικός, ἐκ τοῦ Κε.

q
x

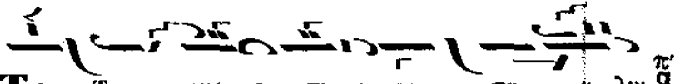
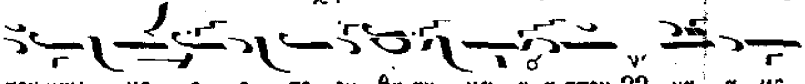
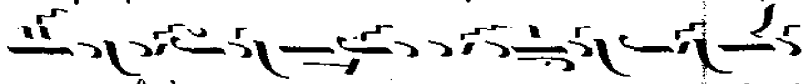
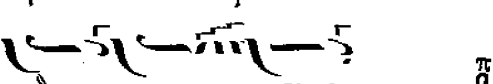

 Ν α α α κου ου ου σω να α α α ει ει πη τε ε x

 Πρου σε λι ι ι κι ι π'α γα α α πω δ ε ε ε πει

 δη η η ει ν με ε ε μι γ με ε νον με ε το Α α α

 ση ρα αν α α αυ το q
x

ΜΑΚΑΜ ΤΑΧΙΡ.

Ἦχος δ'. ἐκ τοῦ Πα.

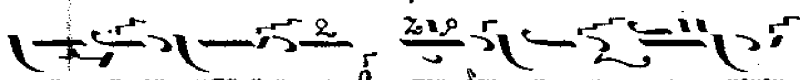
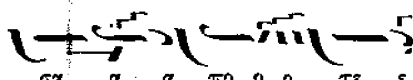
π
q

 Το Τα α χιρ ε πι ι σης πα ε λιν π

 τον να γ με ε ε το ον θα αυ μα α α στον γη να α με

 μα α θετ' α γα πκυ ου ου σα α ε α αν η η το ο

 ου υ να α α το ον π
q

ΜΑΚΑΜ ΜΠΕΓΙΑΤΙ ΑΡΑΜΠΑΝ.

Ἦχος δ'. φθορικός, ἐκ τοῦ Πα.

π
q

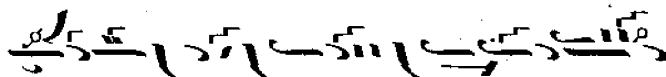
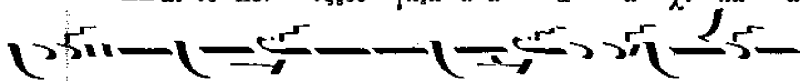
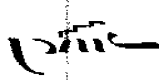

Μ π ε ε ε γ ι α τ ι ι δ ε ε Α α α

α α ρ α μ π α α α ν ι δ ι που δ εν η η η κου ου

σ α α α π ο ο ο τ ε ε

π
q

ΜΑΚΑΜ ΠΕΝΤΖΙΟΥΓΚΙΑΧ.

Ἦχος πλ. δ'. φθορικός.

ν
δ

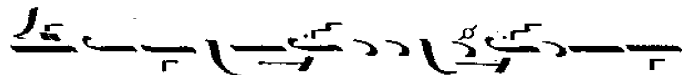

Κ αι το Π εν τ ζ ι ου γ ι α α α α α χ ι πα α

λ ι ι ν ε ε ε π αι ν ου ν οι οι οι π αι η η η

τ αι αι αι

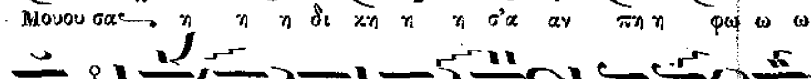
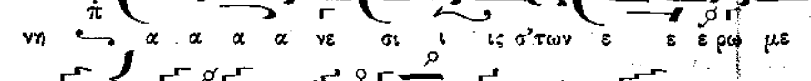
Δ
γ

ΜΑΚΑΜ ΡΑΧΑΤΟΥΑ ΕΛΒΑΧ.

Ἦχος βαρύς χρωματικός.

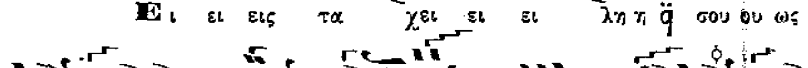
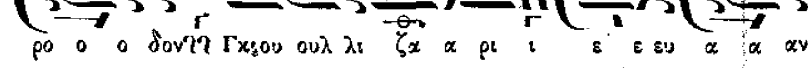
ζ
~

Ρ α α χ α του ου ου λ ε λ ε α α α α χ π ι α

 Μουου σα η η η δι κη η η σ'α αν πη η φω ω ω

 νη α α α α νε σι ι ις σ'των ε ε ερω με

 νων τα ας ψυ χα ας θε ε να φα α α νη η η η

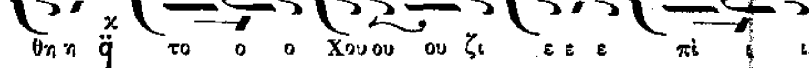
MAKAM ΓΚΙΟΥΛΙΖΑΡ.

Ἦχος πλ. α.

 Ει ει εις τα χει ει ει λη η σου θυ ως

 ρο ο ο δον Γκιου ουλ λι ζα α ρι ι ε ε ευ α α αν

 θει ει ει ει

MAKAM ΧΟΥΖΙ.

Ἦχος πλ. α.

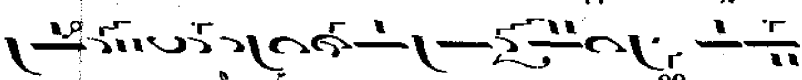

 Κ ε'α απ' αυ τα α α κα νει εις να μα α α

 θη η το ο ο Χου ου ου ζι ε ε ε πι

 πο ο ο θει

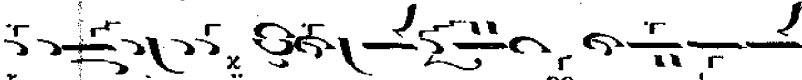
ΜΑΚΑΜ ΤΖΑΡΓΚΙΑΧ.

Ἦχος γ'. ἐναρμόνιος.

γ'

 Α ν θε λη η η σης και αι αι Τζαργκια α χι γ'

 να α α α με δει ξη ης εν τα α αυ τω γ' η η

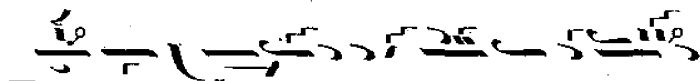

 ξευρε ε ε πωως χ κυ ρι ε ε ευ εις γ' τη ην ψυ χην

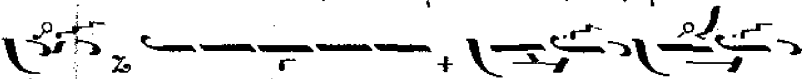

 μου ουκαθ α α αυ το γ'

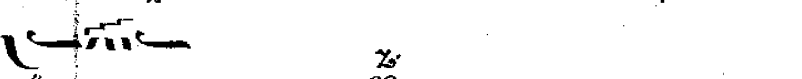
ΜΑΚΑΜ ΑΤΖΕΜ ΑΣΗΡΑΝ.

Ἦχο, γ' ἐναρμόνιος.

ζ'

 Τ ο Α τ' ε ε εμ Α α ση η ραν πα α

 λι ι εν γ' χει ει λη σου τα ε ε ευ μα α α

 θη η η η ζ' γ'

ΜΑΚΑΜ ΑΤΖΕΜ ΚΙΟΥΡΑΙ.

Ἦχος γ' ἐναρμόνιος, ἐκ τοῦ Ζω.

ζ'

Και Α α α τζεμΚιουρ δι ευ γα α α ζουν
 με να το ο ο νο ο ον εμ πα α α θη η

ΜΑΚΑΜ ΙΣΦΑΧΑΝ ΠΙΟΥΣΒΑΙΚ.

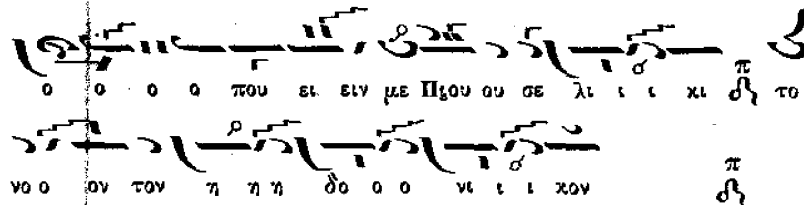
Ἦχος δ'. μεμιγμένος, ἐκ τοῦ Πα.

Δ ει ει ζον με ε ε λαι οι πο ο ον ω Μου ου
 σα α ι ι σφα χα α νι ι ε ε εν τα α αυ
 τω ω χ ο ο ο που ει ει ναιαι με ε ε μιγ
 με ε ε νον με ε το Ηιουογου σε λι ικ κι'α α αυ το

ΜΑΚΑΜ ΣΕΜΠΑ ΠΙΟΥΣΒΑΙΚ.

Ἦχος α'. μεμιγμένος.

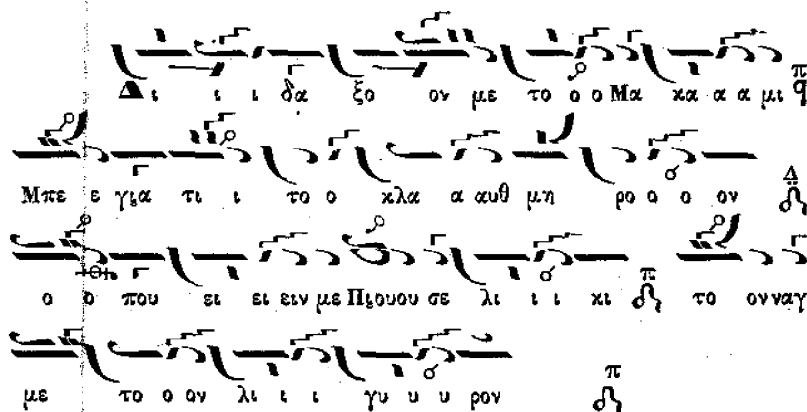
Δ ει ει ει ζον με ε και το ο ο Μα κα α α μι
 του ου ου ου Σε μπα α το λι ι γυ υ υ ρον

ΜΑΚΑΜ ΜΠΕΓΙΑΤΙ ΠΙΟΥΣΕΛΙΚ.

Ήχος δ'. μεμιγμένος, ἐκ τοῦ Πα.

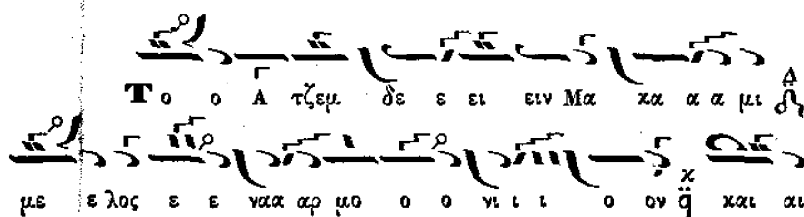
π
9

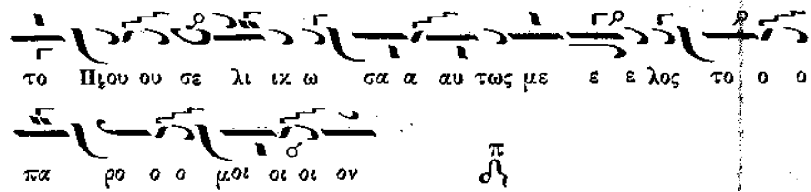

ΜΑΚΑΜ ΑΤΖΕΜ ΠΙΟΥΣΕΛΙΚ.

Ήχος βαρὺς ἐναρμόνιος, ἐκ τοῦ Πα.

π
9

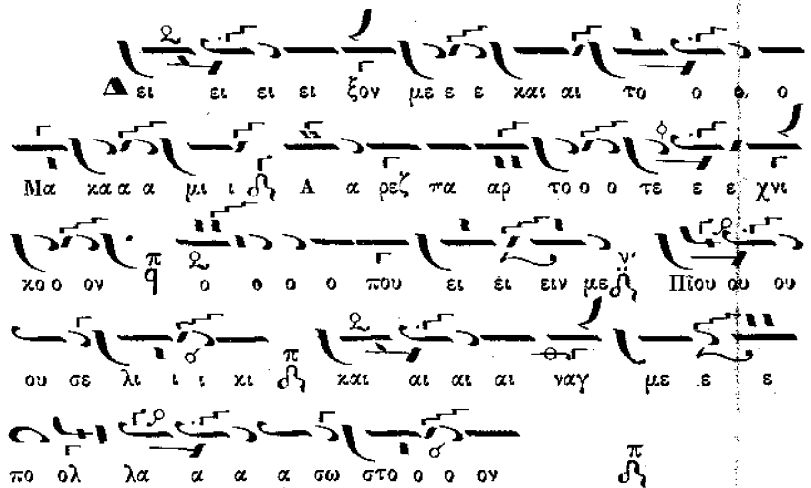

ΜΑΚΑΜ ΑΡΑΖΠΑΡ ΠΙΟΥΣΕΛΙΚ.

Ἦχος α'. μεμιγμένος

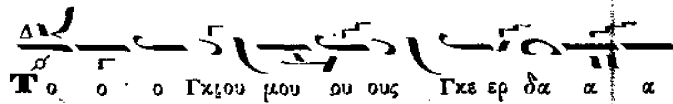
π
9

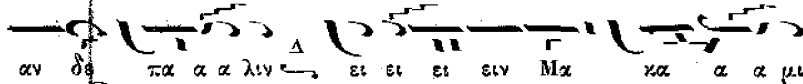
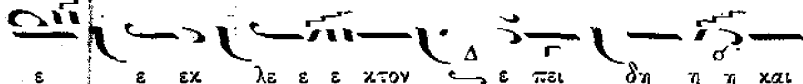
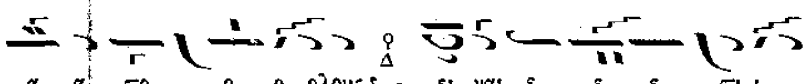
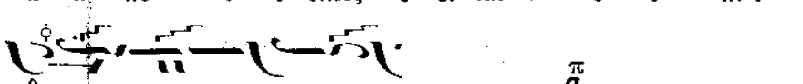

ΜΑΚΑΜ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣ ΓΚΕΡΔΑΝ.

Ἦχος δ'. χρωματικός, ἐκ τοῦ Πλ.

π
9

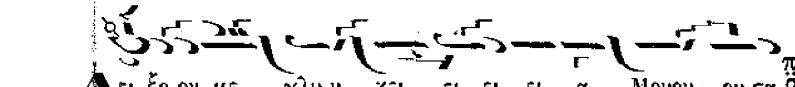
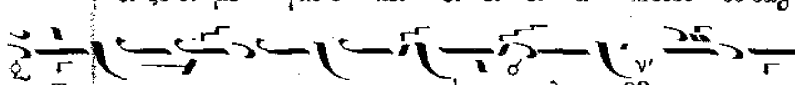
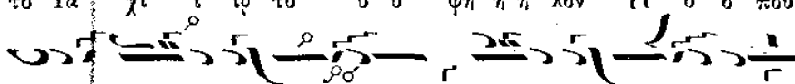
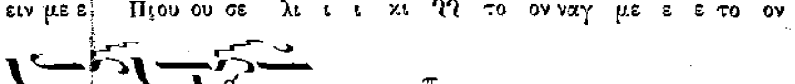

 αν δὲ πα α α λιν ε ει ει ει ειν Μα κα α α μι

 ε ε εκ λε ε ε κτον ε παι δη η η και

 α α πο ο ο ολους ε ναι ε ε ε πι ι

 θυ υ υ υ μη το ο ον π
 9

ΜΑΚΑΜ ΤΑΧΙΡ ΠΙΟΥΣΕΛΙΚ.

Ἦχος δ'. μεμιγμένος, ἐκ τοῦ Ηα.

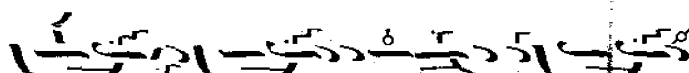
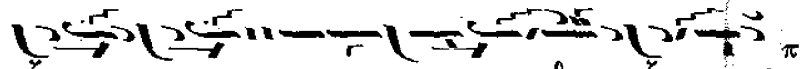
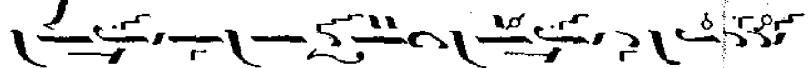
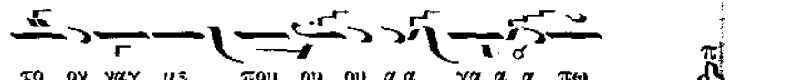
π
9

 ε ι ξ ο ν με γ λ υ υ κ αι ει ει ει α Μου ου σα

 το Τα χι ι ι ο το υ υ ψ η η η λ ο ν γ η ο ο που

 ειν με ε Πιου ου σε λι ι ι χι γ η το ο ν ν α γ με ε ε το ο ν

 ζ ω ω ω η η η ρ ο ν π
 9

ΜΑΚΑΜ ΣΕΧΝΑΖ ΠΙΟΥΣΕΛΙΚ.

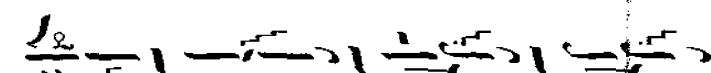
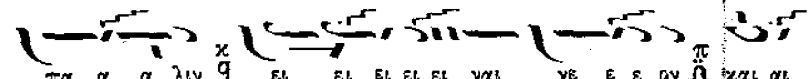
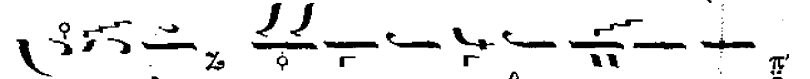
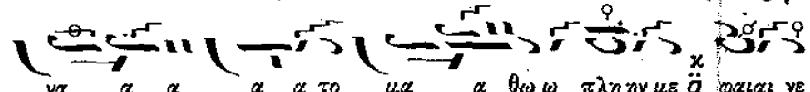
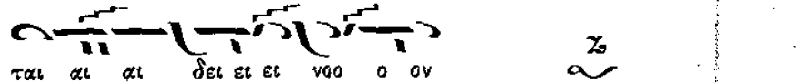
Ἦχος πλ. β'. χρωματικός, ἐκ τοῦ Ηα.

π
9

 Το ο ο γλυ κυ υ υ τα το ο ον Σε χνα α α

 ζι ι ι να α α α με μα α α θης σε ζη η η τω π

 ο ο ο που ει ει ει ν με Πιου ου ου σε λι ι κι ι

 το ον να γ με που ου ου α α γα α α πω

ΜΑΚΑΜ ΦΕΡΑΧῬΑΚ.

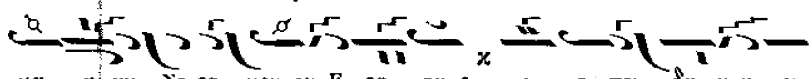
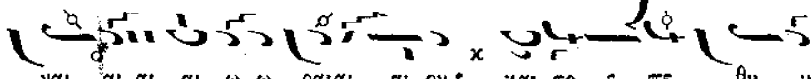
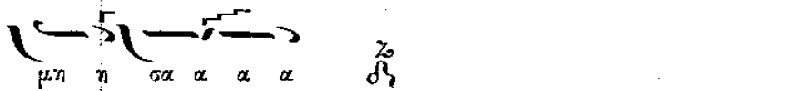
Ἦχος βαρὺς φθορικὸς.

 Το δε ψε ε ε ρα χνα α α α α κι

 πα α α λιν ει ει ει ει ει ναι νε ε ε ον και αι

 κα α α λον προ ο ο σπα θω ω ω γα

 να α α α α το μα α θω ω πλη ην με φαι αι νε

 ται αι αι δει ει ει νοο ο ον

ΜΑΚΑΜ ΣΕΦΚΟΥ ΕΦΣΑ.

Ἦχος βαρὺς φθορικὸς.

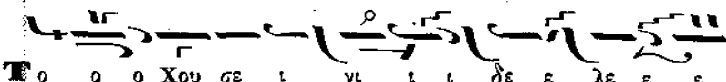
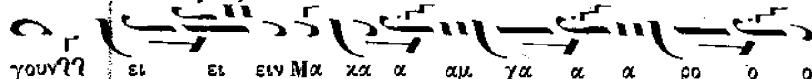
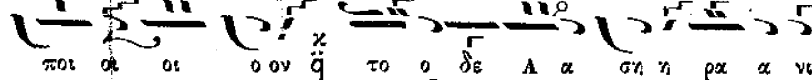

ζ

 ▲ ι δα ξον με και το νε ε ε ον ρ το Μα α α

 χα α αμ Σε εφ κου ου Ε ερ σα ε ε πει δη η η ει

 ναι αι αι αι ω ω ραι αι ον και το ε πε θυ υ

 μη η σα α α α δ

ΜΑΚΑΜ ΧΟΥΣΕΙΝΙ ΑΣΗΡΑΝ.

Ἦχος πλ. α. ἐκ τοῦ Κε

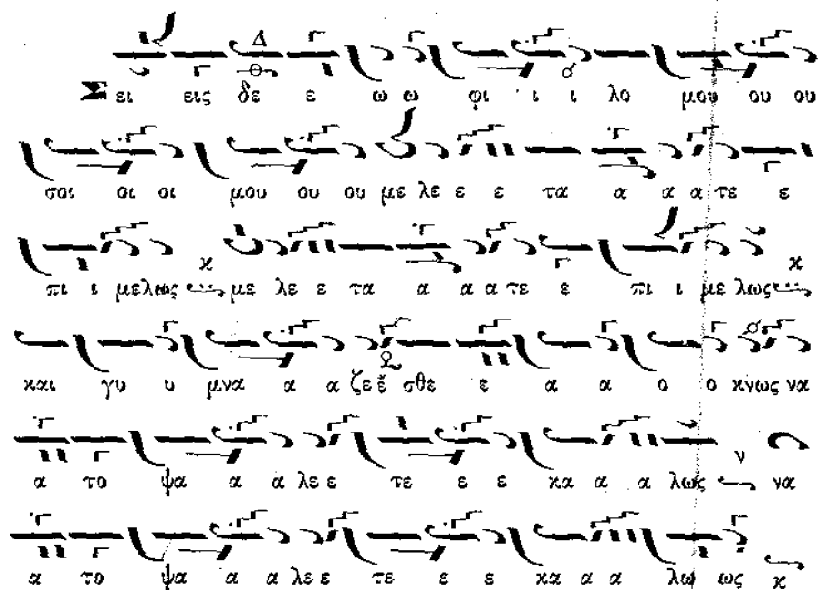
κ
q

 Το ο ο Χου σε ι νι ι ι δε ε λε ε ε

 γουν ει ει ειν Μα κα α αμ χα α α ρο ο ο

 ποι ο οι ο ον q το ο δε Α α ση η ρα α νι

 ο ο ο τι ι q ει ναι η η συυ χα α α στι ι ι

 κο ον q κ

ΜΑΚΑΜ ΣΟΥΖΙΑΛ.

Ἦχος πλ. ἀ. χρωματικός, ἐκ τοῦ κάτω Κε.

$\frac{9}{8}$

 Σ ει εις δε ε ω ω φι ι ι λο μου ου ου

 σαι οι οι μου ου ου με λε ε ε τα α α α τε ε

 πι ι μελως χ με λε ε τα α α α τε ε πι ι μελως χ

 και γυ υ μνα α α ζε ε σθε ε α α ο ο κνωσ να

 α το φα α α λε ε τε ε ε κα α α λως ν

 α το φα α α λε ε τε ε ε κα α α λω ως χ

Σημ. Κρίνομεν καλόν νά προσθέσωμεν τήν παρατήρησιν ταύτην ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ Μακαμλάρ Κιαρί σημειοῦμεν: Εἰς χρόνους 4 καί με τὸ σημεῖον ἀγωγῆς χ, θελήσαντες νά διατηρήσωμεν τὸ πρωτότυπον ὥσπερ οἱ μέχρι σήμερον μελοποιήσαντες καὶ ἐκδόσαντες διετήρησαν, ἐνῶ τὸ μάθημα τοῦτο ἐφαρμόζεται εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀγωγῆς χ, ἥτοι εἰς χρόνους 3.

Μούσα ἄραγε τί τρόπος εἶναι ῥάστι νὰ σὲ ᾤω ;
Ἵτό σχολεῖον τὸ δίκόν σου νὰ βρεθῶ πῶς ἀγαπῶ !

Ἐκεῖ τότε Χουμαγιούνι μ' εὐκολίαν ἤμπορῶ,
Καὶ τὸ Σήρφ Χιτζάζι ναῦρω ἅτὸν δίκόν σου τὸν χορό.

Τὸ Νιγρίζι ὅπου εἶναι τῶν μουσῶν ἡ ἡδονή,
Τὸ ἀκολουθεῖ μὲ ἤχον Μουσταχάρι ἡ φωνή.

Ἐπάται τὸ Σαζικιάρι ἅτὸ σχολεῖόν σου αὐτό,
Καὶ τὸ Νισαμποῦρι ναῦρω, ἂν θελήσω ἐνταύτῳ.

Ἄν θελήσω Ἰσφαχάνι θὰ μ' ἀποκριθῆς εὐθύς,
Καὶ Σεγκιιάχι σὲ μανθάνω μὲ ναγμέδες παρευθός.

Καὶ τὸ Ἐβιτζ μετὰ ταῦτα θὰ εἰπῆς πῶς μὲ χαράν,
Μὲ διδάσκεις ἐν τῷ ἅμα καὶ αὐτὸ τὸ Ἐβιτζ Ἀράκ.

Ὡστε πρόσωπον δὲν ἔχω γιὰ τὸ Ροῦί Ἀράκ πιά,
Νὰ σὲ ἐρωτήσω πλέον ἂν ἔχη εὐμορφιά.

Μουχαλιφ Ἀράκ νομίζω εὐκολον πολλὰ σχεδόν,
Γιὰτὶ μ' ἔδειξεν εἰς τοῦτο τὸ Ἀράκι τὴν ὁδόν.

Τὸ Νεβὰ θε νὰ τὸ εὔρω ἂν εὐθὺς ἀκολουθῇ,
Τὰ Νιουχιούφτι τὸ ὥραϊον καὶ ἂν μὲ βοηθῇ,

Ἵτό νὰ εὔρω μ' εὐκολίαν τὸ Γεγκιιάχι τὸ γλυκόν,
Καὶ τὸ θαυμαστὸν Οὐσάκι, τόνον τὸν ἡδονικόν.

Ἐστὸ Κιουρδὶ πιά δυσκολίαν δὲν θὰ εὕρω παντελῶς·
Καὶ αὐτὸ θὰ μ' ὁδηγήσῃ ἔστὸ Χισάρι ἐντελῶς.

Τὸ Χουσεϊνὶ ὁμοίως μὲ ναγμέδες ὑψηλοῦς,
Θὰ μὲ δείξῃ ἔστὸ Σεχνάζι τόνους ἐκλεκτοὺς πολλοῦς.

Καὶ τὸ Μουχαλίφ Χισάρι τὸ Μακάμι τὸ γλυπτόν,
Ἄν ᾗν' περιωρισμένον εἶναι καὶ ἔρωτικόν.

Τὸ Χισάρ δὲ Πιουσελίκι, ὅπου ἔχει ὁπαδὸν
Παρευθὺς τὸ Πιουσελίκι, ἑστὴν ἑδικήν του τὴν ὁδόν,

Εὐκόλα θὲ νὰ τὸ εὕρω ἂν εὐθὺς ὁ Ζιργκιουλές,
Μὲ ναγμέδες ἑστὴν φωνήν μου καὶ φθοραῖς ἔλθῃ πολλαῖς.

Τὸ Νισαβερέκι πάλιν θαυμαστόν θὰ μὲ φανῇ,
Ἄν ζητήσω νὰ τὸ εὕρω ἑστὴν ἑδικήν σου τὴν φωνή.

Δι' αὐτὸ κ' ἐγὼ πιά μοῦσα σὲ ζητῶ τὸ Μπεγιατί,
Σὲ ζητῶ καὶ τὸ Διουγκάχι, μὴ εἰπῆς πλὴν διαί;

Εἰς τὸν ζέφυρον εὐρίσκω τῆς φωνῆς σου τὸ Σεμπά,
Ἐποῦ καθ' ἔραστοῦ καρδία τὸ ζητεῖ τὸ ἀγαπᾷ.

Κ' εἰς τὰ κόκκινά σου χεῖλη πάλιν βλέπω τὸν ναγμέ
Τοῦ ὠραίου Μακαμίου ὁποῦ λέγουσιν Ζεμζεμέ.

Εἰς τοῦ λάρυγγός σου πάλιν, ὄργανον τὸ θαυμαστόν,
Ἄρεζπάρ ἐγὼ ἀκούω τὸν ναγμέ, πολλὰ σωστόν.

Ἐστὸν ὅποιον μ' ἄκραν χάριν Πιουσελὶχ Γκερδανιέ
Τὸν ναγμέ με παραστήνουν αἱ γλυκαὶ σου αἱ φωναί.

*
* *

Καὶ τὸ Χιτζαζκιάρι πάλιν παρακολουθεῖ εὐθύς,
Καὶ με δείχνει τὸν ἐδᾶ του με ναγμέδες, πλὴν βαθεῖς.

*
* *

Γιὰ νὰ κάμη καὶ Χιουζάμι τὸν ναγμέ τὸν θαυμαστόν,
Ἐνταυτῷ καὶ Σουζινάκι, καὶ αὐτὸ πολλὰ σωστόν.

*
* *

Τὸ Σουρὶ ποῦ δὲν ἤξεύρω καὶ ν' ἀκούσω λακταρῶ,
Μὲ Σήρφ Ἀραμπάνι τώρα νὰ τὸ εὔρω ἤμπορῶ.

*
* *

Ἐστὰ εὐώδη δὲ μαλλιά σου φωλιά ἔχει Σιουμπιουλές,
Ὅμοῦ με τὸ Μουχαγέρι ὅπου εἶν' φθοραῖς λαμπραῖς.

*
* *

Τὸ Σὲτ Ἀραμπὰν ὁμοίως νὰ με μάθετε ζητῶ,
Καὶ τὸ Σέφκου Ταράπ πάλιν ὅπου εἶναι ἐκλεχτό.

*
* *

Νὰ ἀκούσω νὰ εἰπῇτε Πιουσελίκι π' ἀγαπῶ,
Ἐπειδὴ εἶν' μεμιγμένον με τὸ Ἀσηράν αὐτό.

*
* *

Τὸ Ταχίρ ἐπίσης πάλιν τὸν ναγμέ τὸν θαυμαστόν,
Νὰ με μάθετ' ἀγαποῦσα ἐὰν ᾔτο δυνατόν.

*
* *

Μπεγατι δὲ Ἀραμπάνι ποῦ δὲν ἤκουσα ποτέ,
Καὶ τὸ Πεντζουγκιάχι πάλιν ἐπαινοῦν οἱ ποιηταί.

*
* *

Ῥαχάτουλ Ἐλθάχ πιὰ μοῦσα ἢ ὀδική σ' ἂν πῇ φωνή,
Ἄνεσις ὅσων ἐρωμένων τὰς ψυχὰς θὲ νὰ φανῇ.

*
* *

Εἰς τὰ χεῖλη σου ὡς ῥόδον Γκιουλλιζάρι εὐανθεῖ,
Κι' ἀπ' αὐτὰ κανεῖς νὰ μάθῃ τὸ Χουζι ἐπιποθεῖ.

* * *
Ἄν θελήσῃς καὶ Τζαργιιάχι νὰ μὲ δείξῃς ἐνταύτῳ,
Ἦξευρε πῶς κυριεύεις τὴν ψυχὴν μου καθ' αὐτό.

* * *
Τὸ Ἀτζέμ Ἀσηράν πάλιν χεῖλη σου τὰ εὐμαθῇ,
Καὶ Ἀτζέμ Κιουρδὶ εὐγάζουν μ' ἓνα τόνον ἐμπαθῇ.

* * *
Καὶ ἔσθ' εὐστροφον κορμί σου πάλιν ἡμπορῶ νὰ 'πῶ,
Ὅτι βλέπω μορφωμένον τὸ Κιοτζέκ 'ποῦ λέν' σκοπὸ.

* * *
Δεῖξόν με λοιπὸν ὦ μοῦσα Ἰσφαχάνι ἐνταύτῳ,
Ὅποῦ εἶναι μεμιγμένον μὲ τὸ Πιουσελίχ κι' αὐτό.

* * *
Δεῖξόν με καὶ τὸ Μακάμι τοῦ Σεμπὰ τὸ λιγυρόν,
Ὅποῦ εἶν' μὲ Πιουσελίχι τόνον τὸν ἡδονικόν.

* * *
Δίδαξόν με τὸ Μακάμι Μπεγιατι τὸ κλαυθυμῆρόν,
Ὅποῦ εἶν' μὲ Πιουσελίχι τὸν ναγμέ τὸν λιγυρόν.

* * *
Τὸ Ἀτζέμ δὲ εἶν' Μακάμι μέλος ἐναρμόνιον,
Καὶ τὸ Πιουσελίχ ὡσαύτως μέλος τὸ παρόμοιον.

* * *
Δεῖξόν με καὶ τὸ Μακάμι Ἀρεζπάρ τὸ τεχνικόν,
Ὅποῦ εἶν' μὲ Πιουσελίχι καὶ ναγμέ πολλὰ σωστόν.

* * *
Τὸ Γκιουμοῦς Γκερδάν δὲ πάλιν εἶν' Μακάμι ἐκλεκτόν,
Ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ ὅλους εἶναι ἐπιθυμητόν.

* * *

Δείξόν με γλυκεῖα μοῦσα τὸ Ταχὶρ τὸ ὑψηλόν,
Ὅποῦ εἶν' με Πιουσελίχι τὸν ναγμέ τὸν ζωηρόν.

Τὸ γλυκύτατον Σεχνάξι νὰ με μάθῃς σὲ ζητῶ,
Ὅποῦ εἶν' με Πιουσελίχι τὸν ναγμέ 'ποῦ ἀγαπῶ.

Τὸ δὲ Φεραχνάχι πάλιν εἶναι νέον καὶ λαμπρόν,
Προσπαθῶ γὰρ νὰ τὸ μάθω πλὴν με φαίνεται δεινόν.

Δίδαξόν με καὶ τὸ νέον τὸ Μακάμ Σέφκου Ἐφσά,
Ἐπειδὴ εἶναι ὠραῖον καὶ τὸ ἐπεθύμησα.

Τὸ Χουσεϊνὶ δὲ λέγουν εἶν' Μακάμ χαροποιόν,
Τὸ δὲ Ἀσηράνι ὅτι εἶναι ἡσυχαστικόν.

Σεῖς δὲ ὦ φιλόμουσοί μου μελετᾶτ' ἐπιμελῶς, (δῖς.)
Καὶ γυμνάζεσθε ἀόκνως νὰ τὸ ψάλετε καλῶς. (δῖς.)

ΜΑΚΑΜΛΑΡ ΣΕΜΑΙΣΙ.

Ούσουλ Γιουρούκ Σεμαί. Ήχος πλ. δ' ἐκ τοῦ Νη.

Χ

Ρ αστ γκιο τίου ριουπ φε ε νι λε σε ε ι ιρ ιτ τι

ο μα χι ι ι ι Ρα ασγκιό τίου ριουπ φε ε νι λε σε ε ι ιρ

ιτ τι ο μα α α χι ι δ' Διουστιου ο χ

δε εμ χ χα τηρα πι ιρμπε στε Ρα χα βη η η δ'

διουστιου ο χ δε εμ χ χα τηρα μπι ιρμπε στε Ρα χα

βι δ' Σιοϊ λε γε χ ρε ε εκ χ να αγ με ι Νι ι

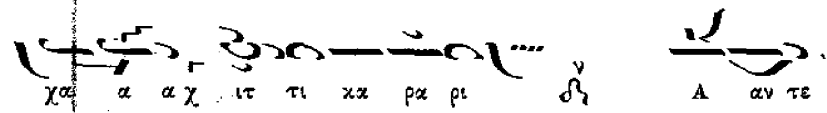
γρι ι ζε γκι δερ κε ε ε εν σιοϊ δ' λε γε χ ρε ε εκ

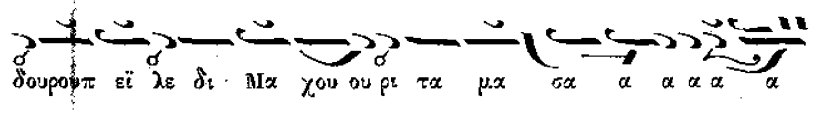
να αγ με ι Νι ι γρι ι ζε γκι δερ κεν δ' Βα ρι

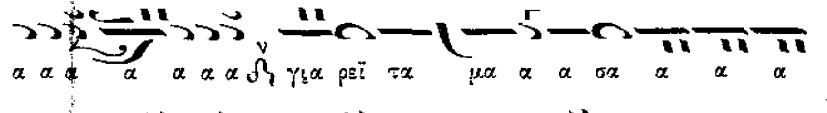
δι γκιο νιου ουλ Πεντζουγκια χ χα α α χ ιτ τι κα ρα

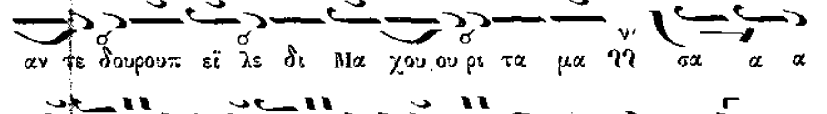
ρι ι ι δ' βα ρι δι γκιο νιου ουλ Πεντζουγκια χ

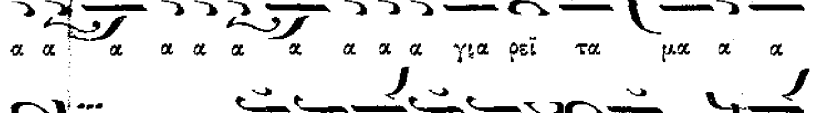
Σημ. Τό παρόν μάθημα είναι ποίημα Λεβέντινος τοῦ Μεθ'λανά Αἰωνογύμου.

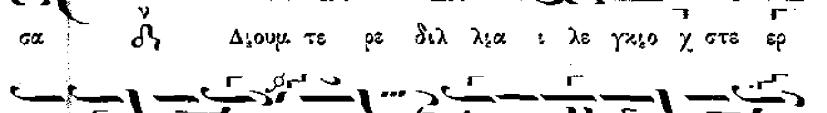

 χα α α χ ιτ τι κα ρα ρι δ^ν Λ αν τε

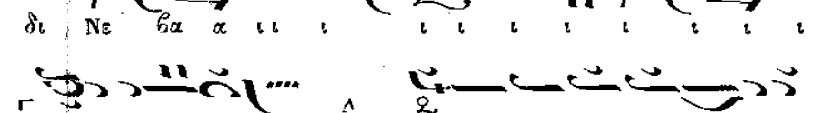

 δουροπ ει λε δι Μα χου ου ρι τα μα σα α α α α

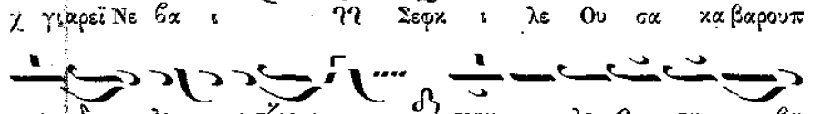

 α α α α α α δ^ν για ρει τα μα α α σα α α α

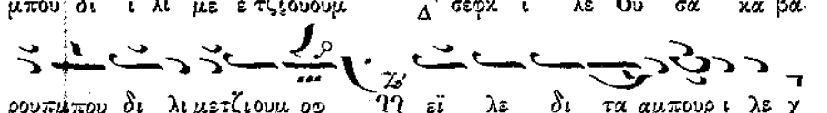

 αν τε δουροπ ει λε δι Μα χου ου ρι τα μα γ^ν σα α α

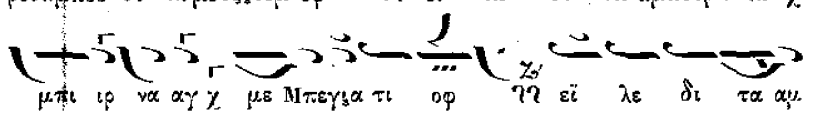

 α α α α α α α α α για ρει τα μα α α

 σα δ^ν Διουμ τε ρε διλ λια ι λε γκιο χ στε ερ

 δι Νε βα α ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 χ για ρει Νε βα ι γ^ν σε φκ ι λε Ου σα κα βα ρουπ

 μπου δι ι λι με ε τζι ου μ δ^ν σε φκ ι λε Ου σα κα βα

 ρου π μπου δι λι με τζι ου μ οφ γ^ν ει λε δι τα α μπου ι λε χ

 μπι ιρ να αγ χ με Μπε για τι οφ γ^ν ει λε δι τα αμ

 που ρι λε χ μπι ιρ να αγ χ με Μπε για τι π^π Σο ο ν γ ρ α

Νι σαμ που ρε κα δεμ πα στι ο γεο χ δε ε ε χ

Σιμ δι Νε χ χα α α θε ε εντ χ τεν α λη'ηπ

ο ολ μα χι τα πι Μπιρ γε δζε α γου ου

ζε α νι ι τζε εκ τι Νουχιουρτε χ χ Α α α

α αχ λχ βα κη τη Σε μπα για βα ρατζακσαρ δι μι α νι

ι ι ι γη διρ δε ι γκιοι νου τζια α ρε νιτ τι ι

Τζαργκιαχοκουντου ου ου γη α σλι δε ι λεν νε ι

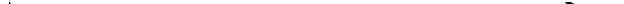
χε μα α αν τουτ του Διου για χ χι ι χ ι σα ι δι

Χου σε ι νι τα α μαμ ναγ με ι μπιρ μπι ι ι ιρ

σα ι δι Χου σε ι νι τα α μαμ ναγ με ι μπιρ

μπι ιρ Εε λε γε τζεχ σα αζ δε ε ι ι ιδζρα ι

Χι σι ρι Αχ ολ δου Μου χα γε ερ ογκιου

 ξε ελ^α πα σλα δι τ^ςξε ε^ς θ^ςρε ε ε π ολ^α δου μου χα

γε ερ ο γκιου ζε ελ μπα σλα δι τζε ε ερε κ

Πῶς σε λικ ε ε τζου ουν ε δε τζε εκ γαι ιζ λε νε γμα α

ζι π ρι ρι Χι πζα ζα α βα ρα δζα ακ πα

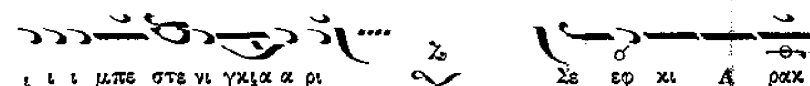
γι γε διου ου στου ου ου ς γχι ο γχα Χι τζα ζα α

βα ρα π̣α αη πα γι νε δ̣ε ου σ̣του π̣ οφ π̣

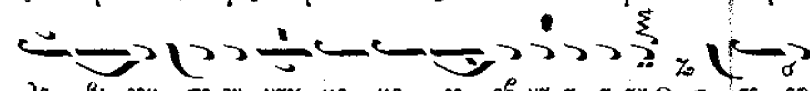
Ιτ τι ο Σαχ ναζι λε μπι ερ κε ε ρε νι γαα α χι

ι ι π ς ι τ τι ο Σεχ νλζ ι λε μπι ιρ κε ε ρε νι

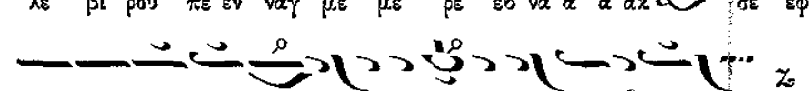
[illegible][illegible]

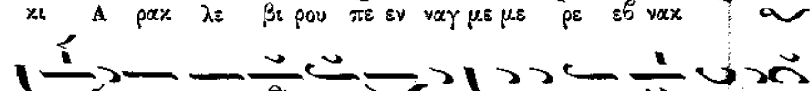
 ι ι ι μπε στα νι γκια α ρι Σε εφ κι Α ρακ

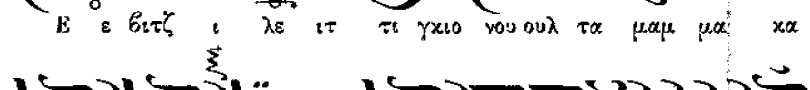
 λε βι ρου πε εν ναγ με με ρε εβ να α α ακ σε εφ

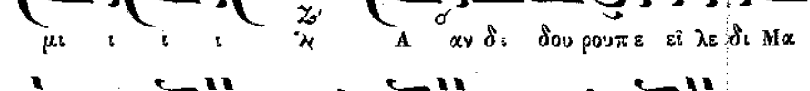
 κι Α ρακ λε βι ρου πε εν ναγ με με ρε εβ νακ

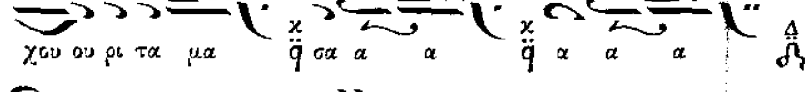
 Ε ε βιτζ ι λε ιτ τι γκιο νου ουλ τα μαμ μα κα

 μι ι ι ι Α αν δ: δου ρου πε ει λε δι Μα

 χου ου ρι τα μα χ σα α α χ α α α

 α α α α α α α α γι αρ ει τα μα σα

Ῥάστ γκιστιουρούπ φένιλε σείρ ιττι δ μαχί, (δίσ).
 Διουστιού δ δέμ χατηρά μπέρ μπεστέ Ῥαχάβι (δίσ).
 Σισίλεγερέκ ναγμέι Νιγριζέ γκιδέρκεν, (δίσ).
 Βάριδι γκιονιούλ Πεντζουγκιχά ιττι καράρι, (δίσ).
 Ἀντέ δουρούπ εϊλεδὶ Μαχούρι ταμάσα, γιάρει ταμάσα, (δίσ).
 Διούμ τερεδιλλιιάιλε γκισστερδὶ Νεβάι, γιάρει Νεβάι.
 Σέφκιλε Ούσακά βαρούπ μπου διλι μετζούμ, ὄφ, (δίσ).
 Ἐϊλεδὶ ταμβούριλε μπέρ ναγμέ Μπεγιάτι, ὄφ. (δίσ).
 Σόνγρα Νισαπουρέ καδέμ μπαστί δ γερντέ,

Σίμτι Νεχαθενττέν φλίπ δλ μαχί τάμπι.

Μπίρ γκετζέ άγουζέ άνι τζεκτού Νιουχιουφτέ.

Άχ, βήκητι Σεμπαγιά βαρατζάκ σαρδι μιάνιδιρ δεί, γχιεϊνού
(τζαρέ νιττί.

Τζαργκιάχ δκουντού άτλι δειλέν νέι χέμαν τουτού Δου-
[γχιάχι.

Σαϊάι Χουσεϊνί ταμάμ ναγμέι μπίρ μπίρ. (δίς).

Έιλεγεδζέκ σαζδέ ιδζράι Χισάρι.

Άχ δλδού Μουχαγέρ, δ γχιουζέλ μπασλαδι τζέβρε, (δίς).

Πιουσελίκ ιτζούν ιδεδζέκ γχιζλί νιγιάζι,

Γχιόγια Χιτζαζά βαραδζάκ παγινέ διουστού, όφ, (δίς)

Ιττί δ Σεχνάζ ιλέ μπίρ κερé νιγχιάχι, (δίς)

Ραχάτουλ Έρβάχ ιλέ κηλδι μπανά ιζέτ, γιάρ μπανά ιζέτ.

Μπίρ κερé κσιτέρμεδιν δλ Μπεστενιγχιάρι, δλ Μπεστενι-
[γχιάρι.

Σέφκι Αράχ λε βίριουπεν νάγμε μερεβνάχ, (δίς).

Έβιτζ ιλέ ιττί γχιονιούλ ταμάμ μακάμι,

Άντέ δουρούπ έιλεδι Μαχούρι ταμάσα, γιάρ έί ταμάσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ Μουσικῆς ὀρθογραφίας..

Ἐρώτ. Τίς ὁ σκοπὸς τῆς ὀρθογραφίας ταύτης ;

Ἀπόκ. Ὡς ἡ ὀρθή γραφή τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐκανονίσθη ὑπὸ τῶν πρώτων ἀλεξανδρίνων φιλολόγων, οὕτως ἡ γραφή καὶ οἱ συνδυασμοὶ τῶν χαρακτήρων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκανονίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μουσικοδιδασκάλων, ἵνα εὐχερῶς ᾄδωνται τὰ διάφορα καὶ ποικίλα μέλη πάντων τῶν βιβλίων τῆς Ἑκκλησιαστικῆς καὶ ἐξωτερικῆς μουσικῆς, μεμελοποιημένα κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν, ἥτις πηγάζει ἐκ τῆς ἐντέχνου πλοκῆς τῶν μουσικῶν χαρακτήρων. Τὴν πλοκὴν ταύτην καλοῦμεν Μουσικὴν ὀρθογραφίαν, ἥς τοὺς κανόνας ἐφ' ἐξῆς παρατιθέντες, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Ἰσου καὶ τῶν συνδυασμῶν αὐτοῦ.

Περὶ τοῦ Ἰσου.

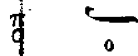
Ἐρ. Διὰ τί ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Ἰσου καὶ οὐχὶ ἀφ' ἑτέρου χαρακτῆρος ;

Ἀπ. Διότι τὸ Ἰσον, πρῶτον ἐπινοηθὲν ὡς βάσις τῆς μελωδίας, εἶνε πάντοτε ἀπαραίτητον καὶ ἄνευ αὐτοῦ οὔτε ἡ ἀνάβασις γίνεται οὔτε ἡ κατάβασις. Ἐπενοήθη μὲν διὰ τὴν ἀνάβασιν τὸ Ὀλίγον καὶ διὰ τὴν κατάβασιν ἡ Ἀπόστροφος, εὐθὺς μετὰ

τὸ Ἴσον, ἀλλ' ὁμῶς τοῦτο πρωτεύει ὡς κυριωδέστατος τῶν μουσικῶν χαρακτήρων.

Ἐρ. Τίς ὁ πρῶτος καὶ ὁρθὸς συνδυασμὸς τοῦ Ἴσου;

Ἀπ. Τὸ Ἴσον, ἔχον τὴν δύναμιν τῆς ἰσότητος, τίθεται ἐν ἀρχῇ πάσης ἰσότητος ἀνάγκην ἐχούσης μελωδίας, μετὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ τυχόντος ἤχου, κατὰ τὸ παράδειγμα τόδε·

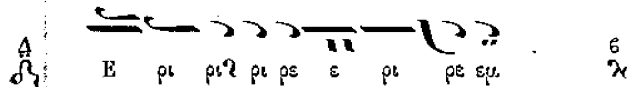

Ἐρ. Πῶς λαμβάνει τὸ Ἴσον ζωηρὰν ἀπαγγελίαν;

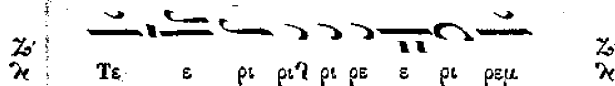
Ἀπ. Γραφομένου ὑπ' αὐτὸ τοῦ Ὀλίγου, ἢ τοῦ Ψηφιστοῦ, ἢ καὶ τῆς Πεταστῆς, κατὰ τὴν περίστασιν.

Ἐρ. Πῶς καὶ πότε γράφεται τὸ Ὀλίγον;

Ἀπ. Ὅταν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ γραμμῇ ὑπάρχωσι δύο ἢ τρία Ἴσα, ἢ δὲ ἀρχὴ ἢ τὸ μέσον χρήζει ζωηρᾶς ἐκφράσεως, τότε ὑπὸ τὸ Ἴσον τίθεται τὸ Ὀλίγον. Ὡς τὼς ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ ὡδέ πως·

ἐν δὲ τῷ μέσῳ οὕτω·

Ἐρ. Διατί δὲν τίθεται τὸ Ψηφιστὸν ἢ ἡ Πεταστή;

Ἀπ. Διότι ὅπου τεθῇ τὸ Ψηφιστὸν ἢ ἡ Πεταστή, ἐκεῖ ἀπαιτοῦνται κατιόντες χαρακτῆρες πρὸς ἐκφρασιν καὶ τῆς ζωηρότητος τοῦ Ψηφιστοῦ καὶ τῆς ὀξύτητος τῆς Πεταστῆς. Διὰ τοῦτο πρὸ αὐτῶν οὔτε ἰσότητα, οὔτε ἀνιόντας χαρακτῆρας δυνάμεθα νὰ γράψωμεν.

Ἐρ. Πότε τίθεται τὸ Ψηφιστὸν ὑπὸ τὸ Ἴσον;

Ἀπ. Ὅταν πάλιν εὐρίσκωνται ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ γραμμῇ δύο ἢ τρία Ἴσα, ὧν τὸ τελευταῖον χρήζει ζωηρᾶς ἐκφωνήσεως, τότε τίθεται τὸ Ψηφιστὸν ὑπὸ τὸ Ἴσον καὶ ἀπαγγέλλεται ζωη-

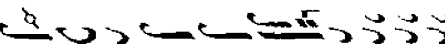
ρῶς· ἀλλ' ὁμῶς ἀπαιτεῖται καὶ οἱ κατιόντες χαρακτῆρες νὰ εἶνε
ισόχρονοι, δηλαδή ἡ μεθ' ἑτεροχρόνων, ἡ ἄνευ αὐτῶν. Ἐτερό-
χρονα δὲ λέγοντες νοοῦμεν τὸ Κλάσμα, ὅπερ τίθεται εἰς τοὺς
χαρακτῆρας καὶ διπλασιάζει τὸν χρόνον αὐτῶν. Τὸ Ἴσον μεθ'
ἑτεροχρόνων μὲν γράφεται οὕτως·

Δ Ως μο νος α γα θο ος και φι λα
σ ἄνευ δ' αὐτῶν οὕτως·

Δ Α ξι ι ως α γα α αλ λε
σ Αὐται αἱ δύο γραμμαὶ ὀνομάζονται ἰσόχρονοι.

Ἐρ. Αἱ γραμμαὶ αὗται δύνανται νὰ γράφωνται καὶ κατ' ἄλ-
λον τρόπον;

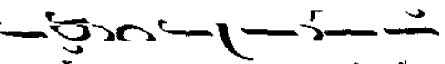
Ἀπ. Μάλιστα· ἡ μὲν πρώτη γράφεται καὶ οὕτως·

Δ Ως μο νος α γα θο ο ος και φι λα
σ

ὅθεν ἡ γραμμὴ αὕτη εἶνε ὁμοίᾳ τῇ πρώτῃ, μόνον δὲ τὸ τε-
λευταῖον τῶν τριῶν Ἴσων ἀναλύεται καὶ τίθεται ἄνωθεν τοῦ
Ὀλίγου μετὰ τῶν Κεντημάτων· διότι τὰ Κεντήματα ἀναπλη-
ροῦσι τὴν ὀξύτητα τῆς Πεταστῆς, ὡς ἡ πρώτη Ἀπόστροφος ἀ-
ναπληροῖ τὸν ἕτερον χρόνον τοῦ τελευταίου Ἴσου. Οὕτω πάλιν
εἶνε ἰσόχρονος.

Ἐρ. Ἡ δὲ δευτέρα γραμμὴ πῶς γράφεται ἄλλως;

Ἀπ. Ἡ δευτέρα γράφεται καὶ οὕτως·

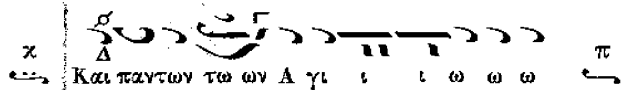

Δ Α ξι ι ως α γα α αλ λε
σ

Ἐν αὐτῇ, εἰ καὶ τὸ Ἴσον καὶ αἱ δύο Ἀπόστροφαι εἶνε ἄνευ
ἑτεροχρόνου, τὸ πρῶτον ὁμῶς, ἀντὶ Ψηφιστοῦ, λαμβάνει τὴν

Πεταστήν μετὰ τοῦ Κλάσματος, δηλ. ἕτερον χρόνον, ὃς περ ἀναπληροῖ τὸν τῆς πρώτης Ἀποστροφῆς. Ἡ Πεταστή τίθεται ὡσαύτως διὰ τὴν ζωηρότητα καὶ κατόπιν τὸ συνεχές Ἐλαφρόν, διότι ἡ δευτέρα Ἀπόστροφος λαμβάνει συλλαβὴν τοῦ κειμένου. Ἀλλὰ τότε τὸ Ἴσον μετὰ τῶν δύο Ἀποστροφῶν πάλιν ἰσόχρονος ὀνομάζονται.

Ἐρ. Καὶ ἄλλως πῶς γράφεται ἰσόχρονος γραμμὴ;

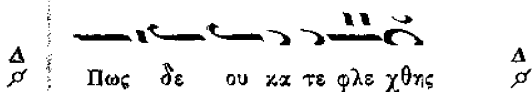
Ἀπ. Γράφεται καὶ δι' Ὑπορροῆς οὕτω·

Καὶ ἡ γραμμὴ αὕτη μετὰ τὸ Ἴσον ἔχει τέσσαρας κατιούσας φωνάς, διὰ τοῦτο δὲ τὸ Ἴσον λαμβάνει ἕτερον χρόνον καὶ κάτωθεν Ψηφιστὸν ἀντὶ Πεταστής. Διότι, ὡς εἵπομεν, ἐν τῇ πρώτῃ φωνῇ τῆς Ὑπορροῆς, ἣτις ἀπαγγέλλεται ἐν ἄρσει, ἔχει ἕτερον χρόνον, λαμβάνει δὲ τὸ Ψηφιστὸν διὰ τὴν ζωηρότητα. Ἐὰν μετὰ τὸ Ἴσον ὑπάρχωσι δύο κατιούσαι φωναί, τότε λαμβάνει τὴν Πεταστήν, ἐὰν δ' ὑπάρχωσι πλείους, τότε ἀντὶ Πεταστής τίθεται τὸ Ψηφιστόν. Ἀλλ' ἐὰν αἱ μὲν δύο κατιούσαι φωναὶ εὐρίσκωνται ἐν μιᾷ συλλαβῇ, ἀνωθεν δ' αὐτῶν τὸ Γοργόν, τότε τίθεται ἡ Ὑπορροή· ἐὰν δ' ἡ δευτέρα κατιούσα λάβῃ συλλαβὴν, τότε, ἀνθ' Ὑπορροῆς, τίθεται τὸ συνεχές Ἐλαφρόν. Ὁ κανὼν οὗτος ἰσχύει καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς.

Ἐρ. Τί γίνεται ὅταν μὴ ἀπαιτῇ τὸ τελευταῖον Ἴσον μήτε ὀξύτητα, μήτε ζωηρότητα;

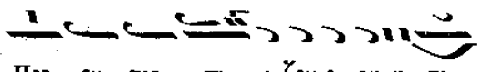
Ἀπ. Τότε τὸ Ἴσον τίθεται ἀπλῶς ἄνευ Ψηφιστοῦ καὶ ἄνευ Πεταστής οὕτω·

Ἐρ. Τί δὲ γίνεται ἐὰν εὐρεθῇ κατόπιν τοῦ Ἴσου μία μόνη Ἀπόστροφος;

 π
q Προ ευ τρε πι ζου ου σα α το Γ
q

Ἐν τῇ γραμμῇ ταύτῃ ἡ Πεταστὴ ἀναλύεται οὕτω·

 π
q Προ ευ τρε πι ι ζου ου σα α το Γ
q

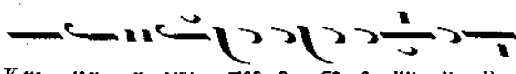
Ἐρ. Τί γίνεται ὅταν τὸ Ἴσον ἔχῃ κατόπιν αὐτοῦ Ἀπόστροφον μεθ' ἑτεροχρόνου, ἀπαιτῇ δὲ καὶ ζωηρότητα ;

Ἀπ. Τότε ὑπὸ τὸ Ἴσον τίθεται τὸ Ὁμαλόν, διότι εἶνε ισόχρονον μὲ τὴν Ἀπόστροφον, καὶ γράφεται οὕτω·

 x
q Πως εκ των α γι ι ι ω ων x
q

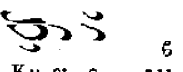
Ἐρ. Τί γίνεται ὅταν ἐν τινι γραμμῇ εὐρεθῶσι τέσσαρες Ἀπόστροφοι, ὧν ἕκαστον ζεύγος λαμβάνει ἀνὰ μίαν συλλαβὴν τοῦ κειμένου ;

Ἀπ. Τότε ἕκαστου ζεύγους προτάσσεται ἡ Βαρεῖα οὕτω·

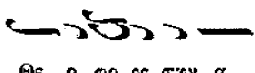
 6
q Και μα α γοι προ ο σε ε κυ υ υ Δ
q

Ἐρ. Τί δὲ γίνεται ἐὰν πάλιν τὸ τελευταῖον Ἴσον ἀπαιτῇ ὀξύτητα μεθ' ἑτεροχρόνου καὶ τὴν πρώτην τῶν δύο Ἀποστροφῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν εὐρίσκονται ἐν μιᾷ συλλαβῇ ;

Ἀπ. Τότε, ἐὰν ἑκατέρα τῶν Ἀποστροφῶν, ἡ ἡ δευτέρα μόνῃ λάβῃ συλλαβὴν, Βαρεῖα οὐδόλως γράφεται. Π. χ.

 Δ
q Κυ ρι ε 6
q

καὶ ἄνευ ἑτεροχρόνου οὕτω·

 x
q Θε ο φο ρε την α Δ
q

Ἐρ. Τί γίνεται ἐὰν πάλιν ἐν μιᾷ γραμμῇ ὑπάρχωσι δύο Ἴσα, ἔχοντα κατόπιν αὐτῶν ἀνὰ μίαν Ἀπόστροφον;

Ἀπ. Ἐὰν μὲν ἡ Ἀπόστροφος εὐρίσκηται ἐν μιᾷ συλλαβῇ τὸ Ἴσον τότε προτάσσεται μετὰ Βαρείας, οὕτω·

π ρ Τα α πα αν τα α και αι να α ρ η

Ἐὰν ὁμως αἱ Ἀπόστροφοι λαμβάνωσι συλλαβὴν, τότε γράφεται ἄνευ τῆς Βαρείας οὕτω·

Δ ———— Δ

Τοις παλαι πα ρα θα σει

Ἐρ. Τί γίνεται ὅταν δύο ἢ τρία Ἴσα χρήζωσι κυματισμῶν;

Ἀπ. Τότε τὰ μὲν δύο Ἴσα συνδέονται δι' Ἑτέρου, οἱ δὲ φθόγγοι αὐτῶν προφέρονται διὰ λαρυγγισμοῦ ὡς οἱ τεῦ Ὀμαλοῦ, οὕτω·

π ρ ———— ρ η

Τε ε ε τε ε ε τε

Ἐρ. Ἀλλ' ἐὰν ὑπὸ τοιαύτης γραμμῆς ἀπαιτῇται τράχύτερος λαρυγγισμός, τότε τί ποιοῦμεν;

Ἀπ. Τότε προτάσσομεν τὴν Βαρεῖαν καὶ μετ' αὐτὴν τὰ Ἴσα καὶ ἄνωθεν γράφομεν Γοργόν. Ἀλλ' ὁμως καὶ κάτωθεν, ἀντὶ Ἑτέρου, τίθεται τὸ Ὀμαλὸν καὶ οἱ φθόγγοι αὐτῶν προφέρονται διὰ τραχείας λαρυγγισμοῦ, οὕτω·

π ρ ———— ρ η

Τε ε ε τε ε ε τε ε ε

Ἐρ. Ὅταν πάλιν το Ἴσον ἀπαιτῇ ζωηρότητα, ἔχει ὁμως κατόπιν αὐτοῦ Ἀπόστροφον, ὑπάρχει δὲ καὶ ἑτερόχρονος, τότε τί γίνεται;

Ἄπ. Τότε τίθεται ὑπ' αὐτό, ἀντὶ Ψηφιστοῦ καὶ Πεταστῆς, τὸ Ὀμαλόν, οὕτω·

Δ 6
Και α α χραν του ου ους θα

Τὸ Κλάσμα ἐν τῇ γραφῇ ταύτῃ ἀναλύεται διὰ δύο Ἴσων, προτασσομένης τῆς Βαρείας, οὕτω·

π q
Με ε ε εν υ υ πο πο ο ο δι ι ι ο ον

Ἐρ. Ὅταν δ' ἀπαιτῆται μεταξὺ τῶν δύο Ἴσων ἀνιῶν χαρ-
κτῆρ, μὴ ὑπαρχούσης χρείας Γοργοῦ, τότε τί γίνεται;

Ἄπ. Τότε τίθενται τὰ Κεντήματα μεταξὺ τῶν δύο Ἴσων καὶ προφέρονται ἡπίως, οὕτω·

π q
Προ σκυ νει ο ορ tho ο δο ο ξως

καὶ ἄλλως δὲ οὕτως·

Δ Δ
Ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ἐρ. Ἐὰν δ' ἐν τοιαύτῃ γραφῇ ὑπάρχῃ Γοργοῦ ἀνάγκη, τότε τί ποιοῦμεν;

Ἄπ. Τότε τίθεμεν Ὀλίγον ἀντὶ Κεντημάτων, ὑπ' αὐτὸ δὲ τὸ Γοργόν, προφέροντες διὰ λαρυγγισμού, οὕτω·

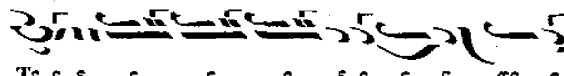
π q
Χει ει ρα α σου ου ου ου ου του ου ου

καὶ ἄλλως δὲ οὕτω·

π q
Το ο ο ο ο ο το ο ο το

Ἐρ. Εἰς τὴν ἡπίως προφερομένην γραμμὴν ταύτην δυνάμεθα, ἐὰν θέλωμεν, νὰ προσθέσωμεν καὶ Γοργὸν ἄνωθεν τῶν Κεντημάτων ;

Ἀπ. Δυνάμεθα μὲν, γράφομεν ὅμως τὰ Κεντήματα μετὰ Γοργοῦ ἄνωθεν τοῦ Ὀλίγου, ἅπερ λαμβάνουσι τὴν δυνάμιν αὐτοῦ, οὕτως·

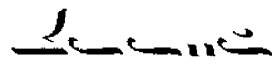
 Τε ε ε ε ε ε ε ε τε ε
 καὶ ἄλλως·

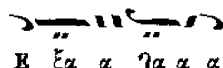
 Κυ ρ ι ου

Ἐρ. Καὶ εἰς τί δ' ἄλλο συμβάλλεται τὸ Ἴσον ;

Ἀπ. Πολλάκις εἰς ἀποπλήρωσιν χρόνου· διότι, ὡς εἵπομεν, τὰ Κεντήματα οὐδὲν δέχονται χρονικὸν σημεῖον καὶ διὰ τοῦτο τὸ Ἴσον ἀναπληροῖ αὐτά, οὕτως·

 Α να τε ε ε
 καὶ ἄλλως δὲ οὕτως·

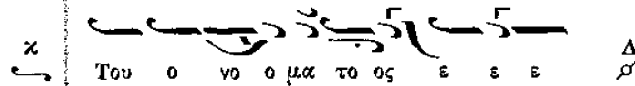
 Η ξ α α α α α

Ἐὰν δ' ἀπαιτῆται πλείων βραδύτης δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν εἰς τὸ Ἴσον καὶ τι περισσότερον.

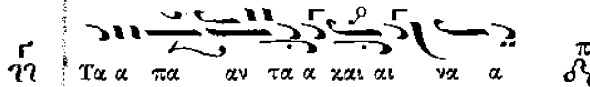
Ἐρ. Τὸ Ἴσον ἀντὶ τοῦ Κλάσματος δέχεται καὶ μόνην μίαν Ἀπλὴν ;

Ἀπ. Μίαν μὲν μόνην Ἀπλὴν δὲν δέχεται, δέχεται ὅμως πλείονας. Ἐν τισὶ περιστάσεσι δέχεται καὶ μίαν Ἀπλὴν, ἀλλ' ὅμως μετ' Ἀντικενώματος, ἀπαιτοῦν κατόπιν μὲν αὐτοῦ κατιόντα χαρακτῆρα, ἤγουν τὴν Ἀπόστροφον, ἄνωθεν δὲ Γοργόν,

ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. Ὅθεν ὁ φθόγγος τοῦ κατιόντος χαρακτήρος προφέρεται οἷονεὶ ἐκκρεμῶς καὶ ἀχωρίστως, οὕτως·

καὶ ἄλλως·

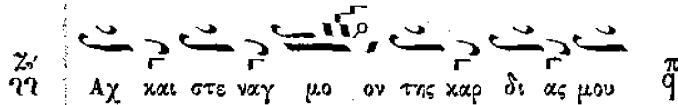

Ἐρ. Ἀυτὴ ἡ ἐκκρεμῆς σύνθεσις γίνεται καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χαρακτήροις;

Ἀπ. Γίνεται, ὅταν μάλιστα ὁ ἀκόλουθος χαρακτήρ κῆται ἐν μιᾷ συλλαβῇ.

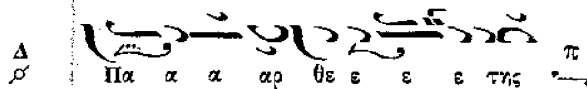
Ἐρ. Ἐὰν ἐν τοιαύτῃ μετὰ τοῦ Ἰσου συνθέσει ὁ κατιὼν χαρακτήρ λαμβάνῃ συλλαβὴν, τότε τί γίνεται;

Ἀπ. Τότε ἀντὶ Ἀντικενώματος καὶ Ἀπλῆς τίθεται ἄνωθεν τοῦ Ἰσου μόνον τὸ Κλάσμα, οὕτως·

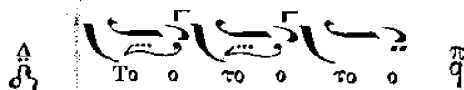

Ἐρ. Ἐὰν δ' ἐν τοιαύτῃ συνθέσει ἀπαιτήσῃ τὸ Ἰσον πλείονα βραδυτέτα;

Ἀπ. Τότε τὸ Ἰσον δέχεται Διπλὴν, Τριπλὴν ἢ καὶ Πολλαπλὴν, ἀλλ' ἄνευ Ἀντικενώματος, προτασσομένης Βαρείας μετὰ ἑτέρου, οὕτως·

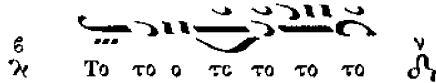

καὶ μετὰ Τριπλῆς οὕτως·

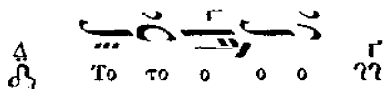

Ἐρ. Ἐάν ἐν τοιαύτῃ γραμμῇ ἡ Ἀπόστροφος, ἢ καὶ τὸ Ἐλαφρόν, λαμβάνῃ συλλαβὴν, τότε τί γίνεται;

Ἀπ. Ὅταν λαμβάνῃ συλλαβὴν ἢ κατιοῦσα φωνή, τότε οὔτε Βαρεῖα τάσσεται οὔτε Ἑτερον, οὕτω·

καὶ ἄλλως·

Ἐρ. Ἐκ τῶν ἀχρόνων καὶ ἐγχρόνων ὑποστάσεων πῶς τίθενται καὶ πῶς τίθενται;

Ἀπ. Ἐκ τῶν ἀχρόνων καὶ ἐγχρόνων ὑποστάσεων, τὸ μὲν Ἀργόν καὶ τὸ Ἐνδόφωνον οὐδέποτε τίθενται εἰς τὸ Ἴσον· τὸ δὲ Γοργόν καὶ αἱ φθοραὶ τῶν ἤχων τίθενται ἄνωθεν καὶ κάτωθεν αὐτοῦ, κατὰ τὴν περίστασιν. Τὸ Ψηφιστόν, τὸ Ὁμαλόν καὶ τὸ Ἑτερον τίθενται κάτωθεν, ἢ δὲ Βαρεῖα τίθεται πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτό· καὶ ἐκ τῶν χρονικῶν σημείων, τὸ μὲν Κλάσμα τίθεται ἄνωθεν, ἢ δ' Ἀπλὴ μετ' Ἀντικενώματος, ἢ Διπλὴ καὶ Τριπλὴ μεθ' ἑτέρου, καὶ ἄνευ αὐτοῦ, πάντοτε κάτωθεν.

§. 2.

Περὶ τοῦ Ὀλίγου.

Ἐρ. Τὸ Ὀλίγον διατί ὠνομάσθη οὕτω καὶ τίνα δύναμιν ἔχει;

Ἀφ. ὠνομάσθη Ὀλίγον διότι κατ' ὀλίγον ἀναβιβάζει τὴν φωνήν. Ὅταν ἔχωμεν ἀνάγκην ἀναβάσεως ἐνὸς φθόγγου, λαμβάνοντες συλλαβὴν τοῦ κειμένου, τότε γράφομεν μόνον τὸ Ὀλίγον, ὅπερ συνεπινοηθέν, ὡς ἡδὴ εἴρηται, τῷ Ἰσῷ καὶ τῇ Ἀποστρόφῳ, ἀνέκαθεν τίθεται ἐν τῇ ἀναβάσει, ὥσπερ τὸ μὲν Ἰσον ὡς βᾶσις τῆς μελωδίας, ἡ δ' Ἀπόστροφος ἐν τῇ καταβάσει.

Ἡ ἐξῆς σύνθεσις, περιλαμβάνουσα καὶ τοὺς τρεῖς τούτους κυριωτάτους μουσικοὺς χαρακτήρας, καταδεικνύει πῶς οἱ ἀρχαῖοι ἀπῆρτιζον τὴν μελωδίαν.

ν	~~~~~										ν'
δλ	λε	ου	τως	ουν	α	να	βαι	νε	γλ		
	~~~~~										
ν'											
γλ	ου	τω	και	κατα	βαι	νε	δλ		(1)		

Ἐρ. Ἐὰν ἡ ἀνάβασις αὕτη εὑρεθῇ ἐν μιᾷ καὶ μόνη συλλαβῇ, τότε τί συμβαίνει;

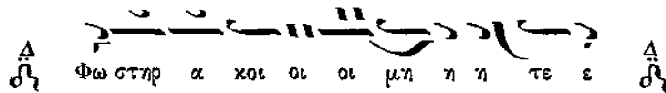
Ἀφ. Τότε ὑπὸ τὸ Ὀλίγον τίθενται τὰ Κεντήματα, διότι αὐτὰ οὐδέποτε λαμβάνουσι συλλαβὴν, κατὰ τόδε τὸ παράδειγμα·

ν	~~~~~					κ
δλ	τε	ε	ε	ε	τε	ῥ

(1) Ἐν ἐτέρῳ ἀνεκδότῳ πονήματί μου ἀποδεικνύω ταῦτα καὶ διὰ τῆς ἀρχαίας γραφῆς. Αὐτόθι ἐκτενέστερα πραγματεύομαι περὶ τοῦ τῶν τριῶν τούτων χαρακτήρων καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐν γένει.

Ἐρ. Τὰ Κεντήματα τίθενται πάντοτε ὑπὸ τὸ Ὀλίγον·

Ἀπ. Τὰ Κεντήματα τίθενται ὡς μένον ὑπὸ τὸ Ὀλίγον, ἀλλὰ καὶ ἄνω αὐτοῦ καὶ παρ' αὐτό, κατὰ τὴν περίστασιν. Π. χ.

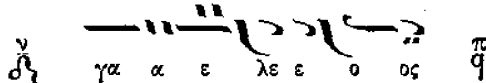
Ἐρ. Τί γίνεται ὅταν ἀπαιτῇται ζωηρὰ ἐκφώνησις ἐν τῷ τέλει τοιαύτης συνεχοῦς ἀναβάσεως;

Ἀπ. Τότε τὰ ἄνω τοῦ Ὀλίγου Κεντήματα χρήζουσιν ὑπ' αὐτὸ τοῦ Ψηφιστοῦ, ἐὰν ἡ συλλαβὴ εἶνε μία καὶ ἡ αὐτή. Π. χ.

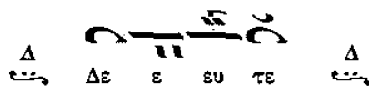
Ἐρ. Τί δὲ γίνεται ἐὰν μετὰ τὴν ἀνάβασιν ἡ κατιοῦσα Ἀποστροφὸς λάβῃ συλλαβὴν;

Ἀπ. Τότε προτάσσεται μὲν ἡ Βαρεῖα τῶν δύο Ἀποστροφῶν, προφέρονται δὲ βαρέως οἱ δύο φθόγγοι, οὕτω γραφόμενοι·

Ἐρ. Ἐὰν αὕτη ἡ συνεχὴς ἀνάβασις εὔρεθῃ ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ συλλαβῇ, τὸ δὲ τέλος αὐτῆς ἀπαιτῇ Γοργόν, τότε τί ποιοῦμεν;

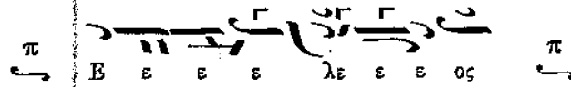
Ἀπ. Τότε τὰ τελευταῖα Κεντήματα τίθενται ἄνω τοῦ Ὀλίγου μετὰ τοῦ Γοργοῦ, οὕτω·

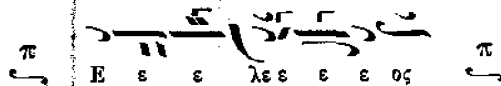
Αὕτη ἡ σύνθεσις γίνεται καὶ ἐν ταῖς καταλήξεσι, γραφόμεναις οὕτως·

*Άλλως·

και ἄλλως·

Πᾶσαι αὗται αἱ γραμμαὶ τῆς συνεχοῦς ἀναβάσεως καλοῦνται ἰσόχρονοι.

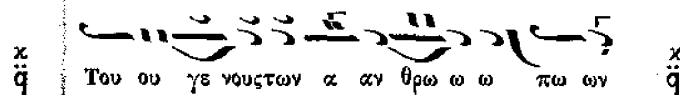
Ἐρ. Τί γίνεται ἐν τοιαύτῃ συνεχεῖ ἀναβάσει, ὅταν ἀπαιτῇται Γοργόν;

Ἀπ. Τότε τὰ ὑπὸ τὸ Ὀλίγον Κεντήματα λαμβάνουσιν ἄνωθεν τὸ Γοργόν· ἐὰν ὁμως ἡ τελευταία ἀνιούσα φωνὴ ἀπαιτῇται καὶ ζωηράν ἐκφρασιν, τότε τίθεται τὸ Ἀντικένωμα καὶ προφέρεται μετὰ τετιναγμένης φωνῆς, οὕτω·

Ἐρ. Ὅταν πάλιν ἐν συνεχεῖ ἀναβάσει ὁ τελευταῖος χαρακτήρ καὶ αἱ κατιοῦσαι Ἀπόστροφες ἀπαιτῶσιν ἑτερόχρονα, τότε τί ποιοῦμεν;

Ἀπ. Τότε τὸ Ὀλίγον καὶ αἱ Ἀπόστροφες λαμβάνουσι τὸ Κλάσμα, οὕτω·

Εἰ καὶ ἐν τῇ γραμμῇ ταύτῃ ὑπάρχουσι δύο θέσεις, δηλ. μετὰ ἑτεροχρόνων καὶ ἄνευ αὐτῶν, ἀμφότεραι ὁμως εἶνε ἰσόχρονοι.

Ἐρ. Ἐὰν πάλιν συνεχοῦς τινος ἀναβάσεως ὁ τελευταῖος χαρακτήρ ἀπαιτῇ ἑτερόχρονα, τότε τί γίνεται;

Ἄπ. Τότε ἀντὶ Ὀλίγου τίθεται ἡ Πεταστή, ἀπαιτοῦνται ὁ-
μῶς καὶ κατιόντες χαρακτῆρες, οὕτως·

π
q I ω αν νη ην Α π
q

Ἐρ. Ὅταν μετὰ τὸ Ὀλίγον ἀπαιτῆται μία καὶ μόνη Ἀπό-
στροφος, τὸ δὲ Ὀλίγον χρήζει ζωηρᾶς ἀπαγγελίας, τότε τί
ποιοῦμεν;

Ἄπ. Τότε εἰς μὲν τὸ Ὀλίγον δὲν τίθεται τὸ Ψηφιστὸν, ἀντὶ
δὲ Ὀλίγου καὶ Ψηφιστοῦ, τίθεται ἡ Πεταστή. Ἀλλ' ἐὰν τὸ Ὀ-
λίγον ἀπαιτῇ καὶ ἑτερόχρονα, τότε οὔτε Ψηφιστὸν οὔτε Πετα-
στή τίθεται, ἀλλ' ὑπὸ τὸ Ὀλίγον μόνον Ὁμαλόν. Π. χ.

Δ
H μιν ε θρον τη η η σας δο Δ
δ

Ἐρ. Ἐὰν τεθῇ Γοργὸν ἄνω τοῦ Ὀλίγου, τοῦ ἔχοντός Κεν-
τήματα ἄνωθεν ἢ κάτωθεν, τότε εἰς ποῖον τόνον ἀνήκει τὸ
Γοργόν;

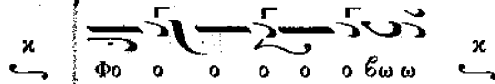
Ἄπ. Τὸ Γοργὸν εἰς τὰ Κεντήματα πάντοτε ἀνήκει· ἀλλ' ἐὰν
μὲν αὐτὰ εὐρίσκωνται ὑπὸ τὸ Ὀλίγον, τότε προφέρονται μὲν εἰς
τὴν ἄρσιν, ἢ δὲ κροῦσις τοῦ χρόνου ἀνήκει εἰς τὸ Ὀλίγον· ἐὰν
δὲ κεῖνται ἄνω αὐτοῦ, τότε πρῶτον μὲν ἢ κροῦσις τοῦ χρόνου
ἀνήκει εἰς τὸ Ὀλίγον, εἴτα δὲ τὰ Κεντήματα προφέρονται ἐν
τῇ ἄρσει. Ἐν τοιαύτῃ τινι γραμμῇ καὶ τὸ Ψηφιστὸν ἀνήκει εἰς
τὰ Κεντήματα, τιθέμενα ἄνω τοῦ σώματος, οὕτω·

6
X Tη ω ραι ο ο τη η τι ι ι σου Δ
δ

Ἐρ. Τὸ Ὀλίγον πῶς καὶ πότε δέχεται τὴν Ἀπλῆν;

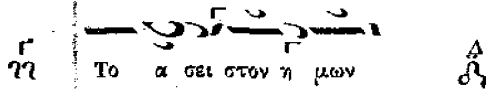
Ἄπ. Τὸ Ὀλίγον δὲν δέχεται μίαν καὶ μόνην Ἀπλῆν, ἀλλ'
ὥς εἵπομεν καὶ περὶ τοῦ Ἴσου, δέχεται καὶ πλείονας. Ἀλλ' ἐὰν
ποτε δέξηται καὶ μίαν μόνην, τότε τίθεται καὶ Ἀντιζένωμα,

καὶ ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. Ὄταν ὁμοῦς τοῦτο γείνη, τότε ὁ φθόγγος τοῦ κατιόντος χαρακτῆρος, ἤγουν τῆς Ἀποστροφου, προφέρεται ὡς κρεμάμενος τρόπον τινὰ καὶ ἀχώριστος. Π. χ.

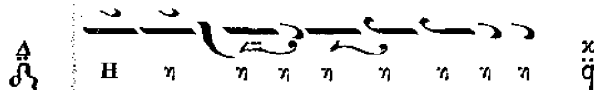
Ἐρ. Ὄταν ἡ κατόπιν τοῦ Ὀλίγου Ἀπόστροφος λάβῃ συλλαβὴν, τότε τί γίνεται;

Ἀπ. Τότε τὸ Ὀλίγον, ἀντὶ τοῦ Ἀντικενώματος καὶ τῆς Ἀπλῆς, λαμβάνει ἄνωθεν τὸ Κλάσμα, οὕτως·

Ἐρ. Ὄταν τοιαύτη ἐκκρεμῆς, ὡς εἰπεῖν, σύνθεσις, ἀπαιτῇ πλείονα βραδυτῆτα, τότε τί ποιοῦμεν;

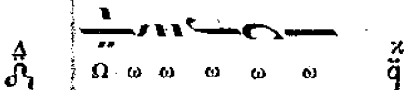
Ἀπ. Τότε τὸ Ὀλίγον δέχεται τὴν Διπλὴν καὶ Τριπλὴν, ἀλλὰ μεθ' Ἑτέρου, προτασσομένης τῆς Βαρείας, ἀνευ δὲ Ἀντικενώματος· διότι τὸ Ἀντικένωμα μόνον μετὰ μιᾶς Ἀπλῆς γράφεται. Τὸ Ὀλίγον γράφεται μετὰ Ἑτέρου καὶ Διπλῆς οὕτως·

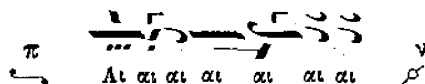
καὶ μετὰ Τριπλῆς, οὕτως·

καὶ ἀνευ Ἑτέρου, μετὰ Διπλῆς οὕτως·

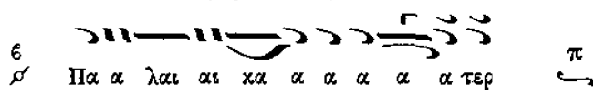

μετὰ Τριπλῆς δὲ οὕτως·

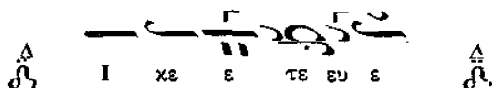
Ἐρ. Ἐὰν δὲ πάλιν συνεχοῦς τινος ἀναβάσεως ἀνὰ δύο φθόγγοι χρήζουσι συλλαβῆς, τότε τί ποιούμεν;

Ἄπ. Τότε τὰ Κεντήματα δὲν τίθενται ὑπὸ τὸ Ὀλίγον, ἀλλὰ παρ' αὐτὸ καὶ προφέρονται ἡπίως, οὕτω·

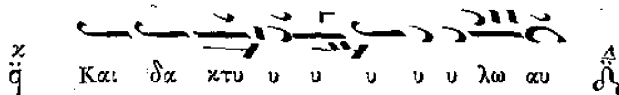
Ἐρ. Ἐὰν δὲ ἡ γραμμὴ αὕτη τῆς συνεχεῦς ἀναβάσεως, ἀ-
παιτῇ καὶ συνεχῇ κατὰβασιν, τότε τί γίνεται;

Ἄπ. Τότε ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συλλαβῇ δὲν τίθεται Ψηφιστὸν ὑπὸ τὸ Ὀλίγον, ἀλλ' ἄνω αὐτοῦ μόνον τὸ Γοργόν, οὕτως·

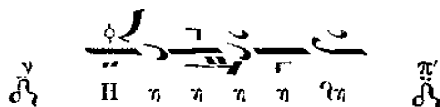

Ἐρ. Ὅταν μετὰ τὸ Ὀλίγον κῆται μία καὶ μόνη Ἀπόστροφος μεθ' ἑτεροχρόνων ἰσοχρονῇ δὲ τῷ Ὀλίγῳ, τότε τί γίνεται;

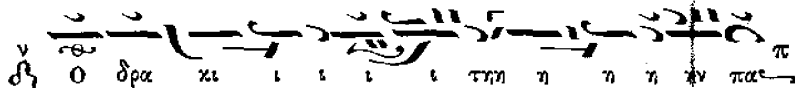
Ἀπ. Τότε τὸ Ὀλίγον λαμβάνει ἄνωθεν μὲν τὸ **Κ**λάσμα, κάτωθεν δὲ ἀντὶ Ψηφιστοῦ τὸ Ὅμαλόν, οὕτω.

καὶ ἄλλως·

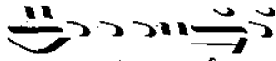

Ἐὰν θέλωμεν ν' ἀναλύσωμεν τὸ Κλάσμα, ἀναλύομεν αὐτὸ οὕτως:

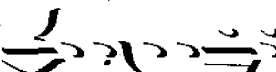
Ἐρ. Τὸ Ὅμαλόν κατὰ τί ἄλλο χρησιμεύει εἰς τὸ Ὀλίγον;

Ἀπ. Ὅταν τὸ Ὀλίγον γράφηται ἐν μιᾷ καταλήξει, ἐνῷ ὑπάρχει μία καὶ μόνη Ἀπόστροφος, ἰσόχρονος τοῦ Ὀλίγου, τότε ἀντὶ Ψηφιστοῦ πάντοτε τίθεται τὸ Ὅμαλόν, οὕτως·

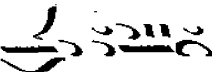
Δ Ε ε εκ Πααρ θε. του Δ

Ἐρ. Ἀλλ' ἐὰν πάλιν ἐν ἄλλῃ τινι καταλήξει εὐρίσκωνται μετὰ τὸ Ὀλίγον τέσσαρες Ἀπόστροφοι, ὧν ἡ δευτέρα ἀπαιτῇ ἑτερόχρονα, τότε τί γίνεται;

Ἀπ. Ὅταν μεταξὺ τῶν τεσσάρων Ἀποστροφῶν, ἀνάγκη ὑπάρχει καὶ τῆς Βαρείας, τότε, ἀντὶ τοῦ Κλάσματος, τίθεται ἡ Ἀπλὴ ὑπὸ τὴν δευτέραν Ἀπόστροφον, οὕτω·

π Κυ υ υ ρι ι ε ε π

Εἰς τοιαύτην γραμμὴν τίθεται καὶ τὸ Κλάσμα· ἐὰν δηλαδὴ τὸ τέλος τῆς γραμμῆς εἶνε διάφορον καὶ μὴ ἔχη Βαρείαν, τότε ἡ δευτέρα Ἀπόστροφος, ἀντὶ τῆς Ἀπλῆς, δέχεται τὸ Κλάσμα, οὕτω·

π Κυ υ υ ρι ε π

Ἀλλ' ἡ γραμμὴ αὕτη δὲν εἶνε ἐντελής κατάληξις.

Ἐρ. Ἐκ τῶν ἐγχρόνων καὶ ἀχρόνων ὑποστάσεων, ποῖαι καὶ πῶς τίθενται εἰς τὸ Ὀλίγον;

Ἀπ. Αἱ μὲν ἀχρονοὶ τίθενται πᾶσαι, πλὴν τοῦ Ἐνδοφώνου, ὅπερ οὐδέποτε τίθεται εἰς τὸ Ὀλίγον. Ἐκ δὲ τῶν ἐγχρόνων μόνον ἡ Ἀπλὴ δὲν τίθεται εἰς τὸ Ὀλίγον· ἀλλ' ἐὰν καὶ τεθῇ, τίθεται μετ' Ἀντιχενώματος καὶ οὐχὶ μόνη. Καὶ αἱ φθοραὶ δὲ τῶν ἤχων τίθενται καὶ ἄνω τοῦ Ὀλίγου καὶ ὑπ' αὐτό, κατὰ τὴν περίστασιν.

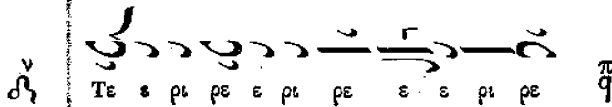

Ἐρ. Τί γίνεται ἐὰν τοιαύτης γραμμῆς ἡ δευτέρα Ἀπόστροφος λάβῃ συλλαβήν;

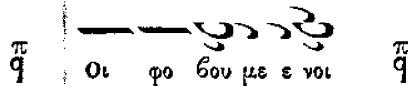
Ἀπ. Τότε ἡ Πεταστή λαμβάνει μὲν ἕτερον χρόνον, ἀλλ' ἄνευ Βαρείας, οὕτω·

Ἡ τελευταία γραφή δύναται καὶ ἀναλυθῆ.

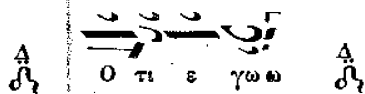
Ἐρ. Ὅταν προχωρῶμεν ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὸ ὄξύ, ὁ δὲ τελευταῖος χαρακτήρ ἀπαιτήσῃ ἕτερον χρόνον, τότε τί ποιούμεν;

Ἀπ. Τότε τίθεμεν τὴν Πεταστήν· ἀλλ' ἐὰν οἱ κατιόντες χαρακτῆρες λαμβάνωσιν ἕτερον χρόνον, τότε, ἀντὶ Πεταστῆς, τίθεμεν τὸ Ὀλίγον μετὰ Ψηφιστοῦ, διότι εἶνε ἰσόχρονοι, ὥς εἴπομεν καὶ περὶ τοῦ Ὀλίγου. Μετὰ τῆς Πεταστῆς γράφεται οὕτως·

Ἐρ. Ὅταν κατόπιν μὲν τῆς Πεταστῆς ἀπαντῶται δύο κατιοῦσαι φωναί, ὁ δὲ πρῶτος φθόγγος ἀπαιτῇ Γοργόν, τότε τί γίνεται;

Ἀπ. Τότε τίθεται, μετὰ τὴν Πεταστήν, ἡ Ὑπορροή μετὰ τοῦ Γοργοῦ, οὕτως·

Ταύτης τῆς ἰσοχρόνου γραμμῆς ἡ τελευταία ἀνιοῦσα ἀπαιτεῖ τὴν Πεταστήν, ἀντὶ τοῦ Ὀλίγου, λαμβάνουσα κατόπιν αὐ-

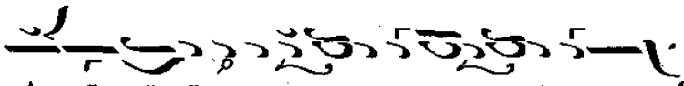

ν' ζ'
 γι Με γα α α λα α α κ

Ἐρ. Ἡ Πεταστὴ ὑπὸ τίνων χαρακτήρων ὑποτάσσεται ;

Ἀπ. Ἐκ μὲν τῶν ἀνιόντων μόνον ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς καὶ τοῦ Ἰσου, διότι οἱ λοιποὶ τίθενται μὲν εἰς αὐτήν, ἀλλὰ δὲν τὴν ὑποτάσσουσιν. Οἱ δὲ κατιόντες πάντες ὑποτάσσουσι τὴν Πεταστήν· ἰστέον ὅμως ὅτι τὰ Κεντήματα οὐδέποτε τίθενται ἐπ' αὐτῆς, ἥτις, ὅσον καὶ ἂν ὑποτάσσῃται, ἀποβάλλουσα τὴν ἑαυτῆς ποσότητα, φυλάττει ὅμως πάντοτε τὴν ὀξύτητα οὗτῃς.

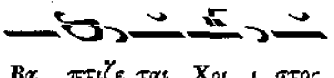
Ἴδοῦ καὶ παραδείγματα.

γ 6
 γι Α α α α α α α α α α α α α α α κ

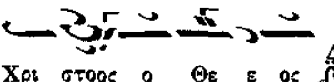
καὶ ἄλλως, μετὰ Ἰσου καὶ ἑτεροχρόνων.

π π
 γι Ση με ρον τα α ι ι ο ρ γ

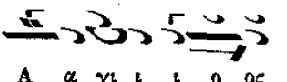
Καὶ ἄνευ αὐτῶν μετὰ τοῦ Ἰσου.

π Α
 γι Βα πτιζε ται Χρι ι στος γ

Μετ' Ἀποστρόφου ἰσόχρονος γραμμῇ.

Α Α
 γι Χρι στοος ο Θε ε ος γ

Καὶ ἄνευ ἑτεροχρόνου πάλιν ἰσόχρονος.

Α 6
 γι Α α γι ι ι ο ος κ

Μετὰ δὲ Ἐλαφροῦ οὕτω·

§ 4.

Περὶ τῶν Κεντημάτων.

Ἐρ. Τὰ Κεντήματα διατί ὀνομάζονται οὕτω καὶ τίνα δύναμιν ἔχουσιν;

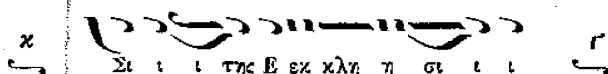
Ἀπ. Τὸ ὄνομα τοῦτο, παρὰ τὸ ῥῆμα κεντῶ, δηλοῖ τὴν ἐν ἀναβάσει ἐλαφράν, βαθμιαίαν καὶ οὐχὶ ἐλευθέραν, ὡς ἐν τῷ Ὀλίγῳ, ὑψωσιν τῆς φωνῆς· διότι, ὡς εἵπομεν, πάντοτε ἡπίως ἀπαγγέλλεται τὸ φθογγόσημον τοῦτο, ὅπερ οὔτε ζωρότητα ἔχει, οὔτε ὀξύτητα. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ τὸ τέλος μελούς τινός, ἢ θέσεως, ἢ στίχου, οὐδέποτε τίθενται, σημειοῦνται δὲ πάντοτε ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο σωμάτων, πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν.

Ἐρ. Καὶ διατί δὲν τίθενται εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος;

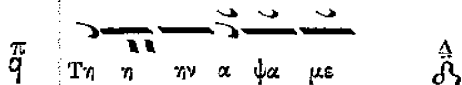
Ἀπ. Διότι τὰ Κεντήματα οὔτε εἰς τὴν τάξιν τῶν σωμάτων, οὔτε εἰς τὴν τῶν πνευμάτων ἀνήκουσιν, εἶνε δὲ τρόπον τινὰ οὐδέτερα. Ὅθεν τίθενται μετὰ τῶν σωμάτων, δι' ὃν σκοπὸν εἵπομεν, συντιθέμενα κατὰ τὴν περίστασιν.

Ἐρ. Πῶς καὶ πότε συντίθενται ἐν μιᾷ γραμμῇ;

Ἀπ. Ὅταν ἔχωμεν ἀνάγκην συνεχοῦς ἀναβάσεως ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, τότε τίθενται ἐν τῷ μέσῳ καὶ κάτωθεν τῶν ἀνιουσῶν φωνῶν καὶ ὀδεύουσιν ἡπίως ἐπὶ τὸ ὀξύ, μὴ ἔχοντα τὴν δύναμιν τῶν σωμάτων. Ἐξωθεν γράφονται οὕτω·

Καὶ κάτωθεν τοῦ Ὀλίγου οὕτω·

Αὗται αἱ δύο γραμμαὶ εἶνε σχεδὸν ὅμοιαι· ἐὰν ὁμως τὰ Κεντήματα σημειῶνται πλαγίως, τότε τὰ Ὀλίγα δέχονται καὶ συλλαβὴν, ἣν πάλιν δὲν λαμβάνουσιν ἐὰν εἶνε κάτωθεν. Ἐὰν τὰ Κεντήματα κῆνται πλαγίως ἢ καὶ ἄνωθεν, εἰς δὲ τὰ τελευταῖα ἀπαιτῆται ζωηρότης, τότε κάτωθεν μὲν τοῦ Ὀλίγου, τοῦ φέροντος τὰ Κεντήματα, τίθεται τὸ Ψηφιστόν, ἕνεκα δ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Ὀλίγου, τὰ Κεντήματα λαμβάνουσι ζωηρότητα, οὕτω·

ε
κ Σφρα α α α α γι ι ι ι ι ι ζων τον Δ

καὶ ἄλλως·

Δ Ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας Δ

Ἐρ. Τῶν παραδειγμάτων τούτων τὰ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν σημειούμενα Κεντήματα πῶς ἐκφωνοῦνται;

Ἀπ. Ὅταν μὲν σημειῶνται κάτωθεν, προφέρονται πρῶτον αὐτὰ καὶ ἔπειτα τὸ Ὀλίγον, οὐδεμιᾶς συλλαβῆς λαμβανομένης· ὅταν δὲ σημειῶνται ἄνωθεν ἢ καὶ πλαγίως, τότε ἀπαγγελλόμενα δύνανται νὰ λάβωσι καὶ συλλαβὴν.

Ἐρ. Τί γίνεται ὅταν συμβαίῃ σύγχυσις ἐν συνθέσει τινὶ τῶν Κεντημάτων;

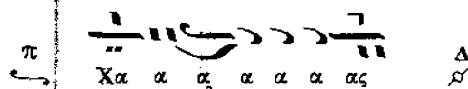
Ἀπ. Τότε ἀντ' αὐτῶν τίθεται τὸ Ὀλίγον, ἀλλ' ἐν μόνῃ τῇ τοιαύτῃ συνθέσει·

ε
κ Το α κα α θε Δ

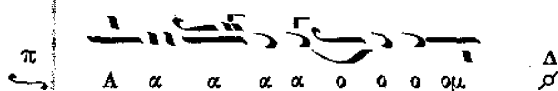
καὶ ἄλλως·

π πω ω ως μη θρη νη σω κ

Ἐάν ἡ τοιαύτη σύνθεσις ἀπαιτῇ μετὰ τὰ Κεντήματα ἰσότη-
τα καὶ ζωηρότητα, τότε τίθενται καὶ τὰ Κεντήματα ἀντὶ τοῦ
Ὀλίγου καὶ τὸ Ἴσον λαμβάνει τὸ Ψηφιστόν διὰ τὰ Κεντή-
ματα· διότι τὸ Ἴσον εὐρηται ἐν τῇ αὐτῇ φωνῇ, οὕτω·

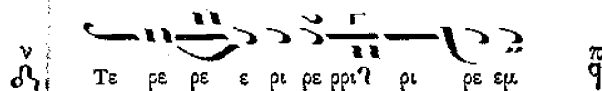
καὶ ἄλλως·

Ἐάν δὲ θέλωμεν νὰ θέσωμεν εἰς τὰ Κεντήματα Γοργόν, τότε
πρέπει νὰ θέσωμεν αὐτὰ ἢ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν τοῦ Ὀλίγου· ἀλλ'
ὅπως καὶ ἂν τεθῶσι, τὸ Γοργόν εἰς τὰ Κεντήματα πάντοτε ἀ-
νήκει. Ἐάν ὁμως τεθῶσι πλαγίως, τότε δὲν δέχονται τὸ Γορ-
γόν καὶ ἄνευ αὐτοῦ προφέρονται πάντοτε ἡπίως. ὥς εἶπομεν.

Ἐρ. Τὰ Κεντήματα οὐδεμίαν δέχονται συλλαβήν;

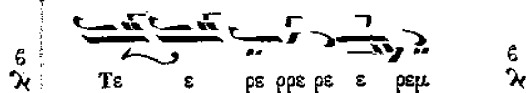
Ἀπ. Μόνον κατὰ τοὺς Τερερισμοὺς τῶν Κρατημάτων, οὕτω·

Εἰς τοὺς Νενανισμοὺς τὰ Κεντήματα οὐδόλως σημειοῦνται,
ἀντ' αὐτῶν δὲ τίθεται τὸ Ὀλίγον.

Ἐρ. Τί μεταχειρίζομεθα ὅταν τὰ Κεντήματα ἀπαιτῶσι βρα-
δυτητα; Διότι, ὥς γνωστόν, δὲν δέχονται χρονικά σημεῖα, οὐδὲ
καταναλίσκουσι πλείονας τοῦ ἑνὸς χρόνου.

Ἀπ. Ὅταν τὰ Κεντήματα ἀπαιτῶσι βραδυτητα πλείονα ἢ ἡ
τοῦ ἑνὸς χρόνου, τότε κατόπιν αὐτῶν τίθεται τὸ Ἴσον, ἀνα-
πληροῦν τὴν βραδυτητα τῶν χρόνων, ὅσους ἂν ἀπαιτῶσι τὰ
Κεντήματα. Π. χ.

Ἐρ. Ποία ἄλλη χρῆσις τῶν Κεντημάτων γίνεται ;

Ἀπ. Τὰ Κεντήματα χρησιμεύουσι καὶ εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ Κλάσματος καὶ τοῦ Ὀμαλοῦ καὶ εἰς τὴν ὀξύτητα τῆς Πεταστῆς.

Παραδείγματα.

Ἀνάλυσις Ὀμαλοῦ.

Ἀνάλυσις Κλάσματος.

καὶ ἄλλως·

Πεταστῆς ἀνάλυσις.

καὶ ἄλλως δὲ οὕτω·

Ἐρ. Ἐκ τῶν ἐγχρόνων καὶ ἀχρόνων ὑποστάσεων, τίνες τίθενται εἰς τὰ Κεντήματα ;

Ἀπ. Ἐκ μὲν τῶν ἐγχρόνων μόνον τὸ Γοργόν, ἐκ δὲ τῶν ἀχρόνων ὁ Σύνδεσμος καὶ τὸ Ψηφισόν, κατὰ τὴν περίστασιν, ὡς εἵπομεν. Καὶ πᾶσαι δ' αἱ φθοραὶ τῶν ἤχων τίθενται ἄνωθεν καὶ κάτωθεν αὐτῶν.

§. 5.

Περὶ τοῦ Κινήματος καὶ τῆς Ὑψηλῆς.

Ἐρ. Τὸ Κίνημα καὶ ἡ Ὑψηλὴ διατί λέγονται οὕτω καὶ τίνα ἐνέργειαν ἔχουσι;

Ἀπ. Τὸ μὲν Κίνημα, εἰ καὶ ὁμοίως παρὰ τὸ κεντῶ, διαφέρει ὅμως τῶν Κινήματων κατὰ τὴν ποσότητα· διότι ἀποδεικνύει τὴν διφωνίαν τῶν ἤχων, ἥτοι ὑψοῖ τὴν φωνὴν ὑπερβατῶς κατὰ δύο, ἀντὶ συνεχῶς. Ἡ δὲ Ὑψηλὴ ὑψοῖ τὴν φωνήν, ἥτοι δεικνύει τοὺς κυρίους ἤχους, διακρίνουσα αὐτοὺς τῶν πλαγίων. Ἀμφότεροι οἱ χαρακτῆρες οὗτοι ὀνομάζονται πνεύματα καὶ δὲν τίθενται μόνοι, ἀλλὰ πάντοτε συντίθενται μετὰ τῶν σωμάτων καὶ ὑποτάσσουσιν αὐτά, ὅποτε καὶ τηρεῖται μόνη ἡ ποσότης τῆς Μεταστῆς. Σημειωτέον ὅμως ὅτι, ὅταν τὸ μὲν Κίνημα τεθῇ ἄνωθεν τοῦ Ὀλίγου καὶ τῆς Μεταστῆς, ἡ δὲ Ὑψηλὴ πρὸ αὐτῶν, τότε τὰ σώματα ταῦτα δὲν ἀποβάλλουσι τὴν ἑαυτῶν ποσότητα, ὥς προείπομεν.

§ 6.

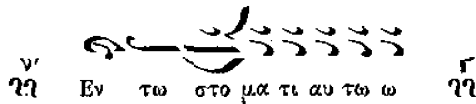
Περὶ τῆς Ἀποστρόφου.

Ἐρ. Ἡ Ἀπόστροφος διατί ὠνομάσθη οὕτω καὶ τίνα δύναμιν ἔχει;

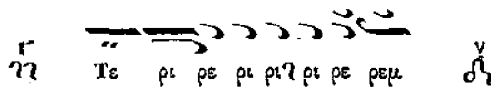
Ἀπ. Τὸ ὄνομα Ἀπόστροφος ἔλαβεν ἐκ τοῦ ἀποστρέφω, μᾶλλον δὲ ἐπιστρέφω πρὸς τὰ κάτω. Ὁ μουσικὸς οὗτος χαρακτηρ ἐπενόηθη πρὸ τῶν λοιπῶν, ὡς ἤδη εἶπομεν, μετὰ τοῦ Ἰσίου καὶ Ὀλίγου, ἔχει δὲ ιδιότητα τοῦ καταβαίνειν, ὅταν ἔχωμεν ἀνάγκην καταβάσεως ἐν τῇ μελωδίᾳ.

Ἐρ. Ὅταν ἔχωμεν χρεῖαν συνεχοῦς, βαθμιαίας, κατὰ φθόγγον, καταβάσεως, καθ' ἣν πᾶς φθόγγος νὰ λάβῃ συλλαβὴν, ἢ καὶ πάντες οἱ φθόγγοι νὰ τεθῶσιν ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ συλλαβῇ, τότε τί ποιούμεν;

Ἀπ. Τότε μεταχειρίζομεθα τὴν Ἀπόστροφον, διότι καταβαίνει ἐλευθέρως ἓνα πρὸς ἓνα φθόγγον, οὕτως·

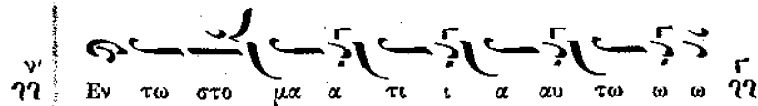
Ἐν τῇ συνθέσει ταύτῃ, ἐπειδὴ ὁ τελευταῖος ἀνιῶν χαρακτηρ ἔχει τὸ Ψηφιστόν, χάριν ζωηρότητος μεθ' ἑτεροχρόνων, διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται τὸ ἰσόχρονον καὶ ὑπὸ τῶν κατιόντων, οἷς ἡ Ὑψηλὴ παρέχει ζωηρότητα. Καὶ ἄνευ ἑτεροχρόνου, εἰς τὰ Κρατήματα τῶν Τερερισμῶν, αἱ Ἀπόστροφαι γράφονται, οὕτω.

Αὔται αἱ δύο γραμμαὶ εἶνε ἰσόχρονοι, διότι μετὰ τῶν ἀνιόντων, καὶ οἱ κατιόντες εὐρίσκονται ἰσόχρονοι.

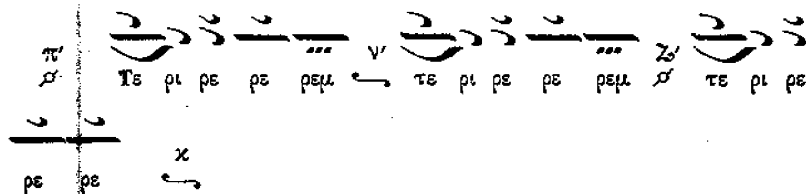
Ἐρ. Ἡ πρώτη γραμμὴ πῶς ἀναλύεται ;

Ἀπ. Ἡ ἀνάλυσις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ὀλίγου, εἰς τὸ ὁποῖον εἶνε τεθειμένη ἡ Ὑψηλή· εἶτα ἀφαιρεῖται τὸ Ψηφιστόν, διότι εἰς κατιούσας Ἀποστροφούς τὰ μὲν Ἴσα τίθενται διὰ τοῦ Κλάσματος, προτασσομένης τῆς Βαρείας, αἱ δ' Ἀπόστροφοι λαμβάνουσιν ἄνωθεν μὲν Γοργόν, κάτωθεν δ' Ἀπλὴν. Ὅταν εἰς τοὺς κατιόντας χαρακτῆρας γράφηται Βαρεῖα, ὁ τελευταῖος ἀνιῶν χαρακτήρ δὲν δύναται νὰ λάβῃ τὸ Ψηφιστόν, διότι μηδενίζεται ἡ τούτου ἐνέργεια, ἀλλὰ γράφεται οὕτως·

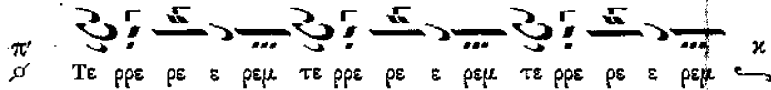
Ἐρ. Πῶς καὶ ποίας ἐκ τῶν ἀχρόνων ὑποστάσεων λαμβάνει ἡ Ἀπόστροφος ;

Ἀπ. Ὅταν ἐν συνθέσει τινὶ εὐρεθῶσι τρεῖς Ἀπόστροφοι, ὧν ἡ πρώτη ἀπαιτεῖ ζωηρότητα, τότε τίθεται τὸ Ψηφιστόν· πρὸς συμμετρίαν δὲ τίθεται καὶ τὸ Ὀλίγον, ἀνευ σημασίας καὶ ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ τίθεται ἡ Ἀπόστροφος, ἥτις λαμβάνει τὴν ζωηρότητα τοῦ Ψηφιστοῦ. Οὕτω τὸ Ὀλίγον ὑποτάσσεται, ἀποβάλλον τὴν ἑαυτοῦ ποσότητα, ὡς εἵπομεν, καὶ γράφεται οὕτω·

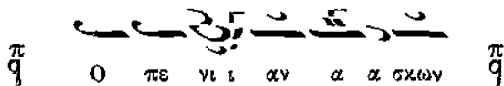
Ἐρ. Αὕτη ἡ γραμμὴ γράφεται καὶ ἄλλως ;

Ἀπ. Μάλιστα· ἀλλ' ἂν καὶ ἡ γραφὴ τῆς συνθέσεως διαφέρῃ, ἡ μελωδία ὅμως τῆς γραμμῆς εἶνε ἀπαράλλαχτος ὡς ἄνωτέρῳ. Γράφεται δὲ οὕτω·

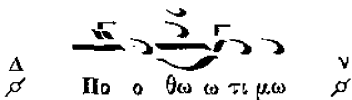
Ἐρ. Εἰς τὴν γραφὴν ταύτην, ἥτις λαμβάνει καὶ ἑτερόχρονον, διατί, ἀντὶ Ὀλίγου καὶ Ψηφιστοῦ, ἐτέθη ἡ Πεταστή;

Ἀπ. Διότι τὸ ἑτερόχρονον τοῦτο ἀνάγεται εἰς μόνην τὴν πρώτην φωνὴν τῆς Ὑπορροῆς, ἐπειδὴ πρὸ τῆς Πεταστῆς τίθενται πάντοτε οὐχὶ πλείους τῶν δύο κατιόντων φθόγγων. Ἐνταῦθα σημειωτέον ὅτι, ὅταν ὑπάρχωσι Κλάσματα, τὰ Ὀλίγα ἀναλύονται διὰ τῶν Κεντημάτων, αἱ δ' Ὑπορροαὶ λαμβάνουσι συλλαβὴν μόνον ἐν τοῖς Κρατήμασι τῶν Τερερισμῶν καὶ οὐχὶ ἐν τοῖς μαθήμασι. Π. χ.

Ἐρ. Ὅταν δ' εὐρεθῶσιν ἐν τοιαύτῃ συνθέσει, μετὰ τῆς Ὑπορροῆς καὶ ἄλλαι κατιοῦσαι φωναί, τότε τί ποιούμεν;

Ἀπ. Τότε ἀντὶ τῆς Πεταστῆς τίθεται τὸ Ὀλίγον, ἔχον ἄνωθεν μὲν τὴν Ἀπόστροφον, κάτωθεν δὲ τὸ Ψηφιστόν, οὕτω·

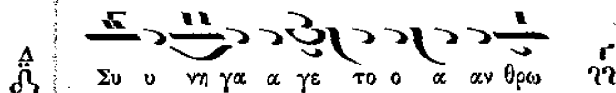
Αὗται αἱ γραμμαὶ ὀνομάζονται πᾶσαι ἰσόχρονοι· διότι καὶ ἐνταῦθα ὁ μὲν πρῶτος φθόγγος τῆς Ὑπορροῆς προφέρεται ἐν τῇ ἄρσει, ὁ δὲ χρόνος τῆς πρώτης φωνῆς τῆς Ὑπορροῆς πρότάσσεται τῆς Ἀποστροφῆς· τούτου δ' ἕνεκα ἰσοχρονοῦσιν αἱ κατιοῦσαι φωναὶ μετὰ τῆς ἀνιούσης.

Ἐρ. Καὶ ἄλλως πῶς δέχονται αἱ Ἀπόστροφοὶ τὴν Βαρεῖαν;

Ἀπ. Ὅταν τεθῶσιν εἰς γραμμὴν τινα Ἀπόστροφοὶ πλείονες τῶν τριῶν, ὧν πᾶν ζεύγος λαμβάνει μίαν συλλαβὴν, τότε ἐν μέσῳ τῶν δύο Ἀποστροφῶν τίθεται ἡ Βαρεῖα, οὕτω·

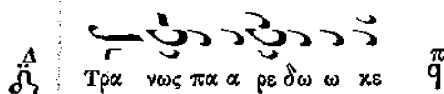

Ἐν τοιαύτῃ συνθέσει ἡ ἐν μέσῳ τῶν κατιουσῶν ἀνιοῦσα δέον νὰ εἴη Πεταστὴ καὶ οὐχὶ Ὀλίγον μετὰ Ψηφιστοῦ, διότι ἡ τοῦ-του ἐνέργεια μηδενίζεται, ὑπαρχούσης τῆς Βαρείας. Ὄταν δύο ὑποστατικά σημεῖα εὐρεθῶσι πλησίον ἀλλήλων, π. χ. τὸ Ψηφιστὸν καὶ παρ' αὐτὸ ἡ Βαρεῖα, τότε οὐδόλως ἐνεργοῦσι· διὰ τοῦτο, ἀντὶ Ψηφιστοῦ καὶ Ὀλίγου, τίθεται ἡ Πεταστὴ, λαμβάνουσα ἀνω αὐτῆς τὴν Ἀπόστροφον, οὕτω·

Ἐρ. Τί γίνεται ὅταν ἐν τοιαύτῃ συνθέσει μετὰ τῆς Πεταστῆς εὐρεθῶσι τρεῖς Ἀπόστροφοι;

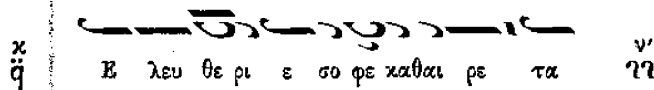
Ἀκ. Τότε τίθενται αἱ Ἀπόστροφοι ἀνευ Βαρείας, ὡς εἶπομεν καὶ ἐν τῷ περὶ συνθέσεως τῆς Πεταστῆς, οὕτω·

Εἰς ταύτην τὴν γραμμὴν τίθεται ἡ Πεταστὴ μόνον χάριν ὀξύτητος, λαμβάνουσα ἕτερον χρόνον.

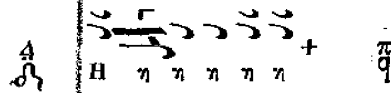
Ἐρ. Ὄταν δὲ πάλιν μετὰ τὴν Πεταστὴν εὐρεθῶσι δύο Ἀπόστροφοι, ὧν ἡ ἑτέρα λαμβάνει συλλαβὴν τοῦ κειμένου, τότε τί ποιούμεν;

Ἀκ. Τότε πάλιν ἀφαιρεῖται ἡ Βαρεῖα, αἱ δὲ δύο Ἀπόστροφοι τίθενται ἀπλῶς καὶ μόναι, οὕτως·

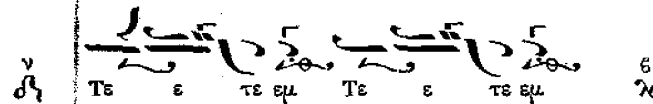

Ἐρ. Τὸ δὲ Ἀντικένωμα πῶς καὶ πότε τίθεται εἰς τὴν Ἀπόστροφον;

Καὶ εἰς τὰ Κρατήματα δὲ τίθεται ὁ Σταυρὸς πολλάκις.
Τὸ δὲ Ἐνδόφωνον οὕτω·

Πᾶσι αἱ φθοραὶ τῶν ἤχων τίθενται ἄνωθεν καὶ κάτωθεν
τῆς Ἀποστροφῆς, κατὰ τὴν περίστασιν.

§ 7.

Περὶ τῆς Ὑπορροῆς.

Ἐρ. Διατί ὠνομάσθη Ὑπορροή καὶ τίνα ἐνέργειαν ἔχει;

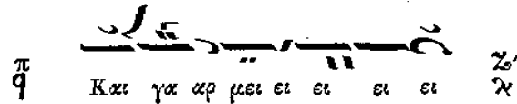
Ἀπ. Ὀνομάζεται Ὑπορροή, διότι ἡ φωνὴ ὑπορρέει, ἥτοι ἀπορρέει ἀπὸ τοῦ λάρυγγος, καθ' ὃ ὥρισαν οἱ ἀρχαιότεροι. Ἡ ἐνέργεια αὐτῆς εἶνε ὅτι, ἐν καταβάσει, οἱ δύο αὐτῆς φθόγγοι συνεχῶς καταβαίνουσιν, ἀπαγγελλόμενοι ἀνευ τομῆς ἢ διακοπῆς τῆς φωνῆς καὶ ὥς ἀπορρέουσιν.

Ἐρ. Πῶς ἀπαγγέλλομεν ἀνευ τομῆς τῆς φωνῆς, ὅταν εἶνε ἀνάγκη ἐν τινι γραμμῇ νὰ παγγελθῇ ἐλαφρῶς ἢ μελωδία, ἐν τε καταβάσει καὶ ἐν ἀναβάσει;

Ἀπ. Τότε, ἐν μὲν καταβάσει, ἀντὶ δύο Ἀποστροφῶν, τίθεται ἡ Ὑπορροή, ἐν δὲ ἀναβάσει, ὑπὸ τὸ Ὀλίγον τίθενται τὰ Κεντήματα, καὶ οὕτως ἡ μελωδία προφέρεται ἀνευ τομῆς τῆς φωνῆς.

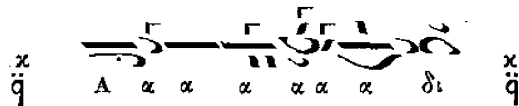
Παραδ. χάριν·

Ἐρ. Ὅταν ἡ Ὑπορροή ἀπαιτῇ ὀξύτητα, τί μεταχειρίζομεθα;

Ἀπ. Τότε ἡ Ὑπορροή, τίθεται ἄνωθεν τῆς Πεταστῆς, ἥς ἡ μὲν ποσότης μηδενίζεται, ἡ δὲ δύναμις τῆς ὀξύτητος δίδεται εἰς τὴν Ὑπορροήν, οὕτως·

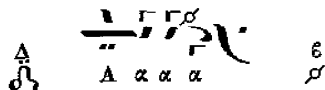

Ἐν τῇ γραμμῇ ταύτῃ, τὸ μὲν Γοργόν ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον φθόγγον τῆς Ὑπορροῆς, ὁ δὲ τοῦ Κλάσματος χρόνος εἰς τὸν δεύτερον φθόγγον. Μόνον ἐν τοιαύτῃ συνθέσει τίθεται τὸ Κλάσμα ὑπὸ τὴν Ὑπορροήν, ὅταν ὑπάρχῃ καὶ ἡ Πεταστή· διότι, ὡς εἵπομεν, οὐδέποτε δέχεται ἡ Ὑπορροή τὸ Κλάσμα.

Ἴδου καὶ ἕτερα παραδείγματα τῆς Ὑπορροῆς.

καὶ ἄλλως·

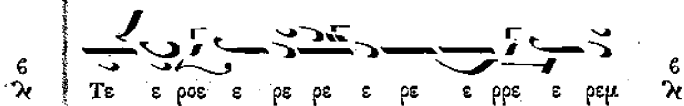
Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἡ ἄνωθεν τιθεμένη χρωματικὴ φθορὰ ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον φθόγγον τῆς Ὑπορροῆς.

Ἐρ. Περὶ τῶν ἐγχρόνων ὑποστάσεων εἵπομεν ποῖαι καὶ πῶς τίθενται· ἀλλὰ τὸ Ἀργόν τίθεται εἰς τὴν Ὑπορροήν;

Ἀπ. Τὸ Ἀργόν οὐδέποτε τίθεται εἰς τὴν Ὑπορροήν.

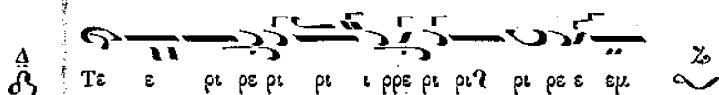
Ἐρ. Ἐκ δὲ τῶν ἀχρόνων ὑποστάσεων ποῖαι τίθενται εἰς τὴν Ὑπορροήν;

Ἄπ. Ὅταν γραμμὴ τις ἀπαιτῇ κυματισμὸν τινὰ τοῦ Ὁμα-
λοῦ, τότε μετὰ τὴν Ὑπορροήν τίθεται τὸ Ἴσον, κάτωθεν δὲ τὸ
Ἑτερον ἢ τὸ Ὁμαλόν, καὶ προφέρονται αἱ δύο θέσεις μετὰ κυ-
ματισμοῦ, οὕτω·

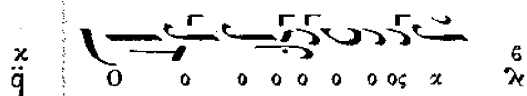
Ἐρ. Τὸ Ἀντικένωμα πῶς τίθεται εἰς τὴν Ὑπορροήν ;

Ἄπ. Ὅταν γραμμὴ τις λαμβάνῃ Ὑπορροήν, ἣ ἐπιτάσσεται
Ἀπόστροφος, ἔχουσα ἄνωθεν Γοργόν, εὑρεθῶσι δὲ ταῦτα ἐν μιᾷ
συλλαβῇ, τότε ὑπὸ μὲν τὴν Ὑπορροήν τίθεται τὸ Ἀντικένωμα
μετὰ μιᾶς Ἀπλῆς, ὃ δὲ φθόγγος τοῦ κατιόντος χαρακτῆρος
προφέρεται οἷον εἰ ἐκκρεμῆς καὶ ἀχώριστος. Π. χ.

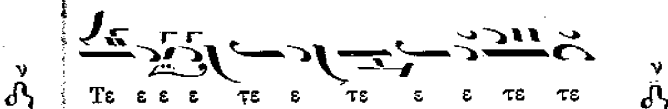

Ἐν τοῖς Κρατήμασιν ἡ Ὑπορροή λαμβάνει καὶ συλλαβήν,
ὥς προείπομεν.

Καὶ ἄλλως·

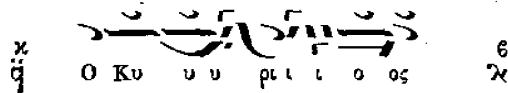
Καὶ μεθ' ἑτέρου γράφεται ἡ γραμμὴ αὕτη, ἀλλὰ μόνον μετὰ
Διπλῆς, οὕτω·

Αὗται αἱ δύο γραμμαὶ προφέρονται οἷον εἰ ἐκκρεμεῖς καὶ ἀχώ-
ριστοι.

Ἐρ. Ἡ δὲ Βαρεῖα πῶς τίθεται εἰς τὴν Ὑπορροήν ;

Ἄπ. Ἡ Βαρεία τίθεται πρὸ τῆς Ὑπορροῆς καὶ μετ' αὐτήν.
Ἄλλ' ἐν τῇ τοιαύτῃ γραμμῇ ἐπιτάσσεται ἡ Ἀπόστροφος τῇ
Βαρείᾳ, οὕτως·

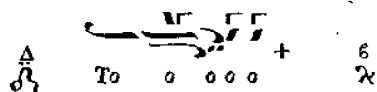
Μόνον εἰς τὴν ἐπομένην γραμμὴν τίθεται καταχραστικῶς
Ὀλίγον μετὰ Ψηφιστοῦ οὕτω,

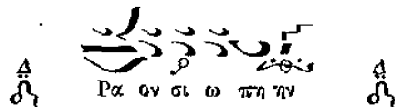
διότι, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, δύο ὑποστατικά σημεῖα, πλησίον ἀλ-
λήλων εὐρισκόμενα, οὐδόλως ἐνεργεῦσι.

Ἐρ. Ποίαν δὲ ἄλλην δέχεται ἡ Ὑπορροή ἐκ τῶν ἀχρόνων
ὑποστάσεων ;

Ἄπ. Τὸν Σταυρόν καὶ τὸ Ἐνδόφωνον. Ὁ μὲν Σταυρὸς τί-
θεται οὕτω·

τὸ δὲ Ἐνδόφωνον οὕτω·

Ἀλλὰ καὶ αἱ φθοραὶ τῶν ἤχων τίθενται ἀνωθεν καὶ κάτωθεν
τῆς Ὑπορροῆς, ὡς εἵπομεν καὶ περὶ τῶν λοιπῶν χαρακτήρων.

§ 8.

Περὶ τοῦ Ἐλαφροῦ.

Ἐρ. Τὸ Ἐλαφρόν διατί ὠνομάσθη οὕτω καὶ τίνα δύναμιν ἔχει;

Ἀπ. ὠνομάσθη Ἐλαφρόν διότι καταβιβάζει δύο φωνάς, ὑπερβατῶς, μετ' ἐλαφρότητος. Ἀλλ' οὐχ ἥττον ἀποδεικνύει καὶ τοὺς μέσους τῶν ἡχῶν· διότι, ὅπως τὸ Κέντημα ἀποδεικνύει, ὡς εἵπομεν, ἐν ἀναβάσει τὴν διφωνίαν, οὕτω τὸ Ἐλαφρόν ἐν καταβάσει ἀποδεικνύει τοὺς μέσους.

Ἐρ. Ὅταν ἐν συνθέσει τινὶ χρήζωμεν συνεχοῦς καταβάσεως, τότε πῶς μεταχειριζόμεθα τὸ Ἐλαφρόν;

Ἀπ. Τότε τίθεται τὸ Ἐλαφρόν μετ' Ἀποστροφῆς καὶ ὑποτάσσεται, οἱ δὲ δύο φθόγγοι αὐτοῦ προφέρονται ἐν συνεχείᾳ· διότι ἡ Ἀπόστροφος τίθεται ἀντὶ Γοργοῦ, διὰ τὴν πρώτην φωνήν, ἐν ᾗ ἡ δευτέρα λαμβάνει τὴν θέσιν, οὕτω.

Ἐρ. Τίνα διαφορὰν ἔχει τὸ συνεχές Ἐλαφρόν ἀπὸ τῆς Ὑπορροῆς, ἐχούσης ἄνωθεν τὸ Γοργόν;

Ἀπ. Ἡ μὲν Ὑπορροή δὲν δέχεται συλλαβὴν, ὡς εἴρηται, τὸ δὲ συνεχές Ἐλαφρόν δέχεται τοιαύτην ἐπὶ τοῦ δευτέρου αὐτοῦ φθόγγου. Ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς τιθέμενοι οὗτοι οἱ δύο χαρακτῆρες διαφέρουσιν ἀλλήλων. Διότι, ὡς εἵπομεν, τὸ μὲν Ἐλαφρόν καταβαίνει ὑπερβατῶς τοὺς δύο φθόγγους, ἡ δ' Ὑπορροή ἐν συνεχείᾳ καὶ ἄνευ τοῦ Γοργοῦ.

Καὶ εἰς τὰ Κρατήματα τῶν μαθημάτων τὸ μὲν συνεχὲς Ἐ-
λαφρόν τίθεται εἰς τοὺς Νενανισμούς, ἡ δ' Ὑπορροή εἰς τοὺς
Τερερισμούς, λαμβάνουσα καὶ συλλαβήν, ὥς εἵπομεν.

Ἐρ. Ἐκ τῶν ἐγχρόνων καὶ ἀχρόνων ὑποστάσεων ποῖται τί-
θενται εἰς τὸ Ἐλαφρόν καὶ πῶς ;

Ἀπ. Ἐκ μὲν τῶν ἐγχρόνων, τὸ μὲν Κλάσμα ἄνωθεν, τὸ δὲ Γοργόν ἄνωθεν καὶ κάτωθεν, κατὰ τὴν περίστασιν. Τὸ Ἀργόν οὐδόλως τίθεται, οὐδὲ ἡ Ἀπλῆ, ἀντὶ δὲ ταύτης τίθεται τὸ Κλάσμα, ὥς εἴρηται.

Ἐρ. Ἡ Ἀπλῇ οὐδέποτε τίθεται εἰς τὸ Ἐλαφρόν;

Ἄπ. Μόνη μία Ἄπλῃ οὐδέποτε, ἀλλὰ Διπλῇ, Τριπλῇ ἢ καὶ πλείονες τίθενται, κατὰ τὴν περίστασιν. Τίθεται μὲν καὶ μία μόνη Ἄπλῃ, ἀλλὰ μετ' Ἀντικενώματος, ἀπαιτοῦντος κατόπιν αὐτοῦ κατιόντα χαρακτῆρα καὶ ἀνωθεν Γοργόν. Ἡ τοιαύτη Ἄπλῃ προφέρεται οἷονεὶ κρεμαμένη καὶ ἀχώριστος, οὕτω

[illegible]

Ἐὰν τὸ Ἐλαφρὸν τοιαύτης κρεμαμένης γραμμῆς ἀπαιτήσῃ
ζωηρότητα, τότε ὑπ' αὐτὸ τίθεται καὶ Πεταστή, οὕτω·

Xat at at pe e e e e e e

Ἐρ Ὅταν δὲ τοιαύτη κρεμαμένη γραμμὴ ἀπαιτῇ Διπλῆν,
τί μεταχειρίζομεθα;

Ἄπ. Τότε ὑπὸ τὸ Ἐλαφρόν τίθεται Διπλῇ μεθ' ἑτέρου καὶ οὐχὶ μετ' Ἀντικενώματος; οὕτω·

4
 Δου λαι οι δουλοι οι Κυ 6
 7

φωνίαν, δεικνύει τοὺς κυρίους ἤχους, ἡ δὲ Χαμηλή, κατιοῦσα καὶ αὐτὴ κατὰ τετραφωνίαν, δεικνύει τοὺς πλαγίους. Ὡσαύτως δταν ἀπαιτεῖται ἐν καταβάσει νὰ καταβῶμεν τέσσαρας φωνάς, ὑπερβατῶς, τότε πάλιν τίθεται ἡ Χαμηλή. Ἡ ἐνέργεια αὐτῆς εἶνε ὡς ἡ τοῦ Ἐλαφροῦ καὶ τῆς Ἀποστρόφου· τίθεται δηλ. καὶ εἰς τὸ Ὀλίγον καὶ εἰς τὴν Πεταστὴν καὶ ὑποτάσσει αὐτάς, ὡς ἱκανῶς ἤδη ἐδηλώθη διὰ πολλῶν παραδειγμάτων. Ὅπως δὲ τίθενται αἱ Ἀπόστροφοι καὶ τὸ Ἐλαφρόν, καὶ ὅπως δέχονται τὰ ὑποστατικὰ σημεῖα, οὕτω τίθεται καὶ ἡ Χαμηλή καὶ οὕτω λαμβάνει καὶ αὐτά. Καὶ αἱ φθοραὶ δὲ τῶν ἤχων ἀπαρallάκτως τίθενται καὶ εἰς τὴν Χαμηλήν.

Καί τοι, παρὰ τὰ προηγηθέντα, ὑπερέβη ἡ παροῦσα βίβλος τὰ τέσσαρα καὶ δέκα τυπογραφικὰ φύλλα, χάριν ὅμως τῶν ἀξιοτίμων συνδρομητῶν μου καὶ παντὸς φίλου τῆς καθ' ἡμᾶς Μουσικῆς, δὲν ἐδίστασα νὰ ἐπισυνάψω ἐνταῦθα καὶ τινὰ ἔντεχνα ὀθωμανικὰ ᾄσματα, ἀφειδίσας πάσης δαπάνης, ἵνα τὸ ἔργον μου πληρέστερον καταστή.

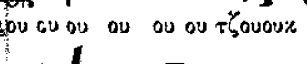
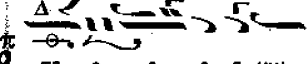

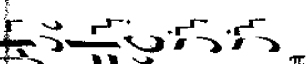
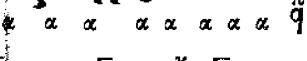
ΑΣΜΑΤΑ ΟΘΩΜΑΝΙΚΑ

HALAIA TE KAI NEA.

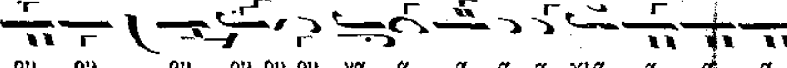
ΣΑΡΚΙ ΜΑΚΑΜ ΣΟΥΖΙΔΙΑ.

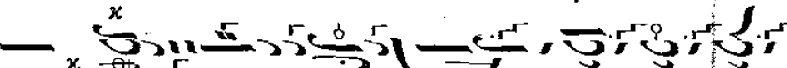
Οὐσοῦλ Σοφιάν. Ἐκ τῆς κάτω διαπασῶν Κε.

$$\begin{array}{cc} \mathfrak{g} & \mathfrak{h} \\ x & x \end{array}$$

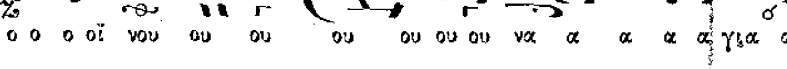

Κ ρου κυ ρυ ου ου ου τζου ουκ σου ου ου δα α α α α α

α α σε ε ε ε ε νιν λε γι α α α α α α

α α α α α α α χ κζου ου ου ου ου τζου ουκ σου ου ου

δα α α α α α α α σε ε ε ε ε νιν λε

γι α α α α α α α α α α αρ σα α α

α α α ρη ηλ μι ι ις μπο ο ο ο ο ο ο ο ο ο νου

 ου ου ου ου ου να α α α για α α α

 αρ ρ σα α α α α α ρη ηλ μι ι ις μπο ο ο ο ο ο

 ο ο ο οϊ νου ου ου ου ου να α α α για α

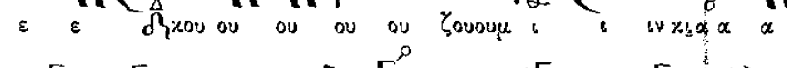

 α α αρ

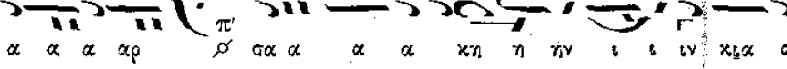
Μιάν.

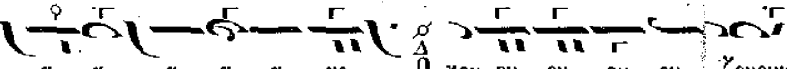

 Σ α α α κη η ην ι ι ιτ με ε ε ε ε ε

 ε ε δλου ου ου ου ζουουμ ι ι ιν κια α α

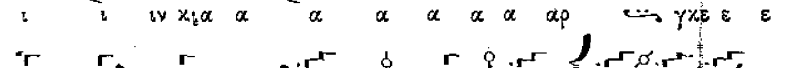

 α α α αρ ρ σα α α α κη η ην ι ι ιν κια α

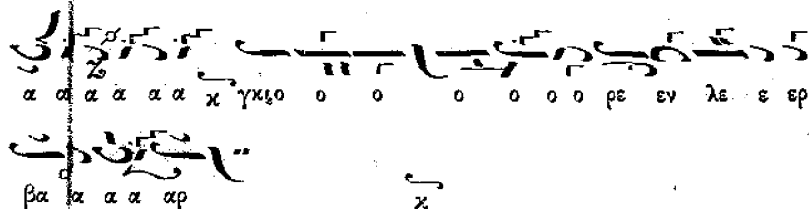

 α α α α αρ δλου ου ου ου ζουουμ

 ι ι ιν κια α α α α α αρ γκε ε ε

 ε ε ε τζε εν δλου ου ου μα α α α α α α γκιο.

 ο ο ο ο ο ρε εν λε ερ βα α α α α α

 αρ γκε ε ε ε ε ε τζε εν δλου ου ου μα α α α

Στίχος β'.

Μπενί ντουϊμάζμη σαντίν σέν,
 Μπέ έιζαλιμ μπιλίρδιμ μπέν.
 Νέ χατζάτ σακλαμάχ μπεντέν. Μιάν.
 Γκετσέν δζουμμά γκιορενλέρ βάρ. Νακαράτ.

Στίχος γ'.

Μπού νάσιλ ίς σαστίμ καλδίμ,
 Ίσιττίμ μπέν καχηρλαντίμ. Μιάν.
 Γεμίν ίτμε χαπέρ άλδίμ. Νακαράτ.

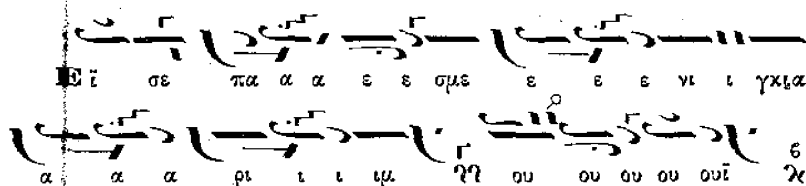
Στίχος δ'.

Μπού σαπιδέ άγήζ άτζτίμ,
 Ύακίπ ίλέ άλδίμ σαττίμ, Μιάν.
 Μπενί άκλίνδζα άλδαττίν. Νακαράτ.

ΣΑΡΚΙ ΜΑΚΑΜ ΣΕΜΠΑ ΖΕΜΖΕΜΕ.

Ούσοόλι 'Αξάκ. ΎΠχος ά.

π
9

κουδα α α α δζα α α α νι ι ι ιμ λ σεβ τι γι

ι ι ιμ τζε ε μι ι ου ου ου ου μα α α α

ρι ι ιμ ου ου ου ου ου ου ουι κου ου δα

α α α δζα α α α νι ι ι ιμ λ σεβ δι γι ι ι ιμ

τζε ε σμι ι ου ου ου ου μα α α α ρι ι ιμ

ου ου ου ου ου ου ου ου ουι κου ου δα α α α

τζε να α α α νι ι ι ιμ Μιάν. π 9

Α δζα α α νι ι ι ι ιμ γη δει με νουτ φι ι ιτ

γχιου ου ουλ λίου ου ζα α α α ριμ ου ου ου

ου ουι κου δα α α α α α δζα α νι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ιμ γιαρ α μα α αν δζα α

α α νι ι ι ιμ λ τζουν σε χε ε ε ερ δι ιρ να α

ζλι ι ι ι γεα α α α ρι ι ιμ π ου ου.

ου ου ου ου ου ουι κου ου δα α α α δζα α α α

νι ι ι ιμ 6 η τζουν σε χε ερ δι ιρ να α ζλι ι γεα α

α α ρι ι ιμ π ου ου ου ου ου ου ου ου ουι

κου ου δα α α α τζε να α α α νι ι ιμ π

Στίχος β'.

Τάρουμαρ δλμοὺς δλ ζιουλφούν πιούρ διχέν,
 Σερπιλιπ γετιμὺς ἀτζιλιμὺς πιούρ εἰχέν.
 Μπίρ γχιουμοὺς δεργιά σανίρ τζεσμίν γχιορέν. Μιάν
 Οθίκουδὰ δζενανίμ. Νακαράτ.

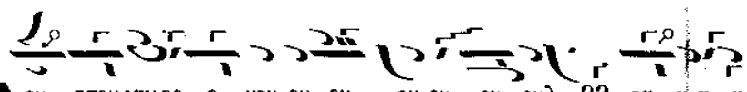
Στίχος γ'.

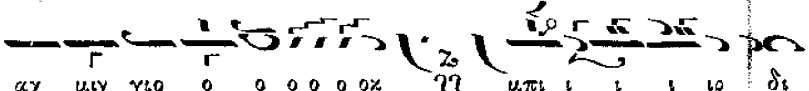
Μέστιδι μεδζλιστέ παδὲ σεφκινέ,
 Σένδε μανὶ δλμα σίμδι ζεφκινά.
 Ἴγι γχιονούλ ἴτμε, Ἀλλάχ ἀσκηνά. Μιάν.
 Οθίκουδὰ δζενανίμ. Νακαράτ.

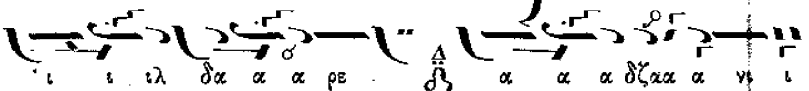

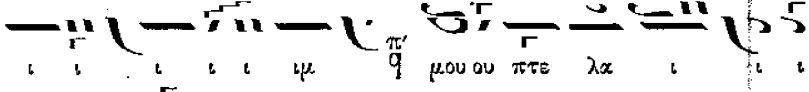
ΣΑΡΚΙ ΜΑΚΑΜ ΑΤΖΕΜ ΚΙΟΥΡΑΙ.

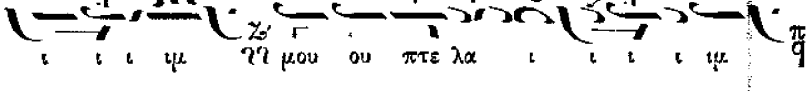
Ούσουλι 'Αξάκ. Ήχος πλ. α.

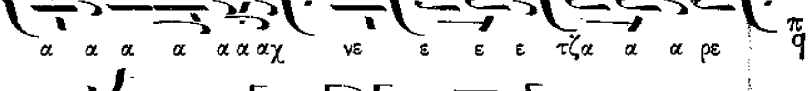

 Δ ου στου γκιου ο νου ου ου ου ου ου ουλ ηη ρα α α α

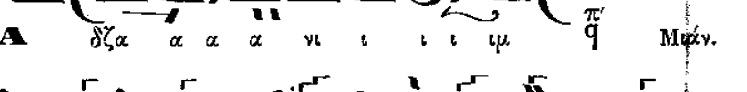

 αχ μιν γιο ο ο ο ο οκ ηη μπι ι ι ι ιρ δι

 ι ι ιλ δα α α ρε δ α α α δζαα α νι ι

 ι ι ι ι ι ιμ π' μου ου πτε λα ι ι ι

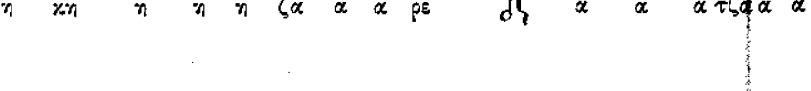

 ι ι ι ιμ ηη μου ου πτε λα ι ι ι ι ιμ

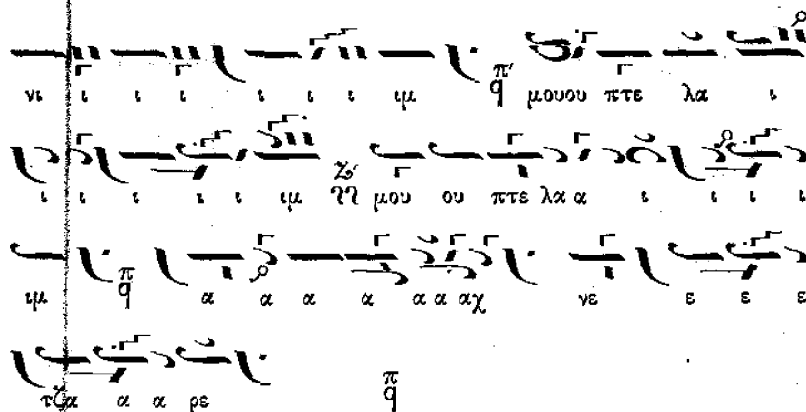

 α α α α ααχ νε ε ε ε τζα α α ρε

 Α δζα α α α νι ι ι ι ιμ Μαν.

 κια α ρι τζε ε ερε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 λε ε με α α α α ση η η η ηη κη η η η η

 η κη η η η ζα α α ρε δ α α α α τζαα α

Στίχος β'.

Μπουλουναμάζ μπου δερδὶμ γιόκ τζαρεσί,
Μερχέμ ιστέρ άσσηκὴν διλ γιαρεσί,
Γχέλ κερέμ κήλ δζανιμίν δζάν παρεσί.

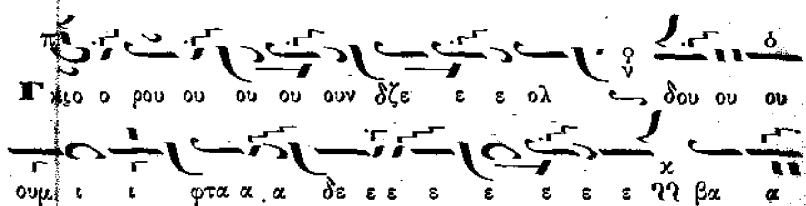
Στίχος γ'.

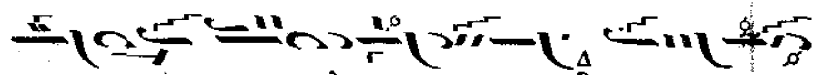
Κῆλ τεραχούμ μπενίμ νεβρές χιαλίμ,
Κόμαδιν τεντέ γιόκ ἄσλα μετζαλίμ.
Γετέρ ολδού γετέρ γάϊρου ἄζαλιμ.

ΣΑΡΚΙ ΜΑΚΑΜ ΧΙΤΖΑΖΚΙΑΡ.

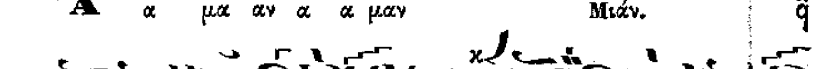
Οὐσούλι Ἀξάκ, ψάλλεται δὲ καὶ με Οὐσούλι Διουγέκ. Ἦχος λ β̣ Νη
Ποίημα Ὁθωμανοῦ τινός, Συμποῦχ καλουμένου.

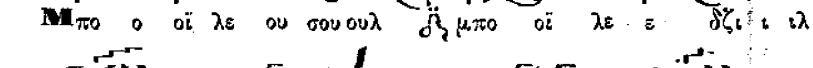

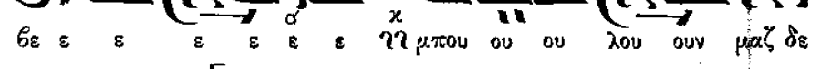

 αρ μι ε ι μι σλι ι ι ι ι ν χ σου ου ου ου ου

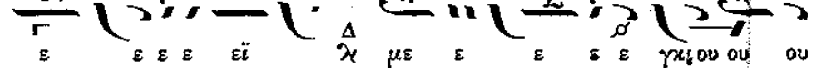

 δζι ι ι χα α αν τα

 α α μα αν α α μαν Μιάν.

 Μπο ο οϊ λε ου σου ουλ δζι μπο οϊ λε ε δζι ι ι λ

 θε ε ε ε ε ε ε χ γ μπου ου ου λου ουν μαζ δε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γμου ου ου

 ζε ε ελ δε

Στίχος β'.

Γιακτή τζεσμίν άσχή ναρί,
 Άχου γκιμπι μπακησλαρί.
 Διλμπέρ σενιν δ ιτφαρί.
 Μπουλουνμαζ δέιμε γκιουζελτέ.

Νακαράτ.

Στίχος γ'.

Τανέ τανέ ιδουλλερίν,
 Δαγηνλμίστιρ χιαχιλλερίν.
 Μπού σοϊλεγίς ρεβισλερίν.

Νακαράτ.

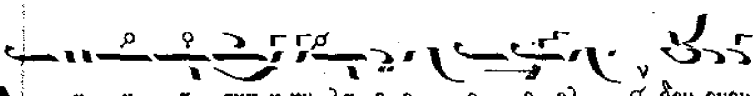

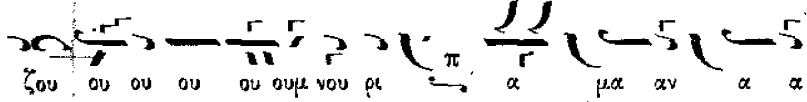
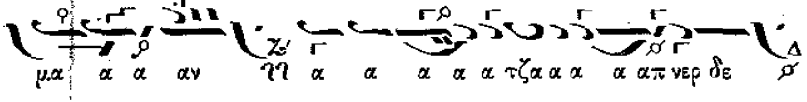

Νακαράτ.

ΣΑΡΚΙ ΜΑΚΑΜ ΦΕΡΑΧ ΦΕΖΑ.

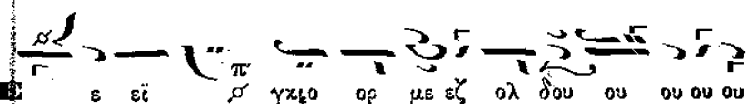
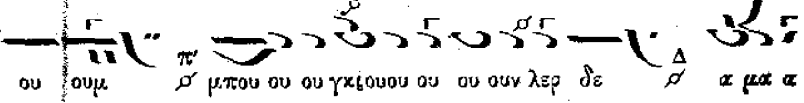
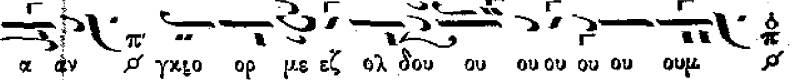
Ούσουλι Τέκ σοφιάν. Ἦχος δ'.

Δ
δ

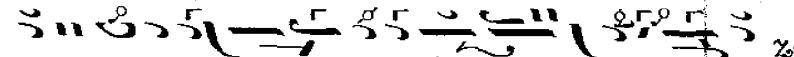

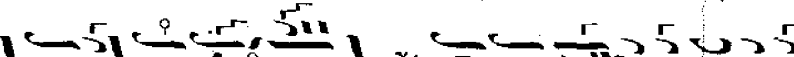

 Α α α α σκη η ην λα ο ο ο ο ολ ς δου ουου

 ου ουμ πε ερ έερ δε ε ε ε ε ε γκιο ο ο ο ο

 ζου ου ου ου ου ουμ νου ρι α μα αν α α

 μα α α αν γκ α α α α α τζα α α α απ νερ δε ς

 ε ε ε

Δ
δ

ΜΙΑΝ.

 Ε ε ει ς γκιο ορ με εζ ολ δου ου ου ου ου

 ου ουμ ς μπου ου ου γκίουου ου ου συν λερ δε α μα α

 α αν ς γκιο ορ με εζ ολ δου ου ου ου ου ουμ ς

 μπου συγγείου ου ου ου ου ουν λερ δε ε ε ε ε ε

 γκίο ο ο ο ζου ου ου ου ου ουμου ρι α μα αν

 α α μα α α αν ηη α α α α α α α

 α απ νερ δε ρ ε ε ε

Δ
ρ

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

	Σελ.
Πρόλογος.	α.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	
Περὶ τῶν ἤχων καὶ τῶν διαιρέσεων αὐτῶν.	1
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.	
Παραβολὴ τῶν Μαχαρίων πρὸς τοὺς ἤχους τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς.	20
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.	
Περὶ Ῥυθμῶν.	25
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.	
Περὶ Μέτρων.	32
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.	
Περὶ Ἐμφάσεως.	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.	
Περὶ τῶν χαρακτήρων τῶν φθόγγων.	39
Περὶ διαιρέσεως τῶν χαρακτήρων. § 2.	41
Περὶ συνθέσεως τῶν χαρακτήρων. § 3.	42
Περὶ τῶν ὑποστατικῶν σημείων. § 4.	45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν Μακαρίων ἐν γένει μετὰ τῶν κλιμάκων
καὶ τῶν τετονισμένων παραδειγμάτων αὐτῶν.

ΔΙΟΥΓΚΙΑΧ, ἦχος α'.	55
ΣΕΓΚΙΑΧ, ἦχος διατονικός β'.	73
ΤΖΑΡΓΚΙΑΧ, ἦχος γ'.	79
ΝΕΒΑ, ἦχος δ'.	90
ΧΟΥΣΕΙΝΙ, ἦχος πλ. α'.	107
ΧΙΤΖΑΖ, ἦχος πλ. β'.	125
ΑΡΑΚ, ἦχος βαρύς.	131
ΡΑΣΤ, ἦχος πλ. δ'.	145
Ἐντεχνον μάθημα Μακαμλάρ-Κιαρί.	166
» » » Σεμαΐσί.	200

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ μουσικῆς ὀρθογραφίας.		206
Περὶ τοῦ Ἰσου	§ 1.	206
Περὶ τοῦ Ὀλίγου	§ 2.	217
Περὶ τῆς Πεταστῆς	§ 3.	224
Περὶ τῶν Κεντημάτων	§ 4.	229
Περὶ τοῦ Κεντήματος καὶ τῆς Ὑψηλῆς	§ 5.	233
Περὶ τῆς Ἀποστρόφου	§ 6.	234
Περὶ τῆς Ὑπορροῆς	§ 7.	239
Περὶ τοῦ Ἐλαφροῦ	§ 8.	243
Περὶ τῆς Χαμηλῆς	§ 9.	245
Ἄσματα Ὀθωμανικά.		247

